

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 38 / Hejmar 447 / Adar 2019

Apocu fedai ruh tecrit duvarlarını yıkacaktır

Zülküf Gezen 12 yıldır cezaevinde olan, cezaevindeki bütün direnişlere öncü düzeyinde her zaman katılmış olan genç, direngen bir yoldaşımız. Düşmana karşı dışarda da mücadele içinde böyle bir duruş gösterdi. Zindan duruşu da bu biçimdedir.

Mevcut direnişi ile de hamlemize en büyük gücü katan, öncülük eden, direniş sembolü olan bir düzeye kendisini ulaştırdı. İnanıyoruz; toplum, insanlık, Amed başta olmak üzere Kürdistan gençliği bu tutumu, duruşu, cesaret ve fedakarlığı doğru anlamlandıracak, güçlü sahip çıkacak, böyle bir şehadet yaşadığımız Newroz sürecinde "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" direniş hamlemize büyük bir güç katacaktır.

Hamlemizi yayacak, büyütecek, derinleştirecek, zenginleştirecektir. 31 Mart seçimlerine giden süreçte bütün baskı, hile, korku terörüne rağmen AKP-MHP faşizmini çöküşe götüren, yenilgiye uğratan bir direnişi ortaya çıkartacaktır. Kesinlikle böyle bir anlam taşıyor. >2-4

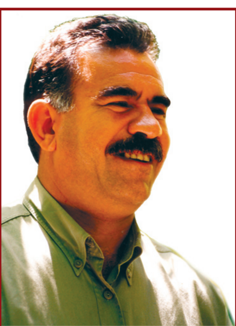
Newroz zafer ruhuyla direnerek tecridi kıralım, faşizmi yıkalım ve Kürdistan'ı özgürleştirelim!

PKK Yürütme Komitesi

Herkes direnişin sahibi olmalı ve sahibi olarak pratik içerisinde yer almalıdır. Beklemek, gözlemek, desteklemek olmaz. Bu mücadele herkesin mücadelesidir. Faşist baskı, terör, tecrit herkes üzerinde var. Dolayısıyla tecridin kırılması ve özgür yaşama ulaşmak herkes için gereklidir. O halde hiç kimse böyle bir mücadelenin dışında değil, dolayısıyla 'destekleyicisi' olamaz. Doğru tutum sahibi olmalıdır. Doğru tutum; bulunulan her yerde, herkesin imkanları ve fırsatları azami derecede değerlendirerek bu büyük özgürlük hamlesinin zaferi için eyleme kalkmasıdır. Çağrılar yapmak başkasından beklemek demektir. >5-12

Halkların direniş tarihlerinde kahramanlık dönemleri

Rêber Apo'nun çözümlemelerinden derlenmiştir

Kahramanlık, Kürdistan gerçekliğinin devrimle değiştirilmesinin alfabesidir. Tarihsel ve güncel dünya koşulları bunu zorla dayatmaktadır; bu tip adımlar büyük zorluklar pahasına atılır. Ve hele bu durumda bulunan bir halkın düşmanları çok barbar, dostları çok vefasız, bireyleri kendilerine karşı bir yabancılaşma içinde bulunuyorlarsa, burada acımasızlık son derece gelişmiştir. İşte kahramanlık, böylesi zorluklar karşısında zafer elde etmeyi içerir. Olağan dönemlerdekinden farklı bir mücadeleyi, fedakarlığı ve cesareti zorunlu kılar. >16-17

8 Mart kadın direniş ruhu özgürlüğün yaratıcısı olacaktır

PAJK Koordinasyonu

Kürt kadınları; "Kadın öncülüğünde yürüyen direnişi 8 Mart'la zirveleştirelim" diyerek, 8 Mart'ı 'Kadın direnişi özgürleştirir' sloganı ile karşılamıştır. Aslında devrimci bir hamlenin 8 Mart itibariyle startını vermiştir. Dört parça Kürdistan, zindanlar ve yurt dışı sahalarında verilen mücadelenin zirveleştirilmesi ve Önderliğimizin özgürlüğünün sağlanması temelinde en kararlı şekilde mücadelenin yükseltilmesi çağrısı olmuştur.

Bilindiği üzere Önderliğimiz başta olmak üzere, Kürt halkı, Ortadoğu halkları ve kadınlar, muazzam bir direniş içerisindedir. Toplumsallaşan bu mücadelenin öncülüğünü de kadınlar yapmaktadır. Temel hedef ise; Önderliğimiz üzerindeki tecridin, mutlak bir şekilde kaldırılmasıdır. >13-14

AKP ile DAİŞ birbirinin ruh ikizi ve soykırımcı davadaşlardır

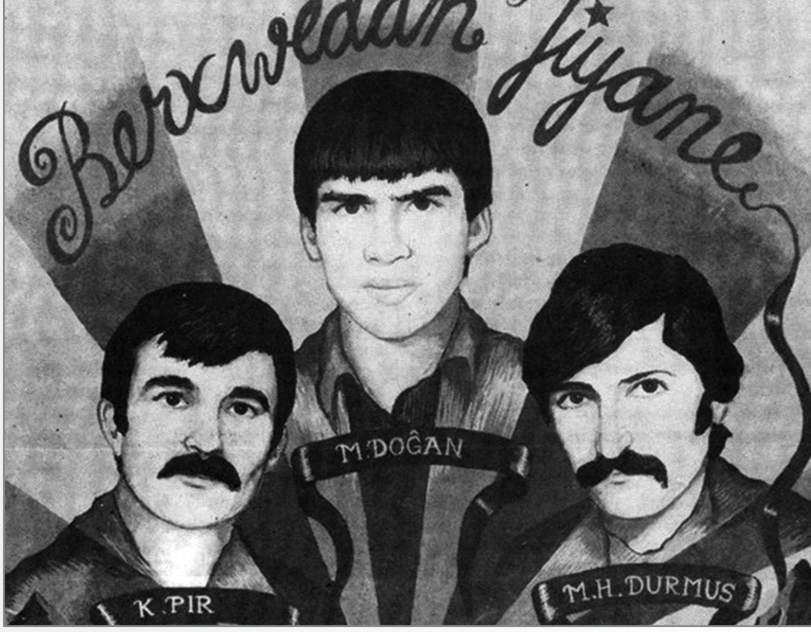
Besê Hozat

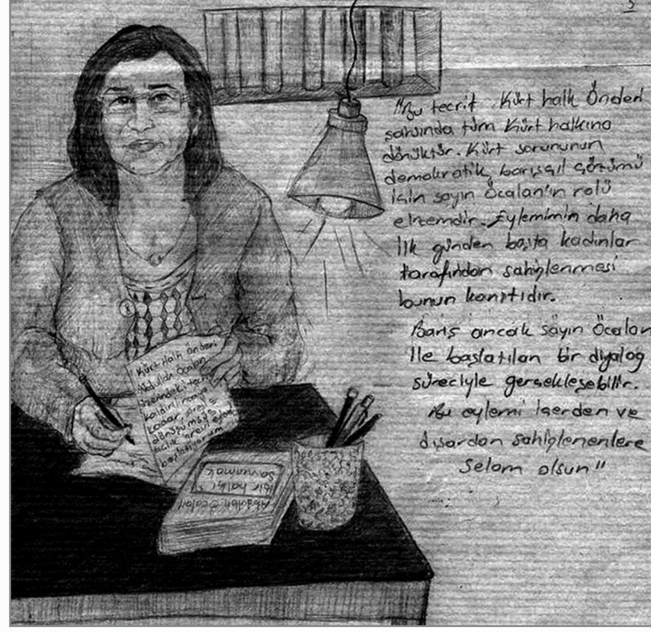
AKP-DAİŞ ittifakı, Kürtler başta olmak üzere, bölge ve dünya halklarına, toplumuna çok büyük zararlar verdi. Kadınlara ve tüm insanlığa büyük acılar yaşattı, onarılması güç yaralara yol açtı.

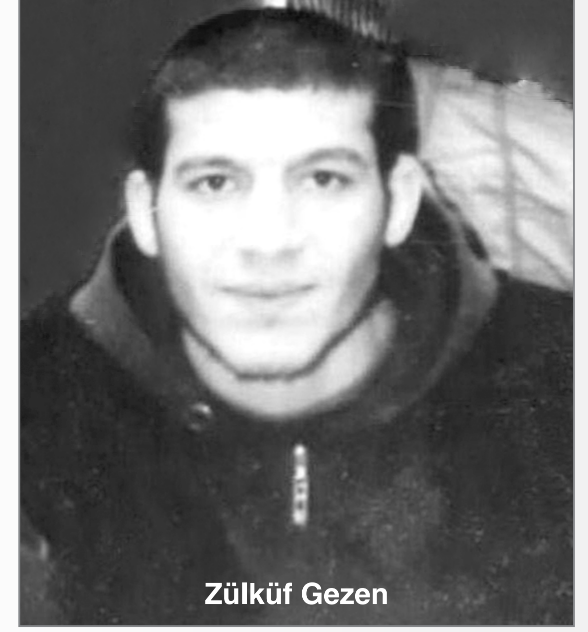
AKP'nin DAİŞ ile ilişkileri ve kurduğu stratejik ittifakın temeli nereye dayanıyor? AKP'nin DAİŞ'e sunduğu bu sınırsız desteğin altında hangi zihinsel ve tarihsel hafıza var? Elbette bu gerçeği anlaşılır kılmak da son derece önemlidir. Şimdi daha iyi anlıyoruz ki aslında DAİŞ'in Türkiye'deki ismi; AKP'dir. DAİŞ bir bakıma AKP'nin Ortadoğu kimliğidir, AKP de DAİŞ'in Türkiye kimliğidir. DAİŞ'in lideri Bağdadi değil, Erdoğan'dır. Bağdadi Erdoğan'ın kod ismidir. Bu gerçeği biz Kürtler çok iyi anlamış ve kavramış bulunuyoruz. >24-25

Faşizm kuşatılarak çöküş sürecini yaşar hale getirilmiştir

Bundan 37 yıl önce Amed zindanında, "Direnmek yaşamaktır" diyerek Çağdaş Kawa direnişçiliğini canlandıran Mazlum Doğan direnişçiliği bugün tüm partimizin, halkımızın, dostlarımızın gerçekleştirdiği, izinden yürüdüğü büyük bir kahramanlık ve özgürlük yürüyüşü olarak devam ediyor. Bu kuşkusuz tarihi bir yürüyüş, duruş, büyük anlamı olan bir yürüyüştür. Talepleri son derece somut, net olan bir yürüyüştür. Son derece özgürlükçü, demokratik ve insani olan bir yürüyüştür. Geldiğimiz noktada da dost-düşman herkesi etkiliyor. Oldukça zorlanmış, faşizm altında ezilmiş olan insanlara, halklara, ezilenlere gerçekten coşku, heyecan kazandırıyor,

Zülküf Gezen

Hareket ve halk olarak yeni bir Newroz'u yaşarken Özgürlük Mücadelesinde de önemli bir zirveleşme yaşanıyor. 7 Kasım'dan bu yana Leyla Güven öncülüğünde beşinci ayında olan açlık grevi direnişlerimiz ve onun etrafında gelişen "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" direniş hamlemiz Tekirdağ Cezaevi'nde ilk şehidini vermiş bulunuyor. Yine Xakûrke alanında devrimci direniş hamlemize önemli bir güç katan, ivme kazandıran, güçlü bir gerilla eylemi gerçekleşmiş bulunuyor. Bu temelde Tekirdağ Cezaevi'nde şehit düşen Zülküf Gezen Yoldaşı, yine faşist-soykırımcı siyaset ve zihniyete karşı öldürücü bir darbe vuran Xakûrke eyleminin şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. Leyla Güven ve Nasır Yağız öncülüğünde başlatılıp sürdürülen, beşinci ayını yarılayan ve ilk şehidini de 17 Mart günü vermiş bulunan Büyük Açlık Grevi direnişlerini selamlıyoruz.

Bu direnişlerin bir zafer yürüyüşü olduğunu ve mutlaka zafer kazanacağını hep söyledik. Bu temelde direnişe başladık. Böyle bir sonucu da ortaya çıkartacağına hep inandık. Bu inancımızı bugün vesilesiyle bir kere daha ilan ediyoruz. Xakûrke de faşist-soykırımcı güçlere öldürücü darbe vuran güçlü bir intikam eylemi gerçekleştiren gerilla güçlerimizi, bu temelde HPG ve YJA-Star güçlerimizin tüm komuta ve savaşçı gücünü kutluyoruz. İnanıyoruz ki, hamlemize bundan itibaren daha güçlü katılacaklar, benzer eylemliliği daha büyük bir başarıyla yürütecekler.

Hamleye sahip çıkma ve sahiplenme, zindanlardan başlayıp her alana yayılan, kitleselleşen, büyük bir cesaret ve fedakarlıkla sürdürülen açlık grevi direnişlerine sahip çıkma, bundan itibaren "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" direniş hamlesini üstlenip gerilla öncülüğünde yürütme kararlılığına ulaştılar. Xakûrke'deki hamle böyle bir kararlaşma ve hazırlık temelinde gerçekleşiyor. İnanıyoruz; kararlaştırıldığı ve planlandığı gibi yayılarak ve gelişerek devam edecek. Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması için, İmralı tecrit ve işkence sisteminin yıkılması için, böyle bir sistemi var eden faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin yıkılması için yürüttüğümüz direniş hamlemizi öncü düzeyde yeni eylemlerle ve başarılı bir biçimde sürdürecek.

Kürdistan özgürlük gerillasının böyle bir gücü var. Şanlı bir geçmişi var. Bu kahramanlıklarla dolu bir geçmiş oluyor. Faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti açığa çıkarmış ve öldürücü bir darbe vurmuş olan bir geçmiş pratiği var. Bunu DAİŞ faşizmi karşısında da, AKP-MHP faşizmi karşısında da ispatladı. Şimdi gerçekten de faşizmi kaynağında kurutmayı hedefleyen dokuz yıllık Devrimci Halk Savaşı stratejik mücadelemizin adeta final hamlesi, zafer hamlesi olan "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesinde de bunu başarıyla gösterecek. Bu tarihi geçmişe uygun bir pratik sergileyecek. Faşizmin kaynağında kurutulmasını sağlayacak. Bu kaynağın TC sistemi olduğunu, faşist zihniyet ve siyasetin ilk defa TC'yi ortaya çıkartan, İttihat ve Terakki yönetimi tarafından Türkiye'de gerçekleştirildiğini biliyoruz. Geçen dönem insanlık bu gerçeği yeterince göremediyse de Önder Apo öncülüğünde 45 yıldır, Kürdistan'da yürütülen kahramanca mücadele, üstü örtülmüş, küllendirilmiş gerçekleri açığa çıkardı. Güçlü bir aydınlanma yarattı, faşist zihniyet ve siyasetin ne olduğunu, nereden kaynaklandığını, hangi güçlerin eseri olduğunu, neye dayanarak yürütüldüğünü net bir biçimde ortaya çıkartarak insanlığın gözü önüne serdi. Tabii bununla da yetinmedi, böyle bir zihniyet ve siyasetten insanlığı kurtarmak için on binlerce şehit verme pahasına kahramanlık çizgisinde bir mücadeleyi var etti. Büyük zorluklarla da olsa, acılar da yaşansa, ağır bedeller de ödense böyle bir kahramanlık ve özgürlük mücadelesinden asla vazgeçmedi. Bu temelde Kürt halkı ulusal dirilişini gerçekleştirdi. Bu temelde Demokratik Ulus olma sürecine girdi, bu temelde Kadın Kurtuluş İdeolojisi ve devrimi gelişme gösterdi, bu temelde faşizm ciddi biçimde darbelenerek bugün iyice kuşatılmış ve çöküş sürecini yaşar hale getirildi.

Zindanlardaki direniş sadece açlığa karşı değil faşizme karşı kahramanca bir direniştir

Şimdi bütün bu tarihi mücadelenin ortaya çıkarttığı birikimi-bütünlüklü bir ideolojik-politik-toplumsal-askeri direniş hamlesine dönüştürerek sonuca götürmek istiyoruz. Faşist zihniyet ve siyaseti kaynağında kurutmaya çalışıyoruz. "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" direniş hamlemiz kesinlikle böyle bir anlam ve önem taşıyor. Bir bütün 45 yıllık Önderlik yürüyüşümüzün, Özgürlük Mücadelemizin kazanımlarını daha da ileriye götürüp devrimi, Kürdistan'da zafere taşıyacak, Ortadoğu'ya yayacak bir özellik taşıdığı gibi, 4. Stratejik Dönem olan Devrimci Halk Savaşı stratejik mücadelemizi de zafere taşımayı, dolayısıyla İmralı işkence ve tecrit sistemini kırarak Önder Apo'nun özgür çalışır ve yaşar koşullara ulaşmasını hedefliyor. Bu temelde bir bütün; hareket olarak, parti hareketi, gerilla hareketi, halk hareketi, kadın ve gençlik hareketi olarak merkez komite tartışmaları ve kararlaşmamız temelinde beş aydır çok yönlü ve zengin eylemliliklerle birlikte yürüttüğümüz direniş hamlesi kesinlikle böyle bir özellik taşıyor. Bu hamleyi kendi iradesi ve kararıyla, Demokratik Toplum Kongresi Eşbaşkanı ve HDP Hakkari Milletvekili sevgili Leyla Güven üstlendi, öncülük kararlılığına ulaştı. Bunu da 4 ayı aşkın bir süredir her gün hücre hücre eriyerek, büyük bir cesaretle, kararlılıkla yürüttü. Gerçekten de zindan direnişçiliğine denk düşen, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu kahramanlığının günümüzde yeniden canlanması olan insan üstü bir direniş sergiledi. İmralı direniş çizgisini, Uluslararası Komplo karşısında bir devrimci, yurtsever ve özgürlükçü olarak takınılması gereken tutumu, gösterilmesi gereken iradeyi ortaya koydu. Hem toplumun verdiği görev temelinde yaşadığı derin sorumluluğun sahibi olarak hem de devrimci kadın duyarlılığı, en güçlü temsilcisi olarak böyle bir kararlılığa, cesarete, fedakarlığa ve dirence ulaştı. Başlangıçta tek başlamış olsa da hızla söz konusu direniş zindanlara, dört parça Kürdistan ve yurtdışına yayıldı. Bugün neredeyse 10 bin kişiyi içine alan kitlesel bir direniş halinde sürüyor. Diğer yandan bu kararlılık partimizin kararlaştırıp geliştirdiği direniş hamlesiyle birleşti. Dolayısıyla her alanda özgürlük güçlerimiz; kadınlar, gençler, gerillamız, işçi-emekçi güçleri, dostlarımız, Türkiye'nin demokratik güçleri, dünyanın dört bir yanında faşizme karşı olan, Kürt halkına dostluk yapan devrimci demokratik güçler açlık grevi direnişlerini sahiplenme, o direnişin amacıyla bütünleşme temelinde bir eylemliliğe ulaştı.

Zülküf Gezen Yoldaş 2019 Newroz şehidimizdir

Bugün 2631. Newroz'u yaşarken böyle bütünlüklü, derinlikli, çok yönlü direniş hamlemiz gerçekten de zirveleşiyor. Dört parça Kürdistan'ı ve tüm dünyayı etkiliyor. İnsanlığa umut, heyecan, cesaret ve fedakarlık aşılıyor. Başta DAİŞ, AKP ve MHP faşizmi olmak üzere tüm gericiliği korkutuyor, kahrediyor.

Yeni bir dünyanın var olabileceğini, insanlığın bu dünyada özgürce yaşayabileceğini herkese bir daha net bir biçimde gösteriyor. Bunun bir hayal değil, yaşanabilir bir gerçeklik olduğunu ama elbette bunun için mücadele gerektiğini, doğru anlayış ve tutum içinde olmak gerektiğini ortaya koyuyor, gösteriyor. İşte Tekirdağ Cezaevi'ndeki direniş eylemi, Zülküf Gezen Yoldaş'ın şehadeti böyle bir direniş içerisinde ve bir Newroz öngününde gerçekleşmiş bulunuyor. 2019 Newroz şehidimiz oluyor.

Zülküf Gezen yoldaş, 1 Mart'tan itibaren zindanlarda başlatılan açlık grevi eylemine katılan yaklaşık 7 bin devrimci ve yurtsever arasında yer almak istese de, sağlık sorunları nedeniyle, yoldaşlarının aldığı kararla eylemdeki yoldaşlarının bakımıyla görevli olarak sürece katılıyor. Henüz olayın nasıl gerçekleştiğini bilmiyoruz. Fakat şunu hissediyor, görüyor ve anlıyoruz; zindanlarda mevcut direniş sadece açlığa karşı bir mücadele olarak sürmüyor. Aynı zamanda AKP-MHP faşist barbarlığının her türlü işkencesine karşı kahramanca bir direniş olarak da sürüyor. Zindanlardaki açlık grevi eylemliliği dışardaki gibi olmuyor. Düşmanla 24 saat yaka yakaya kavga etme temelinde gerçekleşiyor. Bu çerçevede ağır baskı ve işkence görme ihtimali çoktur. Hatta katledilme ihtimali de vardır. Düşman zaten sanki böyle bir olay yokmuş gibi, açlık grevi eylemleri yapılmıyormuş gibi, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" direniş hamlesi sürmüyormuş gibi bir tutumu, görünüşte bütün dünyaya yansıtmak için büyük bir gayret ve çaba harcıyor. Fakat histeri düzeyinde sarf ettikleri sözler, gösterdikleri duruş, tutum, çılgınlık alameti sayılabilecek davranışlar, özellikle de faşist şefler Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli'nin meydanlardaki sözleri ve tutumları mevcut direniş tarafından çok ciddi bir biçimde kuşatıldıklarını ve çöküşü yaşar bir noktaya getirildiklerini gösteriyor.

AKP-MHP şahsında faşist zihniyet ve siyaset çöküşün eşiğine gelmiştir

Bunu kendileri de itiraf ediyorlar. Her ne kadar açıktan nasıl bir eylemlilik tarafından zorlandıklarını itiraf etmeseler de ölüm kalım mücadelesi içinde olduklarını, beka mücadelesi verdiklerini, çökmekte olduklarını söylüyorlar. Topluma, 'Teröristler karşısında bizi mahcup etmeyin' diyecek kadar bir zorlanmayı, bütün dünyaya yalvarır duruma gelmiş bulunmayı yaşıyorlar. Bu durum aslında mevcut direnişimizin geldiği noktayı, AKP-MHP şahsında faşist zihniyet ve siyaseti ne kadar çok zorladığını, kuşattığını, çöküşün eşiğine getirmiş olduğunu gösteriyor. İstedikleri kadar açıktan söylemeseler de, sanki böyle bir şey yokmuş gibi davranmaya çalışıyor olsalar da, dillerini tutamıyorlar, davranışlarını kontrol edemiyorlar, yüzlerindeki korkuyu gizleyemiyorlar, dolayısıyla kendilerini ele veriyorlar. Zindanlarda, dışarda, açlık grevi, kitle eylemleri biçiminde, bayram kutlamaları biçiminde gerçekten büyük bir özgürlük şöleni olarak gelişen direniş gerçeğimiz her gün her an maskelerini düşürüyor, gerçek yüzlerini açığa çıkartıyor. Nasıl bir çöküşü yaşadıklarını gösteriyor. Bu bakımdan zindanlarda baskı ve işkencenin, zulmün olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Çok sayıda devrimci, yurtsever insanımızın, yoldaşımızın böyle ağır bir baskı ve işkence altında, açlık grevi ve ölüm oruçları biçiminde tarihi bir direniş içinde olduğunu, Apocu çizginin gereklerini tarihin en büyük cesaret ve fedakarlık hareketi olarak yerine getirdiğini görüyoruz, biliyoruz. Zülküf Gezen yoldaşın şehadeti böyle bir keskin mücadele içinde gerçekleşmiştir.

Biçimi nasıl olursa olsun bu direnişin öncü militanlarından biriydi ve direnişimizin zindanlarda ve açlık grevi içindeki ilk şehidi oldu. Kuşkusuz tek şehidi değildi. Bu dört buçuk ay içerisinde Bakur'da, Rojava'da, Medya Savunma Alanlarında onlarca da değil, yüzlerce şehit verdik. Kahraman gerilla güçleri-

miz, özgürlük güçlerimiz faşist zihniyet ve siyasete karşı yürüttüğü özgürlük mücadelesini, devrimci savaşı bir an bile kesintiye uğratmadı, durdurmadı. Kış koşullarına rağmen, büyük zorluklara, soğuğa, kara kışa rağmen, Serhat'tan Xakûrke'ye, Avaşîn'den Haftanîn'e kadar bir bütün Rojava'ya kadar her alanda direniş eylemliliği içerisinde oldu. Yeterince olmasa da faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete öldürücü darbeler vurdu. Bunu engelleri aşıp büyük zorlukları yenerek, her gün şehitler vererek gerçekleştirdi. Böyle bir direnişin onlarca şehidi var. Bunların hepsi bu direniş hamlemizin şehitleridir. Hamlemize ruh, güç, cesaret verdiler. Kitleselleşen bir açlık grevi direnişinin kitleler halinde dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki halk eylemliliğimizin ruhu oldular, iradesi, cesaret ve fedakarlığı oldular. Eğer bugün yeni bir Newroz'u büyük bir coşku içerisinde ama en geniş kitlesellikle yaşayabiliyorsak, yine her türlü baskı ve zulme rağmen kitleselleşen ve aylara yayılan açlık grevi direnişi yürütebiliyorsak, bütün bunların kahraman gerilla çizgisinde yaşıyor, mücadele ediyor olmamızdan kaynaklandığını, gerillanın öncülüğünde gerçekleştiğini, bu çizgide şehitler gerçeğimizi ortaya çıkardığını, Önderlik gerçekleşmemizin böyle bir çizgide somutlaştığını biliyoruz, görüyoruz. İçinde bulunduğumuz koşulların bir gerçeği, bir halk gerçeğimiz ama aynı zamanda halklar ve insanlık gerçeğidir.

Kürdistan'da olan her şey tek başına tekil bir şey değildir. Dünyayla, insanlıkla ilgilidir. Dolayısıyla günümüz insanlığının gerçekliğini ifade ediyor. Bu gerçekliği özgürlük ve demokrasi çizgisinde gelişir kılmak için her türlü bedeli ödeme, her türlü cesaret ve fedakarlığı gösterme gayreti, çabası, tutumu içindeyiz. Hareket ve halk olarak direnişimiz işte bu temelde gerçekleşiyor. Ayları bulan; her saniye hücre hücre eriyen o büyük irade, kararlılık, direnç kesinlikle böyle bir bilinçten, amaçtan, inançtan kaynaklanıyor. Bu Önder Apo'nun bize verdiği, bize kazandırdığı özgürlük bilinci ve iradesidir. Özgür bir yaşamdan başka bir yaşamı kabul etmeme bilinci ve inancıdır. Böyle bir bilinç ve inanç bugün direniş hamlemizde en güçlü bir biçimde hayat buluyor. Beşinci ayında olan büyük açlık grevi direnişlerinde somutlaşıyor. İşte böyle bir direniş Zülküf Gezen Yoldaş ile ilk şehidini vermiş bulunuyor.

Sokaklarda bu kadar çok bağırmaları korkularındandır

Düşman kendisi korktuğu için toplumu korkutmaya çalışıyor. Büyük bir telaş içerisinde kaçırarak, toplumdan gizleyerek, gece yarısı Zülküf Gezen Yoldaşı toprağa vermiş bulunuyor. Mezarı kontrol altına almış, kimseyi yaklaştırmak da istemiyor. Dirisinden korktuğu gibi, yoldaşlarımızın ölüsünden de korkuyor, mezarından da korkuyor. Kendi korkusu içerisinde boğulma noktasında ayakta kalmak için her tarafa baskı, terör yayıyor, işkence ediyor, saldırıyor. Başkalarını vurarak, ezerek, korkutarak kendi korkusunu yenmeye çalışıyor. İşte böyle bir düşman gerçeğiyle yüz yüzeyiz. Faşist zihniyet ve siyasetin kaynağı olan Türkiye'de AKP-MHP eliyle faşizm böyle bir korku ve zulüm diktatörlüğü haline gelmiş bulunuyor. Fakat şunu hep söyledik, önemli bir sözdür: "Korkunun ecele faydası yoktur." Bu kadar çok sokaklarda bağırmaları korktukları içindir. Korkusundan mezarlıktan geçerken ıslık çalan, korkusunu bu temelde yenmeye çalışan insana benziyorlar. Hiçbir ahlak ve hukuk kuralı dinlemeden geliştirdikleri baskı ve zulüm kendilerini kesinlikle kurtaramaz, kurtaramayacak, zaten kurtaramıyor. Bu çizginin günümüzdeki baş temsilcisi ve uygulayıcısı, belki de garantörü durumunda olan faşist şef Devlet Bahçeli bunu her gün açıkça ifade ediyor. Tutumuyla da, davranışıyla da gösteriyor. İstediği kadar düşmanlık yapsın; Kürt düşmanlığı, insanlık düşmanlığı, halk düşmanlığı yapsın; kadın düşmanlığı, özgürlük düşmanlığı yapsın; bu temelde istediği kadar baskı, zulüm, terör uygulasın; insanları korkutmaya, sindirmeye çalışsın; hiçbir baskı ve zulüm onları başarıya götüremeyecektir. Halkı sindiremeyecek; özgürlük hareketimizi ezme, tasfiye etme gücünü ortaya çıkartamayacaklardır. Tersine şehitler öncülüğünde, Önder Apo'nun çizgisinde, her gün kendini yenileyen, büyüyen, gelişen, dört parça Kürdistan'a, Ortadoğu'ya ve giderek bütün dünyaya yayılan Özgürlük Mücadelemiz, faşist barbarlığı, terör ve katliamı, zihniyet ve siyasetini içinde bulunduğumuz süreçte tarihe gömecek. Bunda kesinlikle kararlıyız.

Zülküf Gezen Yoldaş'ın eylemi, direnişi daha ileriye taşıdı

Çok önemli bir pozisyon yakalamış durumdayız. İşte Zülküf yoldaşımız böyle bir süreçte bu sonucu ortaya çıkartacak bir mücadele hamlesini nasıl bir cesaret ve kararlılıkla yürütmemiz gerektiğini bize gösterdi, öğretti. Gerçekten de aydınlatıcı oldu, ön açıcı oldu, cesaret ve fedakarlığın öncü sembolü oldu. Leyla Güven ve Nasır Yağız öncülüğünde gelişen direnişçiliğin daha da ileriye götürülmesini sağladı.

İlginç, her iki direnişçi de mesaj yayınladılar; "Bizden özeleştiri istiyorsun" diyorlar. Leyla Güven, "Sizleri yaşatmak için ben bu kararlılığa ulaştım ama yetersiz kaldığımı bana hissettirdin, öğrettin" diyor. Bu direnişe öncülük eden insanlarımızın, Zülküf Gezen Yoldaş'ın şehadeti karşısında taşıdıkları duygu ve düşünceler böyle bir anlam buluyor.

Zülküf Yoldaş, insanlığın kadim kenti Amed-Sur doğumlu, genç bir yoldaşımız. Genç yaşta mücadeleye katılan yoldaşlardan biri. 2007'de yine Amed'de, Sur'da polisle çatışmada bir polis vurduğunda tutuklanmış, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almış. 12 yıldır cezaevinde olan, cezaevindeki bütün direnişlere öncü düzeyinde her zaman katılmış olan genç, direngen bir yoldaşımız. Düşmana karşı dışarda da mücadele içinde böyle bir duruş gösterdi. Zindan duruşu da bu biçimdedir. Mevcut direnişi ile de hamlemize en büyük gücü katan, öncülük eden, direniş sembolü olan bir düzeye kendisini ulaştırdı. İnanıyoruz; toplum, insanlık, Amed başta olmak üzere Kürdistan gençliği bu tutumu, duruşu, cesaret ve fedakarlığı doğru anlamlandıracak, güçlü sahip çıkacak, böyle bir şehadet yaşadığımız Newroz sürecinde, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" direniş hamlemize büyük bir güç katacak. Hamlemizi yayacak, büyütecek, derinleştirecek, zenginleştirecek. 31 Mart seçimlerine giden süreçte bütün baskı, hile, korku terörüne rağmen AKP-MHP faşizmini çöküşe götüren, yenilgiye uğratan bir direnişi ortaya çıkartacak. Kesinlikle böyle bir anlam taşıyor. Direnişi bu temelde büyütme çağrısı oluyor. Bu çağrıyı daha şimdiden dört parça Kürdistan ve yurtdışında halkımız, kadınlar, gençler, tüm emekçiler, dostlarımız anlamış durumda, buna sahip çıkmak için ilk günden beri her taraftan seferberlik düzeyinde bir çaba var, eylemlilik var. Giderek de bunun yaygınlaşacağı anlaşılıyor.

Biz inanıyoruz; bu şehadet direnişimizi gerçekten de çok daha büyüterek zafer hamlesi düzeyine getirecek, Zülküf Yoldaş da böyle zafer çizgisinde yürüyen, büyük zaferlere ulaşan özgürlük direnişi içerisinde yaşayacak. Özgür Kürdistan'da yaşayacak. Ona vereceğimiz söz, armağan edeceğimiz şey; mücadeleyi daha da büyütmek, daha doğru çizgide yürütmek; insanlığın özgür, eşit, kardeşçe yaşadığı bir dünyayı Kürdistan'ın özgürlüğü temelinde, özgür Kürdistan temelinde var etmek olacaktır. Hareket ve halk olarak kesinlikle böyle bir kararlılıkla hareket edeceğiz. Bize gösterilen yolda büyük bir cesaret ve fedakarlıkla yürüyeceğiz ve direniş hamlemizi Önder Apo'yu özgür çalışır ve yaşar koşullara kavuşturma temelinde mutlaka zafere taşıyacağız.

Mazlum Doğan direnişçiliği büyük bir kahramanlık ve özgürlük yürüyüşü olarak devam ediyor

Bundan 37 yıl önce Amed zindanında, "Direnmek Yaşamaktır" diyerek Çağdaş Kawa direnişçiliğini canlandıran Mazlum Doğan direnişçiliği bugün tüm partimizin, halkımızın, dostlarımızın gerçekleştirdiği, izinden yürüdüğü büyük bir kahramanlık ve özgürlük yürüyüşü olarak devam ediyor. Bu kuşkusuz tarihi bir yürüyüş, duruş, büyük anlamı olan bir yürüyüştür. Talepleri son derece somut, net olan bir yürüyüştür. Son derece özgürlükçü, demokratik ve insani olan bir yürüyüştür. Geldiğimiz noktada da dost-düşman herkesi etkiliyor. Oldukça zorlanmış, faşizm altında ezilmiş olan insanlara, halklara, ezilenlere gerçekten coşku, heyecan kazandırıyor, direnme ruhu veriyor. Dünyayı etkiliyor; Kürdistan'a, Kürt sorununa karşı sağır, dilsiz olan, dahası Kürt soykırımında şu veya bu biçimde yer alan, suç ortaklığı olan herkesi etkiliyor. Doğruya yaklaştırıyor, vicdanlarını biraz harekete geçirir oluyor. Bilinen deyimle, gerçekten de biraz imana getiriyor. İnsan bunu görebiliyor. Demek ki, bir; her şey Kürdistan'da, aslında dünya gerçeğinde, kahramanlık düzeyindeki direnişle kazanılıyor. Direnmeden kazanılan hiçbir şey yoktur. Öyle direnişsiz, mücadelesiz yaşam yoktur. Özgür yaşam hiç yoktur. Diğer yandan büyük direnişler gerçekten de en geri, zayıf, en karşıt durumda olanları bile etkiliyor. Doğruya çekiyor, biraz vicdanlı hale getiriyor. Direniş kazandırıyor, sonuç veriyor. "Teslimiyet ihanete direniş zafere götürür" ilkesi günümüzde hareket ve halk olarak yürüttüğümüz bu büyük direnişte bir kez daha doğrulanıyor. Bu ilke, mücadelemizde hayat buluyor.

Mevcut durumda söz konusu direniş hamlemiz önemli bir gelişme düzeyi yakalamış durumdadır. Böyle bir mücadelede önemli bir noktaya geldik. Bakur'da, Rojava'da diğer Kürdistan parçalarında, özellikle yurtdışında halkımız, dostlarımız ayaktaydılar. Açlık grevleri etrafında hamlemizin amaçları doğrultusunda 24 saat eylemlilik içerisindeler. Bu temelde 8 Mart etkinlikleri önemli bir düzey tutturdu. Bazı karamsarların, kötümserlerin, farklı ruhlar yaymalarına karşın coşkunun, heyecanın ileri düzeyde olduğu; Kürt kadınının, dostlarıyla birlikte gericiliğe, faşizme, soykırıma karşı, tecride karşı erkek egemen zihniyet ve siyasete karşı büyük bir öfke ve tepkiyle dolu olduğu; bu uğurda mücadele etmek için, bunlara karşı mücadele yürütmek için büyük bir cesaret ve kararlılığa sahip olduğu; coşku ve heyecan taşıdığı, haftalara yayılan, günlerce süren 8 Mart etkinliklerinde görüldü.

Kuşkusuz bu coşku Newroz'da doruğa çıkacaktır. Kahramanlık Haftamız boyunca sürecek ve 31 Mart seçimlerinde AKP-MHP faşizmine 7 Haziran 2015'tekini de aşan düzeyde yeni bir seçim yenilgisi yaşatacaktır. Aslında faşizmi yıkma, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması hamlesi bu süreçle birlikte daha güçlü başlayacak ve daha keskin hale gelecektir. Bu mücadelede yeni bir dönemeç olacaktır. Seçimle birlikte, hamleyi daha fazla derinleştirmek, keskinleştirmek ve yaygınlaştırmak için mücadeleye yükleneceğiz, çaba harcayacağız.

Saldırganlıkları çöküş sürecinde olmalarındandır

Direniş hamlemiz AKP-MHP faşizmini daralttı, tecrit etti, kuşattı. Nasıl ki, İmralı'da işkence ve tecrit sistemini derinleştirdiyse, bir yönetim sistemi haline getirerek bütün topluma hatta dünyaya yaymaya çalıştıysa, geliştirdiğimiz direniş mücadelesiyle biz de tersinden kendisini bölgeden, dünyadan tecrit edilir, kuşatılır hale getirdik. Bu bakımdan faşizm ciddi biçimde zorlanıyor. Bunu sözlerinde görüyoruz, günlük davranışlarında görüyoruz. Erdoğan-Bahçeli kişilikleri tıpkı Talat ve Enver paşalar gibi bir çılgınlık alameti yaşar durumdalar. Mülkü kaybetmenin büyük korkusu, kaygısı, endişesi içerisindeler. Zaten her gün beka sorunundan söz ediyorlar. Nasıl yıkılıp yok edileceklerini ifade ediyorlar. Topluma, dış kamuoyuna yalvar yakar oluyorlar. Aslında gerçekten de ciddi bir çöküş sürecinde oldukları net bir biçimde görülüyor. Bunu bizim ifade etmemize gerek yok, zaten kendileri de söylüyorlar. Böyle bir pozisyona gelmiş durumdalar. Bunu kaybetmemek için ellerindeki gücü, her türlü çılgınlığı göze alacak biçimde saldırıya dönüştürmeye açıklar, hazırlar. Saldırganlıkları çöküş sürecinde olmalarındandır. Her şeyi kaybetme korku ve kaygısındandır.

Biz faşizmi böyle bir noktaya getirdik. Bu oldukça önemli bir durumdur. Geçen süreçlerde mücadelelerin ortaya çıkardığı birikimi bu biçimde AKP-MHP faşizmine karşı yönlendirdik ve onların çöküş mücadelesine dönüştürdük. Özellikle Rojava'da, Suriye'de DAİŞ faşizmine, El Kaide'ye karşı yürütülen mücadelenin ortaya çıkardığı birikimi, sağladığı gelişmeleri bu faşist çeteciliğin beyni olan, akıl hocası konumunda bulunan, merkezi olan AKP-MHP faşizmine karşı yöneltmeyi önemli ölçüde başardık. Mart ayınd QSD güçleri, YPG-YPJ komuta ve savaşçı gücü DAİŞ'i Suriye'de tümden yok etme hamlelesini gerçekleştirdi. Büyük kesimleri teslim alındı, ellerinde herhangi bir alan bırakılmadı. Bu temelde başta QSD savaşçı gücü, YPG-YPJ komuta ve savaşçıları olmak üzere DAİŞ'e karşı mücadele eden herkesi kutluyoruz. Gerçekten büyük sonuçlar ortaya çıktı.

20. yüzyılın ortasında yaşanana benzer, ideolojik içerik bakımından ondan çok daha fazla devrimci, komünal, sosyalist özellik taşıyan devrimci gelişmeler, içinde bulunduğumuz süreçte yaşandı. El Kaide ve DAİŞ faşizmine karşı yürütülen mücadelede ortaya çıktı. Önümüzdeki süreçte bunun etkisi daha çok olacaktır. Biz bu etkiyi sürekli kılmak, daha fazla derinleştirmek için, Hareket olarak, kesintisiz bir biçimde bu sonuçları faşizmin beyni olan, merkezi olan Türkiye'ye AKP-MHP faşist diktatörlüğüne, TC'nin faşist zihniyet ve siyasetine karşı mücadele hamlesi olarak geliştirmeye çalıştık, buraya yöneltmek istedik.

Mevcut direniş hamlemiz bir boyutuyla da bunu ifade ediyordu. Bu anlamda bölgeseldi, küresel anlamı ve özellikleri vardı. Bu konuda da önemli bir düzey tutturduk. Belki DAİŞ faşizmine karşı yürütülen mücadelede ortaya çıkan genişlik kadar bir ittifak düzeyi oluşturamadık, ama ona benzer bir durumu çok belirgin olmasa da günümüzde Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğüne karşı yöneltmeyi başardık. Bölgede, küresel düzeyde bu doğrultuda bir duyarlılık, tarihsel bilincin ortaya çıkmasını sağladık. Herkes eskiye göre şimdi daha çok bu gerçekliği görüyor, daha iyi anlıyor, faşizmin merkezinin nerede olduğunu, faşizmin nerede yok edilerek dünyanın, insanlığın faşizm belasından kurtulacağını daha iyi anlar hale geldi. AKP-MHP faşizmi karşısında hem Kürdistan'da hem bölgede hem de küresel düzeyde

> **Direniş hamlemiz AKP-MHP faşizmini daralttı, tecrit etti, kuşattı. Nasıl ki, İmralı'da işkence ve tecrit sistemini derinleştirdiyse, bir yönetim sistemi haline getirerek bütün topluma hatta dünyaya yaymaya çalıştıysa, geliştirdiğimiz direniş mücadelesiyle biz de tersinden kendisini bölgeden, dünyadan tecrit edilir, kuşatılır hale getirdik. Bu bakımdan faşizm ciddi biçimde zorlanıyor. Bunu sözlerinde görüyoruz, günlük davranışlarında görüyoruz. Erdoğan-Bahçeli kişilikleri tıpkı Talat ve Enver paşalar gibi bir çılgınlık alameti yaşar durumdalar. Mülkü kaybetmenin büyük korkusu, kaygısı, endişesi içerisindeler. Zaten her gün beka sorunundan söz ediyorlar.**

> **Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim hamlesini kendi iradesi ve kararıyla, Demokratik Toplum Kongresi Eşbaşkanı ve HDP Hakkari Milletvekili sevgili Leyla Güven üstlendi, öncülük kararlılığına ulaştı. Bunu da 4 ayı aşkın süredir her gün hücre hücre eriyerek, büyük bir cesaretle, kararlılıkla yürüttü. Gerçekten de zindan direnişçiliğine denk düşen, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu kahramanlığının günümüzde yeniden canlanması olan insan üstü bir direniş sergiledi. İmralı direniş çizgisini, Uluslararası Komplo karşısında bir devrimci, yurtsever ve özgürlükçü olarak takınılması gereken tutumu, gösterilmesi gereken iradeyi ortaya koydu.**

yaşanan gelişmeler, yürütülen mücadele bunu açıkça gösteriyor. Gerçekten de durum böyledir.

20. yüzyıldaki bazı değerlendirmeler gerçeği tam yansıtmadı. Faşizm soykırımdı, katliamdı, savaştı. Bunun da 1. Dünya Savaşı içinde küresel sermayenin teşviki ve zorlamalarıyla Osmanlı yönetiminde, İttihat ve Terakki yönetiminde bir zihniyet ve siyaset haline geldiğini biliyoruz. Bugün AKP-MHP faşizmi bu faşist zihniyet ve siyasetin en üst düzeyde yürütülmesi oluyor. Bu faşist zihniyet ve siyaset 20. yüzyıl boyunca Avrupa'ya yayıldı, Ortadoğu'ya yayıldı, Asya'ya, Amerika'ya yayıldı. Hitler oldu, Mussolini oldu, Saddam oldu fakat Talat ve Enver paşaların ruhu, düşüncesi şimdi Devlet Bahçeli-Tayyip Erdoğan kişiliklerinde zirve yaptı, açığa çıktı ve somutlaştı. İşte faşizmi doğduğu yerde mevcut hamlemizle kuşatmış bulunuyoruz. Bu gerçeği biz de daha iyi anladık ve öğrendik. Halkımıza, dostlarımıza, bölge halklarına, insanlığa, dünya siyasetine bu gerçekleri anlatmak için daha çok çaba da harcıyoruz.

şimleri bunu ifade etti. Özünde faşizmi kaynağında kurutmak için Önder Apo öncülüğündeki mücadelemizin sonuç alıcılığını önlemek istiyorlar. Aslında kendi çıkarları onu gerektiriyor, belki ona göre hareket ediyorlar ama işin gerçeği bir saptırma konumundalar. Tersine çevirmek, faşizmi bir biçimde kurtarmak, ayakta tutmak istiyorlar, insan bunu daha iyi anlıyor. AKP-MHP faşizmini Özgürlük Hareketimiz kuşatıp zora soktukça, onun dış desteklere muhtaç olduğunu görüp faşist zihniyet ve siyaseti kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak istiyorlar. 2016 yılından itibaren ABD'nin böyle bir çabası başladı. 2016 Ağustos'undan itibaren de TC'yi Cerablus'a, Bab'a işgalci güç olarak sokmaktan günümüze kadar getirdi.

Türkiye ve Irak yönetimlerini bu biçimde yeniden şekillendirip ittifak haline getirerek kendi çizgilerinde bir bölgesel mücadelede kullanmak istiyorlar. Buna KDP-YNK'yi de dahil etmek için her türlü çaba içerisindeler. PKK'yi de buna katmak istediler. Başaramayınca, küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda PKK'nin kullanılamayacağı anlaşılınca

yordu, büyük bir demokratik devrimdi, bölgesel özellikleri çok güçlü olan bir devrimdi, bütün Ortadoğu'da özgürlük ve demokrasi rüzgarları estiren bir devrimdi. Bunu herkes böyle bilmelidir. Şimdiki duruma bakıp da devrimi, Şahlığın yıkılışını inkar etmemek lazım. Onun tarihsel önemini küçümsememek lazım.

İran'da bugünkü rejimin gelişmesinde ABD'nin en az içteki diktatörler kadar payı vardır

Onun arkasından küresel kapitalist modernite sistemi 1980'in Eylül'ünde iki saldırı hamlesinde bulundu. 12 Eylül'de TC'de askeri-faşist darbe yaptı. 22 Eylül'de de İran-Irak Savaşı'nı başlattı. Irak'ı İran'a saldırttı. Devrimin rüzgarını kesmek için, devrimin demokratik gelişimini önlemek, Ortadoğu'ya yayılmasını önlemek için bir dış müdahale başlattı. Devrime ciddi bir iç çatışma yaşattı. İslam devrimine dönüşmesi, bugünkü rejimin ortaya çıkması sadece yöneticilerin ustalıklarıyla, başarılarıyla olmadı. ABD'nin

Bunun için Kürdistan Özgürlük Mücadelesi, küresel sermaye ile ulus-devlet statükoculuğu arasında otuz yıldır yaşanan 3. Dünya Savaşı'nda tarafların birinden yana olma oyununa gelmedi. Kendi bağımsız çizgimiz temelinde, yaşam felsefemiz ve ideolojimiz doğrultusunda bir politika ve pratik ürettik. Mücadeleyi bu çerçevede geliştirdik. Ne küresel sermaye sisteminin bir ucu haline geldik ne de ulus devlet statükoculuğunun bir ucu haline geldik. Her iki taraf da bizi böyle bir konuma getirmek için büyük çaba harcadı ve zorladı. Kendi çıkarı doğrultusunda değerlendirmek ve yararlanmak istedi. Ama bu oyunları bozduk. Halkların kardeşliği, özgür demokratik yaşamı, demokratik özerklik temelinde bütün sorunları çözebilmesi için nasıl bir politika geliştirmek, pratik içinde olmak gerekiyorsa öyle olmaya çalıştık.

Bu çizgimiz, reel sosyalizm çözülürken, dünyada sosyalizm bitti denirken Kürdistan'da demokratik sosyalizmin gelişimine yol açtı. Demokratik modernite kuramının doğuşunu getirdi.

Her şey Kürdistan'da, kahramanlık düzeyindeki direnişle kazanılıyor. Direnmeden kazanılan hiçbir şey yoktur. Öyle direnişsiz, mücadelesiz yaşam yoktur. Özgür yaşam hiç yoktur. Diğer yandan büyük direnişler gerçekten de en geri, zayıf, en karşıt durumda olanları bile etkiliyor. Doğruya çekiyor, biraz vicdanlı hale getiriyor. Direniş kazandırıyor, sonuç veriyor. "Teslimiyet ihanete direniş zafere götürür" ilkesi günümüzde hareket ve halk olarak yürüttüğümüz bu büyük direnişte bir kez daha doğrulanıyor. Bu ilke, mücadelemizde hayat buluyor.

PKK'yi kullanamayacaklarını anlayınca tavır aldılar

Kısaca önemli bir düzeye geldik. Bu anlamda yürüttüğümüz mücadele Kürdistan Özgürlük Mücadelesi olmayı aşıyor, aslında insanlığı faşizm belasından kurtarmayı ifade ediyor. Ortadoğu halklarını, faşist ulus-devlet diktatörlüklerinden kurtarmanın önünü açmayı ifade ediyor. Böyle bir düzeyi yakalamış olmamız önemlidir. Bunu engellemek için faşizm tüm gücüyle saldırıyor. Bunu ters yüz edebilmek faşist zihniyet ve siyaseti bir biçimde ayakta tutabilmek için küresel sermaye sisteminin oyunları var, saldırıları var. Biz böyle bir kuşatmayı, mücadele hamlesini geliştirirken, sistem de buna karşı kendi çıkarları doğrultusunda yeni planlar, adımlar geliştirmeye çalıştı. ABD'nin yürüttüğü çabaları biliyoruz.

Birinci hedefi İran yapmak istediler. Geçmiş mücadeleyle ortaya çıkan birikimi böyle bir yönelim içerisine koymak istediler. Ambargodan başlayarak yönetimimiz hakkındaki kararları, YNK'nin bu biçimde saldırtılması, "Suriye'den çekileceğiz" diye aslında kendi konumlarını güçlendirmeyi hedefleyen giri-

açıktan tavır aldılar. 2015 Temmuz'undan bu yana TC'ye, PKK'ye karşı saldırılarda geçmişten çok daha fazla destek veriyorlar. TC'yi 2016 Ağustos'unda Cerablus'a, Bab'a soktular. 2018'de Efrîn'i işgal etmesine güç ve destek verdiler. Bununla Rojava'yı daraltmak, tehdit etmek istediler. Bu temelde PKK'den sonuç alamayınca Rojava'yı kendi kontrollerine alıp kullanmak istiyorlar. Onu da başaramazlarsa, en azından güvenlik bölgesi adı altında TC, Kuzey-Doğu Suriye çatışmasını önleyerek PKK'yi daraltıp kuşatma temelinde, her iki gücü de parça parça da olsa kendi siyasetlerine çekmek istiyorlar. Kuşkusuz İran üzerinde mücadele edilmesi, İran'da halkların özgürlük ve demokrasi mücadelelerinin gelişmesi herkesten çok bizim talebimizdir. Fakat dış müdahaleye de karşıyız. Yani ABD müdahalesi ile İran'da halkların özgür, ezilenlerin kurtulmuş olacağına inanmıyoruz. Kaldı ki, İran devriminin 40. yıldönümü yaşandı, 41. yılına girildi. İran devrimi büyük bir devrimdi. Bunları söylemek anlamlı olabilir.

Şu bilinmelidir: Şahlığa karşı Şubat 1979 Devrimi bölgenin en büyük devrimlerindendi. Şahlık faşizmini yeni-

müdahaleleri de ona yol açtı. Sözde karşıttılar, sözde çatışma halindeydiler ama özünde İslami güçlerin demokratik ittifakı parçalaması, demokratik güçleri, devrimcileri, demokratik çevreleri, liberalleri, Kürtleri ezmesi için elverişli zemin yarattılar. Öyle bir ortam oluşturdular ki, ya Humeyni çizgisinde ya ABD çizgisinde olacaksın; üçüncü, dördüncü çizgilerin hepsini ortadan kaldırdılar. Devrim bu hale bu temelde geldi. Bir İslam devrimi haline bu çerçevede dönüştü. Başlangıcı böyle değildi. Mevcut rejim bu temelde ortaya çıktı. Bu rejimin bu biçimde gelişmesinde ABD müdahalelerinin en az içteki diktatörler kadar payı vardır. Bunu herkes görmelidir. Bazı çevreler bunu görmüyorlar, görmek istemiyorlar, anlamıyorlar. Bugün de İran'da halk mücadeleleri gelişemiyorsa, bastırılıyorsa, eziliyorsa, bunda en büyük rol sahibi ABD-İran gerginliğinin, çelişki ve çatışma durumunun böyle hep güncel tutulması ama hiçbir şeye de götürülmemesidir. Öyle bir hava yaratılıyor ki, ya ABD'den yana olacaksın ya da mevcut rejimden yana olacaksın; üçüncü, dördüncü bir yerde olamazsın.

Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni, Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin öncü gücü, merkezi, çekirdeği olarak geliştirip güçlendirdi. Aynı çizgiyi kuşkusuz Rojhilat'ta da ABD-İran çelişki ve çatışması karşısında da sürdüreceğiz, koruyacağız. Bu konuda hassasız, duyarlıyız. Bir de tecrübeliyiz. Bakur'dan tecrübemiz var. Rojava'dan, Suriye'den tecrübemiz var. Başûr pratiği gözümüzün önünde, onun derslerini en güçlü bir biçimde çıkartıyoruz. Dolayısıyla Ortadoğu Devrimi'nin çok önemli, belki tayin edici merkezi olan Zağrosların doğu yakasında yürütülecek mücadelede, İran ve Rojhilat mücadelesinde kendi bağımsız duruşumuzu esas alacak; dünya küresel sermayesi ile ulus devlet statükoculuğunun dünya savaşının bir tarafı durumuna düşmeyecek ve siyasetimizi en iyi bir biçimde bu sahada da yürüteceğiz. En büyük gelişmeleri, kazanımları, tarihin belki de en anlamlı devrimsel adımlarını böyle bir mücadele içerisinde yaşayacağız. Bu konuda duyarlıyız, dikkatliyiz, daha fazla da olacağız. Gerektiği kadar sabır göstereceğiz, gerektiği yerde de gerektiği kadar keskin olacağız. Böyle bir bilincimiz var.

En zayıf halka Türkiye'dir

Bugün mücadeleyi, birikimi AKP-MHP faşizmini yıkmaya yöneltmemiz aslında, ulus-devlet statükoculuğunu ve ona dayalı olarak kapitalist modernite sistemini Ortadoğu'daki en zayıf halkasından yıkmaya dönüktür. Bugün gerçekten reel sosyalizm teorisinin ifade ettiği gibi, bir zayıf halkadan söz edeceksek en zayıf halka Türkiye'dir. Kürdistan açısından da, en açıktan bütün Kürdistan'a en fazla saldıran TC faşizmidir, AKP-MHP faşist diktatörlüğüdür. Bu açıdan baş düşmanımız AKP-MHP faşizmi oluyor. İmkanlarımızı, gücümüzü böyle bir faşizmi yıkmaya yöneltiyoruz. Unutulmasın ki, AKP-MHP faşizminin yıkılması, yüz yılı bulan TC faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetinin yıkılması olacaktır. Küresel sermayenin dünyada hegemonik haline gelme döneminde ortaya çıkardığı faşist zihniyet ve siyaset yıkılacak, dünya düzeyinde böyle etkisi olacaktır. AKP-MHP faşizminin yıkılması Kürdistan'da özgürlüğün önünü açacak, Türkiye'de demokrasiyi geliştirerek, Ortadoğu'yu demokratikleştirecek, hem küresel sermaye müdahalesine hem de Ortadoğu'daki ulus devlet statükoculuğuna en ağır darbeyi vuracaktır. Bu gerçekleştiği zaman, Ortadoğu'nun genelindeki durumu daha iyi göreceğiz ve anlayacağız. Zağrosların doğusunda nelerin yaşandığını, nasıl olduğunu, İran'daki gelişmelerin nasıl olabileceğini daha iyi göreceğiz. Kürdistan'da, Ortadoğu'da, dünyada yapacağı etki kadar, onun kat kat fazlasını kesinlikle Rojhilat'ta yapacak, İran'da yapacak. Bu bakımdan da aslında ABD yaklaşımlarıyla yürütülen mücadelenin İran'da geliştireceği bir şey yoktur. Ama AKP-MHP faşizmi şahsında Ortadoğu'daki ulus devlet statükoculuğunun ve Kürt düşmanlığının temel bir halkasının kısılması, diğer halkaları da en zayıf hale getirecektir.

Bu temelde bütün parçalarda ve genel planda gelişmeleri hem felsefik ve ideolojik çizgide hem de politik-askeri çizgide doğru anlamaya, derinlikli anlamaya çalışıyoruz. Güncel gelişmeleri doğru değerlendirmek, hep hazırlıklı olmak ve etkili kullanmak istiyoruz. Bu konuda her alan hassastır. Giderek çok daha sertleşecek. Aslında Kürdistan genelinde Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelinde mücadele yürütüyoruz. "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesi, Devrimci Halk Savaşı stratejimizin final hamlesi oluyor. Ya kazanacağız ya kazanacağız. Başka yolu yoktur. Artık dar ve taktik bir yaklaşım sözkonusu değildir. Bazı yerlerde böyle sanıldı. Propaganda yapma amaçlı bir mücadele gibi görenler oldu. Bunlar yanılgıdır. Geçmiş yaklaşımlarımız böyle oldu. Önemli zamanlarda böyle hamleler geliştirebilirdik ama hamlelerimiz hep yarım kaldı. Propaganda amaçlı kaldı. 2011-2012'de öyle oldu. 2013'te de öyle oldu. 2014'te yapamadık. 2015 benzer durumda oldu, sonuna gidemedik. Ama bunlardan çıkardığımız derslerle bu sefer kesinlikle sonuca gideceğiz. Zafere kadar gideceğiz. Küresel sermaye sistemi bundan rahatsızdır. Bunun zorlaması karşısında çılgına dönüyor. Faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaset halk düşmanı, kadın düşmanıdır. Fakat biz önemli bir konum tutturduğumuzun farkındayız. Önder Apo'nun düşüncelerini, mevcut duruşunu, tutumunu daha doğru ve derinden anlamaya çalışıyoruz. Onun gereklerini de pratikte yerine getirmek için çok daha etkili, güçlü, bütünlüklü bir mücadele içerisinde oluyoruz, olacağız.

19 Mart 2019

Newroz zafer ruhuyla direnerek tecridi kıralım, faşizmi yıkalım ve Kürdistan'ı özgürleştirelim!

"Newrozlaşmak, tarihi anlamına uygun olarak günümüzde de yürüttüğümüz, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesinde yeniden canlanıyor, hayat buluyor. Net bir biçimde ortaya çıkıyor ki Newrozlaşmak; Newroz ruhuyla bilinçlenip örgütlenerek özgürlük mücadelesine yürümek, halkımız için, tüm ezilenler için tarihte olduğu gibi bugün de her zamankinden daha fazla gerekiyor. İşte söz konusu özgürlük ve direniş hamlesiyle biz bu gerekliliği karşılamaya çalışıyoruz. 8 Martları, Newrozları yeniden canlandırıyoruz, yeniden yaratıyoruz. Anlamına uygun bir biçimde bilinir, benimsenir ve yaşanır hale getiriyoruz."

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

PKK Yürütme Komitesi

Özgürlük için mücadele eden tüm kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyor, mücadelelerinde üstün başarılar diliyoruz. Sara, Zîlan, Nûda, Delal, Viyan ve Şîlan yoldaşlar şahsında tüm Kadın Özgürlük Mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, amaçlarını başarma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. Özgür Kadın Hareketi'nin gelişeceğine, Kadın Özgürlük Devrimi'nin derinleşeceğine ve devrimci yürüyüşümüzde kadın öncülüğünün örgütlü bir temelde sürekli güçleneceğine dair yüksek inancımızı ifade ediyoruz.

Değerli Yoldaşlar,

Hareket ve halk olarak yeni bir Newroz sürecine girmiş bulunuyoruz. Topyekun faşist-soykırımcı saldırıya karşı topyekun özgürlük ve demokrasi direnişini geliştirerek yeni bir Newrozlaşmayı yaşıyoruz. 2631. Newroz yılının her zamankinden daha büyük bir direniş ve zafer yılı olacağına dair inancımızı açıkça ifade ediyoruz. Bu Newroz yılını tecridin kırıldığı, faşizmin yıkıldığı, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuştuğu bir yıl haline getirme sözümüzü ve kararlılığımızı her gün daha da güçlendiriyoruz. Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, yiğit halkımızın, kadınların ve gençlerin, tüm özgürlük mücadelesi veren halkların ve dostlarımızın Newroz Özgürlük Bayramlarını, birlik, örgütlülük, direniş ve zafer günlerini kutluyoruz. Büyük Newroz şehitlerimiz Mazlum Doğan, Mahsum Korkmaz, Bêrîvan, Ronahî ve Zekiye yoldaşlar şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Yeni Newroz yılında anılarını yaşatma ve amaçlarını başarma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. 2631. Newroz yılının daha büyük bir mücadele ve zafer yılı olarak kahraman şehitlerimizin amaçlarının başarıldığı, halkımızın ve dostlarımızın beklentilerinin gerçekleştiği, Önder Apo'nun düşünce ve amaçlarının hayata geçtiği bir yıl haline getirileceğine yürekten inanıyoruz. Bu temelde yeni Newroz yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

Direnişçilerin Newroz direniş ve zafer bayramlarını kutluyoruz

Değerli Yoldaşlar,

2631. Newroz yılına hareket ve halk olarak "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesini yükselterek giriyoruz. Leyla Güven ve Nasır Yağız öncülüğünde başlayıp tüm zindanlara, Kürdistan'ın dört bir yanına ve yurtdışına yayılan açlık grevi direnişleri bugün binlerce insanı içine alarak kitleselleşmiş ve ilerici insanlık için yeni bir irade ve özgürlük umudu kaynağı haline gelmiş bulunuyor. Söz konusu açlık grevleri direnişleri etrafında Kürdistan'da ve yurtdışında halkımızın kadınlar ve gençler öncülüğünde özgürlük eylemleri her yerde çığ gibi büyüyor ve yaygınlaşarak gelişiyor. Ağır kış koşullarından geçiliyor olmasına rağmen kahraman gerilla güçlerimizin hamleyi desteklemek üzere faşist-soykırımcı düşmana öldürücü darbeler vuran devrimci eylemleri parça parça da olsa sürüyor. 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarında söz konusu topyekun direniş eylemliliğinin kadınların öncülüğünde çok önemli bir gelişme gösterdiği açıkça görülüyor. Söz konusu direniş hamlemizin Newroz döneminde zirveleşerek doruklara ulaşacağına, her alana yayılıp faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete öldürücü darbeler vuracağına, tecridi kırıp Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması noktasında önemli ve tarihi gelişmeler yaratacağına inanıyoruz.

Bu biçimde 2019 Newroz yılını, Newroz'un birlik, direniş ve özgürlükte ısrar anlamına daha uygun bir biçimde yaşıyor olmamız Hareket ve halk olarak hepimize güç veriyor, moral veriyor, iddiamızı ve irademizi geliştirip pekiştiriyor, özgür yaşam tutkumuzu ve özgürlüğe, zafere yürüyüşümüzü daha da anlamlı ve kesinleşmiş kılıyor. Bu temelde Leyla Güven ve Nasır Yağız öncülüğündeki açlık grevi direnişlerini; zindanlarda, Kürdistan'ın dört bir yanında ve yurtdışında süren, oldukça kritik ve önemli bir noktaya gelmiş bulunan, insanlığa yeni dersler verip özgürlük umutları yaratan bu kahramanlık direnişini tekrardan selamlıyoruz. Açlık grevleri etrafında gelişen tüm özgürlük direnişlerinin başarıya gideceğine inanıyor, direnişçileri, mücadeleye katılan herkesi Newroz özgürlük ve direniş ruhuyla kutluyoruz. Başta Leyla Güven ve Nasır Yağız olmak üzere tüm açlık grevi direnişçilerinin ve onlar etrafında gelişen, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesini yürüten tüm direnişçi güçlerin Newroz özgürlük, direniş ve zafer bayramlarını kutluyoruz. Mazlumların ve Egîdlerin çizgisinde, Saraların ve Zîlanların çizgisinde bu kahramanlık direnişinin 2631. Newroz yılında daha da gelişip, güçlenerek tarihi bir zafer kazanacağına dair inancımızı yineliyoruz. Hareket ve halk olarak iddialıyız, inançlıyız, kararlıyız. Bu temelde mücadele ediyoruz ve mutlaka kazanacağız. Dün direndik ve kazandık, bugün direniyoruz ve kazanıyoruz, yarın da Newroz zafer ruhuyla direnişimizi sürdüreceğiz ve bütün insanlığa daha güzel ve özgür yaşam getiren büyük zaferler kazandıracağız. İddia ve kararlılığımız bu temeldedir. Böyle bir ruh ve bilinçle mücadele edenlerin mutlaka kazanacağına dair inancımız tamdır.

Değerli Yoldaşlar,

Önder Apo, PKK'yle Newrozların daha güzelleştiğini ve anlamlılaştığını söyledi. Hareketimizin bir "Newroz Partisi" olduğunu, Newrozlaşan halk gerçeğini yaşadığımızı ve temsil ettiğimizi ifade etti. Hareket ve halk olarak sürekli baharlaşmak gerektiğini, yani yenilenmek ve yeni başlangıçlar yapmak gerektiğini belirtti. Bu temelde Newroz'un yeni bir bahara duruş, yeni bir özgürlük yılına giriş, bir yenilenme ve yeni başlangıç yapma anlamına geldiğini biliyoruz. Newrozlaşan Hareket ve halk olarak Newroz'un birlik, direniş ve zafer ruhuna, çizgisine bağlılıkla şimdiye kadar yürüdük ve bu yürüyüşümüzü Önder Apo öncülüğünde derinleştirerek sürdürüyoruz. Newroz'un halkların tarihinde yaşanmış en eski özgür doğuşlardan, özgürlük bayramlarından bir tanesi ve belki de yaşayan en eskisi olduğunu görüyoruz. Nasıl ki binlerce yıl önce Kürtlerin ataları ve anaları öncülüğünde halklar birleşerek Newroz ruhuyla direnip zulmü yıkmışlar, bir arada kardeşçe, özgür ve demokratik yaşamı yaratmışlarsa, bugün de Hareket ve halk olarak aynı pozisyonu taşıyor ve umudun kaynağı oluyoruz. Başta El-Kaide, DAİŞ, AKP-MHP faşizmi olmak üzere tüm gericiliğe karşı Newroz özgürlük ve zafer ruhuyla direniyor, bunun gerektirdiği her türlü bedeli ödemekten geri durmuyor, gericilikleri parça parça yıkarak bölge halklarının ve insanlığın özgürlük umudu olma özelliğimizi sürdürüp, geliştiriyoruz.

8 Martları, Newrozları yeniden canlandırıyoruz

Newrozlaşmak gerçekten büyük bir ruh, duygu, düşünce, davranış yenilenmesini ifade ediyor ki; insanlara, gençlere ve kadınlara, halklara büyük bir coşku ve heyecan veriyor. Yaşam umutlarını, özgür yaşam tutkularını çok daha fazla geliştiriyor, hareketlendiriyor, güçlendiriyor. Newrozlaşmak, tarihi anlamına uygun olarak günümüzde de yürüttüğümüz, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesinde yeniden canlanıyor, hayat buluyor. Net bir biçimde ortaya çıkıyor ki Newrozlaşmak; Newroz ruhuyla bilinçlenip örgütlenerek özgürlük mücadelesine yürümek, halkımız için, tüm ezilenler için tarihte olduğu gibi bugün de her zamankinden daha fazla gerekiyor. İşte söz konusu özgürlük ve direniş hamlesiyle biz bu gerekliliği karşılamaya çalışıyoruz. 8 Martlara, Newrozlara tarihsel anlamlarını yeniden yaşatıyoruz. 8 Martları, Newrozları yeniden canlandırıyoruz, yeniden yaratıyoruz. Anlamına uygun bir biçimde bilinir, benimsenir ve yaşanır hale getiriyoruz.

Bu bakımdan, 2631. Newroz yılını "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş ve zafer hamlesiyle karşılamış olmamız, Hareket ve halk olarak böyle tarihi bir kahramanlık direnişini yürütmemiz büyük bir önem taşıyor. Newroz ruhundan, çizgisinden en küçük bir uzaklaşma ve sapmanın olmadığını gösteriyor. Önderlik çizgisiyle, Mazlumların, Egîdlerin kahramanlık çizgisiyle, özgürlük tutkusuyla dolu olduğumuzu, bu çizgi temelinde yürümeye devam ettiğimizi açıkça ortaya koyuyor. Kürt varlık ve özgürlük direnişini daha güçlü ve sağlam bir biçimde zafer çizgisinde geliştirmemizi ifade ediyor. Bu anlamda Hareket ve halk olarak özgür yaşamda, özgürce var olmada, bunun için her türlü mücadeleyi yürütmede ne kadar ısrarlı, kararlı olduğumuzu ortaya koyuyor. Yine başta gençler ve kadınlar olmak üzere tüm halklar ve ezilenler için özgürlük umutlarını güçlü bir biçimde yeşertiyor. Özgür yaşamın ne kadar önemli ve gerekli olduğunu ortaya koyuyor. Özgür yaşama ulaşmak için nasıl bir ruh, duygu, düşünce ve davranış içerisinde olmak gerektiğini herkese gösteriyor. Gerçekten de Kürdistan'da özgürlük hamleleri temelinde yaşanan Newrozlar insanlığa büyük coşku ve heyecan veriyor. Her türlü karamsarlığı, içe kapanıklığı, darlığı, umutsuzluğu kırarak özgürlük ve zafer umutlarını yeniden yeşertiyor ve güçlendiriyor. Birlik, örgütlülük ve mücadele içerisinde olunur ise her türlü gericiliğin, faşizmin, baskı ve sömürü düzeninin yıkılabileceğini, insanlığın özgür ve eşitçe, kardeşçe büyük bir umutla ve coşku içinde yaşayabileceğini herkese gösteriyor.

Değerli Yoldaşlar,

2631. Newroz yılına "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesiyle giriyor olmamız, Hareket ve halk olarak bize büyük bir coşku, heyecan ve güç veriyor. Bu temelde doğru yolu daha güçlü bulduğumuza, Apocu çizgiye daha çok yaklaştığımıza, Mazlumların, Egîdlerin ulusal kahramanlık çizgisinde daha doğru ve etkili yürüdüğümüze inanıyoruz. Açlık grevi direnişçilerinin ifade ettiği gibi; "Bu bir özeleştiri direnişi oluyor; her türlü zayıflıktan, gerilikten, çizgi dışılıktan çıkarak Apocu direniş ve zafer çizgisini doğru anlamanın ve başarıyla uygulamanın ifadesi oluyor." Bizi Önderlik ve şehitler çizgisiyle buluşturuyor. Her türlü uluslararası komplo saldırısını, yine İmralı işkence ve tecrit sistemini reddetmeyi, İmralı duvarlarını parçalamayı ifade ediyor. Bu temelde mevcut direniş hamlesi bizleri doğruya çekiyor, Önderlik ve şehitler gerçeğine yaklaştırıyor, çizgi temelinde yürütüyor, daha çok özgürleştiriyor, daha fazla irade ve iddia sahibi kılıyor, kararlılığımızı ve zafer yürüyüşümüzü daha çok pekiştiriyor. Mazlum Doğan'ın ifade ettiği gibi, "Teslimiyet ihanete ve boyun eğmeye; direniş zafere götürüyor. Direniş yaşatıyor." Yürüttüğümüz direniş hamlesi, "özgür yaşamı uğruna ölecek kadar seven" 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişçiliğinin, ulusal onur kararlılığının günümüzdeki sürdürülmesi oluyor.

Direniş öncüsü Leyla Güven'in ifade ettiği gibi, "Pasifizm çürütürken direniş büyütüyor, zafer çizgisine sokuyor, her türlü gelişmenin, başarının ve zaferin önünü açıyor." Böyle bir direniş yeni destanlar yazıyor. İnsanlık, kadınlar, gençler ve tüm ezilenler için yeni özgürlük umutları yeşertiyor. Hareket ve halk olarak geliştirdiğimiz direniş insanlığa yeni dersler veriyor. Faşizm karşısında, soykırım karşısında, sömürgecilik karşısında, her türlü kapitalist modernite baskısı ve sömürüsü karşısında özgür insan ve demokratik toplumun nasıl durması gerektiğini ortaya koyuyor. Bu konuda doğru yaşam çizgisini herkese gösteriyor. Özgür yaşamın büyük direnişlerle, mücadelelerle kahramanlık çizgisinde yürüyerek ve her türlü bedeli göze alarak ancak gerçekleştirilebileceğini herkese öğretiyor. Kapitalist modernitenin her türlü ayartıcı, bireycileştirici, maddiyatçı kılıcı, para için, pul için, bir tas çorba için kendini satmaya hazır ruh hallerini yıkarak fedai çizgisinde özgür kadın ve özgür erkek nasıl olunur, özgür yaşam nasıl ortaya çıkar; bunun iddiası, iradesi, cesareti, fedakarlığı, kararlılığı nasıl olur; tüm bunları bir kere daha insanlığa gösteriyor. Yüz yıldır hegemonik kapitalist modernite sisteminin saldırıları altında her türlü gericiliğin karargahı haline getirilmek istenen Kürdistan, böyle tarihi bir özgürlük mücadelesiyle doğruların, gerçeklerin açığa çıkarıldığı, büyük bir aydınlanmanın yaşatıldığı, özgür yaşam umudunun, iradesinin, ruhunun ve tutkusunun yeşertildiği, özgürlük için mücadele, cesaret ve kararlılığın yaratıldığı ve bu temelde tutkulu bir yürüyüşün gerçekleştirildiği bir özgürlük kalesi, devrim kalesi, direniş kalesi haline daha güçlü getiriliyor.

Direniş hamlemiz; topyekun faşist-soykırımcı saldırıya karşı, topyekun özgürlük direnişidir

Kuşkusuz tüm bu gerçekler önemli ve tarihi anlama sahip gelişmelerdir. Direniş hamlemiz daha şimdiden bu gerçekleri bir kez daha açığa çıkarmış, doğru ve özgür yaşam konusunda insanlık için bir kez daha netleşmeyi sağlamıştır. Her türlü teslimiyete, pasifizme ve maddiyatçılığa karşı böyle bir özgür yaşamın da var olabileceğini ve bunun her şeyden daha değerli olduğunu herkese göstermiştir. Bu bakımdan, yeni Newroz yılını böyle bir topyekun direniş hamlesi içerisinde karşılamamız Hareket ve halk olarak bizi çok daha güçlü hale getirmiştir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ni bölgesel ve küresel düzeyde daha çok güçlendirip öncülük düzeyine yükseltmiştir. Bu bakımdan Newroz'dan aldığı güçle daha büyük bir zafer iradesi ve iddiası taşırken, Newroz'u böyle bir direnişle karşılamak tarihi bugüne taşımış, Kürt halkı ve Özgürlük Hareketi olarak tarihi toplum değerlerinden, özgür ve demokratik toplum gerçekliğinden asla kopulmayacağını, vazgeçilmeyeceğini bir kere daha ortaya çıkartmıştır.

> **"Hiç kimse İmralı işkence ve tecrit sistemini ve buna karşı "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlemizi görmezden gelememektedir. Dünyanın dört bir yanında uluslararası kuruluşlar, insan hakları örgütleri, işkenceye karşı mücadele güçleri, siyasetçiler, aydınlar, sanatçılar Kürdistan ve Türkiye'deki bu durumla daha yakından ilgili olur, Türkiye'nin faşist baskılarını kınayıp, direniş hamlemize destek verirken, benzer durum Türkiye'de de belli bir gelişme göstermektedir. Bütün bunların AKP-MHP faşist diktatörlüğü üstünde çok yoğun bir baskı oluşturduğu tartışma götürmez bir gerçektir."**

Biz daha önceki açıklama ve değerlendirmelerimizde bu direnişin anlamına kısmen değinirken temel özellikleri üzerinde durmuştuk. Bunu bütün arkadaşlar okudular, tartıştılar ve biliyorlar. Kuşkusuz aynı şeyleri tekrarlamak gerekmiyor ve de anlamlı olmuyor. Ancak böyle tarihi anlama ve öneme sahip, Kürtler ve tüm insanlık açısından varlık ve özgürlük için olmazsa olmaz düzeyinde bulunan, dolayısıyla mutlaka doğru yürütülüp zafere ulaştırılması gereken bu büyük direniş hamlesinin de doğru anlaşılması, yeterli sahiplenilmesi, görev ve sorumluluklarının her alanda başarıyla yerine getirilmesi de kesinlikle gerekiyor. Unutmayalım ki bu direniş hamlemiz; topyekun faşist-soykırımcı saldırıya karşı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nde topyekun özgürlük direnişini ifade ediyor. Bu bakımdan direnişimiz bütünlüklüdür, sadece tek boyutlu değildir. Bir askeri direniş hamlesi değil ya da bir siyasi, toplumsal direniş hamlesi değildir. Yine, zindanlarda süren bir mücadele konumunda değildir; açlık grevleriyle sınırlandırılmış bulunmamaktadır. Tersine; ideolojik, siyasi, toplumsal, askeri, tüm boyutlarda açlık grevlerinden en küçük protestoya kadar, eylemlerden diplomatik faaliyetlere kadar tüm devrimci çalışmaları içine alan, dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında bütünlüklü bir biçimde yürütülen bir direniştir. Bu gerçekliği tüm yoldaşların bilmesi, her kadronun, parti biriminin ve komitesinin bulunduğu yerde direniş için üzerine düşen görev ve sorumlulukların gereğini zamanında ve doğru yöntemlerle, tarz, üslup ve tempoyla başarılı bir şekilde yerine getirmesi önemlidir, esastır. Yine bunu salt Kürtler ile sınırlandırmamak, başta bölge olmak üzere tüm uluslararası alana yayarak destek almak ve onları da bu direnişin bir parçası yapmak bir görevdir. Birbirini beklemek, tek yanlı yaklaşmak, başkasından beklentili olmak doğru değildir. Yine, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" hamlesinin bir zafer hamlesi olduğunun, dolayısıyla Apocu zafer çizgisinde yürütülmesi gerektiğinin, Newroz zafer ruhuyla direnilerek mutlaka başarıya ulaştırılması gerektiğinin bilinmesi gerekir. Hamle kararlaştırılırken, planlanırken önünün 8 Mart olduğu, Newroz olduğu, Ulusal Kahramanlık Haftası olduğu bilinerek kararlaştırılmıştır. Dolayısıyla halkımızın tarihi zafer günlerinde, böyle bir hamleyi her alanda Egîdçe, Zîlanca geliştirerek büyük zaferlere ulaştırmak için planlanmıştır. O bakımdan mevcut hamleyi bir dönemlik, belli süreye bağlı, geçici, sadece propaganda amacı güden bir eylemsellik olarak algılamak, değerlendirmek kesinlikle doğru değildir. Böyle ele almak ve yaklaşmak ciddi biçimde yetersizlik ifade eder, dar yaklaşım olur. Hiçbir kadro ve komitemiz böyle dar ve kendine göre yaklaşım içerisinde kesinlikle olmamalıdır.

Yine, dikkat edilirse, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesinin merkezinde zindanlarda daha çok gelişen, giderek kitleselleşmiş olan açlık grevleri direnişi vardır ve böyle bir direniş sürecinin Leyla Güven öncülüğünde başlatıldığı, hem Demokratik Toplum Kongresi Eşbaşkanı olarak toplumsal sorumluluğun gereğinin böyle bir direnişle ortaya konduğunu hem de bunun bir kadın eşbaşkanın başlatmış olması nedeniyle kadın özgürlük çizgisini, kadın iradesini ve öncülüğünü temsil ettiğini görmemiz ve doğru anlamamız gerekiyor. Özgürlük mücadelemizdeki kadın öncülüğü gerçeği, yürüttüğümüz direniş hamlesinde Leyla Güven öncülüğüyle pratikte daha çok somutlaşmış ve perçinlenmiş bulunuyor. Bunu zindanlarda Sebahat Tunceller, Selma Irmaklar, Hacer Xelîl Yusuflar devam ettiriyorlar. Yurtdışında Gülistan İke, Dilek Öcalan, Nurgül Başaran ve diğer özgürlük militanları sürdürüyorlar. Her alanda kadın öncülüğü, kadın iradesi etkili bir biçimde var oluyor. Bu bakımdan bu gerçekliği de doğru görmek ve gereğini yerine getirmek kesinlikle gerekiyor. Böyle olması direniş hamlemizin ne kadar derin bir özgürlük çizgisine sahip olduğunu, nasıl bir özgürlük ruhunu, iradesini içerdiğini ortaya koyuyor. Dolayısıyla da hem kadın öncülüğünde gelişiyor olmasının özgürlük çizgisindeki derinliğini doğru anlamak hem de böyle bir öncülüğün gereklerini daha fazla yerine getirebilmek gerekiyor. Bunun böyle bir öncülükle gelişmesi direnişi daha anlamlı, önemli kılıyor. Daha fazla özgürlük çizgisinde derinleşmiş olduğunu ortaya koyuyor. Bir bütün olarak bu gerçekliği görüp, direniş hamlesini kadın özgürlüğü çizgisinde derinleştirerek yürütmemiz gerekiyor. Kadın öncülüğünün, özgürlük iradesini ve iddiasını en güçlü bir biçimde geliştirerek ve bunu mutlak zafere kilitleyerek, daha da güçlendirilmesi ve pekiştirilmesi gerekiyor. Bu temelde kadın yoldaşlara, Kadın Özgürlük Hareketimize tarihi görev ve sorumluluklar düşüyor ve PAJK öncülüğünün, gelişen tüm özgür kadın örgütlenmelerimizin böyle bir öncülük misyonunun gereklerini başarıyla yerine getireceğine kesinlikle inanıyoruz.

Zafer hamlesi dar ve duygusal yaklaşımlarla yürütülemez

Hamlemizin amaçları nettir, açıktır. Bazıları bu konuda açıklığın olmadığını ifade ediyorlar. Oysaki Kürdistan'ın kölelik altında tutulması ve Kürdistan'da soykırım uygulanmasıyla Türkiye'de faşist diktatörlüğün geliştirilmesi etle tırnak gibi birbirine bağlıdır. Türkiye'de faşist diktatörlüğün olmasıyla da İmralı işkence ve tecrit sisteminin bulunması etle tırnak gibi iç içedir. O halde, bütün gericilikler Kürdistan üzerindeki faşist-soykırımcı saldırganlıktan kaynaklanıyor; bütün gericiliklerin, baskı ve terörün ortadan kaldırılıp, kardeşçe demokratik bir yaşamın önünün açılması, yani Kürdistan'da soykırımcı zihniyet ve siyasetin kırılması da İmralı işkence ve tecrit sisteminin yok edilmesiyle başlıyor. Kilit İmralı'dadır. Kürt halkının özgürce var olma iradesi İmralı'da rehin tutulmaktadır. İmralı işkence ve tecrit sistemi Türkiye'de faşizm, Kürdistan'da sömürgecilik ve soykırımcılık olmaktadır. O halde, beşinci ayına girmiş olan tarihi büyük açlık grevi direnişlerimiz böyle bir tecridin kırılmasını ve onun sisteminin boşa çıkarılmasını hedefliyor. Bir bütün olarak geliştirdiğimiz devrimci direniş hamlemiz İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalanmasını, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturulmasını, dolayısıyla Kürdistan'daki sömürgeci-soykırımcı sistemin kırılıp aşılarak özgürlüğün sağlanmasını, Türkiye'de faşist zihniyet ve siyasetin yok edilerek Türkiye'nin demokratikleşmesini içeriyor. Bunlar bu kadar açık olgulardır. Amaçlar hamle sloganında somutlaştırılmıştır, birbiriyle bağlıdırlar ve kuşkusuz özgünlükleri de vardır. Biz Hareket olarak bütün bunların bilincindeyiz. Dolayısıyla şimdiye kadar özel savaşın bütün hile ve oyunları boşa çıkartılarak direnişin kendi amaçları doğrultusunda, çizgiye uygun bir biçimde yürütülmesi ve yönetilmesi sağlanmıştır. Bundan sonra da her türlü özel savaş oyununa karşı uyanık olunarak böyle bir yürütme ve yönetme gücü kuşkusuz gösterilecektir.

Burada önemli bir nokta; elbette böyle büyük bir direnişin tarihi bir cesaret ve fedakarlık gerektirdiği ve bu temelde yürütülüyor olduğu gerçeğidir. Bu noktada süreç uzadıkça, mücadele derinleşip genişledikçe, özellikle açlık grevleri dördüncü ayını tamamlayıp, beşinci ayına girme gibi bir uzun sürece ulaştıkça bu konuda dar ve duygusal yaklaşımların ortaya çıktığı, tartışıldığı görülmektedir. Kuşkusuz böyle yaklaşımlara dikkat etmek gerekir. Böyle tarihi bir özgürlük hamlesinin, zafer hamlesinin dar ve duygusal yaklaşımlarla yürütülemeyeceği, büyük bir cesaret ve kararlılıkla sürdürülebileceği ve zafere taşınabileceği açıktır. Bu bir zafer hamlesidir. Her türlü bedeli göze alarak yürütülen büyük bir cesaret ve fedakarlık hamlesidir. Bu hamle 14 Temmuz fedailik direnişi gibi fedaice bir hamledir. Tıpkı fedaileşmiş gerilla hamlemiz gibidir. Dikkat edilirse, özellikle bunun dışında kalan çevreler dar ve duygusal yaklaşımlarla direniş gerçeğimizi zayıflatıcı sözler, davranışlar, tutumlar gösterebilmektedir. Bunlara karşı elbette dikkatli olmamız gerekiyor. Biz her gün neredeyse onlarca şehit veren bir hareket ve halkız. Biz 40 yıl içerisinde neredeyse kırk bin şehit vermiş bir Özgürlük Hareketiyiz. Böyle bir hareket öncülüğünde yeniden doğmuş, dirilmiş bir Newroz halkıyız. Dolayısıyla söz konusu hamlemizin istediği her türlü bedel, kuşkusuz yerinde ve amaca bağlı olmak kaydıyla, ödenecektir. Böyle bir bedel ödeme kararlılığı içinde sonuna kadar olunacaktır. Bize yeniden ruh veren, Önderlik çizgisine çeken bu tarihi direniştir. Bu direnişin öncüleri, kararlılıkla yürütücüleri daha şimdiden halkımızın ve Hareketimizin, özgürlük yürüyüşümüzün en temel değerleri haline gelmişlerdir ki; kuşkusuz 40 yıldır bizi ayakta tutan, yürüten bu temel değerler, Önderlik ve kahraman şehitlerimizdir. Şehadet çizgisinde yürüttüğümüz mücadele şimdiye kadar bizi var etmiş, geliştirmiş, Kürdistan'ı Newroz ülkesi, Kürt halkını Newroz halkı haline getirmiştir. Şehadet çizgisinde yürütülen mücadeleyle Kürdistan'da her şey özgürce yeniden diriltilmiş, yaratılmış, yeni özgür doğuş gerçekleştirilmiştir. Bu bakımdan nasıl ki 45 yıllık Önderlik yürüyüşümüz, Özgürlük Hareketimizin kahramanlık yürüyüşü şehitlerimiz öncülüğünde gerçekleşmişse, bugünkü direnişimiz de kahraman şehitlerimizin öncülüğünde gerçekleşecek, yarın da bu temelde direneceğiz. Eğer özgürce var olmak ve yaşamak bizden şehadet düzeyinde fedakarlık istiyorsa, bu halkın öncüleri olarak, devrimci militanları olarak, özgür kadınları ve erkekleri olarak böyle bir fedai çizgide yürümekten de asla geri durmayacağız. Doğrunun böyle bir yürüyüş olduğunu bildiğimiz gibi herkese de kavratacağız, ortama hakim kılacağız. Kuşkusuz acıları vardır, zorlukları vardır, fakat hiçbir şey kolay başarılmıyor. Özgürlük, acıları yenmeden kazanılmıyor.

> **"Herkes direnişin sahibi olmalı ve sahibi olarak pratik içerisinde yer almalıdır. Beklemek, gözlemek, desteklemek olmaz. Bu mücadele herkesin mücadelesidir. Faşist baskı, terör, tecrit herkes üzerinde var. Dolayısıyla tecridin kırılması ve özgür yaşama ulaşmak herkes için gereklidir. O halde hiç kimse böyle bir mücadelenin dışında değil, dolayısıyla 'destekleyicisi' olamaz. Doğru tutum sahibi olmalıdır. Doğru tutum; bulunulan her yerde, herkesin imkanları ve fırsatları azami derecede değerlendirerek bu büyük özgürlük hamlesinin zaferi için eyleme kalkmasıdır. Çağrılar yapmak başkasından beklemek demektir."**

Başarılı sonuçlar hamlenin daha etkili ve yaygın yürütülmesiyle ortaya çıkartılacaktır

Bu gerçekleri Önder Apo, kahraman şehitlerimiz ve 45 yıllık tarihi özgürlük yürüyüşümüz bize tüm boyutlarıyla öğretti. Bu temelde kendimizi Hareket olarak biledik ve bu esas üzerinde de yürüyoruz. Bu konuda en küçük bir tereddüt ve kaygı olamaz. Bugün nasıl ki bedenini açlığa yatırarak dört ay, beş ay fiziki varlığını feda edip, İmralı işkence ve tecrit sisteminin paramparça edilerek Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması temelinde faşizmin yıkılmasını, Kürdistan'ın özgür, Türkiye'nin demokratik olmasını sağlamak için büyük bir direniş yürütülüyorsa, bu direniş her koşulda aynı çizgide yürütülecektir. Bedel ne istiyorsa verilecektir. Nasıl ki kahraman gerilla yürüyüşümüz şehitler komutasında olduysa, mevcut direniş hamlemiz de gerekirse şehitler verecek, şehitler öncülüğünde daha sağlam, daha doğru, daha sonuç alıcı bir temelde yürüyecektir. Nitekim onu etkili kılan söz konusu özellikleri kadar, amaçlarının net, zaferi hedefleyen, bütünlüklü ve kadın öncülüğünde yürütülen bir hamle olması kadar, her türlü bedeli göze alan, insanların bedenini açlığa yatırması temelinde süren bir direniş olması gerçeğidir. Dolayısıyla açlık grevleri temelinde, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" hamlesi çok önemli bir düzey kazanmıştır. Dikkat edilirse Kürdistan'ın dört bir yanına ve bütün dünyaya yayılmıştır. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere her tarafta toplumu harekete geçiriyor; aydınlar, yazarlar, sanatçılar, insan hakları savunucuları, siyasetçiler sorunla

daha fazla ilgilenmek durumunda kalıyor. Dünyanın dört bir yanında Kürdistan gerçeği ve Kürt halkının yürüttüğü özgürlük hamlesi, Önder Apo üzerinde İmralı'da uygulanan tecrit ve işkence sistemi görülüyor, değerlendiriliyor, tartışılıyor. Eyleme destek, tecride karşıtlık her alanda gelişiyor. Böylece eylemimiz çok önemli bir noktaya ulaşmış bulunuyor.

Açlık grevleri şehit verebilir, onlarca şehadet böyle bir direniş içerisinde yaşanabilir. Mevcut durumda böyle kritik bir sürece gelinmiştir. Ama aynı zamanda açlık grevleri etrafında gelişen bu büyük halk direnişi Kürt halkını yeniden canlandırmış, harekete geçirmiştir. Bakur'da 31 Mart seçimleri ile de birleşerek büyük bir halk eylemliliğine dönüşmüştür. 8 Mart ve Newroz kutlamalarıyla özgürlük taleplerinin doruğa yükseldiği bir konuma gelmiştir. Yine, Kürdistan'ın diğer parçalarında, yurtdışında ve dünyanın dört bir yanında giderek böyle bir etkinlik oluşmuştur. Hiç kimse İmralı işkence ve tecrit sistemini ve buna karşı "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlemizi görmezden gelememektedir. Artık geldiğimiz nokta budur. Dünyanın dört bir yanında uluslararası kuruluşlar, insan hakları örgütleri, işkenceye karşı mücadele güçleri, siyasetçiler, aydınlar, sanatçılar Kürdistan ve Türkiye'deki bu durumla daha yakından ilgili olur, Türkiye'nin faşist baskılarını kınayıp, direniş hamlemize destek verirken, benzer durum Türkiye'de de belli bir gelişme göstermektedir. Bütün bunların AKP-MHP faşist diktatörlüğü üstünde çok yoğun bir baskı oluşturduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Erdoğan-Bahçeli faşizminin son dönemlerde yaşadığı çılgınlıklar, bunu içeren söz ve davranışları özgürlük hamlemiz karşısında ne kadar sıkıştıklarını, nasıl suçüstü yakalandıklarını, nasıl bir çözülme ve çöküş içinde olduklarını tüm dünyaya göstermektedir. Bu bakımdan bazı açlık grevi direnişçilerinin de ifade ettiği gibi, "Direniş hamlemiz final dönemine ulaşmıştır." Önemli kazanımlar, zaferler yaratacak düzeye gelmiştir. Şimdiye kadar olan aslında bir hazırlıktı, ortam yaratmaktı, zemin oluşturmaktı. Esas büyük çatışma ve başarılı sonuçlar bundan sonra hamlenin daha etkili, daha yaygın yürütülmesiyle ortaya çıkartılacaktır. Bu bakımdan nasıl ki şimdiye kadar devrimci amaçlar doğrultusunda büyük bir kararlılıkla, coşku ve katılımla bu direniş hamlesi yürütülüp var edildiyse, bundan sonra çok daha kararlı ve iradeli olarak, daha yaygın ve etkili bir biçimde, yine daha zengin ek eylem biçimleriyle hamlenin yürütülmesi, geliştirilmesi, genişletilmesi ve büyütülmesi gerekmektedir.

> **"Özgürlük mücadelemizdeki kadın öncülüğü gerçeği, yürüttüğümüz direniş hamlesinde Leyla Güven öncülüğüyle pratikte daha çok somutlaşmış ve perçinlenmiş bulunuyor. Bunu zindanlarda Sebahat Tunceller, Selma Irmaklar, Hacer Xelîl Yusuflar devam ettiriyorlar. Yurtdışında Gülistan İke, Dilek Öcalan, Nurgül Başaran ve diğer özgürlük militanları sürdürüyorlar. Her alanda kadın öncülüğü, kadın iradesi etkili bir biçimde var oluyor. Bu bakımdan bu gerçekliği de doğru görmek ve gereğini yerine getirmek kesinlikle gerekiyor."**

Herkes direnişin sahibi olmalı ve pratik içerisinde yer almalıdır

Mart ayı kahramanlık ayıdır. Her gününde onlarca kahraman şehidin verildiği aydır. Dolayısıyla bu şehitlerimizin öncülüğünde, her günü mevcut hamlemizin kahramanlık çizgisinde geliştirildiği bir gün haline getirebiliriz ve getirmeliyiz. 8 Martları böyle yaşadık; Newroz, özgürlük bayramımız anlamına uygun olarak söz konusu direniş hamlemizin doruklandırıldığı, zirveye taşındığı büyük bir eylemsel süreç olacaktır. Kahramanlık Haftası boyunca bu direniş Kürdistan ve bütün dünyada daha çok yaygınlaştırılacak, sürekli hale getirilecek, baharın bu yeniden doğuşu içerisinde faşizmi yıkan, özgür yaşamı doğuran büyük gelişmeler ortaya çıkartılacaktır. Newroz'dan itibaren hamlemizin kalıcı başarılar elde ettiği, kalıcı zaferler kazandığı bir süreç olacaktır. Mart sonuyla, nisan başıyla böyle bir hamleyi gerçekleştireceğiz. Önder Apo'nun doğum günü sürecinin faşizmin yıkıldığı, İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalandığı, direniş hamlemizin kalıcı zaferler kazandığı süreçler haline getirilmesi için Hareket ve halk olarak ne gerekiyorsa onu yapacağız. Bu bakımdan dar, tutucu, geri çekici, izleyici yaklaşımlar olmamalıdır. Sadece açıklamayla yetinmemek gerekiyor. Herkes direnişin sahibi olmalı ve sahibi olarak pratik içerisinde yer almalıdır. Beklemek, gözlemek, desteklemek olmaz. Bu mücadele herkesin mücadelesidir. Faşist baskı, terör, tecrit herkes üzerinde var. Dolayısıyla tecridin kırılması ve özgür yaşama ulaşmak herkes için gereklidir. O halde hiç kimse böyle bir mücadelenin dışında değil, dolayısıyla 'destekleyicisi' olamaz. Doğru tutum sahibi olmalıdır. Doğru tutum; bulunulan her yerde, herkesin imkanları ve fırsatları azami derecede değerlendirerek bu büyük özgürlük hamlesinin zaferi için eyleme kalkmasıdır. Çağrılar yapmak başkasından beklemek demektir. Çağrılar yapmakla yetinilemez. "Niye şunlar yapılmıyor?" demeye kimsenin hakkı yok, herkesin direniş hamlesinin zaferi için bulunduğu her yerde imkanlarını, fırsatlarını azami derecede kullanarak direniş eylemi içerisinde olması gereklidir. Bu bakımdan hamleyi doğru anlamak, onu doğru sahiplenmek, ona doğru katılmak, bu konudaki bütün yanlış ve yanılgılardan kurtularak bu büyük direniş hamlesini herkesin sahiplenmesini ve kendi özgürlüğünün gereği için yürütülen bir hamle olduğunu görüp, bulunduğu her yerde herkesin direniş eylemleri içerisine girmesini sağlamak gerekmektedir. Başta bütün parti öncülüğümüz, kadın ve gençlik öncülüğümüz, her alandaki kadrolar, komiteler ve örgütlerimiz olmak üzere tüm yurtsever halk kesimlerimizi böyle bir direniş çizgisi içerisine çekmek kesinlikle gereklidir. Bu hem doğru olandır hem de başarı ve zafer ancak böyle bir duruş, tutum, sahipleniş ve pratikleşmeyle kazanılır.

Değerli Yoldaşlar,

Böyle bir ortamda bölgemizde yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın geldiği nokta, çeşitli küresel ve bölgesel güçlerin izlediği politikalar, derinleşen çelişki ve çatışma durumları hakkında tahlil ve analiz yapmaya, görüş belirtmeye çalışmak ne kadar gereklidir doğru tam olarak bilemiyoruz. Çünkü; bir yönüyle olaylar son derece açık, göz önünde gerçekleşiyor. Her yoldaş bulunduğu yerde basın üzerinden bu gelişmeleri izliyor, değerlendiriyor. Önder Apo'nun geliştirdiği tarihsel ve güncel çözümlemeler günümüzde yaşanan siyasi ve askeri olayları tüm boyutlarıyla ve yeterli düzeyde anlamamıza, analiz etmemize imkan ve fırsat veriyor. Bu bakımdan yaşanan olayları anlama ve anlamlandırmada çok fazla sorun bulunmuyor. Diğer yandan olaylar baş döndürücü hızla gelişiyor. Öyle ki her gün, bir de değil, neredeyse birkaç farklı siyasi-askeri durum ortaya çıkabiliyor. Yani siyasi-askeri gelişmelerin düzeyi çok yoğun, çok karmaşık, çok hızlıdır. Bu bakımdan da bir sefer değerlendirme yapıp her şeyi belirlemek mümkün olmuyor. Aslında her yeni olay olduğunda durum değerlendirmesi yapmak gerekiyor. Bu da her gün siyasi-askeri duruma ilişkin yoğunlaşmayı, tartışmayı, değerlendirme yapmayı gerektiriyor. Hatta bazen günde bir değil iki kez, üç kez değerlendirme yapmamızı gerektiriyor. Bu da her yoldaşın, her komitemizin mevcut gelişmeleri takip edip, yeni olaylar yaşandığında durum değerlendirmesi yaparak olay ve olguları anlamlandırmasını zorunlu kılıyor. Biz bütün arkadaşlarımızın, komite ve örgütlerimizin günlük çalışmalarını bu esas üzerinde yürüttüğüne inanıyoruz.

Siyasi-askeri durumu değerlendirirken sadece dışımızdaki güçlere bakmak yeterli olmaz

Daha önemli bir husus ise; gelişmeleri, yürüttüğümüz direniş hamlesinin ortaya çıkarıyor oluşudur. Kürdistan'da Hareketimiz öncülüğünde gelişen özgürlük mücadelesi sadece Kürdistan'daki durumu etkilemekle kalmıyor. Bölgede yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nın gidişatını etkileyerek küresel düzeydeki siyasi ve askeri gelişmeler üzerinde çoğu zaman belirleyici etkide bulunuyor. Olaylar öyle gelişmiş, çatışmalı ve çelişkili durum öyle bir noktaya gelmiş bulunuyor ki; gerçekten de bugünkü dünya sisteminin Kürdistan'ın dörde bölünmesi ve Kürdistan üzerinde inkar ve imha zihniyet ve siyasetinin uygulanması üzerinde şekillenmiş olduğu gerçeğini bize daha çok göstermiştir. Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı dünya sisteminin Kürdistan'daki parçalanma, soykırım, sömürgecilik üzerinden şekillendiği artık herkesçe görülmüş ve inkar edilemez bir gerçeklik haline gelmiştir. Bunun bir boyutu da Arabistan'ın bölünmesi, Arap toplumunun 22 devlete bölünerek paramparça kılınması oluyor. Dikkat edilirse, Üçüncü Dünya Savaşı denilen süreç Arabistan ve Kürdistan üzerindeki savaş olarak yaşanıyor. Demek ki, Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı sistem; Kürdistan üzerinde soykırımı, Arabistan üzerinde de bölüp parçalayarak sömürgeci bir egemenliğin kurulmuş olmasını ifade ediyor. Aslında bu sistemi yaratan güçlerin kendi iç çelişki ve çatışmaları Kürdistan ve Arabistan'da halkların, kadınların, gençlerin, ezilenlerin geliştirdikleri özgürlük mücadelesi karşısında hem şekil alıyor hem de çoğu dönem çelişkilerini bir yana iterek birlik oluşturuyor.

Bugün Kürdistan'da, Arabistan'da, Ortadoğu'da yaşanan çelişki ve çatışmalar; küresel sermaye güçleri ile TC ve İran devletlerinde somutlaşmış olan bölgenin ulus devletçi statükoculuğu arasında sürüyor. Ama böyle bir mücadelenin Kürdistan ve Arabistan üzerinde bir egemenlik ve paylaşım mücadelesi olduğu, Kürdistan'ın ve Arabistan'ın yer altı ve yer üstü zenginlik kaynaklarının sömürülmesi mücadelesi olduğu her zamankinden çok daha fazla açığa çıkmış bulunuyor. Bu bakımdan da Kürt ve Arap toplumunun, ezilenlerin özgürlük ve demokrasi mücadeleleri düşünsel ve eylemsel düzeyde var oldukça mevcut çatışmalı durumun öznesi ve belirleyici gücü oluyor. Şunu görüyoruz; savaşı yaratan güçler, Kürdistan'ı ve Arabistan'ı parçalayıp paylaşarak sömürmeye çalışan güçler, küresel ve bölgesel iktidarcı ve devletçi güçlerdir. Kapitalist modernite güçleridir. Fakat bunun yanında bir de Kürdistan ve Arabistan halklarının, ezilenlerinin özgürce var olmak için yürüttükleri bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi gerçeği var. Kürdistan'da Önder Apo öncülüğünde, PKK öncülüğünde 40 yıldır tarihi bir özgürlük mücadelesi verilmektedir, dolayısıyla mevcut çelişkili ve çatışmalı durum içerisinde söz konusu mücadele belirleyici özne haline gelmiştir. Güncel planda yürüttüğümüz, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlesi aslında Ortadoğu çapında yaşanan tüm çelişki ve çatışmalarda en etkili belirleyici düzeyde olan, özne düzeyinde olan bir siyasi ve askeri direniş hareketi, eylemliliği olmaktadır. O açıdan da siyasi ve askeri durumu değerlendirirken sadece dışımızdaki güçlere bakmak yeterli olmamaktadır. Evet, onlar da etkilidir, zaman zaman belirleyici hale de geliyorlar, ama çoğunlukla özne durumunda, stratejik ve belirleyici durumda olan Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'dir. Diğer taraftan Arap halkının özgür ve demokratik olmak için değişik alanlarda yürüttükleri mücadeleler de vardır. O nedenle doğru ve yeterli siyasi-askeri durum değerlendirmesi yapmak her şeyden önce belirleyici olan, özne durumuna gelmiş bulunan bu mücadeleleri değerlendirmekten geçiyor. Bunun için de kuşkusuz sadece kendi yürüttüğümüz mücadeleye bakıp, dışımızdaki güçleri dikkate almazsak da doğru ve yeterli değerlendirme yapmış olmayız. Dolayısıyla da doğru kararlara ve o temelde pratik uygulamaya ulaşamayız. Fakat aynı biçimde kendi mücadelemizin siyasi-askeri boyutlarını göremeyip, sadece dışımızdaki güçleri siyasi-askeri gelişmeleri belirleyen güçler olarak görür, onları değerlendirir, onlara göre yaklaşımlar geliştirmeye çalışırsak bu da yarım ve yetersiz kalır, kesinlikle bizi doğru kararlar almaktan ve başarılı pratik geliştirmekten uzaklaştırır.

Bu nedenle mücadelemizin tarihsel anlamını, Newrozlarla ifadesini bulan Kürt varlık ve özgürlüğünün tarih boyunca taşıdığı anlamı, günümüzdeki hamleyle birlikte Newrozların nasıl tarihsel anlam ve önemine yeniden ve daha güçlü bir biçimde ulaştığının ifade ettik ve direniş hamlemizin yaygınlaşması, gelişmesi üzerinde durduk. Aslında belirleyici olan güç bu güçtür. Siyasi ve askeri durum üzerinde yönlendirici olan güç kesinlikle bu güçtür ki, her şeyden önce "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" hamlesi temelinde gelişen Özgürlük Mücadelemizin bölgesel ve küresel düzeydeki siyasi-askeri gelişmeler üzerindeki etkisini, yönlendiriciliğini, belirleyiciliğini görmemiz lazım. Dünya savaşı üzerinde bu devrimci gelişmeler her zamankinden daha fazla belirleyici etkide bulunmaktadır. Yine küresel sermaye güçleriyle bölgenin statükoculuğu arasında yaşanan çelişkili ve çatışmalı durum, Üçüncü Dünya Savaşı denilen sürecin siyasi-askeri boyuttaki derinleşmeleri Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni geliştirmek, Türkiye ve Ortadoğu'da, özellikle Arap sahasında, demokratik devrimleri geliştirmek, bunun içerisinde özellikle öncü düzeyinde Kadın Özgürlük Devrimi'ni geliştirmek için son derece elverişli imkan ve fırsatlar ortaya çıkarmaktadır.

Özgürlük güçleri geliştikçe kapitalist modernite güçleri ortak saldırı yürütüyor

Bu anlamda şu tespitleri yineleyebiliriz: Küresel sermaye sistemiyle ulusdevlet statükoculuğu arasındaki Üçüncü Dünya Savaşı yaygınlaşarak ve derinleşerek sürmektedir. Savaşı var eden iki hegemon tarafın da birbirine üstünlük sağlama durumu gerçekleşmemektedir. Yine, Üçüncü Dünya Savaşı'nı var eden bu iki tarafın da savaşı sona erdirme, savaştan çıkışı sağlama noktasında bir projesi ve bunu sağlayacak gücü mevcut değildir. Çünkü, savaşa yol açan sorunları çözme gücünde değillerdir. Mevcut savaşa kapitalist modernite sisteminin azami kar yasası, daha fazla talan ve sömürü çabası yol açmaktadır. Bu temelde dünya zenginliklerini daha çok ele geçirmek, daha fazla sömürmek için farklı çıkar grupları, iktidar odakları kıyasıya bir savaş yürütmektedirler. Birinci

Dünya Savaşı'nda kapitalist modernite sistemi küresel hegemonik güç haline gelirken Kürdistan'ın ve Arabistan'ın zenginlikleri üzerinde bu temelde bir paylaşım savaşı yürütmüş ve bir denge durumu ortaya çıkartmıştır. Aslında savaşa son verememişler, dünyada gelişen devrimci gelişmeler karşısında kendi aralarındaki çelişkili ve çatışmalı durumu biraz sınırlandırmak ve belli kurallara bağlamak zorunda kalmışlardır. Hegemonik güç haline gelirken de Arabistan'ı bölüp parçalamışlar, Arap toplumunun zenginlik kaynakları üzerinde hegemonik küresel sermaye güçleri egemenlik kurmuşlar, yine Kürdistan'ı bölüp parçalayarak zenginlik kaynakları üzerinde sömürü oluşturup, mevcut inkar ve imha zihniyet ve siyasetini ortaya çıkarmışlardır. Şimdi çatışmalı durum iki boyutta devam ediyor. Bir yandan Kürdistan ve Arabistan üzerindeki çıkar savaşı sürüyor -küresel sermaye güçleriyle bölgenin ulus-devlet statükoculuğu arasındaki Üçüncü Dünya Savaşı'nın amacı kesinlikle budur- diğer yandan ise; Kürt ve Arap toplumlarının Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı statükoya karşı varlık, özgürlük ve demokrasi mücadelesi gelişmektedir. Bu da halkların özgürlük ve demokrasi güçleriyle kapitalist modernite sistemi arasında kıyasıya bir çelişki ve çatışmaya yol açmaktadır.

Halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesinin zayıf olduğu süreçlerde kapitalist modernite sisteminin iç çelişki ve çatışmaları, yani küresel sermaye güçleriyle ulus devlet statükoculuğu arasındaki çelişki ve çatışmalar öne çıkar; Kürdistan ve Arabistan toplumlarının özgürlük ve demokrasi mücadeleleri örgütlü hale gelir, bölgede yeni bir demokratik uygarlık sistemi geliştirmeye yönelirse de, bu kez kapitalist modernite güçleri kendi aralarındaki çelişki ve çatışmaları sınırlandırarak söz konusu halkların devrimci, demokratik mücadeleleri karşısında ilişki ve ittifaklar geliştirmektedirler. Bunu son dönemlerde net bir biçimde gördük, görüyoruz. İşte Arap sahasındaki çatışmaların böyle bir boyutu kesinlikle vardır. Irak ve Başûrê Kurdistan'ın Kerkûk üzerindeki çelişki ve çatışmalarında bunu gördük. Suriye ve Rojava'daki çelişki ve çatışmalar da bize bu gerçekliği çok daha açık ve yalın bir biçimde gösteriyor. En son Efrîn Savaşı'nda bunu gördük. TC'nin Cerablus, Bab, Idlib sonrasında Efrîn'e sokulmasında bu planları, hesapları, çıkar yaklaşımlarını net bir biçimde gördük. Özgürlük ve demokrasi hareketleri geliştikçe kapitalist modernite güçleri kendi aralarındaki çelişki ve çatışmaları bir yana iterek bu halkların özgürlük hareketleri karşısında ortak bir ideolojik, politik ve askeri duruş gösterdiler, daha fazla da gösteriyorlar.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın birincil boyutu ideolojiktir

Bir boyut olarak şu gerçekliği de görmemiz gerekiyor: Bölgedeki Üçüncü Dünya Savaşı derinleşerek ve yayılarak sürüyor. Savaşı yürüten güçlerin savaşı sona erdirme projeleri yoktur. Mevcut çelişkili ve çatışmalı durum halkların özgürlük ve demokrasi mücadelelerini geliştirmek için her zamankinden daha büyük imkan ve fırsat sunmaktadır. Özellikle Kürdistan ve Arabistan'da halklar özgürlük ve demokrasi mücadelelerini geliştirip, güçlendirdikçe bundan kapitalist modernite güçleri korkmakta, bunu engelleyebilmek için zaman zaman kendi aralarındaki çelişki ve çatışmaları azaltarak, sınırlandırarak halkların özgürlük ve demokrasi hareketine karşı ideolojik, siyasi ve askeri birlik ve ittifak ortaya çıkartabilmekte, özgürlük ve demokrasi hareketlerini birlikte sınırlandırmak ve hatta ezmek için ortak saldırı yürütebilmektedirler. Özellikle DAİŞ faşizminin Reqa'da yenilmesi, "başkentim" dediği şehrin DAİŞ'in elinden alınması ardından yaşanan gelişmelerde biz bu gerçekliği çok net bir biçimde gördük. DAİŞ karşısında çok büyük bir gelişme sağlayan Kürt iradesini zayıflatmak için Kerkûk ve çevresine, diğer yandan ise Efrîn'e dönük küresel ve bölgesel güçlerin birlik ve ittifak yaptıkları, tüm kapitalist modernite sisteminin ortak bir biçimde yürüttükleri saldırılarla karşılaştık. Bunlar bizim açımızdan temel ölçülerdir, en önemli olaylardır. Doğru bir biçimde görüp anlamamızı, sürekli değerlendirmemizi gerektiren durumlardır.

> "Kürdistan ve Arabistan'da halklar özgürlük ve demokrasi mücadelelerini geliştirip, güçlendirdikçe bundan kapitalist modernite güçleri korkmakta, bunu engelleyebilmek için zaman zaman kendi aralarındaki çelişki ve çatışmaları azaltarak, sınırlandırarak halkların özgürlük ve demokrasi hareketine karşı ideolojik, siyasi ve askeri birlik ve ittifak ortaya çıkartabilmekte, özgürlük ve demokrasi hareketlerini birlikte sınırlandırmak ve hatta ezmek için ortak saldırı yürütebilmektedirler."

Bu da şunu gösteriyor ki; çatışma siyasi ve askeri boyutta sürüyor. Üçüncü Dünya Savaşı'nın görünen boyutu siyasi ve askeri çelişki ve çatışma düzeyidir ama görünmeyen, gerçekte ise en güçlü olan, birincil olan boyut ideolojik boyuttur. İdeolojik boyutta halkların özgürlük ve demokrasi düşünceleri ve eylemleri gelişince bunun karşısında yer alan kapitalist modernite güçleri kendi aralarındaki siyasi ve askeri çelişki ve çatışmaları ortadan kaldırarak özgürlük ve demokrasi hareketlerine karşı ortak bir ideolojik tutum ve saldırı içinde olabilmektedirler. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'nın ideolojik boyutunun ne kadar önde olduğunu, esas olduğunu bize göstermektedir. Siyasi-askeri durum değerlendirmesi yaparken bir de bu boyutu kesinlikle görmek gerekiyor. İdeolojik boyutu esas almayan, ona dayanmayan, onu görmeyen bir siyasi-askeri durum değerlendirmesi yapmak, yaşanan çelişki ve çatışmaları sadece siyasi ve askeri boyutta görmek son derece dar ve yetersiz bir yaklaşım olmaktadır. Dahası; o tür değerlendirmeler her zaman yanlış sonuçlar ortaya çıkartır, değerlendiren güçleri kapitalist modernite sisteminin yedeği haline getirir, onun uzantısı yapar. İdeolojik bakıştan yoksun siyasi ve askeri durum değerlendirmesi yapanlar, sürekli ideolojik tutum içerisinde olan kapitalist modernite sisteminin içine çekilir, onun yedeği haline gelir. Bu gerçekliği iyi görmemiz, anlamamız gereklidir.

Değerli Yoldaşlar,

Bunlar temelinde bazı güçlerin yaklaşımlarına bakarsak; ABD'nin bir yandan Kuzey-Doğu Suriye'de DAİŞ'e karşı mücadelede koalisyonda yer alarak, diğer yandan ise TC'yi Bab, Cerablus, Efrîn, İdlib hattında güçlendirerek Suriye'de önemli bir güç haline geldiğini görüyoruz. Bunun karşısında Rusya ve İran gibi güçler duruyorlar. İran'ın ABD'yle çelişki ve çatışmayı sınırlarının dışında yürütme stratejisi Suriye'ye büyük önem vermesini getiriyor. Rusya ise bölgedeki varlığını, Suriye üzerindeki etkinliğine dayanarak sağlıyor. Özellikle Doğu Akdeniz'de hem askeri hakimiyet hem enerji kaynakları üzerinde etkinlik kurma mücadelesi günümüzdeki çelişki ve çatışmayı bu düzeye çıkartmış bulunuyor. Bu bakımdan Rusya, İran ile ittifak halinde Türkiye'yi tahrik ederek, Esad yönetimini kendisine bağlayarak Doğu Akdeniz'de etkinliğini Suriye'ye dayalı sürdürmek istiyor. Bu konuda ABD ve Avrupa Birliği'yle bir düzeyde çelişki ve çatışması var, bir düzeyde de ilişki ve anlaşma dahilinde hareket ediyorlar. ABD ve Rusya arasında ilişki ve çatışmalı durumu birlikte görmek lazım. Ne sadece ilişki var, çatışma yok denebilir ne de sadece çatışma var, ilişki yok denebilir; tersine, ikisi birlikte var.

ABD, Irak ve Suriye'yi bölme ve parçalama stratejisi izliyor

Bu çerçevede baktığımızda ABD'nin Irak ve Suriye'yi bölme ve parçalama stratejisi izlediği kesindir. Bu, küresel sermaye sisteminin temel politikası; ABD, İsrail, İngiltere öncülüğünün esas aldığı bir politikadır. Zaten DAİŞ böyle bir politika gereği ortaya çıkartılıp saldırıya geçirildi ve fiili olarak Irak ve Suriye en az üçer parçaya bölünmüş oldu. Hatta Irak daha fazla parçaya da bölünebilir. Üç parçalı bir Irak bile yürümemektedir. Suriye'de ise fiili durum üç parçaya bölünmüşlüktür. Daha fazla parçalanma gelişebilir mi belli değildir. Sözde bu parçalanmayı önlemek, askeri çatışmalara son vermek, siyaseti işlevli kılarak Suriye'nin birliğini yürütme yönünde Cenevre'den Astana'ya kadar çeşitli toplantılar, görüşmeler yapılmaktadır. Ama bütün bunların hepsinin aslında gerçekleşmesi mümkün olmayan çabalar olduğunu, bölünmüş Suriye gerçeğini gölgeleyerek Ortadoğu halklarını yanıltmayı hedeflediğini görüp, bilmemiz gereklidir.

Son gelişmeler gösterdi ki; ABD, İsrail ve İngiltere ile ittifak halinde, küresel sermaye sisteminin hedeflediği gibi Ortadoğu'yu daha çok bölüp parçalayarak, daha fazla birbiriyle çeliştirip çatıştırarak zenginlik kurmak, Ortadoğu'nun zenginlik kaynaklarını sömürmek, Ortadoğu üzerindeki hakimiyetini sürdürmek ve buna dayalı İsrail'in güvenliğini sağlamak istemektedir. İşin bir boyutu budur. Bunun için de Türkiye'yi kendisine daha çok muhtaç kılmak, İran'ın mevcut duruşunu ise geriletip zayıflatmak istemektedir. ABD-İran gerginliği, çelişkili ve çatışmalı durumu burada ortaya çıkmaktadır. ABD, İran üzerinde ambargo ve baskı sistemini geliştirmiştir. Onu giderek daha çok artırmak, derinleştirmek, İran üzerindeki kuşatmasını güçlendirmek istemektedir. Bu konuda hem Irak'ı böyle bir kuşatmayı daha etkili yürütür kılmaya çalışmakta hem TC'yi böyle bir çizgiye çekmek istemekte hem de Kürt varlığını bu amaç doğrultusunda kullanmak istemektedir. ABD Başkanı Trump'ın petrol gerekçesiyle Kürtleri sert eleştiren tutumu bu noktada ortaya çıkmıştır. İran'ın üzerindeki ambargoyu geliştirme, Kürtleri böyle bir ambargoya dahil etme arayışıdır. Bu konuda KDP ve YNK'yi etkili bir biçimde yönetebilmektedir.

Kuzey-Doğu Suriye üzerinde Türkiye tehdidini sürekli canlı tutarak o sahayı da kendisinin bu politikasına endekslenir, en azından karşı çıkmaz bir noktaya getirmek istemektedir. Uzun süre PKK üzerinde baskı uygulayıp, AKP-MHP faşizmine karşı mevcut çatışmalı durumun sona ermesini istemişse de bu sağlanamayınca bir yandan AKP-MHP saldırganlığına daha çok destek vererek diğer yandan PKK yönetimi hakkında tutuklama kararı alarak aslında PKK'yi daraltıp, Kürt varlığını ve etkinliğini İran'a karşı ambargo ve kuşatma politikası üzerinde daha etkili bir biçimde kullanmak istemektedir. ABD politikaları bu çerçevede netleşmiştir. Irak'ta daha fazla askeri mevzilenme, üslenme, konumunu geliştirme çabaları sürdürmektedir. Bağdat yönetimi üzerinde baskısını artırmaktadır. Özellikle İran yanlısı güçlerin zayıflatılması için çaba harcamaktadır. Önümüzdeki süreçte ABD'nin bu yönlü politikalarını daha yoğun ve etkili bir biçimde yürütmeye çalışacağı anlaşılmaktadır.

Zaten Suriye'den ABD güçlerinin çekilmesi noktasında özellikle ABD ile Avrupa Birliği devletleri arasındaki tartışmalarda bu gerçeklik netçe görülmüştür. Başta Fransa ve Almanya olmak üzere bazı Avrupa devletleri ABD'nin bu çelişkili politik durumunu eleştirmişlerdir. Kendilerini İran'a karşı ambargoyu daha fazla geliştirmeye yöneltirken, Suriye'den çekilip İran'ı Suriye'de serbest bırakma yaklaşımının anlaşılmaz olduğunu ifade etmişlerdir ki, bu da ABD'nin Avrupa Birliği'nin İran politikalarını ne denli etkilemeye çalıştığını, ABD'yle Avrupa Birliği devletleri arasında bu yönlü nasıl bir mücadelenin yaşandığını bize net olarak göstermiştir. Suriye'nin bölünmüşlüğü konusunda Fırat'ın doğusu ve batısı biçiminde ABD'yle Rusya'nın bir ittifakı, anlaşması mevcuttur. Bu anlaşma daha önce yapılmıştır. Böyle bir durumda Rusya bir yandan bu anlaşmayı gözetirken diğer yandan Minbic'te, Tebqa'da, Fırat'ın batısında Demokratik Suriye Güçleri'nin olmasından rahatsızlık duymaktadır. Öte yandan ABD'nin zorlanmalarından, yine Demokratik Suriye Güçleri'nin zayıflıklarından yararlanarak Türkiye'yi tahrik edip, Türkiye tehdidini bunlar üzerinde geliştirerek hem Demokratik Suriye Güçleri'nin elinde bulunan Fırat'ın batısındaki toprakları alma hem de TC ile Kuzey-Doğu Suriye'nin çelişki ve çatışmasından yararlanıp Fırat'ın doğusunda askeri etkinlik geliştirme arayışı içerisindedir. Bunun için bir yandan Kuzey-Doğu Suriye'yle Esad yönetimini birleştirmeye çalışırken diğer yandan İran ve Türkiye'yle Soçi ve Astana süreçlerini geliştirip, Türkiye üzerinden Kuzey-Doğu Suriye'ye yönelik tehditleri artırarak, yaşanacak zayıflıklardan kendi etkinliğini geliştirme çerçevesinde yararlanmak istemektedir. Bu da Rusya politikalarını daha güncel, daha pazarlıkçı, daha hızlı edilmesi, dolayısıyla çok daha dikkat edilmesi gereken, tehlikeli politikalar konumuna getirmektedir.

> "AKP-MHP faşizmi saldırganlıkta zirve yapmış bulunuyor. Tabii sonrası düşüştür. Saldırganlıkta doruğa ulaşmak artık çöküşün ve yıkımın eşiğine gelmiş olmayı ifade ediyor. Bu bakımdan Newroz'la birlikte artık AKP-MHP faşizminin çöküş sürecini ilan edebiliriz. Devrimci hamlemizi kesinlikle bu temelde geliştirmeliyiz. Mevcut gelişmeler ve gidişat zaten bu temeldedir. Mart sonu-Nisan başı, 2019 yılı baharının AKP-MHP faşizmi için çöküş süreci olacağı açıkça görülüyor."

Avrupa Birliğinin yaklaşımları gerçekten de sınırlıdır. Bölgeyi bu duruma mevcut Avrupa devletleri getirmişken, ABD ve Rusya'nın İkinci Dünya Savaşı sonrasındaki öne çıkışları karşısında gerileyen Avrupa mevcut haliyle de aynı konumunu sürdürmektedir. DAİŞ'e karşı mücadelede, Suriye'deki koalisyona katılmış olsalar da, bu Kürt sorununda ve bölge siyasetinde etkili olma arayışından çok, bir yandan DAİŞ'in kendi ülkelerindeki güvenliği tehdit etmesi korkusundan, diğer yandan ise Tayyip Erdoğan yönetiminin mültecilerle Avrupa yaşamını ve istikrarını tehdit etmesinden kaynaklanmaktadır. Bir yönüyle AKP-MHP faşizminin mülteci tehdidini sınırlandırmaya çalışmakta, diğer yandan ise DAİŞ karşıtı koalisyona destek verip QSD'nin DAİŞ'i etkisiz kılmasını sağlatarak kendi güvenliklerini sağlama almak istemektedir. Ortadoğu'ya yaklaşımları daha fazla ekonomik boyutludur, sömürü içeriklidir, çıkara dayalıdır. Ekonomik kaynakların sömürülmesi hedeflidir. Bunu Fransa da, Almanya da, diğer Avrupa güçleri de bu biçimde yapmaktadırlar.

AKP-MHP faşizmiyle Hareketimizi ezme ittifakına girenler bugün kadın özgürlük savaşçıları önünde diz çöküyorlar

TC ve İran politikaları böyle bir ortamda şekillenmektedir. TC bir yandan NATO işbirliği çerçevesinde ABD ile gizli ilişkiler, ittifaklar sürdürürken, diğer yandan ABD'nin bazı politikalarından rahatsız olup, onları değiştirmek istemekte, onun için ABD'ye karşı Rusya kozunu, İran kozunu kullanmaya çalışmaktadır. Aslında TC'nin ABD'den rahatsızlığı da, Rusya ve İran'la ilişkilerinin de dayandığı tek amaç Kürt soykırımına destek bulmaktır, yani Kürt düşmanlığıdır. PKK'de somutlaşan Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni imha ve tasfiye etme amacıdır. TC'nin bugün zihniyet ve siyaset olarak Kürt düşmanlığı yapmaktan; Kürt varlığını ve özgürlük mücadelesini yok etmek için, Kürt soykırımını gerçekleştirmek için çalışmaktan öteye herhangi bir politikası, diplomasisi ve amacı kesinlikle yoktur. Böyle olunca herkesle ilişki sürdürmekte, Türkiye'nin değerlerini pazarlamakta ama hepsini tek bir amaca bağlamaktadır. PKK'ye karşı mücadeleye 'terörizm' diyerek, herkes üzerinde bir töhmet ve baskı da uygulayarak PKK'nin yürüttüğü Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne karşı herkesin tavır almasını sağlamaya, dolayısıyla Kürdistan'da uyguladığı soykırıma destek verir, onun suç ortağı haline gelir konuma sokmaya çalışmaktadır.

İran ise bilindiği gibi anti-Amerikan bir tutum ile bölgede ve dünyada var olmaya ve etkinlik kazanmaya çalışıyor. Ciddi bir çelişki ve çatışma da yürütüyor. Bu konuda özellikle çatışmalı durumu kendi sınırları dışında yürütmeye gayret gösteriyor. Bu konuda geçmişten beri geliştirdiği bir strateji ve pratik mevzilenme konumu var; Irak'tan Suriye'ye, Lübnan'a, Filistin'e, oradan Yemen'e kadar uzanan sahada İran etkinlik gösteriyor. Kendine karşıt olan, kendi rejimini tehdit eden unsurlarla bu zeminlerde çatışmayı öngörüyor. Mevcut haliyle de böyle bir siyaseti daralsa da sürdürme gayreti ve çabası içerisindedir. Devletlerle de, devlet olmayan hareketlerle ve toplumsal güçlerle de bu esas üzerinde ilişki yürütüyor. Rusya'yla daha çok stratejik yakınlık içerisinde, özellikle Kürt özgürlük direnişlerini bastırmak için, bir de ABD'ye karşı çıkarmak amacıyla TC'yle yakın ilişki sürdürmeye çalışıyor. Onun dışındaki konularda bölgesel sorunlarda TC'yle bir çelişki ve çatışma içerisin-

dedir de; bu durum TC'yi gerilettiği, ABD politikalarını gerilettiği oranda Kürtler üzerinde daha saldırgan olmasını engelliyor. Ama tersi durumda da, daha çok Kürdistan'ı kullanarak bu güçlerin kendisine dönük politikalar geliştireceğinden korktuğu ölçüde de Kürtler üzerinde baskı ve şiddet uygulamalarını tırmandırıyor. Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı çeşitli güçlerle ilişki ve ittifak yapıyor. Bunu TC'yle ittifakında gördük, Irak'la ilişki ve ittifakında da gördük. KDP'yi ve YNK'yi de bu konuda baskı altına alarak kötü bir biçimde kullanıyor. En son Rojhilat'lı örgütlere dönük Koyê saldırısında bu gerçek çok yalın bir biçimde açığa çıktı.

Bu güçler arasındaki çelişki ve çatışmaların özetini yapmak istersek: ABD bölgesel çatışmaların merkezini günümüzde İran'a dönük ambargo ve kuşatmayı geliştirmeye yönlendirmek istiyor. İran TC'yle ilişki içerisinde ABD'nin saldırılarını daha dış alanda karşılamaya çalışıyor, TC ise çok yönlü oynayarak herkesin PKK'ye karşı desteğini almak istiyor. Rusya bütün bunlardan Suriye üzerindeki etkinliğini ve Doğu Akdeniz'deki varlığını güçlendirme temelinde yararlanmak istiyor. Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak biz DAİŞ'e karşı mücadelede bu güçlerle çeşitli düzeylerde ilişki ve ittifak içerisinde olduk. Koalisyonlar oluşturuldu, gerçekten de önemli bir deneyim oldu. Hitler faşizmine karşı dünya çapında oluşan demokrasi ittifakından çok daha geniş bir ilişki ve ittifak düzeyi oldu. Komünist partilerinden ABD'ye kadar, İran'dan yine ABD'ye kadar, birbirlerine karşıt olan en geniş politik çevreler bile DAİŞ'e karşı savaşta resmi olmasa da fiili olarak bir yakınlık konumuna getirilebildi. Bu herhalde tarih içinde dünyanın en geniş ittifakını oluşturdu. DAİŞ'e karşı mücadele böyle bir ittifaka ve ilişkiye dayalı olarak yürütüldü ve tarihi zaferler kazandı. Bugün Suriye'de tümden kökleri kazınıyor. Irak ve Suriye'nin birer parçasında devlet kurduğunu, buraları ele geçirdiğini söyleyenler, AKP-MHP faşizmiyle Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezme ilişki ve ittifakı içine girenler, kadınları köle pazarlarında satmak isteyenler bugün özgürlük ve demokrasi güçleri önünde, kadın özgürlük savaşçıları önünde diz çöküyorlar, teslim oluyorlar. Bu, özgürlük ve demokrasi bilincinin gelişmesi, faşizmin düşünce ve pratikte geriletilmesi açısından çok önemli bir durumu ifade ediyor. Çok büyük bir tarihi gelişmeye işaret ediyor. Bunun tarihsel önemini görmemiz, bilmemiz gereklidir.

“DAİŞ'in bugün Suriye'de tümden kökleri kazınıyor. AKP-MHP faşizmiyle Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezme ilişki ve ittifakı içine girenler, kadınları köle pazarlarında satmak isteyenler bugün özgürlük ve demokrasi güçleri önünde, kadın özgürlük savaşçıları önünde diz çöküyorlar, teslim oluyorlar. Bu, özgürlük ve demokrasi bilincinin gelişmesi, faşizmin düşünce ve pratikte geriletilmesi açısından çok önemli bir durumu ifade ediyor. Çok büyük bir tarihi gelişmeye işaret ediyor. Bunun tarihsel önemini görmemiz, bilmemiz gereklidir.”

Anti-DAİŞ ittifakını anti-AKP-MHP ittifakına dönüştürmek istiyoruz

Fakat DAİŞ kendiliğinden ortaya çıkmadı, çıkaran güçler vardı. Bazıları gizliden bu konumlarını sürdürüyorlar, bazıları ise açıktan yararlanmak istediler; AKP-MHP faşist diktatörlüğü gibi DAİŞ'in bir parçası haline geldiler. Dolayısıyla Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak DAİŞ şahsında faşizme karşı oluşan ilişki ve ittifakın, DAİŞ'i açıktan destekleyen ve suç ortağı olan AKP-MHP faşizmine karşı mücadele konumunda devam ettirilmesi gerektiğini değerlendiriyoruz. DAİŞ karşıtlığı şahsında oluşturulmuş anti-faşist ilişkiyi AKP-MHP faşizmine karşı da bir ilişki, ittifak ve direniş konumuna getirmeye çalışıyoruz. Anti-DAİŞ ittifakını anti-AKP-MHP ittifakına dönüştürmek istiyoruz. Başta Kürtler olmak üzere bölge halklarını tehdit eden, insanlığı tehdit eden çeteci faşist zihniyet ve siyasetin ezilmesi, daraltılması, hatta yok edilmesi için AKP-MHP'de somutlaşan faşist zihniyet ve siyasetin kesinlikle yenilgiye uğratılması, yok edilmesi gerekiyor. Çünkü; Kürt varlığını ve özgürlüğünü günümüzde herkesten çok AKP-MHP faşizmi, TC faşist, sömürgeci, soykırımcı zihniyet ve siyaseti tehdit ediyor. Dolayısıyla Kürt varlık ve özgürlük mücadelesinin de en fazla, en önde, baş hedef olarak TC zihniyetini ve siyasetini, AKP-MHP faşist diktatörlüğünü hedeflemesi gerekiyor. Hareket olarak biz de bölgesel ve küresel DAİŞ karşıtı duruşu AKP-MHP karşıtı duruşa dönüştürmek istiyoruz.

Bu noktada ABD'yle bir çelişkili ve çatışmalı durumumuz vardır. Yine, İran ve Rusya'yla yaklaşımlarımız çatışıyor, çelişiyor. Bu da çeşitli düzeylerde mücadeleye yol açıyor. Rusya ve İran mevcut gelişmeleri ABD'ye karşı konumda odaklamak istiyor. ABD, bunları İran'a karşı yöneltmek istiyor. Hareket olarak biz de tüm bu gelişmeleri AKP-MHP faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine karşı yöneltmek istiyoruz. Karşıtlıklar politik-askeri ortamda bu biçimde somutlaşıyor, gerisindeki ideolojik ve politik arka plan böyledir. Söz konusu çelişki ve çatışmalı durum ilgili güçler tarafından sürdürülmektedir. Nitekim önümüzdeki yakın süreçte bölgedeki yeni gelişmeler söz konusu çelişki ve çatışmalar temelinde, ilişki, ittifak ve karşıtlıklar çerçevesinde oluşacaktır. Bunları görüp, buna göre Kürdistan'ın tamamında doğru bir siyasi-askeri duruş belirlememiz, doğru ve gerçekçi politikalar oluşturup, planlamamız, yaratıcı tarz, üslup ve tempoyla bunları başarılı bir biçimde hayata geçirmemiz gerekiyor.

Değerli Yoldaşlar,

Beşinci ayında bulunan “Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!” devrimci hamlemizin baş düşmanımız olan AKP-MHP faşist-soykırımcı diktatörlüğünü ciddi bir çıkmaz ve çözümsüzlük içine soktuğu ve adeta çöküşün eşiğine getirdiği açıktır. Daha önce de belirttik. Böyle büyük bir hamleyi 2014 yılında da geliştirebilirdik, yine 24 Temmuz 2015 topyekun saldırısı karşısında da Hareket ve halk olarak topyekun devrimci, demokratik direniş içine girebilirdik. Yine, 2017 güzünden itibaren Reqa zaferinin yarattığı siyasal ve psikolojik ortama dayanarak AKP-MHP faşist-soykırımcı diktatörlüğüne karşı bütünlüklü bir topyekun direniş hamlesi geliştirebilirdik. İfade ettiğimiz süreçlerde tarihi direniş eylemleri geliştirdik, mücadeleler yürüttük. AKP-MHP faşizmine ağır darbeler vurduk. 7 Haziran 2015 seçimlerinde ilk defa AKP'nin iktidardan düşmesini sağladık. Cizîr, Sûr direnişleriyle Türk ordusunu gerillaya karşı savaşamaz bir noktaya getirdik. Türk ordusunun “Nusaybin sendromu” gibi ağır bir psikolojik bunalım içerisine sokulmasını sağladık.

Ama bütün bunlar dönemsel gelişen, düşmana darbeler vuran, faşist-soykırımcı diktatörlüğü yıpratan direniş eylemleriydi. Şimdi geliştirdiğimiz direniş hamlesi kesinlikle tecridi kırmayı ve faşist diktatörlüğü yıkmayı hedefliyor. Bu temelde AKP-MHP faşist diktatörlüğünü içte ve dışta iyice tecrit etmiş ve kuşatmış bulunuyor. Kasım ayından itibaren başlayan bu süreç 15 Şubat Komplosu'nu protesto eylemlerinde önemli bir ivme kazanmış, Mart ayına girişle birlikte ise her alanda gittikçe zirveleşen bir gelişme süreci yaşar hale gelmiş bulunuyor. 8 Mart kutlamaları ve bu temeldeki kadın özgürlük eylemleri bunun göstergesi olarak gerçekleşti. Şimdi Newroz'a giderken, 31 Mart yerel seçim süreciyle de birleşerek halkımızın, dostlarımızın, Türkiye'nin devrimci-demokratik güçlerinin, halkların, anti-faşist güçlerin AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı demokrasi istemleri ve demokratik direnişleri her alanda gelişiyor. Bu anlamda, dikkat edilirse toplumun büyük kısmı AKP-MHP faşizmine karşı bulunuyor. AKP-MHP diktatörlüğünün yıkılmasını istiyor. Hatta AKP içinde bile mevcut politikalara karşıt olan kesimler çok fazla var. AKP kendi içinde çatırdıyor, her gün yeni partilerin kurulacağı, AKP'nin parçalanacağı söyleniyor. Böylece AKP-MHP diktatörlüğünü iyice daraltmış ve kuşatmış bir devrimci hamleyi ortaya çıkartmış olduğumuz çok açık bir biçimde görülüyor. Newrozla birlikte bu zirveleşiyor ve final sürecine giriyor. Faşizmi yıkma, İmralı işkence ve tecrit sistemini parçalama, dolayısıyla Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını sağlama süreci başlıyor.

Newroz'la birlikte artık AKP-MHP faşizminin çöküş sürecini ilan edebiliriz

Bu nedenle AKP-MHP faşizminin, Erdoğan-Bahçeli diktatörlüğünün adeta histeri düzeyinde çılgınlaştığı, ağzına gelen her türlü sözü söyleyip hakareti yaptığı; muhalefeti susturmak, 31 Mart seçimlerini kazanmak için her türlü devlet imkanını kullanıp baskı ve terörü uygulayarak yalana, hileye, aldatmaya başvurduğu açıkça görülüyor. Çünkü; Tayyip Erdoğan kişiliği zihniyet ve siyaset olarak 'Bahçelileştikçe' ikisinden birisi fazla hale geliyor. AKP, MHP'lileştikçe iyice daralıyor ve oy kaybı yaşıyor. Bütün baskı ve teröre, yalan ve hileye, devlet imkanlarını kullanmaya rağmen anketler AKP-MHP faşist ittifakının daraldığını, oy kaybettiğini, 31 Mart seçimlerini kazanamayacağını gösteriyor. Bu da Erdoğan-Bahçeli faşist kliğini adeta çılgına döndürüyor ve bu çılgınlıkla Hareketimize, halkımıza, Kürdistan'a saldırıyorlar. Kürt ve demokrasi düşmanlığını doruğa vardırıyorlar. İşte, Kürdistan adıyla kurulan Kürt partilerini kapatmak için karar almış bulunuyorlar. Tayyip Erdoğan kendisini bin bir defa yalanlama temelinde Kürdistan'ın olmadığını söylüyor. Hatta, “Ben Kürdüm, diyenler terk edip gitsinler” diyor. Şimdi iş birilerinin bir yerden gitmesine gelirse; yabancı olanların, işgalci olanların, kurdun peşine takılarak “Orta Asya'ya Marş Marş” deyip gitmesi gerekenlerin, Erdoğan-Bahçeli kişilikleri olduğu açıktır. Bunlara söylemek gerekiyor: “Kim kimi nereden kovuyor?” Dağdaki gelmiş bağdakini kovmaya çalışıyor. İşgalci, katil, soykırımcı gelmiş, on binlerce yıldır Mezopotamya'da yaşayan, Kürtlüğü var eden, tarihin bu en kadim halkını, kültürünü, dilini geliştirmiş olan toplumu kendi yurdundan kovmaya çalışıyor. İşte, Erdoğan-Bahçeli faşizminin geldiği çılgınlık düzeyi bu noktada seyrediyor.

Tıpkı İttihat ve Terakki yönetiminin Talat ve Enver paşaları gibi, Erdoğan-Bahçeli ikilisi de soykırım ve savaşı temel bir faşist zihniyet ve siyaset olarak doruğa çıkartmış bulunuyor. Bu temelde de Önderliğimize saldırıyor, halkımıza saldırıyor, gerillaya saldırıyor, Hareketimize saldırıyor. Türkiye'nin bütün imkanlarını Kürt soykırımını hayata geçirmede kullanmaya çalışıyor. Kürtlerle ilişki, ittifak kuran, birleşen Türkiye'nin devrimci demokratik güçlerine, aydınlarına, sanatçılarına saldırıyor. AKP-MHP faşizmi saldırganlıkta zirve yapmış bulunuyor. Tabii sonrası düşüştür. Saldırganlıkta doruğa ulaşmak artık çöküşün ve yıkımın eşiğine gelmiş olmayı ifade ediyor. Bu bakımdan Newroz'la birlikte artık AKP-MHP faşizminin çöküş sürecini ilan edebiliriz. Devrimci hamlemizi kesinlikle bu temelde geliştirmeliyiz. Bütün hile, yalan ve devlet imkanını kullanmaya rağmen 31 Mart yerel seçimlerini AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkma mücadelesinin temel bir alanı haline Hareket ve halk olarak getirmeliyiz. Mevcut gelişmeler ve gidişat zaten bu temeldedir. Mart sonu-Nisan başı, 2019 yılı baharının AKP-MHP faşizmi için çöküş süreci olacağı açıkça görülüyor. Dış dünyadan tecrit olmuş durumdadır. Denize düşenin yılana sarılması gibi şimdiye kadar düşman olduğu herkese sarılıyor. Ruslarla, İranlılarla yardımlaşmaya çalışıyor. ABD'yi, Avrupa'yı tehdit ediyor. İşbirlikçi Araplardan destek almaya çalışıyor. İsrail'e gizliden gizliye yalvar yakar ediyor ki ayakta kalabilsin. Fakat gelinen noktada AKP-MHP faşist diktatörlüğünün izlediği Kürt düşmanlığı temelli politikalar, Kürt'ü inkar ve imha zihniyet ve siyaseti en yakın dostlarını ve müttefiklerini bile zorlar hale getirmiş bulunuyor. Bu bakımdan dünya genelinde tecrit olabileceği kadar olmuştur. Türkiye içinde de zemini iyice daralmıştır. Artık faşizmin yıkılması kesinlikle gündemdedir ve de gereklidir.

Mücadeleyi Türkiye metropollerine ve Türkiye'nin her tarafına HBDH kimliğiyle yayabiliriz

İşte, “Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!” direniş hamlemizi, başta Bakurê Kurdistan olmak üzere zindanlarda ve dışarıda açlık grevi dahil, her türlü anti-faşist eylemliliği geliştiriyoruz. 31 Mart seçim sürecini faşizmi yıkma mücadelesinde etkili bir biçimde değerlendirerek Bakur'da bu temelde geliştirdiğimiz mücadeleyi Kürdistan'ın diğer parçalarından, Avrupa'dan, Türkiye'den besleyerek, tüm bunlarla birleştirerek topyekun bir anti-faşist direnişle AKP-MHP faşizmini artık yıkıma götürmemiz gerekmektedir. Bunun için koşullar uygun, imkanlar ve fırsatlar yeterlidir. Gerisi devrimci öncünün kararlılığına, inisiyatifine, iradesine, yaratıcılığına, planlı, cesur ve fedakar hareket etmesine, çok yönlü eylem biçimleri geliştirerek tüm ezilenleri anti-faşist direnişe sevk etmesine kalmaktadır. Bunun da yolunu, yöntemini kırk yıllık mücadelenin tarihi dersleriyle en iyi bir biçimde bilince çıkartmış bulunuyoruz. Mevcut direniş hamlemiz çok güçlü bir konum yaratmış, zemin oluşturmuş durumdadır. O halde bütün bunları değerlendirerek artık AKP-MHP faşizmini yıkılışa götürecek çok yönlü, zengin, yaratıcı eylemliliği ideolojik, siyasi, askeri, diplomatik ve eylemsellik başta olmak üzere her boyutta geliştirerek sürece katmamız gerekiyor. Bakur'da bu mücadeleyi geliştirmeliyiz; Rojava, Başûr, Rojhilat'taki mücadeleyi AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkma mücadelesiyle birleştirmemiz, yurtdışından böyle bir mücadeleyi beslememiz ve direnişi Türkiye ortamına yayarak başta kadınlar, gençler ve emekçiler olmak üzere Türkiye'nin tüm ezilen kesimlerini, Türkiye halklarını harekete geçirerek faşizmi yıkma mücadelesini Türkiye'nin dört bir yanına da yaymamız gerekiyor. Anti-faşist mücadeleyi her sahada geliştirmemiz, Türkiye'nin dört bir yanına

yaymamız faşizmi yıkma hamlesini kesinlikle başarıya götürecektir. Salt faşist Türk devletinin turizm gelirlerinin milyarlarca dolara ulaştığı göz önüne getirildiğinde bunu engellemeye yönelik etkili karşı kampanyalar faşist zihniyetin finansını daha da zora sokacaktır.

Bu bakımdan da Kürdistan'da derinleştirip, yaygınlaştıracağımız hamlesel mücadeleyi Türkiye metropollerine ve Türkiye'nin her tarafına yaymamız büyük önem arz ediyor. Bunu da Halkların Birleşik Devrim Hareketi kimliğiyle yapabiliriz. Türkiye devrimci-demokratik güçleriyle birleşik devrimci mücadele anlayışı, çizgisi temelinde yürütebiliriz. Birleşik Kadın Devrimi, Birleşik Gençlik Mücadelesi biçiminde kadın ve gençlik hareketini, bir bütün anti-faşist, demokratik devrim mücadelesini Türkiye'nin devrimci demokratik güçleriyle birleşik devrim çizgisinde, HBDH'nin ortaya çıkardığı çizgide yürütürsek kesinlikle sonuç alırız, başarı kazanırız. Türkiye'de çok güçlü bir anti-faşist potansiyel var. Kadın potansiyeli var, gençlik potansiyeli var, emekçi potansiyel var. Önemli bir tecrübe birikimi de var. Şimdi gerekli olan; bunlara bilinç ve örgüt öncülüğü yapmak, cesaret ve fedakarlık kazandırmak, mücadele edip kazanacaklarına dair umutlu hale getirmek. Eğer HBDH kimliğiyle Türkiye'nin gençlerini, kadınlarını, emekçilerini böyle bir bilinçlenme, örgütlenme içine çekebilirsek; umut, irade, cesaret ve fedakarlık kazandırabilirsek işte o zaman tüm Türkiye'yi içine alan topyekun bir anti-faşist hamlenin gelişmesi ve gerçekten de 2019 baharını, 2631. Newroz yılını AKP-MHP şahsında faşist sömürgeci-soykırımcı diktatörlüğün çöktüğü, Bakurê Kurdistan öncülüğünde Kürdistan'da ve Ortadoğu'da yeni bir özgürlük devriminin, yeni bir Newroz bayramının zafer kazandığı bir süreç haline getirebiliriz. Bunun imkanları, fırsatları oluşmuştur, koşulları uygun hale gelmiştir. Devrimci hamlemiz böyle bir sonucu yaratmaya aday bir konum kazanmıştır. Gerisi gerçekten de mevcut direnişi daha örgütlü ve bütünlüklü kılıp, daha da derinleştirerek faşist diktatörlüğü yıkacak eylemsel darbelere dönüştürmek, hamleyi bu temelde zengin ve yaygın kılarak faşizme öldürücü darbeyi vurabilen hamleyi yapmaktır. Günümüzde devrimciler olarak görev ve sorumluluğumuz budur. Bakurê Kurdistan halkımız, Türkiye halkları, bütün dünya bizden bunu beklemektedir. Önderlik çizgimiz ve kahraman şehitlerimiz bize bunu emretmektedir. Önder Apo da mücadelenin daha çok yayılmasını, derinleştirilmesini, toplumsallaştırılmasını istemiştir. 12 Ocak görüşmesinde ifade ettiği budur: "Daha çok toplumsallaştırılsın, daha çok geliştirilsin ve sonuca gitsin!" denmiştir. Önderlik emri ve beklentisi de budur. O halde biz Apocu militanlara düşen görev bu gerçeği doğru anlamak, onun üzerimize yüklediği görev ve sorumlulukların bilincine daha derinden varmak, bunları başarıya götürecek bir örgütlenme ve çalışma disiplinini geliştirmek, pratikte yaratıcı, inisiyatifli, iradeli olarak hareket edip görev ve sorumluluklarımızın gereğine en üst düzeyde sahip çıkarak başarılı pratikler geliştirmek, Özgürlük Devrimimizi yeni zaferlere taşımaktır.

Hamlemiz Bakur ve Türkiye'deki halkımızın olduğu kadar Rojava, Başûr, Rojhilat ve Avrupa'daki halkımızın da direniş hamlesidir

Değerli Yoldaşlar,

Bakurê Kurdistan'da ve Türkiye'de geliştireceğimiz AKP-MHP faşist diktatörlüğünü yıkma mücadelesini Kürdistan'ın diğer parçalarından ve yurtdışından çok güçlü bir biçimde besleyebiliriz. Kürdistan'ın dört bir yanında ve yurtdışındaki devrimci imkanları birleştirerek, koşulları doğru değerlendirip fırsatları iyi kullanarak bütünlüklü bir devrimci hamleyle AKP-MHP faşizminin çöküşünü hem daha çok hızlandırabiliriz hem de daha derin hale getirebiliriz. Çünkü; AKP-MHP faşizmi Bakurê Kurdistan halkımıza saldırdığı kadar, Türkiye'deki Kürtlere, halklara ve ezilenlere saldırdığı kadar Rojava halkımıza da, Başûr halkımıza da, yurtdışındaki halkımıza da saldırmaktadır. Yine, Rojhilat parçasındaki halkımız da özellikle sınır üzerinde böyle bir saldırganlığın doğrudan hedefi olmaktadır.

“ En son Dêrazor'un en uç noktasında da DAİŞ faşizmi yenilgiye uğratılarak DAİŞ'e karşı özgürlük ve demokrasinin, insanlığın, kadınların tarihi büyük zaferi ilan edildi. Bu zaferi yürekten kutluyoruz. Zaferi kazanan QSD güçlerini, YPG-YPJ komuta ve savaşçı güçlerini selamlıyoruz. Şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Kuşkusuz bununla yetinmemek gerekiyor. Böyle bir başarıyı, o başarının ortaya çıkardığı gelişmeler, imkan ve fırsatları şimdi TC'ye karşı direnişe ve yeni başarılara dönüştürmek gerekiyor. Efrîn işgalinin intikamını hiç de gecikmeden mutlaka almak gerekiyor. ”

Kısaca AKP-MHP faşist-soykırımcı diktatörlüğü sadece Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki halkları doğrudan tehdit eden temel güç değildir. Aynı zamanda Rojava'da, Başûr'da, yurtdışında da Kürtleri ve dostlarını tehdit eden en temel saldırı gücüdür. O halde Bakurê Kurdistan ve Türkiye halklarının baş düşmanı olduğu kadar, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve yurtdışındaki halkımızın ve dostlarımızın da baş düşmanı ve soykırım merkezi durumundadır. Her alanda, bulunulan yerin özelliklerine göre gerekli devrimci-demokratik çalışmalar yapılıyor olmakla birlikte, birinci planda her alanın önüne AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı mücadele görevini koyup, buna göre bir planlama geliştirerek Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de AKP-MHP faşizmini yıkıma götürmeyi hedefleyen mücadeleyle birleştirmek şarttır.

Bu da, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" devrimci direniş hamlesinde somutlaşmaktadır. O halde söz konusu hamle bütünlüklü bir hamledir, ortak bir hamledir. Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki halkımızın direniş hamlesi olduğu kadar Rojava, Başûr, Rojhilat ve Avrupa'daki halkımızın da bir direniş hamlesidir. Bu alanlardaki halkımız destekleyici güç konumunda değildir, tam tersine söz konusu mücadelenin asli gücüdür, öznesidir, sahibidir. O halde, "Destek eylemleri yapıyoruz" demekten çıkarak, "Baş düşman AKP-MHP faşizmini yıkmak için özgürlük ve demokrasi mücadelemizi geliştiriyoruz" demek gerekmektedir. Belki bazı yerlerde hukuki gerekçeler nedeniyle anlaşılabilir ama birçok yerde, "Leyla Güven'i desteklemek için eylem yapıyoruz" demek çok gerçekçi ve anlamlı olmamaktadır. Sorun sadece Leyla Güven'in, Nasır Yağız'ın sorunu değildir veya zindanlarda, yurtdışında açlık grevine girmiş devrimcilerin sorunu değildir. Tecridi kırma, faşizmi yıkma, Kürdistan'ı özgürleştirerek Türkiye'yi ve Ortadoğu'yu demokratikleştirme görevi bütün Kürt halkınındır. Dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki Kürt halkınındır; kadınlarınındır, gençlerinindir. Türkiye ve Ortadoğu halklarınındır. Bu görev tüm insanlığın görevidir. Çünkü; El-Kaide, DAİŞ, AKP ve MHP faşizmi tüm insanlığı tehdit etmektedir. Amerika'dan Avrupa'ya, Afrika'dan Asya'ya kadar herkesi terör tehdidi altında tutmaktadır. AKP-MHP, DAİŞ, El-Kaide faşizmi tüm Ortadoğu halklarına saldırmaktadır. Tüm ezilenlerin, işçi ve emekçilerin düşmanıdır. Kadınların düşmanıdır, gençlerin düşmanıdır. Dolayısıyla El-Kaide ve DAİŞ faşizmine karşı olduğu kadar, AKP-MHP faşizmine karşı mücadele de tüm insanlığın mücadelesidir. Tüm Ortadoğu halklarının mücadelesidir. Kürdistan'daki halkımızın, kadınların ve gençlerin mücadelesidir.

Leyla Güven öncülük etmiş, böyle bir direnişin yolunu açmış, çizgisini belirlemiş, ölçülerini ortaya koymuş, cesaret ve fedakarlığını yaratmış, yani öncülük görevini yerine getirmiştir. Ama sadece kendi görevi olarak ortaya koymamıştır. Aslında yaptıklarıyla, öncülük edişiyle herkes için doğru yolu göstermiştir, doğru devrimci çizgiyi, doğru ve yurtsever yaşamın, demokratik ölçülerin nasıl olması gerektiğini ortaya koymuştur. Bunun da özü ve amacının; İmralı tecrit ve işkence sistemine karşı çıkmak, İmralı sistemiyle yaşamamak, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması için her türlü mücadeleyi yürütmek olduğunu ortaya koymuştur. Artık İmralı işkence ve tecrit sistemiyle birlikte yaşanamaz. Ya o sistem var olur, o zaman özgür ve demokratik insanlık olmaz ya da özgür ve demokratik insanlık gelişir, o zaman İmralı işkence ve tecrit sistemi olmaz. Dolayısıyla AKP-MHP faşist diktatörlüğü bu biçimde gelişip egemen olamaz. Bunların yıkılıp aşılması gerekir.

Efrîn'in intikamını hiç gecikmeden mutlaka almak gerekiyor

Bu temelde nerede olursa olsun Kürtlerin, kadınların, gençlerin, tüm devrimci-demokratların, işçi ve emekçilerin, tüm ezilenlerin, halkların, yurtsever ve demokratik güçlerin baş düşmanı AKP-MHP faşist diktatörlüğüdür. Dolayısıyla anti-faşist mücadeleye herkes sahip çıkmak, böyle bir mücadeleyi yürütmek durumundadır. Örneğin; DAİŞ karşısında Kuzey-Doğu Suriye halkları büyük zaferler kazanmışlardır. Tarihi cesaret ve fedakarlık örneği ortaya koymuşlardır, başarılar elde etmişlerdir. En son Dêrazor'un en uç noktasında da DAİŞ faşizmini yenilgiye uğratarak DAİŞ'e karşı özgürlük ve demokrasinin, insanlığın, kadınların tarihi büyük zaferlerini ilan etmişlerdir. Bu zaferi yürekten kutluyoruz. Zaferi kazanan QSD güçlerini, YPG-YPJ komuta ve savaşçı güçlerini selamlıyoruz. Şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Kuşkusuz bu büyük bir görevdi, tarihi bir yaklaşımla yerine getirilerek tüm insanlığa hizmet eden sonuçlar elde edildi. Ancak, kuşkusuz bununla yetinmemek gerekiyor. Böyle bir başarıyı, o başarının ortaya çıkardığı gelişmeler, imkan ve fırsatları şimdi TC'ye karşı direnişe ve yeni başarılara dönüştürmek gerekiyor. Efrîn işgalinin intikamını hiç de gecikmeden mutlaka almak gerekiyor. Efrîn'i çevresiyle birlikte özgürleştiren bir mücadeleyi tecridi kırma, faşizmi yıkma, Kürdistan'ı özgürleştirme hamlesiyle birleşerek gerçekleştirmek gerekiyor. Bunun için de toplumsal direnişi ve demokratik ulus inşasını savaşan halk gerçekliği temelinde en ileri düzeyde geliştirmek gerekiyor. Başta TC faşist saldırganlığı ve işgali olmak üzere her türlü saldırgan işgalci güce karşı direnebilecek düzeyde hem bütün toplumu eğitmek hem de örgütleyip donatmak şart oluyor.

Bunun için bir an bile durmadan, gece-gündüz demeden 24 saat devrimci öncülüğün son derece planlı, örgütlü bir biçimde çalışması gerekiyor. Hem de büyük bir inançla, istekle, güvenle bu çalışmaların yapılması gerekiyor. Halkın gücüne güvenmek Apoculuğun ölçütüdür. Herkesin bunu bilmesi gerekiyor. O halde eğitilmiş, örgütlendirilmiş ve donatılmış halkımızın gücünden daha büyük bir güç yoktur. Bu güce güvenelim. Halkımızın öz gücüne inanalım. Halkımızı eğitip örgütlediğimiz ölçüde her türlü düşmanı yeneceğimizi, bağımsız, özgür bir yaşamı, demokratik özerklik çizgisinde her yerde inşa edeceğimizi bilelim. Kuzey-Doğu Suriye çalışmalarının başta Kürtler ve Araplar olmak üzere bütün halk topluluklarına yönelik olarak bu temelde geliştirilmesi tarihi bir önem arz ediyor. Bunun önünde herhangi bir engel de bulunmuyor. Her türlü imkan ve fırsat var, koşullar son derece uygundur. Gerisi bizim bilincimize, inancımıza, örgütlülüğümüze ve yaratıcı çabamıza kalıyor; devrimci öncülüğün, parti öncülüğünün görev ve sorumluluklarını yerinde ve zamanında, planlı ve örgütlü bir biçimde yerine getirmesini içeriyor. Yapılması gereken bu, sorumluluk öncünün üzerindedir; o halde parti öncülüğü Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de olduğu kadar Kuzey-Doğu Suriye'de de görev ve sorumluluğunun gereklerini yerinde ve zamanında, doğru ve yeterli bir biçimde yerine getirmelidir.

Şeladizê serhildanı Başûr'da AKP MHP faşizmine karşı mücadele edilebileceğini net ortaya koydu

Benzer bir biçimde Başûr ve Irak'taki imkan ve fırsatların da TC'ye karşı mücadelede değerlendirilmesi büyük önem arz ediyor. Hiç kimse demesin ki, "Irak'ta mücadele için imkan ve fırsatlar yoktur. Başûr'da koşullar AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için elverişli değildir. Başûr halkı böyle bir mücadeleyi

“ Şeladizê devrimi her şeyi aydınlattı, bütün ezberleri bozdu, bütün yanılgıları yıktı; gerçekleri, hakikati ortaya çıkartan bir aydınlanma devrimi olarak rol oynadı. Defalarca Başûrê Kurdistan'da AKP-MHP faşizmine karşı uygun yöntemlerle mücadele etme tartışmaları yürütüp, kararlar almamıza ama bir türlü uygulayamamamıza rağmen Şeladizê serhildanı bunların koşullarının uygun olduğunu, imkanlarının var olduğunu, doğru yöntem ve üslupla her koşulda AKP-MHP faşizmine karşı mücadele edilebileceğini net bir biçimde ortaya koydu. ”

yürütemez." Kim böyle derse her şeyden önce Dêralok ve Şeladizê halkının direnişleri karşısında boğulur gider. Gerçekten de Şeladizê serhildanı büyük bir duygu devrimi, zihniyet devrimi, irade devrimi, psikolojik devrim olarak yaşanan, gerçekleşen; ulusal birlik devrimini Başûrê Kurdistan'dan mayalayarak geliştiren büyük bir hamle olmuştur. Başûr halkının öfkesini, tepkisini, AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı kinini net bir biçimde ortaya çıkarmıştır. Nasıl bir ulusal bütünlüğe ve yurtsever direnişçiliğe sahip olduğunu göstermiştir. O halde şimdiye kadar eğer böyle bir durum gelişmemişse demek ki bu halkın suçu değildir. Halkın zayıflığından kaynaklanmamıştır. Tam tersine öncünün yokluğundan, öncünün zayıflığından, öncünün görev ve sorumluluklarını yerine getirmemesinden, öncünün doğru tarz ve üslup tutturamamasından kaynaklanmıştır. Şimdi bu gerçekliği daha iyi, daha net görebileceğimiz bir noktaya geldik. Şeladizê devrimi her şeyi aydınlattı, bütün ezberleri bozdu, bütün yanılgıları yıktı, gerçekleri, hakikati ortaya çıkartan bir aydınlanma devrimi olarak rol oynadı. Defalarca Başûrê Kurdistan'da AKP-MHP faşizmine karşı uygun yöntemlerle mücadele etme tartışmaları yürütüp, kararlar almamıza ama bir türlü uygulayamamamıza rağmen Şeladizê serhildanı bunların koşullarının uygun olduğunu, imkanlarının var olduğunu, doğru yöntem ve üslupla her koşulda AKP-MHP faşizmine karşı mücadele edilebileceğini net bir biçimde ortaya koydu.

Irak'taki genel durum da bunu besleyici niteliktedir. Irak'ta çelişkiler ve çatışmalar gittikçe yoğunlaşıyor, derinleşiyor. Başûrê Kurdistan'da ve Irak'ta zorla hükümet kurulmuş durumda ama çok da işlerliği yoktur. ABD-İran gerginliği en çok Irak'ı etkilemekte, çelişki ve çatışmalı durumu daha çok öne çıkartmaktadır. Bu durum Başûrê Kurdistan'da AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleyi geliştirme imkan ve fırsatlarını artırmaktadır. Zaten bir yanıyla AKP-MHP faşizmi de buna müdahale etmek üzere, Başûrê Kurdistan'a dönük daha çok saldırgan ve mücadeleci olmaktadır. Sınır üzerinde Heftanîn'den Xakûrkê'ye kadar 3-5 km'lik alanları işgal etti. Xakûrkê'de 20 km içeri girip Lêlîkan'a ulaştı ki, "Daha da ileri gideceğim, Kandil'e ulaşacağım" diyor. Tayyip Erdoğan, "Fırsat bulursam Hewlêr'deki yönetimi yıkacağım" diyor. Zaten böyle bir yönetimi kabul etmiş olmayı kendileri için tarihi hata olarak görüyor. O halde bütün bu gerçeklerin Başûrê Kurdistan halkına doğru anlatılması temelinde, Türkiye'nin ya da AKP-MHP faşizminin yarattığı ciddi tehlikenin doğru gösterilmesi temelinde toplum eğitilip, örgütlendirilerek AKP-MHP faşizmine karşı bu faşizmi yıkma amaçlı güçlü bir mücadeleye dönüştürülebilir.

Başûrê Kurdistan halkı mücadeleci bir halktır. Cesur ve fedakardır. Geçmişte yıllarca, onlarca yıl böyle bir konum içinde yaşamıştır. Şimdi, bazı egemen güçler, bazı hanedanlıklar tarafından maddiyatçılık, bireycilik, çıkarcılık, sömürü geliştirilmeye, temel değer konumuna getirilmeye çalışılıyor. Fakat halk böyle değildir. Halkın kültürü, zihniyeti, yaşam tarzı buna yabancıdır. Aslında bu hanedanlıklar kapitalist modernitenin uzantısı olarak eğreti bir biçimde toplumun içine sokulmak istenmektedir. Tarihi derinlik içerisinde oluşan bu toplumsal kültür paylaşımı, anlayışı, direnişçi yaşam yeniden canlandırılırsa, tarihi özellikleriyle ortaya konursa mevcut kapitalist modernite etkilerinin, onların uzantısı olan hanedanlıkların toplumun bilincini, duruşunu saptırmaya dönük yaklaşımları eleştirilip, mahkum edilebilir. Toplum bu tür propagandaların etkisinden rahatlıkla kurtarılabilir. Kürdistan'ın birliği ve bütünlüğü içerisinde demokratik toplum olmanın, politik ahlaki toplum ilkelerini pratikte yaşamanın gereklerini etkili bir biçimde yerine getirir düzeye ulaşabilir. Bunun için gerçekten de doğru bir tarihi bilincimizin olması, Önder Apo'nun tarihsel toplum çözümlemelerinin ve demokratik konfederalizm çizgisinin doğru anlaşılması, Başûr halkının somut durumunun ve özelliklerinin iyi tahlil edilmesi, bunlar temelinde inançla, iradeyle, iddiayla Başûr halkını bilinçlendirme, örgütleme ve direnişe çekme mücade-

lesini yürütme gerekmektedir. Bu durumun gelişmesi doğru devrimci militan duruşa bağlıdır. Bunu yapan kesinlikle kazanır. O halde Başûr'daki çalışma tarzımızı düzeltmeliyiz. Onun için de her şeyden önce yanlış anlayışlarımızı düzeltmeliyiz, yanılgılarımızı aşmalıyız. Başûr'un tarihsel, güncel durumunu doğru anlamayan, analiz edemeyen, Başûr'a kalıcı yaklaşmayan, misafir gibi duran, halka inançsız, güvensiz yaklaşan her türlü zihniyet ve anlayışı kesinlikle mahkum edip aşmalıyız. Ondan sonra da somut durumun doğru bir analizi temelinde toplumun yurtsever, devrimci, demokrat düşüncelerini canlandırarak AKP-MHP faşizminin saldırganlığını ve yarattığı tehlikeleri iyi teşhir ederek toplumu bilinçlendirmeliyiz. Bu temelde "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlemizi en yaygın, en doğru, en etkili bir biçimde Başûrê Kurdistan'da örgütleyip yürütebiliriz.

Rojhilat çalışmalarını her şeye hazır olmak kaydıyla geliştirmeliyiz

Rojhilat ve İran'ın durumu bu konuda biraz daha farklılık arz ediyor. Aslında Rojhilat halkımız çok büyük bir devrim zeyde gelişmesini öngörüp, derinleştirmek, içinde bulunduğumuz süreç açısından önem arz ediyor.

Tabii çelişki ve çatışmalar bu alanda odaklanıyor; bunlar bölgesel ve küresel düzeydedir. Her türlü yeni durum bu alanda gelişebilir. O bakımdan İran'ın durumuna ve Rojhilat çalışmalarına tek yanlı yaklaşmamak, her türlü olasılığı dikkate almak, bunların hangisi ne kadar gelişebilir öngörüsüyle yaklaşıp hepsine göre hazırlıklı olmak önemlidir. Rojhilat çalışmalarını her şeye hazır olma kaydıyla ideolojik, politik, örgütsel çalışmalar ve mücadeleler temelinde geliştirmek önemli olmaktadır. Rojhilat özgürlük güçlerinin böyle bir politik, pratik duruşu öngörmesi, yürütmesi elzem olmaktadır. Daha çok hazırlık yapan, topluma ulaşmaya ve örgütlemeye çalışan, İran'daki demokratik toplumsal hareketin bir parçası olmaya çalışan bir politik tutum ve çaba içerisinde olmak son derece önem taşımaktadır. Böyle bir duruş da AKP-MHP faşizmine karşı Kürdistan'ın dört bir yanında ve yurtdışında yürüttüğümüz topyekun direnişin bir parçası olur, ona büyük güç verir, katılım sağlar. Böylece Kürdistan bütünlüğünde gelişen özgürlük ve demokrasi mücadelesinin oldukça önemli bir parçası haline gelir. güçlü sonuçlar bu sahadan da elde edilebilirdi. Bu bakımdan biraz daha eleştirel-özeleştirel yaklaşmaya, yaratıcı bakmaya ihtiyaç var. Böyle bir düzeltme temelinde görülecektir ki potansiyel daha fazladır, imkan ve fırsatlar daha çoktur. Eğer bunlar doğru görülür, örgütlü ve yaratıcı bir tarzda pratiğe geçirilirse ortaya çıkacak anti-faşist direniş var olandan kat kat daha ileri düzeyde olabilir. Yurtdışındaki halkımızın mücadelesinin de bu hamleyi zafere taşıma sürecinde, bu temelde kendini yeniden planlayıp, daha güçlü ve etkin hale getirmesi gerekmektedir.

Değerli Yoldaşlar,

Son derece kritik ve tarihi öneme sahip bir mücadele sürecinin içerisindeyiz. Tecridi kırmak üzere başlattığımız devrimci direniş hamlemiz sonuç alma, zaferler kazanma aşamasına gelmiş durumdadır. Bu bakımdan Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelindeki topyekun direnişi, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" hamlesini zafere taşıma temelinde doğru ve etkili bir biçimde yürütmek gereklidir. Bunun için de koşullar son derece uygun, imkanlar ve fırsatlar her zamankinden fazladır.

lemizi zafere ulaştıran yaratıcı eylem biçimlerini ortaya çıkartmaktır.

Bu, daha önceki değerlendirmelerde de ortaya koyduğumuz gibi parti öncülüğümüzün görevidir. Gerilla öncülüğümüzün görevidir. Kadın ve gençlik öncülüğümüzün görevidir. Bir bütün olarak öncünün görevidir. Başka yerde sorun çok fazla yoktur. O alanlardaki sorunlar öncü tarafından çözülerek devrimin zafer çizgisinde geliştirilmesini sağlatacak sorunlardır. O halde öncü bu sorunları nasıl çözecektir? Öncülük görevleri doğru ve yeterli bir biçimde nasıl yerine getirilecektir? Her alandaki yoldaşlar bireysel olarak, bilimsel olarak, komiteler olarak bu soru üzerinde her gün yoğunlaşmak, tartışmak, çare ve çözüm aramak durumundadır. Parti öncülüğümüzün, gerilla öncülüğümüzün, kadın ve gençlik öncülüğümüzün, içinde bulunduğumuz bu tarihi dönemde özgürlük hamlemizi zafere taşıyarak, Önder Apo'yu özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturması, bu dönemde rolünü ve misyonunu doğru oynamaktan, tarihi görev ve sorumluluklarına yeterli sahip çıkmaktan ve bunların gereğini pratikte başarıyla yerine getirmekten geçer. Önderlik ve şehitler çizgisini pratiğe geçiren bir öncülük ancak böyle ortaya çıkabilir.

doğru ve uyumlu kılmalıyız. Bazen taktikleri stratejinin yerine geçiriyoruz, bazen stratejiyi taktik düzeyine düşürüyoruz, bazen stratejiyi unutuyoruz. Oysa ki Hareket ve halk olarak 1 Haziran 2010'dan bu yana Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde mücadele ediyoruz. Geçen 9 yıl içerisinde çok sayıda taktik dönemeç yaşadık. Yüzlerce taktik uygulamada bulunduk. Politik kararlar aldık, taktikler belirledik, uygulamaya koyduk. Doğru oldu, hatalı oldu, yerinde ve zamanında oldu, eksik oldu, başarı getirdi ya da getirmedi ama bütün bunları gerçekleştirdik. Şimdi "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" hamlesi Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde yürüttüğümüz topyekun direnişi zafere taşıma hamlesi oluyor. Stratejik hamlemizin finalini oluşturuyor. Zafer hamlesi olma konumunu ifade ediyor. En güçlü taktik aşamasını oluşturuyor. Bu da gösteriyor ki tüm taktiklerimiz ve onlar için verdiğimiz çabalar stratejik dönemlerin başarısının hizmetinde olmalıdır. O halde bunları birbirinden kopuk ele almamak, birbiriyle karşıtlaştırmamak, stratejik amaçlarımızı başarmayı öngören bu hamlemizi zafere taşımak için üzerimize düşen görev ve sorumlulukların gereğini her alanda başarıyla yerine getirmek durumundayız.

TC faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetini baş düşmanımız, ortak düşmanımız olarak görmeliyiz

İkinci olarak; ortak düşman TC faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine karşı bütünlüklü bir yaklaşım ve mücadele gerekiyor. Bir defa TC faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetini baş düşmanımız, ortak düşmanımız olarak görmeliyiz. Bütün Kürtlerin olduğu kadar insanlığın da düşmanıdır; halkların düşmanı, kadınların düşmanıdır. Birilerinin düşmanı, diğerlerinin düşmanı değilmiş gibi ele alınamaz, parçalı ve birbirinden kopuk yaklaşılamaz. Diğer yandan böyle bir düşmana karşı mücadele parçalı yürütülemez. Dikkat edilirse, yeterince sahiplenmeyen ve bütünlüklü pratikleşmeyen bir durum yaşanıyor. Bir taraf eylem yaparken, diğer taraf duruyor, izliyor, bekliyor. Bu doğru değildir. Her zaman bütünlüklü, eş zamanlı, ortak bir eylemlilik içerisinde olmalıyız. Kürdistan'ın her tarafı ve yurtdışı mevcut hamlemiz temelinde baş düşmanımıza karşı ortak bir eylemlilik içinde olmalıdır. İdeolojik, siyasi, örgütsel, askeri, her alanda ortak ve eş zamanlı bir mücadele yürütmeliyiz. Parti öncülüğümüze, gerilla öncülüğümüz, kadın hareketi, gençlik hareketi, demokratik siyaset, dostlarımız, hepsi mevcut hamle temelinde eş zamanlı ve ortak bir mücadele içerisinde olmalıdır. Böylece gücümüzü birleştirmeliyiz, mücadelemizin sonuçlarını birleştirmeliyiz. Yürüttüğümüz mücadelenin başka kulvarlara akmasına, parçalanmasına, dolayısıyla heder olmasına izin vermemeliyiz.

Üçüncü olarak; çalışma ve mücadele tarzımızın düzeltilmesini önemsiyoruz. Geçmişte de bu konu üzerinde sıkça duruldu. Girişken, yaratıcı, inisiyatifli, iradeli bir yaklaşım yerine dar, pasif, hep üstten bekleyen, iş yapmak ve sorun çözmek yerine hep şikayet eden ya da başka yere havale eden bir durum yaşanıyor. Bu havaleci yaklaşımı ret ve mahkum ediyoruz. "Şikayetçiliği" kınıyoruz. Apocu militanlıkla ne şikayetçiliğin ne de havaleciliğin hiçbir ilişkisi olamaz. Apocu militan iş yapandır, sorumluluk üstlenendir. Temel ve tali işleri iyi belirleyen, planlayan, sıralamaya koyarak küçük-büyük demeden her türlü görevi yerinde, zamanında başarıyla yapmasını bilen, her türlü toplumsal sorunu, mücadele sorununu çözüme kavuşturandır.

> **"Egîdçe devrimci olmak demek; gerilla savaşçısı, gerilla komutanı olmak demek, her koşulda düşmana darbe vurmayı bilen, başaran, bunun yolunu, çaresini bulan öncü olmak demektir. O halde, Mazlum ve Mahsum çizgisini doğru anlayacağız. Parti, gerilla öncülüğünde somutlaşan devrimciliği, Apocu çizgiyi doğru anlayacağız, özümseyeceğiz ve doğru uygulayacağız. Bileceğiz ki, Mazlum ve Egîd çizgisindeki devrimcilik en zor koşullarda, imkan ve fırsatın hiç olmadığı ortamlarda Özgürlük Mücadelesini zaferden zafere koşturan bir mücadeleyi ortaya çıkartma ve yaratma devrimciliğidir."**

potansiyeli olarak duruyor. Bu potansiyel belli bir bilince, örgütlülüğe ve tecrübeye de sahip fakat İran devletinin halk üzerinde çok bilinçli, planlı, örgütlü bir baskısı var. Dolayısıyla halk tutumunu ortaya koyamıyor, eyleme geçemiyor. Zaman zaman bu tür direnişlere başvursa da bunlar ağır devlet baskısıyla eziliyor. İnsanlar tutuklanıyor, işkenceden geçiriliyor, idama kadar götürülüyor. Bu gerçekliği görmemiz lazımdır. Diğer yandan İran'ın bölgesel düzeyde belli bir konumu var, kendine göre bir politik duruşu var, bölgesel düzeyde TC'yle, küresel düzeyde ABD'yle çelişen bir konumu var. Her ne kadar Rusya ve Türkiye'yle zaman zaman ittifak yapıyor görünse de aslında Türkiye'yle ilişkili ve çelişkili bir durumu yaşıyor. O nedenle İran üzerinde çok yoğun bir politik çelişkili ve çatışmalı durum var. Bu konuda bizim dikkatli olmamız, hiç kimsenin kuyruğuna takılmamamız, İran devletinin TC ve diğer güçlere daha fazla destek verir konuma gelmemesi için çalışmamız önemlidir. Bu açıdan da başka güçlerin etkisine girmeden kendi bağımsız çizgimizi, duruşumuzu geliştirerek İran'la mümkün olduğu kadar çatışmalı konuma düşmemeye çalışmak, Rojhilatê Kurdistan'daki çalışmaların ideolojik, politik, örgütsel dü-

Bunlar çerçevesinde içinde bulunduğumuz hamle sürecinde en önemli rol oynayan bir alanımız yurtdışı alanı olmaktadır. Yurtdışı, Kürdistan bütünlüğünün ve ulusallığının bir maketi gibidir. Tüm parçalardan halkımız bu alanda bulunmaktadır. Dolayısıyla örgütlenmesi, çalışması da tüm parçalardaki halkı ulusal düzeyde birleştiren bir çizgide olmaktadır. Söz konusu durum bu alanlardaki çalışmalarımıza büyük bir güç ve dinamizm kazandırmaktadır. Dolayısıyla hangi parçada olursa olsun, herhangi bir Kürdistan parçasında gelişen devrimci demokratik mücadeleye en güçlü desteği veren; Avrupa'da, yurtdışındaki halkımızın mücadelesi olmaktadır. Mevcut haliyle de "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" hamlemizin en güçlü, bütünlüklü yürütüldüğü sahalardan birisi bu sahadır. Hem açlık grevi direnişleriyle hem toplumsal eylemliliklerle hem de diğer halklarla, devrimci-demokratik, anti-faşist kişi ve kurumlarla ilişki kurarak TC faşizmini teşhir etme, özgürlük hamlemize destek alma temelinde önemli bir çalışmanın yürütülmesinde rolünü güçlendirmelidir. Şimdiye kadar belli bir düzey ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz daha zengin, daha yaratıcı, daha örgütlü olabilir, daha

İçinde bulunduğumuz sürecin devrimciliği nasıl olmalıdır?

Genel durumu kısaca değerlendirdik. Üçüncü Dünya Savaşı'nın derinleşen ve yaygınlaşan konumu, bu temelde yaşanan çelişki ve çatışmalar Kürdistan'da özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için tarihin en büyük imkan ve fırsatlarını ortaya çıkarmaktadır. Çeşitli güçlerin izlediği politikalar özgürlük devrimini geliştirme önünde engel olmaktan çıkartılarak, tersine böyle bir mücadeleye hizmet eder hale getirilebilir. Baş düşman AKP-MHP faşizmi içte ve dışta son derece daraltılmış, tecrit edilmiş ve kuşatılmış durumdadır. Halkımızın ve devrimci-demokratik güçlerin AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı çok büyük bir kin ve öfkesi oluşmuştur. Bunu Avrupa'daki halkımızın tepkisinde de görüyoruz. Amed'den Serhed'e kadar, İstanbul'dan Çukurova'ya kadar halkımızın, demokratik güçlerin ortaya koyduğu tepkide de görüyoruz. Dêralok ve Şeladizê'deki halkımızın büyük kalkışında da görüyoruz. O halde görevimiz; mevcut imkan ve fırsatları değerlendirerek, halkımızın ve dostlarımızın ortaya çıkan öfke ve tepkilerini planlı ve örgütlü hale getirerek AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı devrimci özgürlük ham-

Bunu yaptığı oranda Apocu çizgide yürüyen, Mazlumların, Egîdlerin, Saraların, Zîlanların çizgisinde yürüyen bir öncülük konumuna gelebilir. Başka türlü Önderlik ve şehitler çizgisinde görev ve sorumluluklarına sahip çıkmış ve onları başarmış bir öncülük gerçekleşemez.

O bakımdan, Parti öncülüğümüze, gerilla, kadın ve gençlik öncülüğümüze düşen görev ve sorumluluklar nelerdir? Rol-misyon nedir? İçinde bulunduğumuz sürecin devrimciliği nasıl olmalıdır? Dönemin tarihi görev ve sorumlulukları nelerdir? Bunlar nasıl bir tarzla, üslupla, tempoyla yerine getirilebilir? İşte bu sorular kapsamında her komitemiz, her alandaki yoldaşlarımız kendilerini sorgulamalıdırlar. Tekrar tekrar durum değerlendirmeleri yapmalı, eleştirel-özeleştirel bir yaklaşım göstermeli, hata ve eksiklikleri düzelterek kendilerini dönemin görevlerini başaran ve zaferler kazanan doğru ve yeterli devrimciler haline getirmeyi bilmelidirler. Bu temelde gerçekten de birçok eksiklik, hata, yanılgı yaşanıyor. Onların mutlaka düzeltilmesi gerekiyor. Diğer türlü işleri doğru yürütemeyiz. Bu noktada da öncelikle güncel durum değerlendirmesiyle stratejik duruşumuzu doğru ele almamız ve bütünlüklü bir değerlendirmeye tabi tutmamız gerekir. Yani strateji ile taktikleri

Bunun kesinlikle esas alınması gereklidir. Yoksa şikayet et, havale et, üstten bekle, kadro iste, maddi imkan iste, ilişki iste, işlerin yapılmasını iste; böyle militanlık olamaz, böyle parti öncülüğü gerçekleşmez, böyle Apoculuk olmaz. Bu temelde parti kadrosu olarak görev ve sorumluluklarımızın gereğini yerine getirmiş olamayız.

Dördüncü olarak; sorunlarla her zaman karşılaşabiliriz; sorunlardan korkmamak gerekiyor. Eğer gelişme sorunları olarak ortaya çıkıyorsa doğru bir anlayış temelinde bunlar çözüme kavuşturulduğunda tarihi devrimci gelişmeler yaşanır. O bakımdan, sorun olmazsa çözeceğimiz ve gelişme yaratacağımız bir şeye de sahip olamayız. Onun için, bir defa sorundan korkmamak lazım. Özellikle gelişme sorunlarından korkmamak lazım. Korkulacak sorunlar, tekrar eden sorunlardır. Çözüm yolları gösterilmiş olmasına rağmen pratikte çözülemeyen, kendini tekrarlayan, dayatan sorunlardır. Bunlar da daha çok öncüde ortaya çıkan sorunlar, ideolojik sorunlar oluyor ki, tabii böyle sorunlara karşı ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini derinleştirmek gerekiyor. Ama onun dışında mücadelenin ortaya çıkardığı sorunların çözümünden korkmamak, çözümünü aramak gereklidir. Kendi gücümüz yetmiyorsa yoldaşlarla paylaşarak, örgüt gündemleri oluşturarak, örgütlü çalışıp kolektif karar ve iradeyi ortaya çıkartarak çözebiliriz. Bireysel olarak çözüme gücü yetmeyebilir ama kolektif olarak bireyin gücünün yetmediği her sorunu çözebiliriz.

O bakımdan, sorunlar ortaya çıktığında şikayet eden, havale eden yerine çözmeyi esas alan olmalı; örgütün gücüyle, kolektif çalışma esaslarıyla yine, Önderlik Savunmalarını okuyup inceleyerek çözmeyi esas almalıyız. Örgütlü çalışmada zayıflık var, bireycilik çok fazla, kendine görelik ileri düzeyde, kendini beğenmişlik çok fazla, kendini doğru görme, haklı görme, dolayısıyla kendini dayatma birçok yerde ileri düzeyde yaşanıyor. Bunlardan uzak durmak lazım. Bireycilik yerine kolektif örgüt iradesini ortaya çıkartan herkes her türlü sorunu çözebilir. Diğer yandan ise eğer bir sorun ortaya çıkmışsa çözümünü kuşkusuz Önderlik tarzı ve yönteminde arayacağız. Bunun için Savunmaları inceleyeceğiz, okuyacağız, araştıracağız. Bize çözüm yolunu Önderlik gerçeği gösteriyor, Önderlik Savunmaları gösteriyor, Parti Manifestosu ve Programı gösteriyor. Hangi sorun olursa olsun bunları okuyup inceleyerek çözüm ararsak mutlaka çözüm buluruz. Fakat ilginç bir biçimde, pratik sahalarda hiç Önderliğe başvurulmuyor, Önderlik Savunmaları okunmuyor, araştırılmıyor, tartışılmıyor, hiçbir yerde Önderlik Savunmaları temelinde pratik uygulamaların tartışıldığı bilgisini almıyoruz. Raporlarda böyle bir şey dile gelmiyor. Hep kendinde çözüm aranıyor, o da bireyci yaklaşımda bulunuyor. Kendi dediği dedik, bildiği bildik bir çözüm arayışçılığı ortaya çıkıyor. Böyle olamaz. Bu, kendini Önderlik yerine koymak, Parti yerine koymak, Örgüt yerine koymak olur ki, bireyciliğin bu düzeyi çok tehlikelidir. Kuşkusuz böyle olmaması lazımdır. O bakımdan da herhangi bir sorunla karşılaştığında yoldaşlar Önderlik Savunmalarına başvurmalılar, okuyup incelemeliler, Önderlik ne diyor, bu tür sorunların çözümü için hangi ilkeleri, perspektifleri, yaklaşımları ortaya çıkartıyor, biz nasıl ele alırsak sorunu Önderlik çizgisine uygun ele almış oluruz, Önderlik yaklaşımları temelinde bakmış oluruz ve çözüm getiririz; böyle demek ve böyle bakmak lazımdır. Bu anlamda, Önderlik çözüm gücüdür. Önderlik çizgisinde her soruna çözüm vardır. Savunmalar iyi incelenir, sürekli okunup özümsenirse devrimci çalışmanın ve mücadelenin çözülemeyecek hiçbir sorunu yoktur. Bu açıdan tüm yoldaşları Önderlik gerçeğine doğru yaklaşmaya, tekrar tekrar Önderlik Savunmalarını okumaya, çözümlemelerini izlemeye çağırıyoruz. 'Bunun için imkan, fırsat yoktur' demesin hiç kimse; Savunmalar ve çözümlemeler her yerdedir. Önder Apo, "Savunmalar neredeyse ben oradayım" dedi. O halde, Önder Apo'yu her yerde sorunların çözüm gücü olarak bulundurmamız lazım. Önderliği çözüm gücü haline getirmemiz lazım. Bu da Savunmalar ve çözümlemeleri esas almakla, okuyup incelemekle, Savunmalar ve çözümlemeler çizgisinde sorunlara çözüm getirmekle olur.

> "Önder Apo, "Bir lokma, bir hırka felsefesiyle devrimci militanın yaşayıp çalışması gerektiğini" söylüyor. Her türlü maddiyatçı, teknikçi, bireyci olmanın bir lokma, bir hırka felsefesinden uzak olduğu açıktır. Peki, "bir lokma, bir hırka felsefesiyle yaşamak" anlaşılmıyor mu? Bunu anlamamak mümkün değildir. O halde pratikte neden çelişki yaşanıyor? Niye bireyci, maddiyatçı oluyor, lükse kaçıyoruz? Niye rahatı arıyoruz? Anlamadığımız için mi? Hayır! Onu tercih ettiğimiz, küçük burjuva ideolojisinin etkisinde olduğumuz için, küçük burjuva bireyciliğini, maddiyatçılığını öngördüğümüz içindir."

"Bir lokma, bir hırka felsefesiyle yaşamak" ne anlama geliyor, anlaşılmıyor mu?

Son olarak tekrar inisiyatif, sorumluluk, yaratıcılık, irade gibi kavramlar üzerinde durmak istiyoruz. Zorluklara karşı direncin geliştirilmesini önemsiyoruz. Bazı arkadaşlar "bilmediklerini" söylüyorlar. Önderliği "anlayamadıklarını" belirtiyorlar. Biz, genelde bu görüşte değiliz. Genç arkadaşlar için, yeni katılmış olanlar için kuşkusuz Önderliği öğrenme, anlama sorunu vardır; fakat uzun yıllar parti ve mücadele içerisinde kalmış, parti eğitimleri görmüş arkadaşlarımız için bilme, anlama sorunu yoktur. Aslında anlamayı istememek vardır. Benimsememe, Önderlik belirlemelerini "bugün uygulanır düşünceler" olarak görmeme var. Farklı düşüncelerde olma var. Yani düzenin düşüncelerini, kapitalist modernitenin liberal anlayışının etkilerini ruhta, duyguda, bilinçte yaşama var. Bu bakımdan da aslında Önderlik arayışına gelemiyoruz. Dolayısıyla Önderlik tarzını, üslubunu, temposunu uygulayamıyoruz. Yeterince karar alamıyor, daha önemlisi de güçlü bir biçimde pratikleşemiyoruz. Yani, Savunmalar ortadayken Önderliği "anlayamıyorum" demek, "Önderliğin anlattıkları anlaşılır durumda değil" demek anlamına gelir ki, hiçbir yoldaşın açıktan böyle söyleyeceğini sanmıyoruz. O halde sorun anlamama sorunu değildir. Önder Apo, "Bir lokma, bir hırka felsefesiyle devrimci militanın yaşayıp çalışması gerektiğini" söylüyor. Her türlü maddiyatçı, teknikçi, bireyci olmanın bir lokma, bir hırka felsefesinden uzak olduğu açıktır. Peki, "bir lokma, bir hırka felsefesiyle yaşamak" ne anlama geliyor anlaşılmıyor mu? Bunu anlamamak mümkün değildir. O halde pratikte neden çelişki yaşanıyor? Niye bireyci, maddiyatçı oluyor, lükse kaçıyoruz? Niye rahat arıyoruz? Anlamadığımız için mi? Hayır! Onu tercih ettiğimiz için, küçük burjuva ideolojisinin etkisinde olduğumuz için, küçük burjuva bireyciliğini, rahatlığını, maddiyatçılığını öngördüğümüz içindir. Bu sınıf farklılığıdır, anlayış farklılığıdır, farklı sınıfların, küçük burjuvazinin bireyci anlayışlarını tercih etme meselesidir. O bakımdan da sorunları ortaya doğru koymalıyız. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesini, sınıf ve cins mücadelesi temelinde doğru yürütmeliyiz. Küçük burjuva bireyci zihniyetine ve tarzına her düzeyde karşı çıkmayı bilmeliyiz. Erkek egemen zihniyet ve siyaseti her bakımdan eleştirip aşabilmeliyiz. Bu temelde bir yoğunlaşma, iç mücadele, eleştiri-özeleştiri yaşıyor muyuz? Öyle olsa doğruya geliriz, doğruya ulaşırız. O bakımdan sorun; anlamama değil, küçük burjuva bireyciliğinin ağır basmasıdır, farklı anlayışlarda olmadır.

Diğer yandan geriye dönüp komplodan bu yana yürütülen toplantıların, tartışmaların aldığı kararlara bakalım; Örgütümüz neler tartışmış, neler kararlaştırmış? Ne kadar plan yapmış? Belki bunların içinde eksiklikler bulunabilir. Olması gerekip de olmamış olanlar söz konusu olabilir. Fakat karar ve planlarımızın çok dolgun olduğu da tartışma götürmeyen bir gerçektir. Peki, soruna bir de şöyle bakalım: Kararlaştırdığımız bütün bunlar pratiğe ne kadar geçmiştir? Dikkat edilirse pratiğe geçmede zayıflık var. Kararlaştırdıklarımızı da uygulamıyoruz. Anladığımızı, bildiğimizi etkili bir biçimde uygulamaya koymuyoruz. Dahası bireycilik, küçük burjuva etkileri çok fazla var. Önderlik çizgisini anlama ve özümsemeden kaçınıyoruz. Onun için de pratikte inisiyatif, sorumluluk, yaratıcılık, irade geliştiremiyoruz. İnisiyatif yerine bireyciliği ortaya çıkarıyoruz. Sorumluluk yerine sahip olmayı koyuyoruz. Yaratıcılık, her türlü hataya kulaç atma oluyor. Kısaca; bireycilik var, tutuculuk var, dogmatizm var, kalıpçılık var, rahata kaçma var, irade ve iddiada zayıflama yaşanıyor. Bütün bunlar parti dışı, çizgi dışı ruh halleri, anlayış ve davranışlardır. Mutlaka Önderlik ve şehitler çizgisinde, Parti çizgisinde eleştiri-özeleştiriyle sorgulanıp, mahkum edilmesi, doğru Önderlik ve Parti anlayışlarının hakim kılınması gerekir. İşte bütün bunlar ve benzerleri temelinde öncünün ideolojik ve örgütsel düzeyde kendini yenilemesi, yeniden yapılandırması, içinde bulunduğumuz zafer hamlesi sürecinde öncülük görevlerini her bakımdan başarıyla yerine getirir düzeye ulaşması büyük önem arz etmektedir. Aslında işin olmazsa olmazı düzeyindedir. Dikkat edilirse özgürlük hamlemizin zafere ulaşıp ulaşmaması öncünün bu düzeye gelip gelmemesiyle bağlantılıdır. O halde zaferi isteyen, kendini zafer kazanan bir öncü düzeyine getirir. Zaferi isteyip istemediğimiz de kendimizi zafer kazanan öncülük düzeyine getirip getirmediğimizle belli olur. Diğeri boş laftır. Bütün yoldaşların bu gerçekleri bilerek parti öncülüğünü, gerilla öncülüğünü, kadın ve gençlik öncülüğünü, mevcut durumu aşarak Önderlik ve parti çizgisinde, şehitler çizgisinde düzeltip, zafer hamlemizi başarıya götürecek bir doğrultuya ve yeterliliğe ulaştırması gereklidir.

Değerli Yoldaşlar,

Yeni bir özgürlük bayramını, yeni bir Newroz'u yaşıyoruz. Dolayısıyla Newroz özgürlük ve zafer ruhuyla, çizgisiyle direnmemiz, savaşmamız ve bu temelde "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" direniş hamlemizi zafere taşımamız gerekiyor. Yeni bir Ulusal Kahramanlık Gününü ve Haftasını yaşıyoruz. Dolayısıyla devrimci görevlere Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz çizgisinde sahip çıkmamız, yaklaşmamız, ele alıp yürütmemiz gerekiyor. Görev ve sorumlulukları, devrimci öncülüğü, komutanlığı Mazlumca ve Egîdçe yapmamız tarihi önem taşıyor. Peki nedir Mazlumca direnmek? Herhalde bunu çok fazla anlatmaya gerek yoktur. Günümüzde Mazlum direnişçiliğinin izinde yürümeye çalışan yüzlerce, binlerce devrimci militan var. Her gün bedenlerini hücre hücre eritiyorlar. Devrimci görev ve sorumluluğun gereklerini büyük bir cesaret ve fedakarlıkla yerine getiriyorlar. Kendi başlarına da olsa doğru devrimci duruşun, Apocu özgürlük ve zafer çizgisinde yürümenin ne anlama geldiğini bilince çıkarıyor, kararlaştırıyor ve uygulamaya koyuyorlar.

Leyla Güven direnişi Mazlumca ve Egîdçe direniştir

İşte Leyla Güven, kendisi değerlendirdi, gördü, bir tarihi, bir toplumu, bir hareketi bir kişide somutlaştırdı ve tam da zamanında gerekli iradeyi, iddiayı, cesareti, fedakarlığı, fedailiği ortaya koydu. İşte Mazlumca direniş böyle bir direniştir. "Zindanlarda her şeyin baskıyla, işkenceyle yok edilmek istendiği, insanların ruhları, inançları, amaçları bitirilerek posası çıkartılıp yaşatılmak istendiği bir dönemde doğru yaşam, özgür yaşam, Önderlik ve parti çizgisinde yaşam, ideolojik çizgiye bağlı olarak yaşamak; gerekiyorsa fiziki varlığı bunun için feda etmektir" diyerek herkesten önce bunu gören, doğru bir yaklaşımla bunu kararlaştıran büyük bir cesaret ve iradeyle onu uygulamaya koyan devrimciliktir.

Önder Apo, "Mazlum Parti'dir" dedi. O halde Mazlum direnişçiliğini iyi anlayacağız. Dikkat edelim, orada emir yoktur, talimat yoktur, "Başka kadro verilsin" demek yoktur, maddi imkan yoktur, rahat ortam yoktur. Bir kişinin kendini tarih, parti, Önderlik, halk, özgürlük haline getirmesi ve bu düzeyde bir hakikat olarak gerçekleştirmesi vardır. Demek ki isterse bir kişi partiye böyle katılabilir, Önderlik çizgisine bu düzeyde katılabilir. Önderlik çizgisiyle böyle bütünleşebilir.

> "Önder Apo, "Mazlum Parti'dir" dedi. O halde Mazlum direnişçiliğini iyi anlayacağız. Dikkat edelim, orada emir yoktur, talimat yoktur, "Başka kadro verilsin" demek yoktur, maddi imkan yoktur, rahat ortam yoktur. Bir kişinin kendini tarih, parti, Önderlik, halk, özgürlük haline getirmesi ve bu düzeyde bir hakikat olarak gerçekleştirmesi vardır. Demek ki isterse bir kişi partiye böyle katılabilir, Önderlik çizgisine bu düzeyde katılabilir. Önderlik çizgisiyle böyle bütünleşebilir."

Heval Haki gibi Önder Apo'nun gizli ruhu olacak kadar onunla bütünleşen bir düzeye ulaşabilir. Peki nedir Egîd direnişçiliği? Ortada imkanın, fırsatın olmadığı, birkaç yoldaştan ve çakar almaz birkaç tüfekten başka bir şeyin bulunmadığı, düşmanın ise dünyayı titreten NATO'nun ikinci büyüklükteki ordusuna sahip olduğu bir ortamda gerillacılık yapmaya cüret eden, gerilla komutanlığı görev ve sorumluluğunu üstlenen, gerilla tarzını geliştiren, bu kadar eşitsiz koşullarda düşmana öldürücü darbeler vurmayı başaran bir savaşçılığı ve komutanlığı içermektedir. Egîdçe devrimci olmak demek; gerilla savaşçısı olmak demek, gerilla komutanı olmak demek, partinin her koşulda düşmana darbe vurmayı bilen, başaran, bunun yolunu, çaresini bulan öncü olmak demektir. O halde, Mazlum ve Mahsum çizgisini doğru anlayacağız. Parti öncülüğünde, gerilla öncülüğünde somutlaşan devrimciliği, Apocu çizgiyi doğru anlayacağız, özümseyeceğiz ve doğru uygulayacağız. Bileceğiz ki, Mazlum ve Egîd çizgisindeki devrimcilik en zor koşullarda, imkan ve fırsatın hiç olmadığı ortamlarda düşmanı yerden yere vuran, Özgürlük Mücadelesini zaferden zafere koşturan bir mücadeleyi ortaya çıkartma ve yaratma devrimciliğidir. En zor ortamlarda böyle bir devrimcilik geliştiğine göre, şimdi imkanların bu kadar çok olduğu; Hareketimizin küresel düzeyde bir mücadele yürütür hale geldiği; dünya halklarının, kadınlarının, gençlerinin Kürt halkını, Kürt kadınlarını, PKK'yi, Kürt gerillasını tanıdığı; onlardan coşku, heyecan kazandığı; onların öğrenip, çizgisinde yürümek istediği bir ortamda mı biz büyük devrimcilikler yapamayacak, başarılar kazanamayacağız? İnkar ve imha sisteminin küresel kapitalist modernite şahsında paramparça olduğu, en yoğun çelişki ve çatışmayı yaşadığı, onların bir türemesi olan faşist-sömürgeci ve soykırımcı TC'nin paramparça olup çöküş sürecini yaşadığı bir ortamda mı, bazı teknik imkanlar kazanmış diye devrimcilik yapamayacağız, büyük mücadeleler yürütemeyeceğiz, zafer üstüne zafer kazanamayacağız? Hayır. Kesinlikle bu konuda doğru anlayışa sahip olmalıyız. Gerçekleri doğru ortaya koymalıyız. Tarihsel tecrübenin derslerini doğru çıkarmalıyız. İçinde bulunduğumuz koşulları, bu koşulların devrimci mücadeleyi geliştirmek için sunduğu imkan ve fırsatları doğru ve yeterli bir biçimde görmeliyiz ve bunları Apocu tarz, üslup ve tempo ile görev ve sorumluluklarımıza her yerde sahip çıkarak başarıyla yerine getirmeyi bilmeliyiz. Her zaman gelişmeyi yaratan, zaferden zafere koşan devrimciliğin böyle bir devrimcilik olduğunu görmeliyiz.

Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere bir kez daha tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Newroz'unu yürekten kutluyor, tüm yoldaşları Mazlum ve Egîd çizgisinde, ulusal kahramanlık çizgisinde eleştirel-özeleştirel bir sorgulamayla kendilerini yenileyip içinde bulunduğumuz sürecin devrimci görevlerine sahip çıkmaya, "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" devrimci hamlemizi bütünlük içerisinde yaratıcı tarz, üslup ve tempo ile zafere götüren bir mücadele öncülüğünü ortaya çıkarmaya, Newroz ruhuyla direnerek tecridi kıran, faşizmi yıkan, Kürdistan'ı özgürleştiren, Türkiye'yi ve Ortadoğu'yu demokratikleştiren devrimci güç, devrimci öncülük olmaya çağırıyoruz!

-Kahrolsun faşist-sömürgeci-soykırımcı diktatörlük!
-Yaşasın "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" devrimci zafer hamlemiz!
-Yaşasın Newroz direniş ve zafer ruhu!
-Bijî Rêber Apo!

12 Mart 2019

8 Mart kadın direniş ruhu özgürlüğün yaratıcısı olacaktır

PAJK Koordinasyonu

Adeta tarih bir kez daha şimdileşmiştir. Diyarbakır zindanında Kemallerin, Saraların, Mehmet Hayri Durmuşların, Ali Çiçeklerin direnişçi ruhu şaha kalkmıştır. Leyla Güven Yoldaş bu ruhu hissetmiş, zamanında ve yerinde cevap olmasını bilmiştir. Bu halk, bu hareketin karakteri, böylesi yüce kişilikleri yaratmıştır. Devrimci halk hareketleri, özgürlük hareketleri ihtiyaç duyulduğunda her zaman kendi içinden devrimci öncülerini çıkarmasını bilmiştir. Leyla Güven Yoldaş da bu sürecin öncüsü olmuştur.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Kürt ve Kürdistanlı kadınlar açısından toplumsal direnişi ifade etmektedir. Tarihsel toplumsal gerçeklikle ele alındığında görülecektir ki aslında kadınlar ve Kürtler hep direnerek var olmuş, hep direnerek yaşamış ve varlığını sürdürmenin mücadelesi içerisinde olmuştur. Bu açıdan 8 Mart günü de başta kadınlar olmak üzere, savaşçı, işçi-emekçi, her kadın açısından anlam yüklüdür. Şüphesiz bu direniş gününde içinde olduğumuz sosyolojik yapı, siyasal atmosfer ve askeri gelişmeler de bu anlamı daha fazla derinleştirmektedir.

Bu yıl takvimler mart ayını gösterdiğinde kadınlar adeta alanlara bir sel gibi akmıştır. Tüm baskı ve faşizm uygulamalarına rağmen kadınlar 8 Mart'ı direniş, mücadele ve özgürlüğe derinden bir susamışlığın getirdiği kararlılıkla karşılamıştır. Bu açıdan çok anlamlıdır. Dünya medyasında gördük ki, Avrupa, ABD ve dünyanın farklı yerlerindeki devrimci, sosyalist, feminist kadınlar da sokaklarda, meydanlarda ve alanlardaydı. İşçi, emekçi, öğrenci, devrimci ve daha birçok kesimden kadın bu 8 Mart'ı adeta gönülden bir birliktelik ve ortaklık temelinde direniş ile selamlamıştır. Özcesi, bu yıl da özgürlüğü için direndi tüm kadınlar. Kürt kadınları; "Kadın öncülüğünde yürüyen direnişi 8 Mart'la zirveleştirelim" diyerek, 8 Mart'ı 'Kadın direnişi özgürleştirir' sloganı ile karşılamıştır. Aslında devrimci bir hamlenin 8 Mart itibariyle startını vermiştir. Dört parça Kürdistan, zindanlar ve yurt dışı sahalarında verilen mücadelenin zirveleştirilmesi ve Önderliğimizin özgürlüğünün sağlanması temelinde en kararlı şekilde mücadelenin yükseltilmesi çağrısı olmuştur.

Bilindiği üzere Önderliğimiz başta olmak üzere, Kürt halkı, Ortadoğu halkları ve kadınlar, muazzam bir direniş içerisindedir. Toplumsallaşan bu mücadelenin öncülüğünü de kadınlar yapmaktadır. Temel hedef ise; Önderliğimiz üzerindeki tecridin, mutlak bir şekilde kaldırılmasıdır. Dolayısıyla, "Kadın direnişi özgürleştirir" şiarı örgütlenerek eylemselleşecek ve özgürleşmeyi hedefleyecek bir süreci başlatmıştır. Önderlik üzerindeki tecridin kaldırılması ve Önderliğimizin özgür yaşar ve çalışır duruma gelmesini hedeflemektedir. Bu açıdan kadınların özgürlük önderi olan ve Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni tüm kadınlara, 8 Mart 1998 yılında armağan eden Önderliğimizin, İmralı çarmıh sisteminden çıkarılması ve özgürlüğünün sağlanması esas amacımızdır.

Kadınların direnmek ve başarmak dışında bir yolu yoktur

Kadınlara direniş dışında bir yol bırakılmamıştır. Bu koşullarda kadınlar ancak ve ancak direnerek onuruyla yaşayabilir. Direnmeyen kadın köle kalır. Köle bir kadının da örgütsüz, iradesiz ve pasif olacağı gerçeğinden yola çıkarak özgürlükten ve mücadeleden de uzak olacağı kesindir. Yani özgürleşmek isteyen kadının direnmesi ve bunu da örgütlü gücüyle yapması gerekir. Örgütlülük olmazsa eylem de olmayacaktır. Özgürlük ise, söz konusu bile edilmeyecektir. İrade, bilinç ve güç kazanmamış bir kadının özgürlüğünü kazanması mümkün değildir. Hak talep etmesi ya da alması da mümkün değildir. Kadın açısından her zaman geçerli ilke örgütlülüktür. Kadınların bu bilinçle hareket etmesi ve artık örgütsüz bir hiç olacağını bilmesi tarihi önemdedir. Önderliğimizin durumu ve mevcut erkek egemen zihniyetin ve politikaların kadına dönük yaklaşımları da ele alındığında bu gerçeklik fazlasıyla görülecektir. Çok fazla uzağa da gitmeye gerek yok, mevcut durumda yaşanan tüm ideolojik ve örgütsel sorunların kaynağında, örgütsüzlük yatmaktadır.

Dolayısıyla bu yılki 8 Mart kutlamalarında bir kez daha kadınlar erkek egemenliğine, devlete, faşizme ve diktatörlüğe boyun eğmediğini, örgütlü olduğu müddetçe kazanacağını, tarihi bir duruş sergileyerek göstermiştir. Bu 8 Mart'taki kadın duruşu her zamankinden daha cesur, her dönemkinden daha kararlı ve bütün devirlerden daha eylemci olmuştur. Bu da özgür kadın mücadelesinin günden güne büyüdüğünün göstergesi olmaktadır. Alanlarda pankartını, dövizini, enstrümanını kapan sokağa yürümüştür. Bu yıl tüm kadınlar direnişteydi. Senede bir gün bile olsa, sembolik de olsa, kadınların bu yüzyılın karakteri olacak mücadelesi, 8 Mart vesilesiyle erkek egemen zihniyete hep birlikte yüksek sesle 'DUR' demiştir. Çünkü kadınlar artık bilinçsiz değildir. Bin yılların köhne ve körelten sistemi artık deşifre olmuştur. Kadınlar ne kadar saldırı altında olduklarını, erkek eliyle neden bu kadar parçalara ayrılarak yönetilmeye çalışıldıklarını görmüştür. Erkek egemen sistemin altı artık boşalmaktadır. Erkek egemen aklın nasıl tekleştirmeyi geliştirdiğini, kapitalist modernist sistem eliyle de kadının nasıl yalnızlaştırıldığı ve kendi cinsine yabancılaştırıldığını, bunun yanında kendi cinsinin kurdu yapılmak istendiğini fark etmiş, çözümlemiş ve gerekli ideolojik, felsefik ve siyasi mücadele içerisine girmenin kararlılığına ulaşmıştır.

Tüm dünya Kürdistanlı kadınların ve savaşçıların 8 Mart'ı büyük bir heyecan ile karşıladığını gördü. Kürt kadınları bir özgürlük savaşçısının kararlılığı ile sahiplendi ve anlamlandırdı bugünü. Mart ayının başından itibaren sokaklara koşan, meydanlara doluşan, yüzlerinde, gönüllerinde sevgi, umut ve tebessüm olan tüm kadınlar yaşamın özgürlük kokusuna olan hasretlerini dile getirdi ve bir an bile olsa o özgürlük veren anı yaşadılar. Kadınlar; hayata yeniden doğar gibi direnişe doğdular. Ve kesinlikle özgürlüğün mimarı Önder Apo'yu unutmadılar, 2019 yılının 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, kadın direnişinin özgürleştiren yanını gösterdiler.

Direniş, Leyla Güven öncülüğünde

Kürt kadını öncülüğünde 4 aydır kesintisiz olarak sürdürülen süresiz dönüşümsüz açlık grevi eylemi ve bu eylemler etrafında geliştirilen direniş en üst seviyeye ulaşmış durumdadır. Bu süreç donuk, yerinde sayan bir süreç değildir. Direnişin tarihi kökenleri kadar güncel, toplumsal ve askeri yönleri de vardır. Bu açıdan mücadele çok yönlü bir şekilde sürmektedir. Yarın ne olacağını ya da bir saat sonra nelerin gelişeceğini bilemeyiz ama tahminlerde, varsayımlarda bulunabiliriz. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi, kadın özgürlük mücadelesi öncülüğünde gelişmektedir. Kürdistan kadın özgürlük militanları, kadroları ve çalışanları bu nedenle mücadelenin tüm safhalarında yer almaktadır. Kadınlar dağda, şehirde, ovada, zindanda, sokaklarda her alanda, aslında yaşamın saldırıya uğradığı her cephede, iradi bir şekilde mücadele etmekte ve savaşmaktadır. Zindanlar ise bilindiği gibi, mücadeleci bir toplum olan Kürdistan halkları açısından, tarihi bir öneme sahiptir. Bugün gerillada olan, yeni yeni gerilla saflarına katılan gençlerin yüzde doksanı, Kürdistan sokaklarında katliam yapan TC faşist ordusuna ve polisine taş atarak direnen, büyüyen çocuklardır. Devrimin çocuklarıdır. Yine aynı paralelde zindanlarda direnen kadın ve gençlerin önemli bir kısmı faşizme karşı mücadelede kahramanca direnen yoldaşlarımız ve yurtseverlerimizdir. Kürt soykırımına, kadın kırımına karşı direnen devrimcilerdir. Direniş hem dağlarda hem de zindanlarda sıcağı sıcağına sürmektedir. Bu açıdan AKP-MHP çetesinin dışarıda ve içeride diye bir ayrım yapmadığı ve her alanı direnen ve boyun eğmeyen insanlara karşı normal, günlük ve doğal bir cezalandırma sistemine dönüştürdüğü ortadadır. Dışarı denilen alanlarda iki insan bir araya gelemiyor, konuşamıyor ve demokratik tepkisini ortaya koyamıyor. Bu durumda neresi kelimenin tam anlamıyla zindandır diye, sormak lazım. Her yerde tecrit var. Her yerde izolasyon var. Her yerde faşizm var. Bu nedenle her yerde direniş olmak durumundadır. Zindanlar öncülüğünde yeni devrimci halk hamlesi başlatıldı. Öncülüğünü Leyla Güven yaptı. Daha sonra Nasır Yağız Yoldaş devrim hamlesine katıldı. Kısa sürede tüm mücadele sahalarında yankı bulan bu direniş en son 1 Mart tarihinde binlerce tutsağın süresiz-dönüşümsüz açlık grevine girmesiyle beraber en üst düzeye ulaştı. Kadın ve gençlik öncülüğünde mutlaka başarılması gereken devrimci halk hamlesi, Önderliğimizin özgürlüğüyle taçlanmak durumundadır. Tarihte eşine rastlanmayacak büyüklükteki bu direniş eylemi, Kürdistan tarihinde de nitelik ve nicelik bakımından bir ilk olarak ifade edilmektedir. Bu açıdan sonuç almaması düşünülemez.

Adeta tarih bir kez daha şimdileşmiştir. Diyarbakır zindanında Kemallerin, Saraların, Mehmet Hayri Durmuşların, Ali Çiçeklerin direnişçi ruhu şaha kalkmıştır. Leyla Güven Yoldaş bu ruhu hissetmiş, zamanında ve yerinde cevap olmasını bilmiştir. Bu halk, bu hareketin karakteri, böylesi yüce kişilikleri yaratmıştır. Devrimci halk hareketleri, özgürlük hareketleri ihtiyaç duyulduğunda

her zaman kendi içinden devrimci öncülerini çıkarmasını bilmiştir. Leyla Güven Yoldaş da bu sürecin öncüsü olmuştur. Elbette daha sonra Leyla Güven öncülüğünde başlayan direniş, dışarı denilen yerlere, topluma yansımış ve hemen ardından genç bir yoldaşımız olan **Nasır Yağız Yoldaş, Leyla Güven Yoldaş'ın sesine bir başka parçada, sürgün yaşamı sürdüğü Başûrê Kurdistan'da ses katmıştır**. Ardından direnişin devamı gelmiştir. Çünkü bu devrimci ruhun gücü Amed zindanından gelmiştir, topluma ulaşmıştır. Leyla Güven Yoldaş, TC devletinin Osmanlılardan kalma saray oyunlarına gelmemiş ve tahliye olduktan sonra da eylemini büyük bir kararlılıkla sürdürmüştür. Düşman politikasını boşa çıkarmış ve dışarıda olmanın da avantajlarını kullanarak, eylemini toplumsallaştırmıştır.

Ancak cevapsız kalınması durumunda tarihsel-toplumsal hakikatten kopuşun da gerçekleşeceği bilinmek durumundadır. Yapılması gereken çok şey vardır. Henüz çok şeyin yapıldığı da söylenemez. Toplumsallaşan eylemin sonuçları önemlidir. Kürt kadını öncülüğünde bir direniş hamlesi başladı ancak toplumun her kesimi aynı duyarlı tepkiyi göstermiş değildir. Bunda öncülüğün eksikliği vardır. Mücadele zemininin olduğu her alanda, kalbi özgürlük için çarpan her kadının mutlaka bu özgürlük yürüyüşüne kendi renginde, kendi sesinde ve kendi kimliğinde katılması gerekir. Bu direniş hamlesinin sonuç alması bu anlamda kesinlikle kendisine öncülük misyonu yükleyen kesimlerin sorumluluğundadır.

Herkes görüyor, izliyor ve biliyor ki 2019 yılına direnişle girildi ve direnişle devam ediliyor. Dört mevsim direniş oldu. Adeta kırk yıllık Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi bu son dört ayda da direnişinin özetini yaşadı. Hem büyük bedeller verildi hem de büyük mücadeleler oldu. Bir hakikat var ortada, o da şudur ki; biz yapmazsak kimse yapmayacak. Beklemek, sağa sola bakmak, istemek sonuç vermeyecektir. Ne yapacaksak kendimiz yapmalıyız. Söz ve eylem sırası bizdedir.

Kadın Özgürlük Mücadelesi Ortadoğulu kadınlara ilham olmaktadır

Kürt Kadın Hareketi verdiği mücadele ve geliştirdiği direniş ile dünya kadın hareketlerine ilham olmuştur. Bunu aslında biz değil dünya devrimci kadın hareketleri, kadın özgürlük aktivistleri ve feministler söylemektedir. Özellikle PKK içerisindeki kadınlardan, PAJK oluşumundan, YJA-Star gerillalarının özsavunma mücadelesinden ve son olarak da Rojava'da efsaneleşen YPJ'den etkilendiklerini ve Kürdistanlı kadınların mücadelesini hayranlıkla izlediklerini belirtiyorlar. Aslında biraz da kendi mücadeleleri olarak görmeye başladıkları belirtilebilir. Kendilerine hitap edildiğini, Ortadoğulu kimliğinin de etkisi ile aidiyet hissettiklerini yansıtıyorlar. Bu nedenle etkilenip, ilham alan birçok kesim benzer şekilde kimi kadın örgütleri ve yapıları oluşturmaya başladılar. Özsavunma anlamında kimi çalışmalar yapmak istiyorlar. Savunmayı öncelikli görüyorlar. Erkek terörüne karşı kadının özsavunma temelinde mücadele vermesi gerektiğini düşünüyorlar ve bu temelde somutlaşmak istiyorlar. Kadınlar gelişen mücadelenin sonuçlarını gördükçe kendilerine daha fazla güvendiler. Bazı şeyleri daha açık ve yüksek sesle dile getirmeye başladılar. Birlik ve beraberlik duygusu öne çıktı. Ortaklaşma ve kadın özgürlük problemini her zeminde ve alanda tartışmanın da önü açıldı. Ortak birçok tartışma platformu ve organizasyonu oluşturuldu. Önderliğimizi, kadın özgürlük felsefesini tanıdıkça daha fazla yakınlaşıyor ve ideolojik anlamda besleniyorlar. Önderliğimizin de yapmak istediği ve aslında temelini güçlü attığı kadın özgürlük mücadelesi bu anlamda sonuç veriyor diyebiliriz.

Yaşam-ölüm ikilemi, varlık-yokluk ikilemi, kadın-erkek ikilemi arasında sıkışmış, erkek egemen zihniyetin ve feodal aşiretçi yapıların altında ezilen kadınlara, Önderliğimiz özgürlük felsefesi ile bir nefes borusu olmuştur. Ortadoğulu kadınları etkisi altına alan kadın özgürlük mücadelesi ve sürekli büyüyen ve gelişen özgürlük ideali artık Ortadoğu'da ölümün değil yaşamın yükseltilişi, özgürleştirilmesi ve örgütlendirilmesi anlamına gelmektedir ve bu şekilde ele alınmak durumundadır. Kadınlar şahsında yaşam ayağa kaldırılıyor. Kadın ayağa kalktıkça Ortadoğu'da yaşam ayağa kalkıyor. Yaşam, ilk medeniyetin (Neolitiğin) beşiği Ortadoğu topraklarında, olması gerektiği gibi doğal bir akışa giriyor. Ortadoğu kimliği ile Kürdistanlı kadınlar özgürlük, eşitlik, demokrasi, adalet ve güzel bir yaşamın, mutlaka ama mutlaka bu topraklarda tarihi kökenlerine de bağlı olacak şekilde, en öz hali ile inşasına öncülük yapıyor. Bu çalışmanın kadınları etkilememesi ve örgütlülüğe çekmemesi mümkün değildir. Artık kadınlar her saldırı karşısında bir tepki, duruş ve eylem sahibidir. Bunun Kürt kadınlarının mücadelesi ve Önderliğimizin özgürlük perspektiflerinin ve eşsiz emeğinin bir sonucu olduğunu görmek gerekir. Aynı zamanda bu uğurda bedel veren, yaşamını yitiren binlerce kadın yoldaşımız olduğunu da asla unutmamak gerekir. Yaşanan bunca şehadet ve halen verilmekte olan bedeller, kadınların özgürlük tutkusunu ve istemini yeterince ifade ediyor.

DAİŞ vahşeti, Ortadoğu'yu karanlığa boğmaya çalıştı

Kadınlar, DAİŞ'e karşı muazzam bir direniş gösterdi. DAİŞ karşısında YPJ öncülüğünde verilen mücadele -ki halen de devam etmektedir- tüm dünyayı etkilemiştir. Rojava Devrimi, kadın devrimi olarak tanınmış, yazılmış ve bilinmiştir. Rojava Devrimi, özellikle büyük Kobanê Direnişi ve zaferiyle beraber, kadının mücadele azminin ve kararlılığının yapamayacağı bir şey olmadığını göstermiştir. "Kadın isterse dünyayı değiştirir", sözü bu anlamda yerini bulmaktadır. Tüm dünyanın tecridi altındaki Kürdistan Özgürlük Mücadelesini görünür kılmıştır. Kürt halkının sesini duyurmuştur. Önderliğimizin Demokratik Ulus perspektifinin ve Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Toplum paradigmasının bedenleşmiş hali olarak tanımlanmıştır. Kadın kimliğinin ve kadın mücadelesinin önemi hem hareketimiz içerisinde hem de dışarıda daha güçlü bir şekilde görülmüştür. Zaten kadınların DAİŞ karşısında verdiği mücadele de ayrıca görülmeye değerdir. Ortadoğu'nun son on yılında belki de en önemli gelişme bu husus olmuştur. Her ne kadar halen toplumsal cinsiyetçiliğin etkileri nedeniyle herkes bu konuda aynı bakış açısına sahip olmasa da devrimci, sosyalist, demokrat kesimler tarafından bu görülmüştür. Bizim için önemli olan da zaten kadının kendisinin bu önemli gelişmeyi görmesi, sahiplenmesi ve sonuçlar çıkarmasıydı. Bu da gerçekleşti. Kadınlar, Rojava Devrimi'ni en doğru perspektifle görmüştür ve değerlendirmiştir. Ancak eksiklikler de yok değil. Henüz DAİŞ ile mücadele sürüyor. Çünkü Suriye'de TC çeteleri olduğu müddetçe ve Efrin TC çetelerinin işgali altındayken, kesin bir zaferden söz edemeyiz. Suriye ve Rojava'ya karşı, AKP-MHP iktidarının geliştirmek istediği düşmanlık ve tehdit ciddiye alınmalıdır. Dolayısıyla DAİŞ ile her düzeyde mücadele eden kadınların, enternasyonallerin ve Ortadoğulu kadınların örgütlülüklerini ve özsavunmalarını daha fazla geliştirmeleri gerekir. Bu konuda pratikte daha fazla adıma ihtiyaç vardır.

Özgürlük değerleri dünya kadınlarına mal olmuştur

Kürt kadınları, özgürlük değerlerini kolay oluşturmadı. Kolay da kaybetmez. Bu değerler korunmak, geliştirilmek ve savunulmak durumundadır. Yoksa özgürlük kazanımlarının ve değerlerinin bir anlamı kalmaz, mücadelemizin de bir anlamı kalmaz. Şehitlerimiz, Önderliğimiz aslında bunun talimatını veriyor. Bizler eğer devrim mücadelesinde çeşitli sorunlar yaşıyorsak ya da halen istenilen düzeyde değilsek bunun altında değerlerimize her açıdan doğru sahip çıkmamamız ve kazanımlarımızı kalıcılaştırmamamız sorunu yatmaktadır. Demokratik-ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmayı anlamada, uygulamada halen sorunlar yaşanmaktadır. Teorik ve pratik gelişim iç içe olmamaktadır. Bunun da yarattığı eksiklikler ve boşluklar vardır. Devrimci mücadele boşluk kabul etmez. Demokratik Ulus perspektifinin, kadının demokrasi ve özgürlük mücadelesinin kendisi olduğunu da belirtmek lazım. Bu açıdan, sistem kurmak hayati bir konudur. Kendi sistemimizi, öngördüğümüz demokratik-bilimsel-sosyalist yaşamı, Demokratik Ulus perspektifi ile inşa etmek, değerleri kalıcılaştıracaktır. Mevcut mücadelenin aynı zamanda bir inşa mücadelesi olduğu bilinmelidir. Kadınların en demokratik eylemi kendi sistemini inşa etmek olacaktır. Yani inşa gerçekleştikçe, sistem örüldükçe ve kadınlar örgütlenip bilinçlendikçe özgürlük değerleri de kalıcılaşacaktır. Ötesi suya yazı yazmaktır. Savaş ve inşa çalışmaları iç içe geçmiş durumdadır. Önderliğimizin özgürlük felsefesini tüm dünyaya mal etmeli, tüm kadınlara iletmeli ve örgütlenmesini sağlamalıyız. Sistem kurma, örgütleme, kurumsallaşma ve pratikleşme bu anlamda belli bir kalıcılaştırma sağlayabilir. Ancak en önemlisi, özgürlük zihniyetinin oluşturulması ve ideolojik mücadelenin her alanda kapitalist-modernist sisteme ve erkek egemen zihniyete karşı verilmesi olmaktadır.

Bunun somutlaşması olarak Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye hattında Demokratik Ulus sistemi, ulus devlet sistemine karşı bir alternatif olarak inşa edilmektedir. Ulus-devlet sistemlerini artık her anti kapitalist eleştiriyor. Ancak kimse elini taşın altına koyup, sorumluluk almıyor. Bizim farkımız; savunduğumuz paradigmayı ve yaşam sistemini inşa etmek olmaktadır. Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye alternatif bir sistem olacaktır. Önderliğimizin paradigması yaşamsallaşacaktır. Bu nedenle bu alan, kadın özgürlük sisteminin ve zihniyetinin inşası açısından bir ön model rolündedir. Dolayısıyla Rojava Devrimi ve Kuzey Suriye'de gelişmekte olan yeni yaşam sistemi Kürdistanlı kadınlar açısından hayati önemdedir. Hem kadının kendi yaratımıdır hem de kadının kendi savaşımının somut bir örneğidir. Bu açıdan, özgür kadın zihniyeti ile gelişmekte olan Demokratik Ulus çizgisi aslında kadının kendi çizgisidir. Kadının kendi mücadelesinin sonuçlarıdır. Kadınlar özgür yaşam alanlarını, istedikleri kadar geliştirebilme fırsatı yakalamışlardır. Aslında bu, fırsatın da ötesinde, hak edilmiştir. Binlerce YPJ savaşçısı ve enternasyonalist kadın savaşarak, direnerek kendi alın terleri ve kanlarıyla bu özgürlük alanlarını, DAİŞ faşizminden temizlemiş ve Kürdistan'ın Rojava parçasını özgürleştirmişlerdir. Ulus devlet zihniyetine ve yaşam şekline karşı olan ve demokratik özgürlükçü bir çizgide yaşamak, örgütlenmek ve var olmak isteyen her kadına da bu ülkenin kapıları açık olacaktır. Kadın köyleri, kadın kentleri, kadın okulları, kadın akademileri, kadın kooperatifleri ve kadın yaşam alanları kadın kurtuluş ideolojisi ekseninde inşa edilmekte ve bu devrim sahasında sosyalizm ütopyası somutlaşmaktadır. Çünkü kadın savaştı, gücü oluştu ve inşa etti. Oluşan bu değerlerin ve yapılanmaların yıkılması, ele geçirilmesi ve fethedilmesi mümkün değildir artık. Şimdi komünal, kolektif ve Demokratik Ulus perspektifi ışığında tüm kadınlar hayalini kurduğu demokratik, eşit ve adil bir sistemin inşacısı olma şansını yakaladı. Demokratik Ulus kadının ruhuydu, şimdilerde ise bedenleşmektedir. Artık özgür yarınlar bizleri bekliyor. Ayağa kalkmak, mücadele etmek, örgütlenmek, tavır sahibi olmak için önümüzde kendimizden başka engel yoktur. Bundan sonra devrime yürümek ve devrimi gerçekleştirmek kesinlikle bizim isteğimize ve çabamıza bağlı olacaktır. Amaca, aşk ve tutkuyla bağlı olduğumuz sürece, mücadelemiz sonuç alacak ve zafer bizlerin olacaktır.

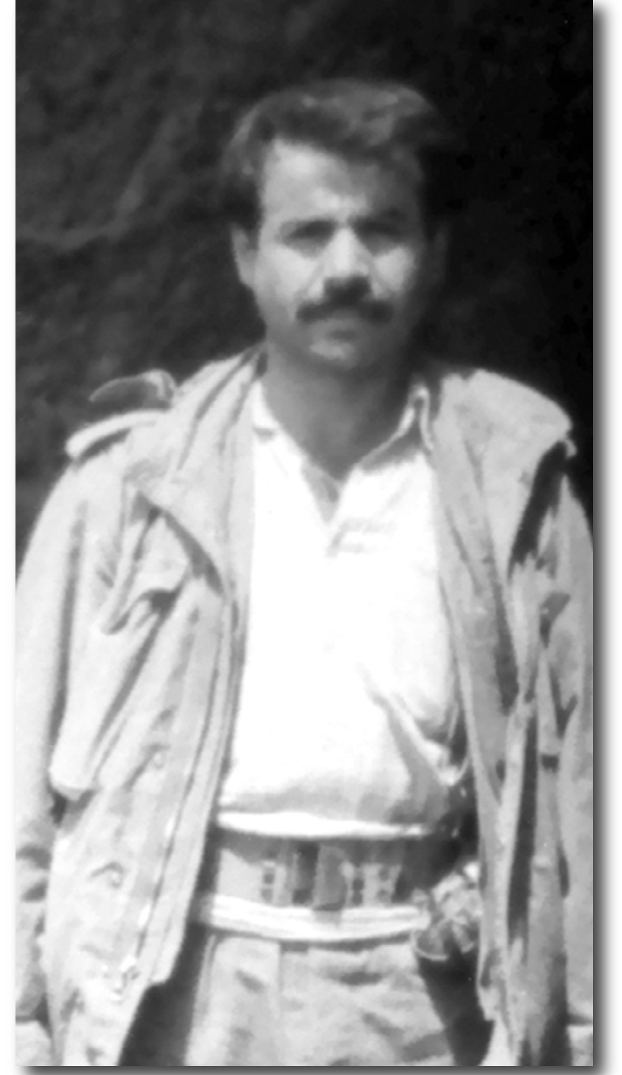
■■■

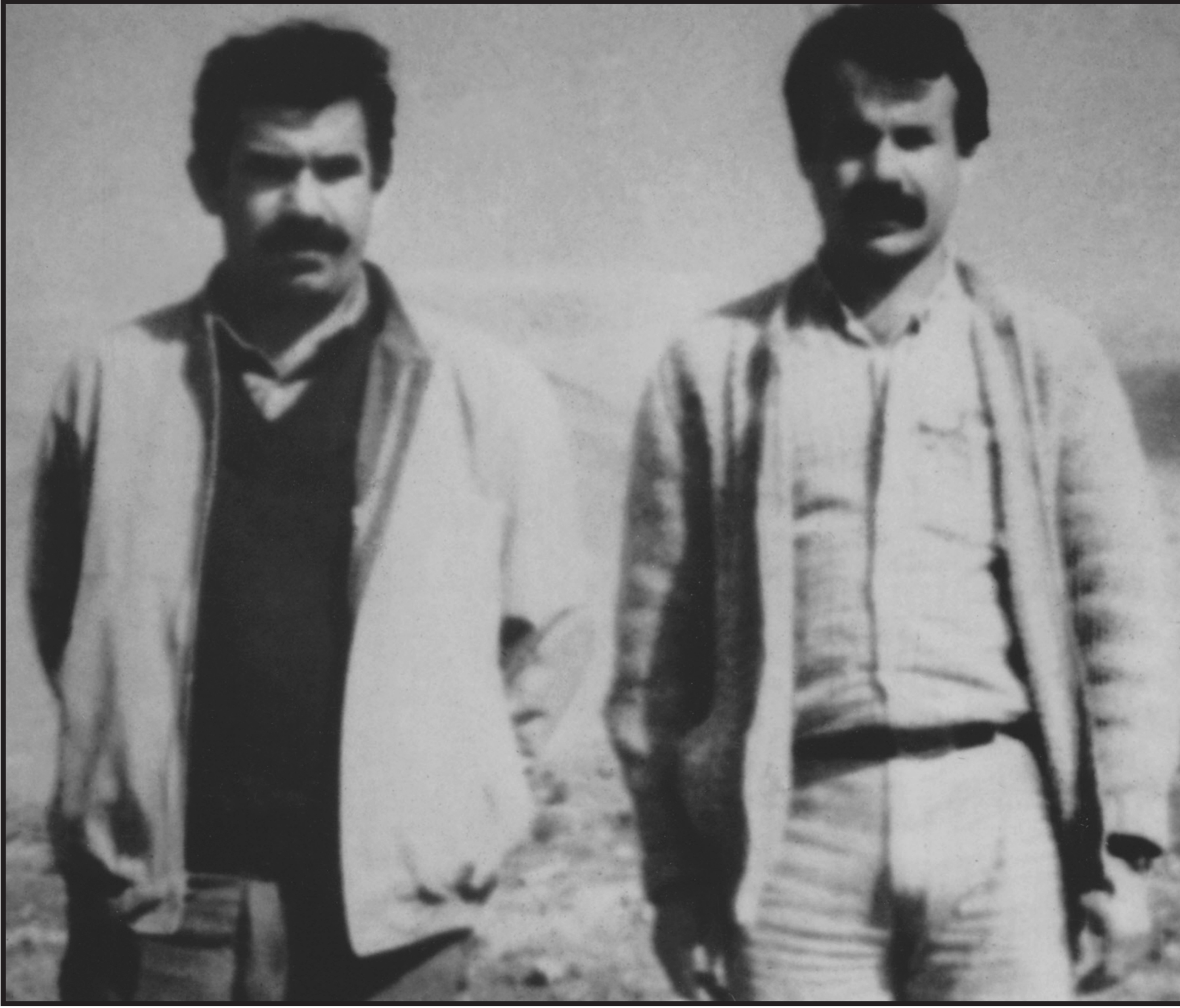
Kadınlar, DAİŞ'e karşı muazzam bir direniş gösterdi. DAİŞ karşısında YPJ öncülüğünde verilen mücadele -ki halen de devam etmektedir- tüm dünyayı etkilemiştir. Rojava Devrimi, kadın devrimi olarak tanınmış, yazılmış ve bilinmiştir. Rojava Devrimi, özellikle büyük Kobanê Direnişi ve zaferiyle beraber, kadının mücadele azminin ve kararlılığının yapamayacağı bir şey olmadığını göstermiştir. "Kadın isterse dünyayı değiştirir", sözü bu anlamda yerini bulmaktadır. Tüm dünyanın tecridi altındaki Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ni görünür kılmıştır.

Kahramanlık döneminin sembolü

Mahsum Korkmaz

Örgütçülüğü, disiplini, dinamik yapısı, ilkeli yaklaşımı, emekçiliği, mütevazı yaşamı, birleştirici yanları ile O, 'bir çizgi militanı olarak, Apoculuğun havarisi olarak' işe başladı. Binlerce yıllık Kürdistan tarihinin yarattığı umutsuzluk ortamı karşısında o hep bir umut kaynağı oldu. Ve ayrılıkları değil, birlik yanlarını öne çıkararak bölücülüğe, parçalanmaya karşı amansız bir savaş verdi. Hepsinden önemlisi O, değer tüketen değil, yaratandı. Yaratılan değerlere savurganca yaklaşımlar karşısında bir öfke yumağıydı. Hep öğreniyor ve öğrendiklerini paylaşmak için hep öğretiyordu. Yoldaşlarına, dostlarına bu kadar güç ve moral veren, karşıtlarına ve ihanetçilere de elbetteki korku salar. Onun için hep karşıtlarınca izlenen ve etkisizleştirilmek için çaba harcanan bir hedefti.

Büyük yokluklar içinde yeni başlangıçlar yaratan Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz gibi öncülerin oynadıkları tarihi rol; bugün başta Amed olmak üzere milyonları bulan görkemli Newroz kutlamaları ile sahipleniliyor.

Kürt halkının yaşamında Mart ayının özel bir yeri var. Bir yanı ile direniş, mücadele ve birlik anlamına gelen Newroz, diğer yanı ile asırlardır imhaya, inkara ve baskıya karşı Kürt halkının var olma mücadelesi... Bu mücadeleye öncülük edenlerin fedakarlıkları, kahramanlıkları ve geriye bıraktıkları, bugünün kavga yürütücüleri için büyük bir miras. Öte yandan birike birike harmanlanan ve son 27 yılda somut kazanımları özgürlüklere, kurumlara ve süreklilliğe kavuşan örgütlülük...

Mart ayı Kürtler için geçmişten bugüne sürdürülen mücadelenin önemli kilometre taşlarını hatırlattığı kadar, bu zengin mirasın güncelleştirilerek barış, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin ilerletici mayası haline getirilmesi özelliğini de taşıyor.

Kürt hareketini ordulaşmaya götürdü

Tarihi kişilikler ve tarihi kahramanlıklar, Kürdistan'ın dört bir yanında ulusal ve ortak değerler mertebesine ulaşırken, bugün on binlere varan Mazlum, Mahsum, Agit isimleri, sahiplenme ve özdeşleşmenin boyutunu gösteriyor. Özcesi; Onların uğruna mücadele ettiği değerler bugün daha büyüyerek ölümsüzleşiyor. Büyük yokluklar içinde yeni başlangıçlar yaratan Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz gibi öncülerin oynadıkları tarihi rol; Kürt halkının başta Amed olmak üzere Batman, Wan ve diğer illerde gerçekleştirdiği milyonları bulan görkemli Newroz kutlamaları ile sahipleniliyor.

Mahsum Korkmaz, 28 Mart 1986'da ölümsüzler kervanına katıldı. Yaşarken il ve ilçelerden başlayarak köylere kadar komiteler biçiminde örgütlenme planını gerçekleştirmek için uğraştı. Küçük birliklerin giderek ordulaşmaya ulaşması için çalışmanın, eylemliliğin gerekliliğine inandı. Ülkenin her yanında askeri birliklerin oluşması için mücadele etti. Sömürgeciliğe darbe vurmak ve mücadeleyi büyütmek için kesintisiz bir şekilde askeri birlikleri geliştirmeye çalıştı.

Mazlum Doğan tanıştırdı

O toprağa düştükten sonra bu istemleri bir bir gerçekleşti. Kürdistan halkı aktif olarak mücadelede yerini aldı. Küçük askeri birlikler katlamalı bir artışla, on binlere ulaşan bir katılımla ARGK'yi oluşturdu. Savaş giderek yeni aşamalar kazandı ve bütün Kürt halkını etkileyecek bir boyuta geldi.

Mahsum Korkmaz, (1956 doğumlu) aslen Silvanlıdır. Henüz genç yaşlardayken ailesi Batman'a yerleşmiştir. Agit Yoldaş Batman'da büyümüş, ilk devrimci çalışmalara burada katılmıştır. 1970'lerden sonra, Kürdistan genelinde gelişen aydın-gençlik hareketinden etkilenen Agit Yoldaş, PKK öncü kadrolarından, Amed zindanında direnerek yaşamını yitiren Mazlum Doğan aracılığıyla PKK'yle tanışır. Mahsum Korkmaz o yıllarda Harekete sunduğu raporunda şunları belirtir: "Yurtsever düşüncelerin yaygın olduğu bir yöreden (Silvan) oluşum, Türkiye devrimci hareketinin etkisi, insancıl duygulara sahip olmam ve ilerici aydın-gençlik kesimiyle olan bağım gibi etkenler devrimci olmamda rol oynadı... Devrimci hayata atılmam Hareketimizle başladı. Daha önceleri devrimciliğe karşı sempatim vardı, fakat herhangi bir siyasi hareketle ilişkim olmadı... Hareketimizle ilişkim, 1977 yılında başladı. Dernek etrafında kümelenen aydın-gençlik arasındaki saflaşma sonucu meydana gelen siyasi grup ayrışmalarında Hareketimizin ihtilalci yapısına olan ilgim ve yakın arkadaşlarımın çoğunun ortak düşüncelerde olması, beni diğer reformist ve sosyal-şoven gruplara karşı Hareketimizin yanında yer almaya itti. Daha sonraları bu katılımı araştırmalarım sonucu, bilinçli olarak sürdürdüm."

15 Ağustos Atılımı

Halk savaşı yolunda daha büyük atılımları gerçekleştirmek için Ocak 1980'de Lübnan'daki Filistin kamplarına giden Mahsum Korkmaz, yedi aylık bir eğitim sürecinin ardından, büyük sorumluluk ve umutlarla Kürdistan'a döner. Bu dönemde PKK önder kadrolarından Kemal Pir ile birlikte Türk ordu güçlerinin pususuna düşer ve bu pusudan ağır yaralı kurtulur. Kemal Pir ise esir alınır.

15 Ağustos arifesinde PKK'nin Merkez Komite üyeliğine seçilen Agit Yoldaş, kurulan Hezên Rizgarîya Kurdistan (HRK)'nin Merkez Konseyi'ne seçilir ve "14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımı", ilk eylemini, 15 Ağustos Atılımı'nın en güçlü eylemi olan Eruh baskınıyla gerçekleştirir...

Rêber Apo Onlar yıkılmaz değerler yaratanlardır

Önder Abdullah Öcalan, Mahsum Korkmaz'ı, mücadele yaşamını ve kişiliğini çeşitli tarihlerde yaptığı değerlendirmelerinde şöyle anlatıyor: "Büyük insanları, seçkin önderleri, halkların kurtuluş umudu olan yaşamı yaratanları anlatmak çok zor. Her biri bir roman kahramanı, yaşamlarının her bir anı destan konusu olan bu seçkin insanları anlatmaya yetmiyor. Çünkü onlar sıradanlığı aşıp doğaüstü güçlerle donanmayı başaran, maddi yaşam içindeki duruşlarıyla yıkılmaz değer yaratanlar, kutsallığa erişmiş insanlar oluyor."

Örgütçülüğü, disiplini, dinamik yapısı, ilkeli yaklaşımı, emekçiliği, mütevazı yaşamı, birleştirici yanları ile O, 'bir çizgi militanı olarak, Apoculuğun havarisi olarak' işe başladı. Binlerce yıllık Kürdistan tarihinin yarattığı umutsuzluk ortamı karşısında o hep bir umut kaynağı oldu. Ve ayrılıkları değil, birlik yanlarını öne çıkararak bölücülüğe, parçalanmaya karşı amansız bir savaş verdi. Hepsinden önemlisi O, değer tüketen değil, yaratandı. Yaratılan değerlere savurganca yaklaşımlar karşısında bir öfke yumağıydı. Hep öğreniyor ve öğrendiklerini paylaşmak için hep öğretiyordu. Yoldaşlarına, dostlarına bu kadar güç, moral veren, karşıtlarına ve ihanetçilere de elbetteki korku salar. Onun için hep karşıtlarınca izlenen ve etkisizleştirilmek için çaba harcanan bir hedefti. Bin yılların tarihini bugünle buluşturup gelecekle köprüsünü kuran bu eşsiz insan, en verimli çağında, yani halkımız/halklarımız için en yararlı çalışmaları üreteceği bir dönemde, 28 Mart 1986'da Şirnex'ın Gabar (Küpeli) dağı kırsalında haince bir komplo sonucu ölümsüzler kervanına katılırken; geride bir korku, kaygı değil; müthiş bir kararlılık ve kazanma hırsı bıraktı.

Layık olmak, bizleri tarihle buluşturanları tarihin sonsuzluğu içinde yaşatmak, tarihi, kutsal bir görev olarak karşımızda duruyor. Büyük örgütçü, büyük mücadele adamı, 15 Ağustos Atılımı'nın büyük komutanı, büyük insanlık militanı Mahsum Korkmaz'ı anmak, anısını yaşatmak; ancak sarsılmaz bir inançla geleceği yaratma mücadelesinde, O'na layık bir yaşamla dimdik ayakta durmakla mümkündür.

■■■

Rêber Apo'nun çözümlemelerinden derlenmiştir

Halkların direniş tarihlerinde kahramanlık dönemleri

Olağan gelişmelerde kahramanlık aranmaz. Olağan ulusal ve parti gelişmelerinde kahramanlık yoktur. Lügattaki anlamıyla kahramanlık, daha çok olağanüstü durumlarda bireyler, halklar, uluslar tarafından politik bir rolün oynanmasında yapılan fedakarlığa, gösterilen cesarete, harcanan emeğe ve bu temelde yaratılan esere verilen addır.

Bir halkın, kahramanlara, su ve hava kadar gereksinmesi vardır. Kürdistan halkı, tarihinin hiçbir döneminde, şimdi olduğu kadar buna ihtiyaç duymadı. Bu, son derece anlaşılır bir şeydir. Çünkü; Kürdistan halkı, tarihinde hiçbir zaman bu kadar düşürülmemiştir. Evet, o, "tarihte de kahramanlara ihtiyaç duymuş ve daha ilk dönemlerden başlayarak Rüstemler ve Behramlar gibi birçok kahramanlar yaratmıştır. Dehaq'ın kafasını parçalayan Kawa destanı boşuna yazılmamıştır. Tarihimizde benzer örnekler çoktur. Ama yine de diyoruz ki, özellikle bu dönem kahramanca olmalıdır. Yaşanılan dönem, düşkünlüğün ve karanlığın en çok yoğunlaştırıldığı bir dönemdir. Böyle dönemler ancak kahramanca direnişlerle aşılabilir.

Kahramanlık dönemlerinin, toplumların tarihinde mucizevi ya da kutsal dönemler olarak adlandırıldıklarını ve anıldıklarını söyledik. Bu dönemler, halkların sinesinde yüzyıllar boyu bayramlar ve kutsal anma günleri olarak yaşatılır; çözümsüzlükleri çoğu kez bu dönemlerden ilham alınarak aşılmaya çalışılır. Elbetteki bu, nedensiz ya da anlamsız değildir. Bu dönemler, halkların yaşamında son derece kritik noktaların ve dönemeçlerin mucizevi başarılar yaratılarak aşılmasını dile getirir ve sembolize ederler. Burada yaratılan büyüklüğün ölçütü, elbetteki ölüp ölmeme de değildir. Halkımız tarihte birçok kez öldürülmüş ve öldürmüştür. Şüphesiz ki bunların bir anlamı vardır. Ama eğer sorun, ülke ve halk üzerindeki ölümcül hükmün, çok ilerisinde perspektiflerle, öz çıkarlar ve öz güç temelinde yerle bir edilmesi, bunun da tamamen zayıf bir temele dayanarak, dört taraftan kuşatılmışlık parçalanarak ve bütünüyle halkın devrimci iradesinden kendi öz bilinci, çabası, fedakarlığı ve cesaretinden yola çıkılarak gerçekleştirilmesi ve burada büyüklüğün ölçüsünün değişik olduğu ise o zaman esas meselenin bütün bunları başarabilecek kapasiteye ulaşmak olduğu açıktır.

Kürdistan'da yaratılan kahramanlık dönemi ve büyük öncüler gerçeği, diğer halkların tarihinde yaratılan büyük kahramanlık ve büyük önderlerin durumunu aşan özellikler sergilemektedir. Bununla biz, kendini abartma ya da başka halkların ve insanlığın kazanımlarına saygısızlık etme gibi bir duruma düşmediğimizi çok iyi biliyoruz. Tersine, yaratılan bunca gelişme, onlara duyulan bağlılığın en açık ifadesidir. Öyleyse bizim, onunla, nasıl yaman bir gerçekliği dile getirmek istediğimiz iyi görülmeli, iyi kavranmalıdır. Tarihin ve çağın kendisi hakkındaki hükmü böylesine acımasız olan bir toplumda, dirilmek için büyük kahramanlar gerektiği açıktır.

Olağan gelişmelerde kahramanlık aranmaz

Kürdistan'da eğer ulusal ve toplumsal gerçeklik çağla bütünleştirilmek isteniliyorsa, bu kahramanca yapılmak zorundadır. Bu keyfi seçilen bir husus değil, yukarıdaki izahta anlamını bulan bir gerçekliktir.

Olağan gelişmelerde kahramanlık aranmaz. Olağan ulusal ve parti gelişmelerinde kahramanlık yoktur. Lügattaki anlamıyla kahramanlık, daha çok olağanüstü durumlarda bireyler, halklar, uluslar tarafından politik bir rolün oynanmasında yapılan fedakarlığa, gösterilen cesarete, harcanan emeğe ve bu temelde yaratılan esere verilen addır. İşte her şeyin böylesine kritik bir anı yaşadığı Kürdistan'da ilk ilerici bilinç tohumlarından, ilk belirleyici eylem alanlarına kadar atılan adımların kahramanlık payesi ile değerlendirilmesinin nedeni budur.

İnsanlık adına yapılan doğal işler, Kürdistan gibi bir ülkede yapıldı mı her şey olağanüstüleşir

Hareketimiz daha bir ideolojik grup olarak doğarken, azgın bir terörle karşı karşıya kalmış, en büyük değerlerinden birini bu dönemde yitirmiş, sömürgeci devletin, faşist güçlerin ve yerli gericilerin saldırılarıyla karşılaşmıştır. Açıktır ki bu saldırılar, yüzyıllardan beri halk üzerinde yaşatılan ve Kürt halkını, imhayı amaçlayan baskıların bir devamıdır. Eğer, Kürdistan'da gerçek durumun bu olduğu kabul ediliyorsa, devrimci örgütü elbetteki böylesine azgın bir saldırı bekleyecektir. Her gün acı, işkence, gasp, talan ve katliamı yaşayan bir halkı kurtarmak iddiasında olan bir örgüt, elbette ki kendisini terör ortamı içinde bulacak, bu terör ortamına karşı savaşacak ve en seçkin insanlarını şehit verecektir.

İnsanlık adına yapılan doğal işler, Kürdistan gibi bir ülkede yapıldı mı her şey olağanüstüleşir, her şey bambaşka anlamlara büründürülür. Biliniyor ki, bugüne kadar ulusal kurtuluş mücadelesi içinde her türlü fedakarlığın yapılmasına, büyük kahramanlık örnekleri yaratılmasına rağmen bunun etrafında bile kuşkular yaratılmak istenmektedir. Tarihin birçok soylu davasında da bu tür çabalar görülmektedir. Doğan her ilerici düşünce, örgüt ve eylem başlangıçta saldırıya uğramış, yok edilmek istenmiştir. Fakat bu tür saldırı ve hakaretlere uğrayan hareketlerin gelişme şansı da bu o kadar büyük olmuştur. Onun doğuşunda olduğu kadar, ister düşman, ister halk ve isterse kendisi tarafından yargılanmasında olsun tüm belirtilenlerin Kürdistan gerçeğine özgün olduğu bilinmektedir. Dikkatli bir gözlemci, bugünkü duruma bakarak geleceğin tüm izahını yapmakta fazla zorluk çekmeyecektir. Bugünkü belirtiler, aynı zamanda karanlığı, eylemsizliği, anlamsızlığı yırtan PKK hareketinin gelecekteki başarılı gelişiminin esas zeminini oluşturur. Dolayısıyla da en zor adımlardan birisinin başarıyla atıldığını kabul etmek gerekir. Bu anlamda, PKK'nin direniş şehitlerinin anılarının emredici tarihi görevini yerine getirdiğini söyleyebiliriz. Kahramanca yerine getirilen bu görevin karşısında, ne şaşırıyor ne de böbürleniyoruz.

Halkımız, bilindiği gibi, daha MÖ 1000 yıllarında kendini doğuşa hazırlamakta, ilkel komünal topluluklardan bir halk haline gelebilmenin sancılarını çekmekteydi. Ama karşısında, o dönemin en azgın temsilcileri olan köleci despot imparatorluklar vardı ve onların imhacı siyasetlerini her an ensesinde duymaktaydı. İşte Demirci Kawa, özgürlüğün ve yeniden doğuşun simgesi olarak, daha çok böyle bir dönemde ve bu despotlara karşı direnmede sembolleşen, efsaneleşen bir isimdir ve bunun sadece sembolik bir anlamı vardır. Böyle bir efsanenin altında yatan gerçek ise halkın direnmesi, bu direnmenin sayısız başarıları ve zaferleridir. Bunun bugünkü anlamı ise, Dehaq diye sembolize edilen zalimlerin yok edici eylemlerine son verilmesi, Newroz'da yeni bir doğuşun gerçekleştirilmesidir; işte Newroz ve bunun efsanevi ismi Kawa'nın anlamı budur. Yani yeniye, bahara, özgürlüğe ve bağımsızlığa açılmanın, kısaca birçok halkta olduğu gibi Kürdistan halkının da, insan türünün geneldeki gelişimini kendi halk değerlerinde, milli geleneklerinde, milli yaşantısında gerçekleştirmesinin adıdır. Bugün lanet yağdırılan Nemrutların ve zalim Dehaqların takipçileri olduğu gibi, Kawaların takipçisi olan birçok soylu direniş kahramanları da vardır. Bunlar, bu geleneğin devam ettiricileridirler. Halkın canlı bilincinde, birçok geleneğinde, masalında ve hikayesinde bunun sayısız örnekleri vardır.

En büyük ve en kahraman insanlar her zaman tarihsel gelişmenin en hızlı alanlarında şekillenmişlerdir

Bizim halk tarihimizde de KAWA'nın, insan yiyici zalim Dehaq'a karşı ayaklanması, yine buna benzer insanların beyinlerini yemekle uğraşan bir Nemrut'a karşı İbrahim Peygamberin direnişi sürekli yüceltilen efsanevi olaylardır. Görülmektedir ki, böyle alanlarda halklar, zalim sınıfın temsilcilerine ve vahşi toplulukların saldırılarına karşı direnebildikleri, bu direnmelerini zafere dönüştürebildikleri oranda büyük bir düşünme kabiliyeti ve büyük bir moral gücüne ulaşmakta ve bunun sonucu olarak kültürel ve manevi gelişmede üstün bir konuma kavuşmaktadırlar. Bu duygudan yoksun olan halkların ise, en kötü tutsaklıklar altında kurtuluşu şu veya bu hayali güçte aradıktan, bu nedenle de geriledikleri, normal gelişmeye ayak uyduramadıkları görülmektedir. En büyük ve en kahraman insanlar her zaman tarihsel gelişmenin en hızlı alanlarında şekillenmişlerdir. Halkların isyan ve zalimleri ne pahasına olursa olsun başlarından atma duygu ve düşüncelerine tercüman oldukları, onlara yol gösterdikleri oranda ortaya bu tür kahramanların çıktığı; bunların kimi yerde peygamber, kimi yerde bilim adamı, kimi yerde din adamı, kimi yerde filozof, kimi yerde büyük bir komutan, kimi yerde ise büyük bir devlet adamı biçiminde belirdikleri tarihsel bir gerçektir.

Partimizin Merkez Komitesi Üyesi ve kurucularından olan halkımızın en yiğit, en fedakar ve en bilinçli evlatlarından değerli komünist Mazlum Doğan Yoldaş halkımızın özgürlüğe, yeniden doğuşa ve bahara açılmasının sembolü olan Newroz gününde, aylar süren işkencelerden sonra eşine ender rastlanan bir direniş örneğiyle Diyarbakır Zindanlarındaki vahşeti protesto ederek yaşamına son vermiştir.

Direnme süreci içinde ortaya çıkan bu tip olaylar ve özellikle de bu olay, halkımızın ve direnme mücadelemizin içinde bulunduğu durumun kavranması, ileriye yönelik olarak devrimci mücadelenin gelişimi açısından temel teşkil etmesi, ders alınması ve üzerinde düşünülmesi gereken bir yığın öğretici hususla doludur. Bu vesileyle Mazlum Yoldaş'ın büyüklüğüne ve büyük geliştirici özelliğine bağlı olmamızın da bir gereği olarak, direniş mücadelemizden çıkarılması gereken sonuçları daha derin toplu bir biçimde yeniden sunmak bir yoldaşlık gereğidir.

Direnmenin ilk tohumları, baskının en çok yoğunlaştığı zeminde atılmak zorundadır. Türk hakim sınıfları -özellikle Mazlum Yoldaş'ın olayında açıkça görüldüğü gibi- esirlikten de öteye sürekli işkence altında olan, tüm dünya ile irtibatı koparılan, bir avuç kemik ve deriden başka bir şeyi olmayan bu insanlara karşı, çağın ve tarihin her türlü gericiliğini arkalarına alarak saldırmalarına ve bu anlamda baskı ve işkenceden ibaret olan güçlerini doruk noktasına çıkarmalarına rağmen, bu insanlara karşı işledikleri suçu gizlemeye çalışacak kadar büyük bir korku, telaş ve tükeniş içerisindedirler.

Ama onların uygulamakta olduğu bu anlamsız, çılgın ve vahşi tutum, sadece birkaç kişiye uygulanmakla sınırlı kalan bir tutum değildir. Onlar, tarihsel ve çağdaş gelişimle ters düşen ve hiçbir toplumsal gelişim rolüyle izah edilmeyen bu baskı ve imha sürecini tümüyle bir halk üzerinde uygulamak, tarihteki bu yönlü uygulamalarını günümüzde de sürdürmek istemektedirler. Onlar, insanlığın dışta ladığı ve insan olmanın hiçbir özelliğiyle bağdaşmayan yöntemlerle halkımızın ve onun en değerli temsilcilerinin kökünü kazıyabilecekleri iddiasında bulunmaktadırlar. Bu konuda çağın en gerici, en azgın, en kanlı mihraklarıyla ittifak halinde oldukları gibi, bir yandan tarihin en gerici, en tortu, en vahşi eğilimlerini birleştirerek, diğer yandan ise her türlü sahtekarlıkla kendilerini maskeleyerek, kuzu postunda bir kurt çehresine bürünerek, halkımıza karşı sinsi bir imha planını kendi önderliklerinde başarıya ulaştırmanın hesabını yapmaktadırlar.

Bu gerçekler tüm açıklığıyla ortaya konulmak, Mazlum Yoldaş'ın anısı dolayısıyla, halkın içinde bulunduğu bu vahim durumlar tüm özgüllükleriyle sergilenmek zorundadır. Biz bu konuda sınırlı da olsa açıklayıcı olabilirsek ve bu açıklamaları doğru bir örgütlenmeye dönüştürebilirsek, kendimizi kısmen rahatlamış hissedebiliriz. Mazlum Yoldaş'ın mensup olduğu parti bunu yapmayı becerebilirse, kendi yapısını bu temelde daha da pekiştirebilir ve halka bu anlayışla önderlik edebilirse ancak acılarını biraz hafifletebilir.

Yiğit Kürdistan halkı!

Aranızdan Mazlum gibi büyük bir insanı çıkardığınız için, sadece varlığınızı kanıtlamakla kalmamakta, böylesine büyük insanları bağrından çıkarabilen bir halk olarak emsali az görülen bir özelliği de bünyenizde taşıdığınızı ispatlamaktasınız. Mazlum Yoldaş, gökten inmedi, sizin bağrınızdan çıktı. Sahip olduğunuz bir yığın olumlu özelliği kendi kişiliğinde somutlaştırarak, böyle bir direnişçi kişiliğe yükselebildi. Bugün dağlarda, köylerde ve kuytu köşelerdeki bir yığın insanın bağrında parça parça ve gizli duran, yoksul Kürt insanındaki mertlik, yiğitlik, dürüstlük, cesaret özelliklerinin bir kişilikte somutlaştığında ne büyük bir güce dönüşebileceğini en açık bu yoldaşımız kanıtlamıştır. Sizin bu özellikleriniz yoğunlaştırıldığında ve en somut ifadesi Parti Önderliğindeki ulusal kurtuluş cephesi olan birliğiniz yaratıldığında, bu direnişçi geleneğinizin nasıl harikalar yaratabileceğinden hiç kimsenin kuşkusu yoktur. Bugün tek tek devrim şehitlerinde gözüken bu özelliklerin yarın tüm halkımızın kişiliğinin ayrılmaz bir parçası haline geleceğinden de yine kuşkumuz yoktur. Özellikle partimizin aydınlatıcı, örgütleyici ve eyleme

geçirici özellikleri aranızda yaygınlaşıp mücadelesi geliştikçe, her birinizin Mazlum Yoldaş'ın anısına yakışır bir seviyeye ulaşacağınızdan yine kuşkumuz yoktur. Yakından tanıdığımız bu yoldaşlarımızın anıları karşısında sizlerin de, bağımsızlık ve özgürlük mücadelenize daha büyük bir coşkuyla sarılacağınız, yoldaşlarımızın ideolojik, politik, örgütsel yaşamını rehber edineceğiniz ve bu temelde daha büyük bir güvenle bağrından kopan ve engin özünüzü temsil eden bu direnişçilerin anısına layık olarak onları tereddütsüz takip edeceğiniz kuşkusuzdur.

Sizler, böyle yoldaşlara sahip olmakla, sadece kurtuluşa duyduğunuz özlemi kanıtlamakla kalmıyor, bu konuda en güçlü dayanağa sahip olduğunuzu dosta da, düşmana da gösteriyorsunuz. Ve şuna çok iyi inanıyoruz ki; siz halkımızın bağrında bu özelliklerin milyonlarcası gizlidir. Bu yoldaşların önder kişiliğinde sınırlı olarak açığa çıkarılan bu özelliklerinizin bu temelde topyekun bir güce dönüşeceği ve düşmanın bu özellikleriniz karşısında baş eğeceği kesindir. Ulusal değerlerinize kasteden, toplumsal gelişmenizi bin bir hile, düzenbazlık ve baskıyla ortadan kaldırmak durumunda olan bu düşmana karşı, sizin ancak bu temelde cevap verebileceğiniz ve gücünüzü konuşturabileceğiniz bugün daha da bir açıklık ve gerçeklik kazanmıştır. En zor ve zayıf bir dönemde direnmeye bu biçimde sahip çıkarak kendimizi ona adeta katık ederken, sizleri de birçok sıkıntının içine çektiğimizi biliyoruz. Ama bundan başka bir çaremizin olmadığı, acılarımızı şehitlerimizin anısına yaraşır, soylu ve güçlü bir direnmeye dönüştürerek mevcut durumdan kurtulabileceğimiz de bir o kadar açıktır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik yapmanın çok zorlu bir görev olduğunun bilincinde olan PKK hareketi, bu zorlukları göğüslemedeki kararlılığını, PKK'nin direniş çizgisini kanlarıyla yazan şehitlerinin mücadelesinde kanıtlamıştır. Sıcak mücadelenin içinde büyük bir cesaret ve inançla en öne atılan ve direniş çizgisinin hayata geçirilmesinde hiçbir fedakarlıktan çekinmeyen Şahin Kılavuz, Cahit Dayan, Fuat Ertürk, Veysi Şimşek, Veysi Hantaş, Hasan Özçelik, Musa İlk, Beşir Aksoy, Adnan Zincirkıran, Gürcan Özcan, Cevdet Günerhan ve diğer PKK militanları; yakın geçmişte direnişleriyle bir dönemi kapatan ve Türk sömürgeciliğini siyasal yenilgiye uğratan Mazlum Doğan, M. Hayri Durmuş, Kemal Pir, Ferhat Kurtay ve diğer yoldaşlar yarattıkları eseri kendi kanlarıyla bezeyerek, PKK mücadelesinin artık yok edilemeyeceğini göstermişlerdir. Çünkü; bir dava, uğruna çekinmeden kan verilen ve elden ele yükseltilen bir bayrak haline gelmişse, onu yok etmek her türlü gerici ve saldırgan girişime rağmen artık mümkün değildir.

Egîd Yoldaş'ın direniş destanında açığa çıkarılan gerçekler

Partimiz ve halkımızın kahraman önderlerinden Mahsum Yoldaş'ı, 28 Mart'ın alaca şafağında, halkımızın yüce kurtuluş bayrağını dalgalandırıp hain düşman pusularını aşarken şehit vermiş bulunuyoruz. Egîd Yoldaş'ı anmak, O'nun mücadelesini anlatmak, gerçekte kurtuluş mücadelemizin önde gelen kahramanlarından birini anmak ve bu destanı anlatmaktır.

Mahsum Yoldaş; yüzyıllardan beridir halkımızın bağrına, bilincine ve yüreğine saplanmış hain bıçağın çıkartılıp, düşmanın beynine ve yüreğine saplanmasının gereğine inanmış, bunu sonsuz bir çabayla kişiliğinde somutlaştırmış ve halkın ancak bu silahla kurtuluşa götürülebileceğinin zorunluluğunu görmüş olanların başında gelmekteydi.

Kahramanlık sıfatını en çok hak eden ve halkımızın çağdaş kılıcı olduğunu belirttiğimiz yiğit önderimizi, Egîdimizi, fiziki olarak yitirdiğimiz doğrudur. Ama bir halkın ve yine O'nun mazlum sınıflarının soylu geçmiş ve geleceğini kişiliğinde birleştirmiş olanların ölümünden ya da yitirilmesinden bahsedilebilir mi? Egîd Yoldaş, halkımızın parti, cephe ve orduda mutlaka somutlaşacak olan kurtuluş sürecindeki özelliklerini, kavuşulması gereken bilinç özellikleri olarak partiye ve halka, ulaşılması gereken ölçüler olarak sunabilecek kadar yüksek bir kişiliğe ulaşmıştır. Halkımızın ufkuna bir kader gibi giren kölelik yaşamını kendi kişiliğinde parçalamış; devrimci atılımlar içinde yarattığı güçlü, özgür ve çekici kişiliğini, milyonları bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizme çağrıya dönüştürmüştür. O, bununla yetinmemiş, bu kişilik ve özellikleri halka mal etmenin büyük savaşını vermiş ve bunu önemli oranda başarmıştır. O, uyanmış, özgürlük bilincine ulaşmış ve parti, cephe, ordu silahıyla savaşımın içine çekilmiş Kürdistan halkının ölümsüzlük yürüyüşünün başında yer almıştır. Yoldaş olarak O, yüreğimizde ve bilincimizde sonsuz canlılığıyla taçlanmış; halkımız ve partimizin başında layık olduğu yere oturmuştur. Bu kahramanlar kahramanının anısı önünde büyük bir saygı ve sevgiyle eğiliyor; Ona olan vefa borcumuzu, ancak uğrunda büyük savaş yürüttüğü tüm halkımızı bir kurtuluş ordusu içinde örgütleme ve savaştırma görevini gerçekleştirerek yerine getirebileceğimizi biliyoruz.

Egîd Yoldaş! Evet, O'nu tanımak ve anlamak gerekir. Egîd Yoldaş şirin, Egîd Yoldaş cesur, Egîd Yoldaş fedakar insan! Bu can yoldaşı anmak ve aramak gerekir. Hele hele günümüzde, tarihin o utanılası mirasını hala boynunda ve ayağında bir zincir gibi taşıyan halkımızın o katlanılmaz yaşam tablosu gözler önündeyken, böylesi bir kişilikle tanışmak, O'nun oluşturduğu akımın içinde yer almak, O'nun yoldaşı olmak ve büyüklüğüne erişmek, nefes alıp vermek gibi bir zorunluluktur.

Şehitler şehidi Egîd 'in kişiliğinde dile gelen gerçek nedir? İlerici kim, gerici kimdir? Savaşan güçlerin durumu nedir? Hak, adalet nerededir? Egîd olayı, bu sorulara, hiçbir dönemde olmadığı kadar açık bir biçimde cevap vermektedir

Bu olayda Egîd, milyonluk bir halkın içine sığdığı bir yürek; milyonluk bir ordu ve teknik donanıma sahip düşman ise elli bin kişiyle bir kişi ve bir gruba yönelebilecek kadar küçülmüş, sefil bir varlıktır. İnsanlık tarihinde bu tür zaferlere ender rastlanır. Tarihte, mazlumlar ve zalimler arasında, acımasız koşullarda gerçekleşmiş birçok savaş vardır. Yine mazlumların bu koşullarda yarattıkları birçok zafer vardır. Ama bu direniş kahramanlarının şahsında halkımız ve partimizin yaşadığı savaş ve yarattığı zaferler gibi savaşlar ve zaferler enderdir. Tereddütsüzce belirtebiliriz ki; en değerli varlıklarından birini yitirmiş olmasına rağmen halkımız, Egîd Yoldaş'ın şehadetinde kendi direniş tarihinin en büyük zaferlerinden birisini yaşamıştır. Bu olay halkımıza, şehadet mertebesinde özgürlüğün doruğuna ulaşmayı birkez daha en dolaysız ve en güçlü bir biçimde göstermiş, bunun çağrışını ulaştırmıştır. Egîd Yoldaş'ın direniş destanında açığa çıkarılan gerçekler ve bunun taşıdığı mesajlar, bütün bir ulusal kurtuluş sürecimize yansıyacak dev bir kazanımdır.

21-28 Mart haftası Kahramanlık Haftası

Mücadelemizde gerçekleştirilen her atılımın temelinde yatan ve her Newroz'u bir öncekinden daha anlamlı kılan olgu yaşanan bu eşsiz kahramanlıklardır. PKK'nin doğuşu, ideolojik ve daha sonra politik mücadele alanına çıkışı bu temelde olmuştur. Ardından, bu olgu en çarpıcı şekliyle Newroz'u gerçek anlamına ulaştıran ve Çağdaş Kawa unvanıyla anılmayı hak eden Mazlum Doğan'ın kişiliğinde somutlaştı. O, en zor ve en olumsuz koşullarda sergilediği kahramanlıkla, yüce bir dava uğruna ölümü kolaylaştırırken zafere giden yolu da açık-seçik ve şaşmaz bir biçimde işaret etti. Ve gelişen mücadelemiz bu ışıklı yolda ilerleyerek daha büyük Newroz'lara ulaştı. Bu anlamda '85 Newroz'u halkımızın siyasal birliğinin somut ifadesi olan ulusal kurtuluş cephemiz ERNK'nin ilanıyla karşılandı. '86 Newroz'unda ise büyük komutan Mahsum Korkmaz önderliğinde yaratılan güçlü atılımla, ulusal kurtuluş mücadelemiz çok daha geniş boyutlara vardı. O'nun şahadeti mücadelemiz ve halkımız için çok büyük bir kayıp olsa da, düşmanın beklentileri gerçekleşmemiş, tam tersine direniş daha da büyümüştür. Ve böylelikle de zindan direnişi dağ direnişiyle bütünleşmiş, 21-28 Mart haftası Kahramanlık Haftası olarak nitelendirilerek gerçek anlamını bulmuştur.

Daha sonra gelişen kitleselleşmemizin arkasından, Newroz'larda genç kızların kendilerini yakma olayları meydana geldi. Bu eylemler büyük kahramanlık eylemleridir. 1990 Newroz'unda Zekiye Alkan Yoldaş'ın isyan ateşini bedeninde tutuşturmasıyla başlayan, 1992 Newroz'unda Rahşan Demirel Yoldaşla, 1994 Newroz'unda da Ronahi ve Berivan yoldaşlarla devam eden bu gelenek, kitleselleşmeye bir çağrı oluyor. Mazlum Yoldaş nasıl partiye bağlı kalıp PKK'yi yaşamanın çağrısını yaptıysa, yine Mahsum Yoldaş nasıl gerillaya bağlı kalıp onun çağrısı olduysa, bu genç kızlarımızın şahadeti de "serhıldana başlayın, bağlı kalın, ülkeye yönelin, yurtseverliğe yönelin, kitleselleşin ve bu anlamda alevi tutuşturun" çağrısıdır.

Ferhat Kurtayların da kendilerini yakma olayı var. Yine Kemal Pirlerin ölüm orucu direnişi var. Onlar "Mazlum'un görevini biz yerine getirmeliydik. Dolayısıyla ölüm orucumuz bizim özeleştirimizdir" derler. Ferhatlar da "bu eylemleri biz yapmalıydık; bizim eylemimiz de bir özeleştiridir" biçiminde açıklamada bulunurlar. Özeleştiriler daha sonraki süreçte böyle telafi edilir.

Kendini yakma, düşman çevreler veya yüzeysel bakanlar tarafından bir intihar biçiminde değerlendirilir, yazılıp-çizilir. Hayır! Nereden bakılırsa bakılsın, böyle bir eyleme kalkışan bir insanın, kendindeki direnme gücünü azamileştirmek ve sonsuzlaştırmak gibi bir özlemden geçtiğini biliyoruz. Genç kızlar fazla silahlı değiller. Böyle bir istekte bir örgütlendirme, bilinçlendirme ve eyleme geçme gücünde olamıyorlar. Bunun nedenleri çok çeşitlidir.

Zekiye Alkan Diyarbakır'da devrimin zayıf olduğu gerçeğini görüyor. O zamanlar Diyarbakır sağırdır, fazla heyecana gelecek durumda değildir. Bir Newroz'u kutlayacak durumda bile değildir. Bir ateş gerekiyor, bir meşale gerekiyor. Zekiye Yoldaş bunu böyle yorumlayıp kendini yakmayı uygun görüyor. Onun bu direnişi kitleselleşmek için olmuştur. Daha sonra vuku bulan Vedat Aydın'ın katledilmesinde, onun anlamlı bir gelişmenin ilk habercisi olduğu da anlaşılmıştır. Yüz binlerce Diyarbakırlı meydanlara taşarak kutsal bir sürece damgasını vurmuştur.

İzmir'de Rahşan Demirel'in kendini yakması vardır; o da İzmir kalesinin burçlarında bir meşaledir. Onun direnişi, metropoldeki Kürt kitlesine "vatana dönün yurtseverlikten vazgeçmeyin, dönüşünüz kesin olmalıdır" çağrısıdır. Onun eylemi kesinlikle bizim metropol kitlesine yaptığımız "ülkenize bağlı kalın, devrimci savaşa bağlı kalın" çağrısının yankı bulmasıdır. Bu direniş onun meşalesi oluyor. Büyük bir kahramanlık eylemidir.

Son olarak Avrupa'daki Newroz şehitlerimiz var. Bunların üzerinde biraz daha durulmaya değer. Bêrîvan (Nilgün Yıldırım) ve Ronahî (Bedriye Taş) yoldaşlar, bu Kürdistan kızları anlamlı mektuplar bırakmışlar. Ben bazı röportajlarına da tanık oldum. Yine herhalde epeyce mektupları, bazı değerlendirmeleri ve raporları da vardır. Bazılarını biz de gördük.

Bu arkadaşlar özellikle bizim istediğimiz militan tipi olmaya büyük özen gösterdikleri gibi, buna layıkıyla karşılık verilmemesinin hayretleri içerisinde kalan arkadaşlar oluyorlar. Yani bu arkadaşlarımızın yaşam özelliklerinden biri de sahte olmama, Avrupa'nın o düşürülmüş ve düşürülmeye elverişli ortamı kadar yaşamını oradaki zeminde kolayca yitirenlere rağmen kendilerini böyle diri tutmaları, çözümlemelerden güç alarak kendilerini böyle militanlaştırmaya çok açık hale getirmeleri oluyor. Bu tutum gerçekten de örnek düzeyinde. Burada önemli olan sadelik, özlü olma ve bu yönleriyle sahteliğe fırsat vermemedir. Bu kişilikleri bu anlamıyla kesin bilmek gerekiyor.

Sema Yüce Yoldaş'ın eylemi kahramanlık türü eylemlerden birisidir. Bilindiği üzere bu tarihte Fikri Baygeldi Yolda'şta, bu arkadaşımızın anısına, aynı türde bir eylem düzenleyip şehit olmuştu. İkisininde bu eylemliliği anlamlıdır. Şüphesiz üzerinde yoğunlaşılması gereken, mutlak bazı derslerin çıkarılması gereken bir eylemdir. Öz iradeleriyle, kendini ateşle yıkama, gücünü ve güçsüzlüğünü, temizliğini ve kirliliğini ateşle ayrıştırma, netleştirme olarakta değerlendirebiliriz.

Sema Yüce`yi bizde tanıdık. Aramızda da belli bir eğitimi almıştı. Sanıyorum dönemimizdeki ismi Serhildan'dı ve sürekli serhildan ruhunuda yaşamıştır. Boyun eğmez, başkaldırıdan vazgeçmez ve onu gittikçe anlamlılaştırmak isteyen bir kişilik olduğu kesin.

Zilan kişiliğiyle aynı tarzda bir kişilik, eylemindeki güçlü, güzel yönler fazlasıyla mevcuttur. Aynı karakterdedir. Örgüt içi yetersizliklere duyduğu tepkinin olduğu anlaşıldığı gibi, esas itibarıyla düşmana ve ihanete sürekli büyük bir tepki, tepkiden de öteye sonuna kadar sürekli bir savaş kişiliği olduğu söylenebilinir. Zindan yaşamındaki mücadele daha da büyük bir önem taşıyor. Onu rastgele bir yaşam olmaktan çıkarmak, dolu dolu yaşamak ona bu kadar dayandı demeyeceğiz, onunla bu kadar savaştı ve savaşımını doruk noktasına kadar taşırdı. Bu anlamıyla da, zindan direnişçiliğine de kesin bir örnektir. Zindanda "Nasıl Yaşanılmalı" sorusuna kesin bir yanıttır.

Günümüz Kürdistanı'nda yaşam düşüncede, örgütlenmede ve eylemde kahramanca olmak zorundadır. Kahramanlık, Kürdistan gerçekliğinin devrimle değiştirilmesinin alfabesidir. Tarihsel ve güncel dünya koşulları bunu zorla dayatmaktadır; bu tip adımlar büyük zorluklar pahasına atılır. Ve hele bu durumda bulunan bir halkın düşmanları çok barbar, dostları çok vefasız, bireyleri kendilerine karşı bir yabancılaşma içinde bulunuyorlarsa, burada acımasızlık son derece gelişmiştir. İşte kahramanlık, böylesi zorluklar karşısında zafer elde etmeyi içerir. Olağan dönemlerdekinden farklı bir mücadeleyi, fedakarlığı ve cesareti zorunlu kılar. Günümüz Kürdistanı'nda ulusal oluşumların geliştirilmesinde, bağımsızlık ve özgürlüğün sağlanmasında öncülük eden bir örgütün çıkışları eğer kahramanca olmazsa mevcut gerçekliği değiştirmek mümkün olmayacaktır. Diyalektiğin zorunlu bir kuralı olarak kahramanlığın ilk bilince çıkarılış adımından tutalım da zafer anına dek, böyle çetin bir mücadeleyle karşı karşıya olmak zorunludur. Bunun dışındaki tüm yaklaşım ve eylemler sahtedir ve hiçbir biçimde gelişme sağlayamayacaktır.

Bu temelde büyük bir Newroz hamlesine daha girişiyoruz. Bahar hamlesine. Ne mutlu size ki bu günleri böyle yakaladınız. Bu gerçekten kurtuluş için gerekli zafer hamlesidir. Büyük bir şanstır. Sonuna kadar üstün bir sorumlulukla yaratıcılıkla kullanmayı mutlaka bilmelisiniz. Zafersiz, değil bir gününüz bir ayınız, bir anınızın bile olmamasına anlam vererek adımlar atmalısınız. Mutlaka başarmalısınız. Bu temelde hepinizi olanca coşkumla selamlıyorum, sevgilerimi sunuyorum.

■■■

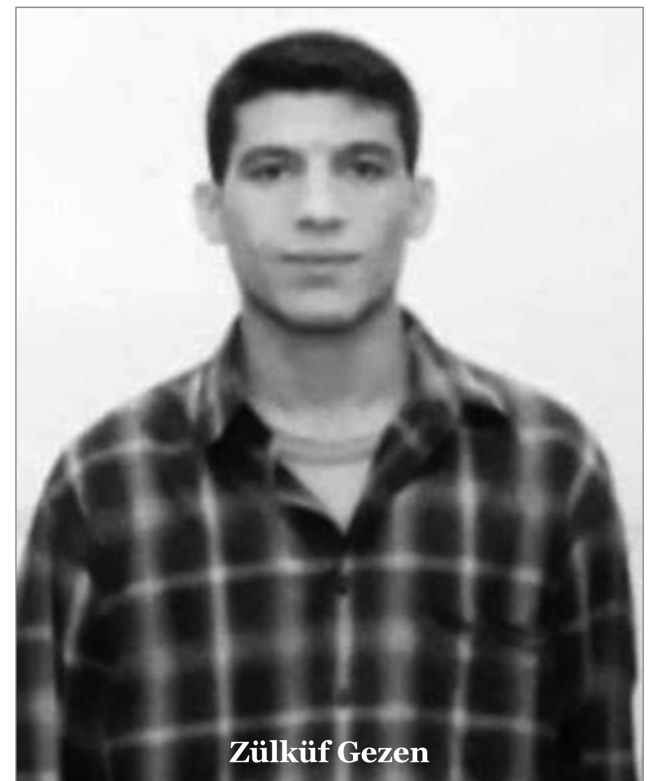
Tecrit duvarlarını bedenleriyle yıkan şehitlerimiz ölümsüzdür

Ayten Beçet

Sürece doğru nasıl cevap olunur diye arayışa girdiğim günlerde 17 Mart 2019'da Heval Zülküf Gezen bana ne olursa olsun nasıl doğru temelde sürece cevap olunabileceğini ve özgürleşmek isteyen insanın özgürleşmek ve tecridi kırmak için hiç bir şey önüne engel olamayacağını gösterdi. Önderliğe verdiğim sözle ve bunun farkındalığıyla bu hamleye katılım yaptım. Şahsımda tüm Kürt halkını, Botan ve metropol halkını daha güçlü ve bilinçli bu hamleye kattım. Heval Zülküf şahsında arınıp tecridi kırmak için seslerini daha da yükseltmeliler. Bir adım atmak için ilk defa kendimi bu kadar özgür hissediyorum. Beynim ve ruhumla önderlik ile buluşmanın heyecanıyla daha anlamlı ve onurlu bir yaşamla komutanım Heval Zülküf Gezen'in bize miras bıraktığı bu direniş çemberini büyüterek sürece cevap olmanın inancıyla.

Biji berxwedana zindana!
Kahrolsun uluslararası komplo ve tecrit!

Devrimci Selam ve Saygılar...
Ayten Beçet

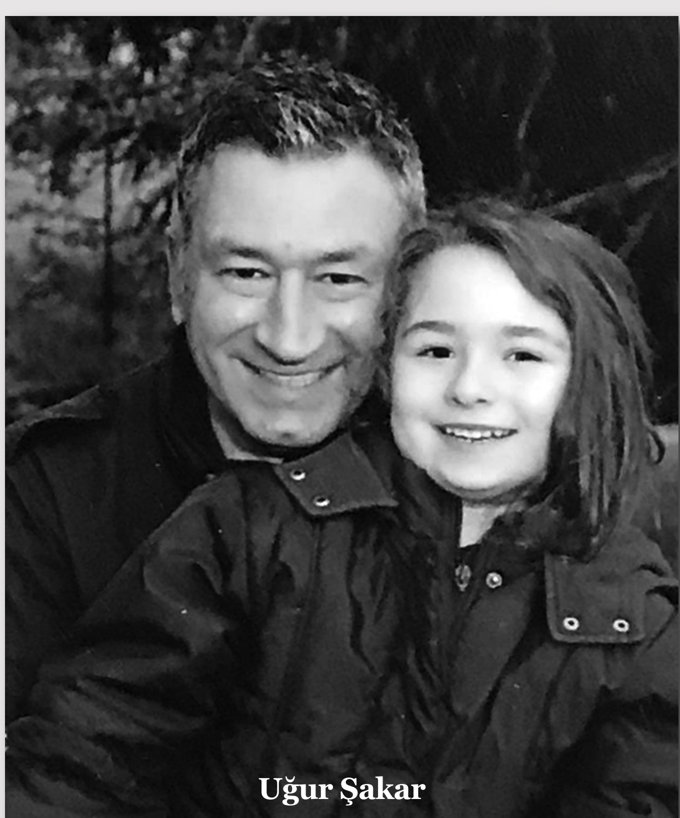

Zülküf Gezen

Medya Çınar

Sayın Abdullah Öcalan'ın üzerindeki tecridi kınıyorum. Şu an bulunduğumuz OHAL döneminde Kürtlerin üzerine yapılan baskılar ve Güney Kürdistan'da yapılan saldırıları kınıyorum. Cezaevindeki baskıcı yöntemleri lanetliyorum. Dosyada yaralı olan arkadaşlarım vardır. Sağlığımız için herhangi bir tedavi yapılmıyor, bunu da lanetliyorum. Rojava'da yapılan saldırıları kınıyorum, Kürdistan'ın batısında Kürtlere yapılan saldırıları kınıyorum.

Medya Çınar arkadaşın Türk mahkemesinde yapmış olduğu savunmasından alınmıştır.

Zehra Sağlam

Uğur Şakar

Değerli yoldaşlar
Önder Apo üzerindeki tecridi protesto ediyorum. Yaşamı uğruna ölecek kadar seven açlık grevindeki yoldaşlarımı saygı ile selamlıyorum.
PKK hareketi bize 'direnmektir yaşamak' felsefesini öğretti. Nerede olursak olalım, adaletsizliğe karşı direnmek bizim için boynumuzun borcudur. Uluslararası komplo ile Kürt halkını yok edebileceklerini sananlara Kürt halkı varlığını savunabilmek için en görkemlice direnişlerini ortaya koyacağıma hiç kuşkum yoktur.
Ben de bu toplumun bireyi olarak özellikle sözde demokrasinin beşiği dedikleri Avrupa ülkelerini protesto ediyorum.
CPT önünde dirhem dirhem eriyen yoldaşlarımın göz, kulak ve dillerini kapatan kapitalist moderniteyi protesto ediyorum.
Alman devletinin polis şiddeti ve Kürtler üzerindeki siyasal baskıları lanetliyorum.
Kölece yaşamaktansa her bir Kürt özgürce yaşamak uğruna kavga etmeye davet ediyorum.
Mutlaka kazanacağız.
Önderliğin etrafında kilitlenen açlık grevinde bulunan arkadaşlar etrafında kenetlenelim halk olarak.

Be Serok Jiyan na be
Bijî Serok Apo

Heval Uğur

Ümit Acar

Silav hevalên heja silav,

Îro tiştê ezê çêkim ji bo Serokatî û protestoya dostaniya Elman û Tirka ye. Hûn jî dizanin ew (behsa dîktatora Tirkiyê Erdoğan dike) îro tê Elmanya ji bo vî ez vî protestoyê çêdikim. Yek ji bo Serokatiyê, bûye 20 sale zindanê li devleta Tirka de ye. Hûn jî dizanin ew 300 sale dostaniya Elman û Tirka heye. Hûn jî dizanin qetlîama Helebçê de sîlehê gazê Elmanan ve çebû. Li Rojavayê de çi qetliam çebibe giştek Tirk sîleh dayê wan û ew sîleh jî Tirk ji Elmanan standine. Îro dîsa Erdoğan tê Elmanya. Ji bo vî ez vî eylemê çêdikim.

Her tişt ji bo Kurd û Kurdistanê!
Bijî Serok Apo, Bijî Serok Apo, Bijî Serok Apo!
Şehîd Namirin!
Yan Mirin Yan Azadî

Ümit Acar

Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim Hamlesi süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eylemcilerinden mesajlar!

Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim Hamlesi kapsamında Leyla Güven ile onun öncülüğünü yaptığı süresiz dönüşümsüz açlık grevi eylemine yurtdışı ve Başûrê Kurdistan'da katılıp eylemlerini sürdüren eylemcilerin mesajlarını siz okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Leyla Güven (Amed)

Diyarbakır Cezaevi'nin bütün Kürtler açısından çok farklı bir maneviyatı vardır. Sakine Cansız'ın, Kemal Pir'in, Hayri Durmuş'un, Mazlum Doğan'ın gerçekten görkemli direniş sergilediği bir alandır. Kendi adıma ne siyasal partimle ne eşbaşkanı olduğum DTK'yla, hiç kimseyle paylaşmadan, bireysel olarak, bir Kürt kadını olarak, Sayın Öcalan'la kendisini tanımış, onun felsefesiyle kadın olma bilincini edinmiş bir Kürt kadını olarak, ben bu eylemi başlatmak istedim.

Ben Diyarbakır zindanında olduğum için diğer arkadaşlarıma göre daha şanslıydım. Çünkü Diyarbakır zindanı direniş zindanıdır. Diyarbakır zindanında her akşam Sakine, Kemal, Hayri beni ziyaret ediyorlardı. Diyarbakır zindanının maneviyatını yaşadım. Bu maneviyat beni ayakta tuttu. Devlet beni o maneviyattan koparmak istedi. Ama ben kopmayacağım. Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın tecrit altında olması bizim ayıbımızdır. Biz bu utançtan kurtulacağız. Sayın Öcalan ve İmralı Cezaevi'nde bulunan diğer arkadaşlarımızı da özgürleştireceğiz.

Eyleme başlarken de, AKP-MHP faşizminin bu konuda adım atmamak için direneceğini, kendim bu eylemde eğer düşecek olursam da şehit yoldaşlarımın kervanına katılacağımı biliyordum ama başarırsam bir halkın önderliğinin tecrit edilemeyeceğini bütün dünyaya kanıtlamak istedim. Bedenimi bu konuda seve seve Sayın Öcalan'ın özgürlüğü için feda edebileceğimi anlatmak istedim.

Önderlik sürekli, 'Ben gücümü halkımdan alıyorum' diyordu. Gerçekten bizim de halk olarak, bu halkın bir neferi olarak şimdiye kadar bu eylemi gerçekleştirmemiz ve Kürt Halk Önderi'ni özgürleştirmemiz gerekiyordu. Ama Önderliğimize özeleştiri veriyorum. Zamanında eylemleri yükseltmeyip, Önderliği özgürleştirmediğimiz için özeleştiri veriyorum.

Zülküf Arkadaşımız fedai bir eylemle bu sürece katkı sundu. Bu böyle bir mücadeledir. Onlarca arkadaşımız yaşamını veriyor gencecik yaşta, biz onlardan daha değerli değiliz.

Kahraman halkımız; zafer çok yakındır. 2019 yılında tecridi kıracağız ve halkımızı özgürleştireceğiz. Bütün dünya halkları iyi bilmelidir ki; tecrit içinde bir yaşamı asla kabul etmeyeceğiz. 2019 yılı, direnişimiz ile Kürt ve Kürdistan halkının direniş yılı olacaktır. Bu direniş ruhu ve inancıyla hepinizi selamlıyorum. Newroz bayramınızı yürekten kutluyorum.

Newroz pîroz be. Mutlaka kazanacağız.

Nasır Yağız (Hewlêr)

Berî 134 rojan Heval Leyla li zindana Amedê dema ku dest bi çalakiyê kir, weke daxwaza xwe ya pêşî, tecrîda li dijî Rêber Apo destnîşan kir û got, li dijî mirovahiyê ye û ez vê tecrîdê qebûl nakim. Min jî got gerek ez jî wek rexnedayînê nêzik bibim. Emê dengê zindaniyan hîn bilindtir bikin û emê vê biryarê hîn xurttir bikin. Bi vî awayî ev 121 roj e ku em di çalakiyê de ne. Roja yekem biryara min, moralê min û coşamin çawa be îro jî ew biryar û coşamin hin xurttir bûye.

Peyama dawî jî îro li çar aliyê cîhanê bi taybet jî li çar aliyên Kurdistanê pîrozbahiya Newrozê, bi tevlîbûna Newrozê bi taybet jî li Amedê, li Wanê, li Batmanê, li Cizîra Botan peyamên herî xurt me stendin. Êdî gel jî wiha got: Daxwaza we daxwaza me ye jî. Ewqas tundiya ku li dijî gelê Amedê tê kirin, ewqas êşa ku li ser gelê Amedê tê kirin, ewqas zilm û zora ku li ser wan hate kirin, bi ser ewqas xeteriyan de jî bi mîlyonan tevlî mitînga Newrozê bûn, bûne şopdarê rêya Heval Zulkuf. Mîlyonan got, emê tecrîdê bişkînin. Emê vê tecrîda ku bi taybetî li dijî Rêber Apo tê kirin û li ser gelê Kurd tê kirin, emê bişkînin.

Bi vî awayî ez îro bejna xwe li ber vî gelî ditewînim û bejna xwe dîsa li ber rihê Heval şehîd Zulkuf ditewînim. Ez vê sozê disa didim ku, emê bibin şopdarê rêya wan. Emê bi rihê wan bi serkevin. Berdêla wê çi dibe bila bibe, weke Şehîd Çiyager jî gotî, wê dawiya wê bi heybet be. Ez vê peyamê jî dikarim bidim.

Heya dawî emê li berxwe bidin.

Dilek Öcalan (Fransa-Strasbourg)

Önderliğimiz 20 yıldır ağır bir tecrit altında İmralı Adası'nda tek başına tutulmakta. Buna karşı her ne kadar eylemler ve etkinlikler yapılsa da bu tecrit aşılamadı. Ve bu tecridin daha da ağırlaştığı bir süreçte bizler bu eylemle birlikte aslında diyebiliriz ki, yarım kalan, yapılamayan birşeyin tamamlanma aşamasını başlattık.

Tabii bu direnişi halkla birlikte yürütüyoruz. Bu direniş halkla bütünleşince anlam kazandı. Bugüne kadar sağlanan gelişme ve kazanımlar da bu direnişin halk tarafından sahiplenilmesi sonucu oldu.

Eylemimiz artık önemli bir aşamayı geride bıraktı. Bu aşamadan sonra artık hepimiz zafere kilitlenmiş durumdayız. Zaferden başka bir seçenek kabul etmeyeceğiz.

Bu temelde, başta kadın ve gençler olmak üzere, bu eylem her alana taşınmalı, bir an bile boş durmadan demokratik eylem ve etkinlikler sürdürülmelidir. Newroz dolayısıyla da bu mücadeleyi yükseltip zafere taşıyarak bu süreci halkımızın özgürlük bayramına dönüştürebiliriz.

Gülistan Çiya İke (Fransa-Strasbourg)

Kadınlar için Önderliğin anlamı farklıdır. Kadınların Önderliği sahiplenmesi, kendi özgürlüğünü sahiplenmesi olarak anlam kazanıyor. Özgürlüğümüzün kilidi, özgürlüğümüzün özü de Önder Abdullah Öcalan'dır. Önderlik ile kimlik ve kişilik kazandık, örgütlü birey haline geldik. Dolayısıyla kadının canını ortaya koyarak Önderliği sahiplenmesi son derece anlamlıdır. Özeleştirimiz olması açısından bu hamlenin geç kalınmış bir hamle olduğunu da belirtmek istiyorum.

Bizler bir eylem ve de dolayısıyla bir direnişteyiz. Sürece cevap olacak nitelikli eylemlerin yapılması gerektiği ortadadır. Ama direnişi büyütmemiz gerekiyor.

Eylemimizle, yetersiz yoldaşlığımızı gidermeye çalışıyoruz. İmralı tecridini kırıp, Önderliğin özgürlüğünü sağlamaya çalışıyoruz bu açlık greviyle. İnancımız odur ki, bu eylem vicdanlara bir ses katar.

Nurgül Başaran (Fransa-Strasbourg)

Açlık grevlerinin en temel amacı; bu dönemde başta Türk devleti ve uluslararası güçlerin Önderliğimizi bize unutturma amacına karşı Önderlikle buluşma, bütünleşme noktasında bir ısrardır, bir duruştur. Bu anlamda sorumluluklarımız, görevlerimiz, anlayış ve duruşumuz direniş temelli olmalıdır. Tüm alanlardaki mücadele iç içedir. Ne olursa olsun örgütlülüğün daha üst bir aşamaya çıkması gerekiyor. Halkın ciddi anlamda bir sahipleniş sergilemesi gerekiyor.

Tüm değerlerimizin toplamı Önderliğimiz İmralı'da, tabii ki bu direnişin öncülüğünü yürütüyor, bunun için Önderliğimiz bizim için halktır, şehitlerdir, yoldaştır, önderliktir. Tüm bunların ifadesidir. Kürt halkının tarihidir, geçmişidir, geleceğidir.

Kürdistan'ın her tarafında ve Avrupa genelinde biz daha fazla Önderliğimizi anlattıkça özgürleşeceğiz, bu tecrit üzerimizden kalkacak ve gerçekten kadın olmayı, toplum olmayı, toplumsallaşmayı açığa çıkartmış olacağız. Bu da direnişle olacaktır. Bu direniş yükseldikçe de kazanacağımıza inanıyoruz.

Mutlaka kazanacağız!

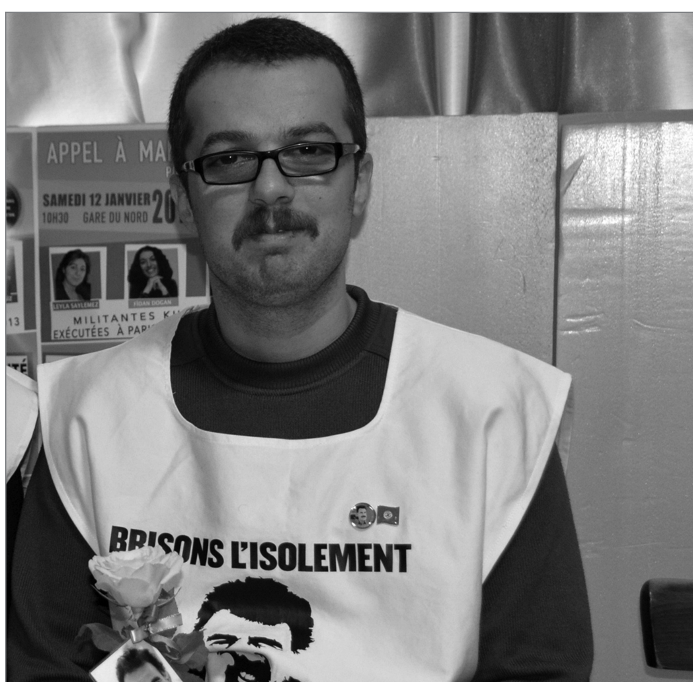

Mustafa Sarıkaya (Fransa-Strasbourg)

2019 Newrozu'nu böylesi bir direniş ruhuyla karşılamak ayrı bir anlam, güzellik taşıyor, yaşatıyor. Halkımızın özellikle son yıllarda karşılaştığı topyekun imha saldırıları, kültürel ve fiziki soykırım saldırıları büyük bir direnişle karşılık buldu. Halkımız yaşadığı her yerde, başta Rêber Apo'nun İmralı'da geliştirdiği büyük direniş etrafında, özgürlük arayışından ve inadından vazgeçmeyeceğini ispatladı. Halkımızın artık hak ettiği özgür Önderlikle özgür ülkede yaşama istencini başarıyla karşılamak, zaferle taçlandırmak gerekiyor. Açlık grevi direniş dalgası önemli bir aşamayı geride bıraktı. Bizim kendi gündemimize dönmemizi, Önderlik gündemi ile birleşmemizi sağladı. Bu direnişle kesinlikle İmralı'nın tecrit duvarları yıkılacak, faşizm alaşağı edilecektir.

Eylemin kendisi başlangıç itibarıyla bir çağrıydı. Daha fazla yapılabilir mi, yapılabilir. Ama artık bu yola girilmiştir, bu sonuca mutlaka ulaşılacaktır.

Her tarafta muazzam bir direniş var, esas olan budur. Bu bir kervandır, tarihimiz bunun sembolleri ile doludur. Dolayısıyla yakın zamanda halkımızın istediği sonuçların ortaya çıkacağına inanıyorum.

Şiyar Serxwebûn (Fransa-Strasbourg)

Ez ji bajarê Rojhilatê Kurdistanê Serdeştê me. Ev 94 rojin li Strasbourgê em 14 heval bi hev re di berxwedanê de ne. Her roja ku derbas dibe hêvî û moralê me zêdetir dibe. Ji ber ku em digihin armanca xwe. Armanca me çiye? Armanca me azadiya Serokatî, şikandina tecrîdê, şikandina faşizmê, şikandina Erdoğanê faşist e û serketina gelê Kurde. Ez xwe şermezar dibînim li hemberî Serokê xwe. Û divê ez bi dil û can li berxwe bidim. Bila hemû dinya bizanibe ku eger em bi hezaran jî şehîdan bidin em gavek şûn ve navêjin.

Berxwedan ne tenê greva birçîbûnê ye. Em li vir bi rola xwe radibin. Divê hûn jî derkevin qadan, bibin bersiv.

Em ji serketinê zêdetir tiştek din nafikirin. Serketin ji bo min ji her tiştî girîngtir e; ji canêmin jî girîngtir e. Heta Serokati azad nebe, heya faşizm têk neçe em gavek şûnda navêjin.

Û dibêjim serketin, serketin, serketin.

Bê Serok Jiyan Nabe!

Ramazan İmir (Fransa-Strasbourg)

Bu aşamadan sonra tecridin, izolasyon politikasının devam etmesi kesinlikle bizim açımızdan kabul edilemeyecek bir durumdur. Yoğunlaşmamız, Önder Apo ile ne kadar birleştik, bütünleştik üzerinedir.

Direnildiği zaman sonuç alındığını defalarca ispatlamış bir halk ve hareket gerçekliği var. Bu çerçevede bu birikimi, bu deneyimi bu direniş sürecinde bütünleştirmek çok çok önemlidir. Biz halkımızla birlikte bu direnişimizi kesinlikle başarıya ulaştıracağız.

Şu an Kürdistan ve Türkiye'de faşizm doruk noktasını yaşıyorsa aynı zamanda bir yıkılış, parçalanma sürecine de dayanmıştır. Uçurumun kenarına gelmiş bir faşizm gerçekliği var. Ama uçurumun kenarına gelen de, kendini sağlam tutmaya yönelik gayret içerisinde olur. Yapmamız gereken; direnişi daha da yükseltmek, o uçurumdan o faşizmi, o zihniyeti atıp parçalanmasını hep birlikte izlemektir. Çağrımız bu çerçevededir.

Egîd Ural (Fransa-Strasbourg)

Armanca me ewe ku, bi vê çalakiyê tecrîda li dijî Serok bişkînin. Birastî meriv bêje; ne bi tenê tecrîda li dijî Serok, tecrîda li dijî me, li dijî civakê em bişkînin. Tecrîd li ser navê Serok bû lê bi piranî jî li ser civakê bû. Armanca vê çalakiya me ewe ku, em vê tecrîdê bişkînin. Dîsa em moral û coşê bidin civakê, vî gelî bixin bin sîwana rêxistinê û birêxistin bikin, hê bêhtir wan xurt bikin.

Divê em li gorî demê xwe amade bikin. Dem çi ji me dixwaze li gorî wê em jî xwe amade bikin ku bi wê amadebûnê em nêzîkî civakê bibin, em civakê ji aliyê moral û motîvasyonê ve xurt bikin ku em karibin civakê rakin ser piyan.

Çi erka ku bikeve ser milê me em jê re hazir û amadene ku vê tecrîdê bişkînin û emê bişkînin jî. Dîsa em silav û rêz li tevahî gelê xwe yê her çar aliyên Kurdistanê dikin.

Serketin ji we hemûyan re.

Nimet Seven (Fransa-Strasbourg)

Bütün arkadaşlar ilk kez, Önderliğin esaret koşullarını kabul etmeme kararlılığını bu direnişle açığa çıkarttık. Bunu bir tavra, bir örgüte dönüştürürsek Kürdistan toplumu özgürleşir ve çağın en büyük devrimini gerçekleştiririz ve bu mümkündür. Ve şunu çok iyi biliyoruz; bu direniş Önder Apo'yu yaşatacaktır; yine bu direniş Önder Apo'yu özgür yaşar ve özgür çalışır konuma getirerek, Kürdistan toplumunun özgürlüğünün olanaklarını yaratacaktır.

Biz direnenler diyoruz ki, "Yediğiniz yemekte, içtiğiniz suda bir dakika da olsa Önder Apo'yu düşünün. Yine bir dakika da olsa, 24 saatte bir dakika da olsa mücadele edin. Bunu herkes yapabilir. Herkesi Önder Apo için mücadele etmeye çağırıyoruz. Özellikle de yoldaşlarımızı çağırıyoruz. Biz şimdiden kazandık; bunu yaparsak biz bir ulusun özgürlüğünü, Önder Apo'nun özgürlüğü ile birlikte kökleştireceğimize inanıyoruz.

Kardo Bokanî (Fransa-Strasbourg)

Me bi moralekî xurt, bi biryardarî, bi hêviyeke mezin dest bi vê çalakiyê kir. Çalakiya me jî, ji xwe di despêkê da armanca xwe hebû. Armanc şikênandina tecridê bû. Heya niha jî bi baweriya ku me dest bi xebatê kir, baweriya me her ku diçe zêdetir dibe û em bi biryartir dibin. Em bi israr û bi biryar in ku heya dawî em li ser çalakiya xwe bimeşin. Ji xwe çalakiye me faşîzma Tirk pir tengav kiriye. Bi taybet çalakiya herî pîroz û mezin, a Heval şehîd Zulkuf Gezen pir bi wate bû. Hê bêhtir di Bakurê Kurdistanê de hêdî hêdî gel radibe ser lingan, lê ev ne bes e. Ji ber kû me armanca xwe tam bi dest nexistiye; armanc divê vê carê teqez bi serkeve, Serokatî mafê xwe hebe bi malbat û parêzerê xwe re heftane dîdar bike.

Divê Newroza îsal berxwedan, serhildan ewqas mezin be ku em bikin sala serketinê. Yanî em hem Serokatî azad bikin hem Kurdistanê azad bikin. Peyama min ji bo gelê Kurdistanê ewe ku, rabe ser lingan. Li Serokê xwe xwedî derkeve, li nasnama xwe xwedî derkeve, li dîroka xwe xwedî derkeve.

Yüksel Koç (Fransa-Strasbourg)

Önder Apo üzerindeki tecrit hepimiz üzerindeki tecrittir. Toplumun tüm hücrelerine kadar yayılarak uygulanmak istenen bir tecrittir. Ve gelinen aşamada önümüzde iki yol vardır: Ya Önderliğimize tecrit ile birlikte bize dayatılan onursuz yaşamı kabul etmek ya da onurluca bir yaşam için fedaice direnişi seçmek.

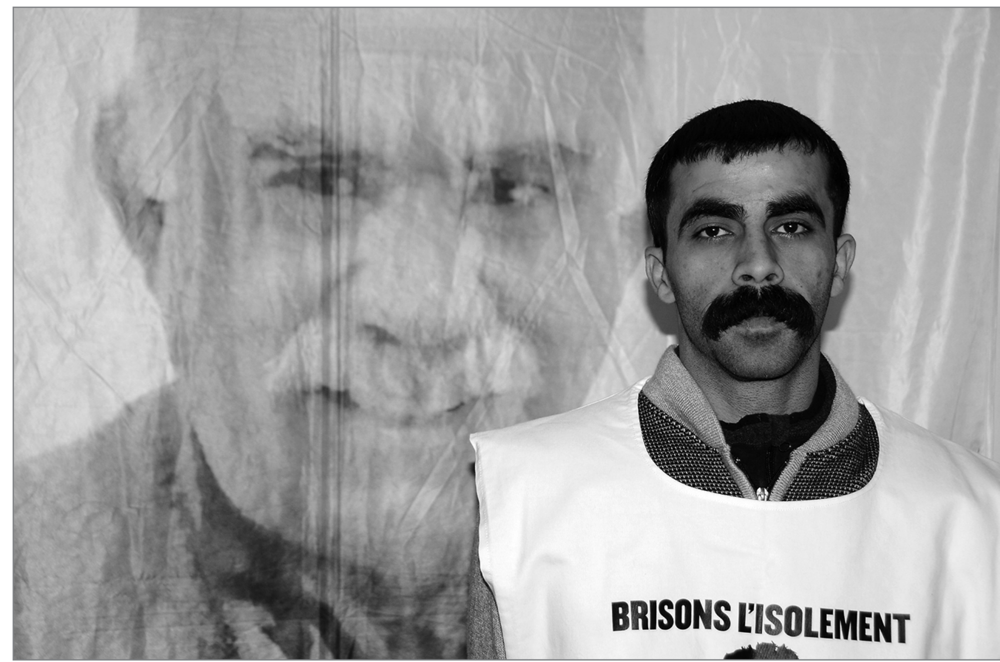
Bu anlamda da bütün eylemci arkadaşlarla birlikte özgür irademizle ikinci yolu seçtik. Bu konuda da bizim ölçümüz; Mehmet Tunç'tur, Asya Yüksel'dir.

Ben aynı zamanda bir babayım. Halkımın, Önderliğimin, mücadelemin yanısıra bir de kendi çocuklarımın yüzüne başım dik bakabilmem gerekir. Bu süreçte böylesi bir eylemde yer almak benim için bir onurdur.

Bu eylemle bütün halkımızın, toplumumuzun, meclislerimizin, bileşenlerimizin, kurumlarımızın, yoldaşlarımızın temel gündemine Önder Apo ve tecrit girdi.

Bu eylemde bulunduğum için mutluyum, çünkü bu hatamı düzelttiğimi düşünüyorum. Bedeli ne olursa olsun, kesin kazanacağız!0

Başaracağız, mutlaka kazanacağız!

Ekrem Yapıcı (Fransa-Strasbourg)

Sibe 21ê Adarê ye. Ez di serî de Cejna Newrozê li Serokatî û li hevalên zindanan pîroz dikim. Ji bo gel jî ez dikarim vê bêjim; yanî gelê me bi salane li berxwe dide û a niha jî li berxwe dide. Tenê di van salên dawî de bila çalakiyên xwe zêdetir bikin, emê bi serkevin û wê pir tişt bên guhertin. Bi salane herkes dibêje em şerê man û nemanê dikin, lê man û neman di van salan de diyar dibe. Îro weke gel tişta ku ji destê me tê ger em bikin emê serbikevin. Emê tecrîda li dijî Serokê xwe jî, li ser gelê xwe jî rakin û li Kurdistanê, bi taybetî li paytaxta Kurdistanê emê bi Serokatî re azad bijîn. **Serketin ya me ye, serketin ya gelê me ye.**

Deniz Sürgüt (Fransa-Strasbourg)

Eylemimize başlarken çok net ve berrak bir amaçla yola çıktık. Bu da Önder Apo'nun şahsında yürütülen tecridin parçalamasıydı. İlk günkü gibi aynı amacı gerçekleştirme motivasyonuna sahibiz. Bu amaç gerçekleşene kadar eylemimiz devam edecek.

Öncü Kürdistan gençliğine ve özellikle öncünün öncüsü genç kadınlara bir çağrı yapabiliriz. Bu dönemin öncüsü, inisiyatifi eline alıp alanlara çıkanlardır. Kimsenin bu dönemde; 'Ne yapılması gerekiyor' diye soru sorup bir öncülük beklememesi, kendisinin topluma öncülük etmesi lazım. Gençliğin bu potansiyeli Avrupa'da da, Bakur'da da fazlasıyla vardır.

Bu dönemde bu eylemin etrafında kenetlenmek, Önder Apo'nun etrafında kenetlenmek, Önder Apo'nun sesini haykırmak, onu duyurmak, Önder Apo'yu yaşamak en önemli çağrımızdır. Önderlik ısrarla gençliğe diyor ki; "Önderlik dediğimiz şey, gençliğin beyninde çakan özgürlük kıvılcımıdır, önderlik siz kendinizsiniz!" Dolayısıyla gençliğin bu anlamı kendisinde hissedip bunu alanlara taşıması lazım.

Kerem Solhan (Fransa-Strasbourg)

2015'te Luxembourg-Strasbourg arası uzun yürüyüşteyken Önderliğin heyetle son görüşme notu gelmişti. Önderlik orada, "Bu son görüşme olabilir" demişti. Giden heyete de, "Sizin de son gelişiniz olabilir" demişti. Yani Önderlik o günden bugünü görüyordu. Yani aslında bize o gün, bugün yapmamız gerekeni söylemişti. Biz gerçekten o gün böyle bir direnişe başlasaydık, bu süreçleri yaşamayacaktık.

Avrupa'da iki milyona yakın Kürt kitlesi var. Avrupa'da yaşayan tüm hakların verdikleri mücadele ve bedelleri vardır. Bizim de bugün verdiğimiz bedellere sahip çıkmamız gerekiyor. Yarın çok geç olacak. Bu direnişle tecridi kırmadan asla ve asla aydınlık bir dünya göremeyeceğiz. Önderlik Mezopotamya'da, Ortadoğu'da yaşayan bütün halklar için büyük bir aydınlıktır. Önderliği anlayıp etrafında kenetlenmemiz gerekiyor.

Ayvaz Ece (Fransa-Strasbourg)

Tecridin bu kadar uzaması bizim eksikliğimizdir. Tecridi kırmak, var olan tüm gücümüzü ortaya koymak, tüm örgütsel, kitlesel mekanizmaları harekete geçirmekle mümkündür. Henüz tecrit kırılmadıysa demek ki burada bir yetersizlik vardır.

Rojava'da Önder Apo çizgisinde gelişen devrim, kimsenin önünde duramadığı katliamcı DAİŞ çetelerinden tüm insanlığı kurtardı. Bu büyük başarıya Kürtler öncülük etti. Demek ki gerçekten Kürt halkı istediği zaman başaramayacağı şey yoktur. O güce sahiptir. Hiç kimse başarıdan başka bir ihtimal düşünmemeli; halk olarak bunu yapmaya hazırız ve başaracağız. Yeterki Önder Apo'nun bize sunduğu çizgide yürüyelim, o çizgiden çıkmayalım; bu başarı için yeterlidir.

Bütün halkımız güçlü, iradeli dursun; inancını, motivasyonunu yüksek tutsun, başarmaktan başka bir ihtimal tanımıyoruz.

Mutlaka başaracağız!

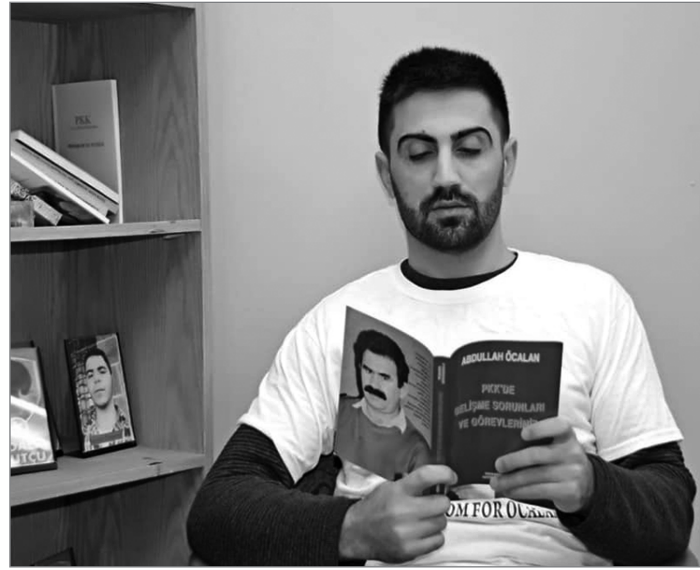
İmam Şiş
(Galler)

Zindanlarda direnen binlerce yoldaş ile aynı direnişte yer almak benim için bir onurdur. Zindan direnişçisi yoldaşlarımız emin olsunlar ki; bizler Avrupa'daki eylemciler olarak zindandaki yoldaşlarımız ile aynı kararlılıkla, Kürt halkının kutsal özgürlük taleplerinin yaratıcısı ve temsilcisi olarak gördüğümüz Önder Apo için verilen bu direnişte bedel ödemekten çekinmeyeceğiz. Bu direnişte bedel vermek bizler için olsa olsa ancak şeref ve gurur kaynağı olabilir.

Kürdistan halkının özgürlüğü için direnen şehitler ve Önderlik bizim için kutsaldır ve bu değerlere sahip çıkmak boynumuzun borcudur. Kürt halkının bu Newroz'la birlikte mücadeleyi yükselteceğine olan inanç ve bağlılık ile, tecriti kıracağız, faşizmi yıkacağız, Kürdistan'ı özgürleştirecek, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratikleştireceğiz diyor ve herkese başarılar diliyorum.

Yusuf İba
(Kanada-Toronto)

Bizler Leyla Güven Arkadaş öncülüğünde Önderlik üzerindeki tecriti kırmak amacıyla başlatmış olduğumuz açlık grevi eyleminin ilk gününde ne dediysek bugün de aynı kararlılık ve moralle eylemimize devam ediyoruz.

Bu eylem Kanada gibi bir ülkede kolay olmuyor, çünkü bu süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eylemi Kanada tarihinde bir ilktir. Herkes bu eylemlere çok yabancı ve mesafeli yaklaşıyor. Biz çaba harcarsak, Kürdistan gerçekliğini ve davamızın bir insanlık davası olduğunu doğru temelde yansıtırsak sesimizi duyuramayacağımız ve etkimizde bırakamayacağımız yer yoktur.

Bizler bu eylemden vazgeçmeyeceğimize göre sizler rolünüzü oynamalısınız. Bu sözüm CPT'ye, bu sözüm demokrasi ve insan hakları naraları atanlaradır. Herhangi bir direnişçi arkadaşımızın başına bir şey gelmesi durumunda siz Türk devletinden daha çok sorumlu durumda olacaksınız.

Mele Mustafa Tuzak
(Almanya, Duisburg)

Ev tecrîd di şexsê Serokatiyame de li ser hemu gelê Kurd û Kurdistanê de tê meşandin. Ji bo vê ew çalakî di şexsê Hevala Leyla Guven de destpêkir, Hevalê Nasir, hevalên zindanan, yên Strasbourgê, Gallerê, Kanadayê û hevalên Elmanyayê tevî hemû hevalan re gihişt roja me ya îro. Heta ku tecrîda li ser Serokatiyame û gelê me ranebe em çalakiyê xwe berdewambikin. Hetta rihême, nefesame hebe baweriyame bi gelê me re heye. Ew çalakî bû maneviyata serhildanekî ji bo Kurd û Kurdistanê.

Îro em di vir de di şexsê Hevalê Uğur Şakar, Zülküf Gezen, Ayten Beçet, Zehra Sağlam û Medya Çınar de şehîdên têkoşîna azadiya Kurdistanê bibîrtînin û bejna xwe li ber wan ditewînin.

Em ji gelê xwe re dibêjin êdî bes e, rabin ser xwe. Îro roja wijdanê ye, îro roja baweriyê ye, îro roja exlaq e. Ji azadîyê xweştir di jiyanê de, bi rûmettir tiştek tine ye.Her berdêleke me diêşîne, kîn û nefreta me li dijî dijmin divê xurttir bike. Dive her Kurdek li xwe xwedîbe.

Bê Serokati jiyan nabe. Azadî ji bo Kurd û Kurdistanê be. Û serketin ji bo gelê Kurd be.

Fadîle Tok
(Mexmûr)

Ez jî wek Kurdek, wek jineke penaber 20 sal zêdetire li penaberiyê dijîm; belkî em li Kurdistanê ne, lê dîsa jî em penaber in. Ji ber ku em penaberê azadiya xwe ne, penaberê nasnameya xwe ne, penaberê garantîkirina hebûna xwe ne. Ji ber wê em jî tevlî vê çalakiya bêdem û bêdorvegerbûn. Me got heta ev tecrîda girankirî li dijî Rêber Apo neyê şikênandin em ti carî dest ji vê têkoşînê bernadin, dest ji vê berxwedanê bernadin. Ji ber wê me jî destpêkir.

Emê wisa bikin ku dijminê me neçar bimîne gavan biavêje, vê tecrîda li dijî Rêberê me, li dijî gelê me, li dijî mirovahiyê rake.

Û serketinê dixwazim, serketin ya gelê Kurd e!

Hüseyin Yıldız
(Hollanda-Den Haag)

Den Haag'ta 19 Ocak'tan bu yana açlık grevindeyim.

Bundan 2631 yıl önce Ortadoğu'da büyük bir özgürlük devrimi yaşandı. 2631 yıl sonra yeniden Kürdistan'da büyük bir devrimsel çıkış yaşanıyor. Özellikle son 50 yıldır Önder Öcalan öncülüğünde Özgürlük Hareketi, yarı ölümü yaşayan Kürt halkından özgürlük direnişçileri ve kahramanları yarattı ve Kürt halkı Kürdistan'da büyük devrime yürüyor.

Bizler bu direnişte rolümüzü doğru oynayıp büyük bir kararlılık, fedai ruhla savaşan halk gerçekliğine uygun bir şekilde bu mücadeleyi sahiplenirsek faşizmi yıkmak, halkların özgürlüğü ve demokrasisini geliştirmek işten bile değildir. Direnen ve şehit düşen arkadaşlar şahsında bütün özgürlük direnişçilerini ve Kürt Özgürlük Hareketi'ni saygıyla selamlıyor ve bu mücadelenin mutlak zaferle sonuçlanacağına olan inancımı belirtiyorum.

Hasbi Çakıcı (Hollanda-Den Haag)

Bu yılki Newroz'u ayın 17'sinde fedaice bir eylem gerçekleştiren Zülküf Yoldaşımıza adamak gerekiyor. Leyla Güven Yoldaşımızın yapmış olduğu değerlendirmelerden de anlaşıldığı gibi; 'Bu sessizlik bizi öldürür,' demesine karşın, Zülküf Yoldaş'ın kahramanca yapmış olduğu bu eylem, halkın güçlü sahiplenmesiyle bu sessizliği kıracaktır.

Bu vesileyle, başta zindanlarda direnen tüm yoldaşlarımızın, Leyla Güven Yoldaşın, Avrupa'da, Kürdistan'da ve dünyanın dört bir yanında direnen yoldaşların Newroz'unu kutluyorum. Zülküf Yoldaşımızın eylemi karşısında saygıyla eğiliyorum.

Tüm halkımızın Newroz Bayramı kutlu olsun!

Cemal Kobanê (Almanya-Kassel)

Ez ji Rojava me. Îro 52 rojême bûn ku di greva birçîbûnê de me. Ev tişta ku em dikin wek dilopek ji behrê ye. Ev kêmasî ya me ye.

Li bajarê Kasselê ez û hevalê Ömer Bağdur em bi hev re di vê çalakiyê de ne. Mil bi mil em piştevanî didin hevalên greva birçîbûnê ku em bi vê çalakiyê tecrîda li dijî Serok bişkînin û Serokê xwe azad bikin. Em li ser çalakiya xwe ne. Bi moral in, moralê me xurte. Û di vê derê de ez bang li gelê Kurd dikim, ku rabe ser piyan, derkeve kolanan. Em piştgirî bidin hev, ku bi van çalakiyan tecrîda li dijî Serok Apo bişkînin.

Bê Serok Jiyan Nabe!

Ömer Bağdur (Almanya-Kassel)

Em gelekî bi coş in, bi moral in, serketin ya me ye. Bi rastî jî em serketinê nêzîkî xwe dibînin. Hevalê Zülküf Gezen birastî jî ti gotin ji me re nehişt. Em jî wek çalakgeran, xwe kêm dibînin. Serketinên mezin li hêviya me ne. Û ez hêvîdarim serketineke gelek xweş em bidest bixin.

Feqet diyar e çalakiya me têra vî tiştî nake. Divê em hinekî din jî zêdetir bikin, hinekî din jî berdêl bidin. Ez wek çalakgerekî Kasselê ji her tiştî re amade me. Heta azadiya Serok Apo û azadiya gelê Kurd carek din bikeve rojeva cîhanê û nav û deng bide. Û ez bi teybetî Newroza Cizîra Botan pîroz dikim.

Bê Serok Jiyan Nabe!

Şiyar Xelîl (Almanya-Nürnberg)

Daxwaza me şikandina tecrîda li dijî Rêber Apo ye. Di vê pêvajoyê de pêwîstiya gelê Kurd, pêwîstiya gelê cihanê; fikir û felsefa Rêber Apo ye.

Herkes dikare di vê pêvajoyê de gavekê bavêje. Her însanek dikare divê pêvajoyê de hevaltiyê bi Serok Apo re bike, hevaltiyê bi Heval Leyla Güven re bike. Ji bo vê divê em bikaribin vê berxwedanê mezintir bikin, bi hêz bikin.

Em herî zêde ji şehîdên xwe hêzê digirin. Ji ber têkoşîna şehîdan, her ku diçe têkoşîna me mezin dibe. Em deyndarê hevalên xwe yên şehîd in, deyndarê Serokatiya xwe ne, deyndarê gelê xwe ne. Ji bo vê divê em vê bêdengiyê bişkînin.

Bi rastî jî ji canê me zêdetir tiştekî me hebûya, di vê pêvajoyê de me yê ji bo Rêber û gelê xwe bidaya. Me ev canê xwe daniye holê.

Daxwazamin ew e, ku her kes xwedî li hevalên di greva birçîbûnê de ne derkeve.

Mehmet Ali Koçak (İsviçre-Cenevre)

Öncelikle Leyla Güven'in "Tecridi Kıralım Faşizmi Yıkalım Kürdistan'ı Özgürleştirelim" şiarıyla 7 Kasım'da Diyarbakır Zindanı'nda başlatmış olduğu süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eylemi, başta Kürt halkı olmak üzere devrimcilerin, demokratların ve insanlığın kanı üzerinde yaşamını sürdüren hırsız, faşist Erdoğan ve ortağı Bahçeli'nin beyinlerinde şok ve bomba etkisi yarattı.

Bizler içinse Sayın Leyla Güven'in Amed zindanında başlattığı eylem özgürlük ateşini harladı ve bizlere yeni bir yol açtı. Bu yol ise aydınlığın, özgürlüğün, barışın ve zaferin yolu oldu. Bu özgürlük ateşini büyüteceğiz, güçlendireceğiz ve bizler de o ateşin kıvılcımları olacağız.

Ayrıca Zülküf Gezen ve Uğur Şakar Yoldaşların eylemlerinin amacı; faşist TC'ye bir uyarı ve Kürt halkına da bir mesaj anlamını taşıyor. Artık sözün bittiği yerdeyiz. Kazanacağız; Kürt halkı kazanacak, insanlık kazanacak

Herêm Mehmûd (Kelar)

Ez ji bo şikandina tecrîdkirina Rêberê gelan, Rêber Apo li navenda herêma Germiyan, Kelarê di çalakiya greva birçîbûnê ya bêdem û bêdorveger de me. Tecrîdkirina Rêber Öcalan, weke tecrîdkirina gelê Başûr jî dibînim û tecrîdkirina temamê gelên Rojhilata Navîn dibînim.

Ez bang li temamê gelê me yê Başûr dikim da ku li çalakiyên greva birçîbûnê xwedî derkevin û daxwazên rewa yên çalakgeran bidin bihîstin. Daxwaziyamin ew e ku gelê Başûr li dijî dagirkeran û dagirkeriyê raweste. Bi rastî jî civaka Başûrê Kurdistanê di aliyê civakî, aborî, siyasî, exlaqî de hatiye dagirkirin. Li ser serê miletê Başûr dagirkeriya herî mezin heye.

Divê êdî miletê me vê bibîne û li gorî wê bibe xwedî helwest. Her çiqas ev çalakiya min ji bo şikandina tecrîdkirina Rêber Apo ye, ewqas jî ji bo şikandina dagirkerî û tecrîdkirina gelê Başûr e.

Dixwazim bi vê çalakiya xwe peyam bidim gelê Başûr da ku li dijî dagirkeran serî netewînin û bi îradeyeke xurt li dijî mêtingeriyê rabin.

Mirov dikare îro, sibe, an jî her kêlî bimre, lê belê ji bo min ya girîng mirina di oxira gelê xwe de wezîfeyeke pir pîroz e. Li şûna mirineke asayî, mirina bi fedayî ji bo min muqaddes e. Ez bi biryar im ku çalakiya xwe bibim serketinê.

Tenê daxwaziyamin, hêvî û bendewariyamin ji gelê Başûrê Kurdistanê heye ku bibin xwedî helwest û li dijî dagirkerî û tecrîdê bêdeng nemînin. Hêviyamin ji gel e, ne ji hizbên siyasî ye.

Bijî Rêber Apo!

Şivan Ağaoğlu (Avusturya-Viyana)

Bilindiği üzere, Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan'a yönelik uzun yıllara varan bir tecrit ve izolasyon uygulanmaktadır. Bizler açısından bu sadece Önderliğimize yönelik bir tecrit değil, onun şahsında tüm Kürdistan halkına uygulanan bir tecrittir. Bu tecrit ile Önderliğimizi halktan kopararak halkımızı da buna alıştırmak istiyorlar. Şunu bilmeliyiz ki; Önderliksiz bir yaşam mümkün değildir.

Bu tecritin kırılması sadece açlık grevinde bulunan binlerce yoldaşın eylemiyle olacak iş değildir. Halkımızın bu eylemlere daha güçlü sahip çıkmasıyla, demokratik tepkilerini ortaya koymasıyla tecrite son verebiliriz. Halkımızdan tek isteğimiz ve talebimiz; bu eylemlere ideolojik bir ruhla sahip çıkıp, gerçekleşen direnişe ses ve irade katmasıdır. Ve buna da inanıyoruz; zafer yakındır. **Kazanacağız, mutlaka kazanacağız!**

Sultan Yiğit (Avusturya-Viyana)

Bizim eylemimiz illegal değil, bir sivil itaatsizlik eylemidir. Çünkü, yaklaşık 3 yılı aşkındır Önderliğimizden bir haber alamıyoruz.

Avrupa kurumu olan CPT bu konuda görevini yapmıyor. Bizim taleplerimizden biri de, Avusturya hükümeti ve halkının buna sessiz kalmamasıdır. Yine Avusturya'daki insan hakları kurumları hareket geçmelidir. Bu kurumların sessiz kalmaları durumunda yaşanacak herhangi bir ölümden onlar sorumlu olacaktır.

Grevde olan bir eylemci olarak Kürt halkından isteğim, 'Artık Yeter' demeleridir. Halkın eylemlerini güçlendirmesi gerekiyor. Tek gündemimiz, Önderlik üzerindeki tecrit, açlık grevleri ve Kürdistan olmalıdır. Bu şekilde Önderlik üzerindeki tecridi kırabiliriz. Tecrit kırılırsa Kürdistan'ın özgürlüğü sağlanır.

Nahide Zengin (İngiltere-Londra)

Kürt ulusal mücadelesinde önderlik ruhuyla direnişi yükselten Sema Yüce Yoldaş, kadın özgürlük değeri olan 8 Mart'tan 21 Mart'a nasıl köprü olmuşsa, sevgili Leyla Güven Yoldaş da Kürt halkının özgürlük değeri Önder Apo için 7 Kasım'dan Newroz'a bir köprü kurmuştur. Tecridin ruhsal, fiziki ve ideolojik kuşatması altındaki Kürt halkı ve ağırlaştırılmış tecride tabi tutulan Önder Abdullah Öcalan üzerindeki baskı ve sessizliği kırmak adına ölümü kabul edenler, başta zindanlarda olmak üzere dünyanın pek çok yerinde direnişe geçmiştir.

Bizim, hak ve adalet savaşında üzerimize düşen görevi sonuçlandıracağımıza inancımız tamdır. Faşizmin halklar üzerinde yarattığı sessizlik kırılacak ve bu tecrit politikası son bulacaktır.

Selam olsun tüm direnen yoldaşlara, selam olsun zindanlara!

Ali Poyraz (İngiltere-Londra)

İmralı'da Önderliğimize uygulanan tecrit tüm topluma uygulanan bir politikadır. Bu onursuzluğu kabul etmeyen yoldaşlarımızın eylemi bizim de eylemimizdir. Bu onursuzluğu ve bu sessizliği daha fazla kabul edemeyeceğimizi belirterek 14 Mart 2019 tarihinde 3 arkadaşla Londra Kürt Toplum Merkezi'nde süresiz-dönüşümsüz açlık grevine başladık. Basın açıklamamıza bu gecikmenin özeleştirisini vererek başladık.

Eylem devam ederken Zülküf Gezen, Uğur Şakar ve Ayten Beçet Hevallerin şehadeti de bu çağrının aciliyetini ortaya koyuyor. 18 yaşında esir düşmüş gencecik bir kadının 24 yaşında kendini yoldaşlarına ve Kürdistan halkına feda etmesine nasıl sessiz kalınabilir? Bu en başta Kürtlerin onuruna, insanlığına yakışır mı?

Çağrım; bulunduğumuz her yerde Önderliğe, açlık grevi eylemcilerine ve zor koşullarda dik durarak direnen zindan direnişçilerine sahip çıkılmasıdır.

Mehmet Sait Yılmaz (İngiltere-Londra)

Halkımıza sözümüzdür; Leyla Güven öncülüğünde başlayan süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eyleminin dalga dalga yayıldığı zindanlar, Hewlêr ve Avrupa'daki arkadaşlarımızın yükselttiği direniş bayrağını yere düşürmeyeceğiz.

Başta özeleştirel yaklaştığımız bu süreçte AKP-MHP faşist iktidarının dayatmış olduğu bu sinmişliği, sessizliği artık Kürt halkının bir bireyi olarak kabul etmiyorum ve bu direniş bayrağını taşıyanların yoldaşı oluyorum.

Avrupa'da yaşayan bir Kürt bireyi olarak genç kadın ve erkek yoldaşlara çağrımdır: Kapitalist hayatın dayattığı bireyci yaşamın esas olduğu mezarlardan çıkın ve bu direnişin bir parçası olarak Önderliğimize, halkımıza ve kimliğimize sahip çıkın. Bugün yoldaşlarına sahip çıkmayanlar, yarın yaşanacak şehadetlere ağıt yakmasınlar.

DAİŞ sadece Derêzor'da değildir, DAİŞ aynı zamanda AKP'dir. DAİŞ Efrîn'dedir, Ezaz'dadır, Cerablus'tadır, Bab'tadır. DAİŞ Idlib'tedir. DAİŞ'e karşı mücadele buralarda da amansızca sürmelidir. AKP faşizmi yıkılmadan, askeri ve fiziki olarak DAİŞ'in ortadan kalkması zordur. AKP, varlığını DAİŞ'in varlığına bağlamış durumdadır. Çünkü; her ikisi bir gerçeğin iki ayrı yüzüdür.

DAİŞ sadece askeri olarak örgütlenmiş bir çete gücü değildir. Bundan dolayı DAİŞ'e ve AKP'ye karşı mutlak başarının yolu, gerçek devrimci öncülerin büyük mücadelesinden, özgür ve demokratik yaşamı inşa etmesinden geçiyor. Demokratik uygarlık başat bir uygarlık haline geldikçe kapitalist modernite kaybedecek, özgür insanlık kazanacaktır.

AKP ile DAİŞ birbirinin ruh ikizi ve soykırımcı davadaşlardır

Besê Hozat

2011 yılı Kürtler ve Ortadoğu açısından yeni bir süreci ifade ediyordu. 1990-1991 yılında Körfez savaşıyla başlayan, Önderliğimize yönelik 1998-1999 komplosuyla ileri bir aşamaya taşınan Ortadoğu müdahalesi, ilerleyen süreçlerde Üçüncü Dünya Savaşı olarak kimlik kazanacaktı. Ortadoğu'da savaş yoğunlaştıkça devletler yıkılıp, ordular dağıldıkça, şehirler yerle bir olup, yüzbinlerce insan katliamlardan geçtikçe, milyonlarcası göçtükçe ve yeni siyasi dengeler, ittifaklar geliştikçe artık birçok güç bu savaşa, Üçüncü Dünya Savaşı demekte hemfikir olacaktı.

Dünyada bugün ne yazık ki yine merkezi Ortadoğu olmak üzere bir Üçüncü Dünya Savaşı yaşanıyor. Ancak bu savaşın karakteri, yürütülüş tarzı ve yöntemi Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından biraz daha farklı bir biçimde gelişiyor. Üçüncü Dünya Savaşı bir önceki savaşlardan farklı olarak doğrudan askeri, siyasi ve ekonomik müdahalelerin yanı sıra, ağırlığını vesayet güçlerinin oluşturduğu bir tarzda yürütülüyor. Bu savaşın ideolojik, hegemonik ve kapitalist modernite yanı bir öncekilere göre çok daha ileri bir noktada seyrediyor.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın bu sekiz yıllık sürecinde vesayet güçleri olarak öne çıkan güçlerin başında El Kaide'nin parçası olan DAİŞ ve El Nusra geldi. Tabii aynı zamanda El Kaide-DAİŞ'in Türkiye yapılanması olan AKP, bu savaşta çok daha özel ve önemli bir yere oturdu. Herkes takdir eder ki, AKP'yi DAİŞ'siz, DAİŞ'i AKP'siz değerlendirmek çok eksik ve hatta eksikten de öte, yanlış bir değerlendirme biçimi olur.

El Nusra dediğimiz güç, El Kaide'nin Suriye yapılanmasıdır. DAİŞ ise, birçok yabancı kesimin de içinde olduğu, El Kaide'nin Irak ve Suriye örgütlenmesidir. Bu güçler özünden saptırılmış İslam'ın, siyasal ve diğer adıyla iktidar İslam anlayışının günümüzdeki en gerici ve en çürümüş halidir. Tüm Ortadoğu ve dünya gericiliğinin birikmiş ve ayyuka çıkmış biçimleridir. Dünya ve bölge hegemonik güçlerinin, Üçüncü Dünya Savaşı'nda bu gericiliği temel silaha dönüştürerek yıllardır halklara, kadınlara ve bölgenin tüm demokratik komünal değerlerine karşı kullanmaları, üzerinde çokça durulması gereken bir konudur.

DAİŞ ilk olarak Irak'ta adını duyurmaya başladı. İktidar-İslam gericiliğinin DAİŞ adıyla ilk örgütlendiği merkezi yer Irak'tır. ABD'nin başını çektiği Uluslararası Koalisyon'un, 2003'de ikinci Irak müdahalesi ve Saddam'ın devrilmesinden sonra Irak'ın BAASçıları, ilerde DAİŞ'e dönüşecek yapıyı örgütlemeye başladılar. İlk günden itibaren Türkiye bu güçlerin örgütlemesinde rol oynadı. Belli başlı liderlerini Türkiye'de barındırdı, korudu, besledi ve destekledi. Türkiye bu güçleri yıllarca Irak Şii hükümetine karşı kullandı, hegemonik bölge politikasını, Sünni-iktidar-İslam'ı ideolojisi üzerinden yürütmeye çalıştı. Sürekli kanayan Filistin sorununu da gerektiği zaman, korkunç bir istismara dönüştürerek, sade Müslüman ve Arapları kandırmayı, duygularını sömürmeyi elden bırakmadı.

El Kaide ve DAİŞ gibi, AKP de uluslararası güç ve sermaye odaklarının amaçsal bütünlüğü içinde YDD bağlamında BOP/GOP ekseninde bir ABD projesiydi. ABD, 'Ilımlı İslam Projesi' adı altında AKP yoluyla Türkiye'yi Ortadoğu'da ve İslam dünyasında bir model ülke haline getirmek istiyordu. AKP, Gülen Cemaati'nin büyük desteğiyle kısa sürede İktidar-İslam ideolojisini iktidara taşıdı, devletleşti. ABD'nin AKP'ye biçtiği misyon, kendisini ılımlı İslam safsatasıyla bir model haline getirmek ve tüm bölgeye ihraç etmekti. ABD, İslam dünyasını bu biçimde kontrolünde tutacağını hesaplıyordu. AKP-Gülen ittifakı Türkiye'de ABD'nin öngördüğü siyasal İslam'ın kurucu gücü olacaklardı ve bu modeli bölgeye ihraç ederek hakim kılacaklardı. Hedeflenen buydu.

AKP ve DAİŞ ilk günden birlikte yol yürümeye karar vermişti

AKP, Gülen Cemaati'nin, dolayısıyla ABD'nin ve Avrupa'nın desteğiyle devleti ele geçirdikten sonra ABD'nin ve Avrupa'nın çıkarları dışında hareket etmeye, DAİŞ çizgisinde örgütlenmeye ve siyaset yapmaya başladı. AKP, Cemaat'i tasfiyeye yönelmesinin ardından, ABD'nin kontrolünden çıkan DAİŞ ile stratejik ittifakını sistemleştirip, perçinleyerek kendisini ortaya çıkaran ve iktidara taşıyan hegemonik güce ters düştü. Çünkü DAİŞ, ABD'nin ve İsrail'in kontrolünden çıkmış, herkesi tehdit eden bir yola girmişti. DAİŞ'in örgütlendiği ilk süreçlerde de ABD'nin çeşitli çıkar hesaplarıyla ona desteği olsa da Türkiye'nin DAİŞ'e desteği çok ileri düzeydeydi. Yani AKP ve DAİŞ ilk günden birlikte yol yürümeye karar vermişti. Çünkü AKP hem Kürt soykırım politikalarında ve hem de bölgeye dönük hegemonik politikalarında kendisiyle aynı dünya görüşüne sahip olan bu güçten faydalanmak istiyordu.

Bundan kaynaklı, esas olarak Türkiye'nin desteği sayesinde DAİŞ Irak'ta güçlendi, Musil başta olmak üzere birçok alanı ele geçirdi ve Bağdat'a dayandı. Şengal'e, Maxmur'a, Kerkûk'e saldırdı. Hewlêr yakınlarına kadar geldi ve DAİŞ'in saldırılarından dolayı halk, önemli oranda yerlerini terk etti. DAİŞ Musil'dan sonra en büyük ikinci saldırıyı 3 Ağustos 2014 yılında Şengal'e yaptı ve ardından Rojava'ya, Kobanê'ye saldırdı. Suriye coğrafyasının önemli bir kısmını işgal etti. Irak'ta yaşandığı gibi Suriye'nin tarihi ve kültürel birçok yapısını yok etti. Palmira (Tedmur) tarihi kenti bu yıkıma, en acı örneklerden biridir. Tüm bu saldırılarda Türkiye DAİŞ'e siyasi, ekonomik, askeri her türlü desteği sundu.

Türkiye'nin DAİŞ ile ilişkileri ve birlikte geliştirdikleri saldırılar, kendi başına onlarca kitap konusudur. İnanıyorum ki ilerde bunun üzerine çok yazılıp çizilecektir. Aslında eli kalem tutan, kafası çalışan herkesin AKP ve DAİŞ'in kirli ilişkilerini her yönüyle açığa çıkarmaları gerekiyor. Bu yönlü bir çalışma Türkiye ve bölge toplumuna katkısı kadar tüm insanlık açısından da büyük bir katkıdır, hizmettir. Hiç şüphe yok ki AKP-DAİŞ ittifakı, Kürtler başta olmak üzere, bölge ve dünya halklarına, toplumuna çok büyük zararlar verdi. Kadınlara ve tüm insanlığa büyük acılar yaşattı, onarılması güç yaralara yol açtı.

AKP'nin DAİŞ ile ilişkileri ve kurduğu stratejik ittifakın temeli nereye dayanıyor? AKP'nin DAİŞ'e sunduğu bu sınırsız desteğin altında hangi zihinsel ve tarihsel hafıza var? Elbette bu gerçeği anlaşılır kılmak da son derece önemlidir. Şimdi daha iyi anlıyoruz ki aslında DAİŞ'in Türkiye'deki ismi; AKP'dir. DAİŞ bir bakıma AKP'nin Ortadoğu kimliğidir, AKP de DAİŞ'in Türkiye kimliğidir. DAİŞ'in lideri Bağdadi değil, Erdoğan'dır. Bağdadi Erdoğan'ın kod ismidir. Bu gerçeği biz Kürtler çok iyi anlamış ve kavramış bulunuyoruz. Dünya ne kadar anlıyor ve kavrıyor bilemiyoruz fakat bizim bunu tüm dünyaya anlatma görevimiz de vardır.

El Kaide'nin Afganistan merkezli bölge ve dünya gündemini işgal ettiği yıllarda AKP'nin o zamanlar adı AKP olmasa da örgütlenme süreci aslında El Kaide'nin ilk ortaya çıktığı bu yıllara dayanıyor. Türkiye'de 12 Eylül faşist askeri darbesi olarak bilinen süreç, 21 yıl sonra 2001'de AKP adını alacak bu yeşil faşizmi ortaya çıkaracaktı. AKP'nin dayandığı ve üzerinde yükseldiği zemin 12 Eylül faşist askeri darbesinin açığa çıkardığı siyasi konjonktürdür. AKP 12 Eylül faşist darbesinin yeni türemesi olarak ortaya çıktı ve adım adım gelişti. Süreç içerisinde çok güçlü bir uluslararası desteğin yanı sıra Türkiye'deki tüm faşist gerici yapıların da büyük desteğini alarak, örgütlenme alanını büyüttü.

AKP'nin iktidara getirilmesinin temel nedeni Kürt soykırım planıdır

12 Eylül askeri faşist darbesi zaten özgürlük ve demokrasi isteyen Kürtlere, Kürdistan ve Türkiye devrimci, demokratik güçlerine karşı yapılmıştı. İktidar İslamı'yla Türkiye'deki ve Kürdistan'daki tüm devrimci dinamikler ve örgütlü yapılar tasfiye edilmek, Kürtler din kardeşliği demagojisiyle soykırıma uğratılmak isteniyordu. Faşist Türk ulus devlet sisteminin kuruluşuyla yürürlüğe konulan Kürt soykırım planı, iktidar İslamı'yla sonuca götürülmek isteniyordu. 12 Eylül faşist darbesiyle AKP'nin önünün açılmasının ve 2002'de iktidara getirilmesinin temel nedeni kesinlikle budur. Kürt soykırım planıdır. Kemalist rejimin başaramadığını iktidar İslamı'yla başarma arzusudur. Uluslararası güçlerin bundaki amacı sol, sosyalist devrimci güçleri ve dinamikleri tasfiye etmek, Türkiye'yi tamamen kendine bağımlı-güdümlü bir model haline getirmek iken, Türk ulus devlet gericiliğinin temel amacı da tüm bu genel hedeflerin yanı sıra esasta Kürt soykırımını gerçekleştirmekti. Türkiye'nin El Kaide'si AKP bu konuda bulunmaz bir fırsattı ve bu fırsatı Kürt düşmanı ırkçı-ulusalcı devlet içi güç odakları en iyi şekilde değerlendireceklerdi. Nitekim öyle de yaptılar. Kürtler üzerinde en büyük soykırım politikaları, AKP'nin iktidarda olduğu süreçte yürütüldü.

AKP, Kürt soykırım politikalarını, 2002'de iktidara geldiğinde 2013 yılına kadar Fetullah Cemaati'yle iktidarı paylaşarak yürüttü. AKP ile Cemaat'in on bir yılı bulan ittifakı Kürtlere soykırım yapma yarışıyla geçti. Her iki gücün ortaklaştığı ve korkunç bir çabayla yüklendiği şey Kürtlere soykırım uygulamak oldu. Soykırım uygulamalarını Müslüman kardeşliği, din istismarcılığı altında gizleyerek pervasız bir biçimde yürüttüler. Irak ve Suriye'de de bir nevi AKP'nin bölge örgütlenmesi olan DAİŞ eliyle bu politikayı sürdürdüler. AKP-Fetullah Gülen ittifakının-iktidarının Türkiye ve Kürdistan'da, DAİŞ'in Suriye ve Irak'ta Kürtlere soykırım saldırıları yapması hiçbir şekilde tesadüf değildir. 2013'den sonra iç iktidar savaşında AKP, Cemaat'i tasfiye edince bu defa MHP ve Ergenekon ile ittifak kurarak tüm gücüyle soykırım saldırılarını yürütmeye devam etti.

DAİŞ'in stratejik ittifakı olan AKP sekiz yıl boyunca Türkiye'de, Suriye'de ve Irak'ta DAİŞ ile birlikte Kürtlere karşı soykırım savaşı yürüttü, yürütmeye de devam ediyor. 23 Temmuz 2015'te Suruç'ta 33 sosyalist gencin katledilmesi, 5 Haziran 2015'te Amed mitingine yapılan saldırı ve yaşanan katliam, 10 Ekim 2015'te Ankara Gar katliamında 107 demokrat ve yurtsever insanın katledilmesi, yüzlerce insanın yaralanması, İstanbul, Antep gibi Türkiye'nin ve Kürdistan'ın birçok yerinde yaşanan saldırılar, AKP-MHP-DAİŞ ittifakının Bakurê Kurdistan'daki soykırım saldırıları olmaktadır. Başûrê Kurdistan'da Şengal, Mexmûr, Kerkûk ve Hewlêr saldırılarını aynı biçimde AKP-DAİŞ ittifakının soykırım saldırıları olarak değerlendirmek gerekiyor. Rojava Kurdistan'ında 17 Temmuz 2013'de El Nusra'nın Serêkanî'ye yaptığı saldırı, 2014 yılında DAİŞ'in Kobanê'ye saldırması, Kuzey Suriye'de birçok alanın işgal edilmesi, 2018 Efrîn işgali AKP-MHP-DAİŞ ittifakının katmerleşerek süren soykırım saldırılarıdır.

DAİŞ fikriyle ve zikriyle AKP ile aynı paradigmayı ve dünya görüşünü paylaşıyor

DAİŞ ortaya çıktığından bu yana gücünün ve enerjisinin büyük bir bölümünü Türk devleti ile birlikte Kürt soykırım saldırılarına vermiş bulunmaktadır. Bu bir tesadüf değildir ve olamaz. DAİŞ fikriyle ve zikriyle AKP ile aynı paradigmayı ve dünya görüşünü paylaşıyor. AKP ile DAİŞ birbirinin ruh ikizi ve soykırımcı davadaşlardır. AKP Türkiye'de, DAİŞ Irak ve Suriye'de hakim olduktan bu yana korkunç bir soykırım saldırısının, talanın, işgalin geliştiğini; halkların, farklı inanç ve kültürel toplulukların en kutsal değerlerinin nasıl yok edildiğini, büyük bir acıyla gördük, yaşadık.

AKP ve DAİŞ faşizminin kırılma noktası kuşkusuz Kobanê'de yaşandı. AKP-DAİŞ faşizmine karşı kazanılan Kobanê zaferi bu siyam ikizi faşist güce, büyük bir darbe oldu. Hepimizin çok iyi hatırındadır; DAİŞ halifesi Erdoğan, ''Kobanê düştü, düşecek'' diyerek DAİŞ'ten büyük zafer beklediğini açıkça ortaya koyuyordu ve bu konuda yaşadığı büyük heyecanı ve sevinci açığa vurmaktan, zerreyi miskal kaçınmıyordu. DAİŞ'in 2014 Kobanê saldırısı esas olarak AKP-DAİŞ'in ortak saldırısıydı. Türk devletinin Kürtlere soykırım saldırısıydı. Bu savaşı bizzat o zamanların Genelkurmay Başkanı olan Hulusi Akar'ın Pirsûs'tan yönettiğini, Türk subaylarının DAİŞ komutanlarıyla birlikte, Süleyman Şah Türbesi'nden saldırı kollarını koordine ettiğini, Türkiye'den tırlarla nice silah ve cephanenin DAİŞ'e gittiğini kimse inkar edemez. DAİŞ'in eğitimi, savaş taktiği, silahı, cephanesi, lojistiği ve her türlü sağlık hizmeti Türkiye'den gitti ve Türkiye DAİŞ'in ana karargahı, siyasi-askeri merkezi rolünü üstlendi.

Şengal zaferi bir bakıma Kobanê zaferinin müjdecisi oldu

Dünya DAİŞ'i en iyi Şengal, Maxmur ve Kobanê soykırım saldırılarıyla tanıdı. Dünya halkları AKP'nin faşist gerçeğini en iyi bu saldırılarla gördü. AKP'nin DAİŞ, DAİŞ'in AKP olduğunu bu saldırılar çok çarpıcı bir biçimde ortaya koydu. Şengal'de soykırım saldırısının Özgürlük Hareketi tarafından boşa çıkarılması ve Êzidîlerin soykırımdan kurtarılması, Kobanê zaferine ilham kaynağı oldu ve Kobanê savaşının kaderini belirledi. Şengal zaferi bir bakıma Kobanê zaferinin müjdecisi oldu. DAİŞ-AKP ilk büyük darbeyi Şengal'de aldı, ikinci büyük öldürücü darbeyi de Kobanê'de yaşadı. Kobanê zaferi DAİŞ-AKP faşizminin baş aşağı gidişinin başladığı, belinin kırıldığı bir sürecin başlangıcını oluşturdu. Rakka zaferi sonrası Dêrazor zaferi de DAİŞ'e ve ardındaki zihniyete, hegemonik güce, ölümcül bir darbe niteliği taşıyor. Bu zafer, kapitalist uygarlığa moderniteye karşı demokratik uygarlığın modernitenin çok önemli başarılarından biri oluyor.

Uluslararası güçler DAİŞ'i, Suriye'yi teslim almak, Irak'ta yeni bir yönetim dengesi oluşturmak ve Kürt Özgürlük Hareketi öncülüğünde bölgede giderek gelişen devrimci demokratik halk dinamiğini, Rojava devrimini tasfiye etmek, teslim almak amaçlı kullandılar. DAİŞ işbirlikçisi, kirli ittifak gücü AKP ise, Kürt soykırımını gerçekleştirmek, Irak ve Suriye'de kendi anlayışında bir rejim kurmak amacıyla DAİŞ ile birlikte Kürtlere ve bölge halkına karşı, ortak bir soykırım savaşı yürüttü. Kuşkusuz DAİŞ bölgeye sadece bir fiziki yıkım getirmedi. DAİŞ fiziki yıkımdan çok daha öte bölgede kültürel bir yıkıma neden oldu. DAİŞ'in halklar ve bölgenin inanç ve kültürel toplulukları açısından yol açtığı en yıkıcı sonuç belki de yaşanan kültürel soykırım ve yıkımdır.

DAİŞ faşist bir çete yapıdır. Bölgenin tüm kültürel, inanç değerlerine ve zenginliklerine düşmandır. İdeolojisi AKP gibi tekçiliğe dayanıyor. Tek din, tek dil, tek vatan, tek bayrak sözcükleri, gerçekten kültürel soykırım zihniyetini ve politikasını en iyi ifade eden sözcükler oluyor. Bu sözcükler AKP'nin ve DAİŞ'in bayrak yaptığı sözcüklerdir. AKP ve DAİŞ'e göre bu tekliğin dışında olan her şey mutlak yok edilmesi gereken düşmandır. DAİŞ'in ilk saldırdığı güçlerin Êzidîler, Kakaîler, Şebekler, Aleviler, Asuri-Süryaniler ve Kürtler olması, bölgenin kültürel zenginliklerini hedeflemesi DAİŞ'in bu kuruluş felsefesinin gereğidir. AKP'nin Kürdistan'da ve Türkiye'de yaptığını, DAİŞ bölgede yaptı. DAİŞ'i imal eden hegemonik güçler Ortadoğu'da büyük bir kültürel soykırım gerçekleştirmeyi hedefleyerek, kapitalist moderniteyi bölgeye hakim kılmak istediler. Bu anlamda aslında DAİŞ ve Türkiye'deki adıyla AKP, kapitalist modernitenin bölgedeki adıdır, yerel kimliğidir. Bölge kültürünü, tarihi dokusunu, kutsallıklarını, maddi ve manevi tüm değerlerini yok etmenin, kapitalist moderniteyi tüm boyutlarıyla bölgeye hakim kılmanın adıdır DAİŞ ve AKP.

Bu gerçeklikten hareket ettiğimizde DAİŞ'in kapitalist modernitenin bölgedeki çöplüğü, bölgenin maddi ve manevi değerlerini yok eden silahı olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Kapitalist modernist güçler ve Ortadoğu'daki karakolu Türkiye bu silahı Kürtlere karşı en etkili soykırım silahı olarak korkunç bir biçimde kullandı. Tüm gücüyle DAİŞ'i Kürtlere saldırttı. Çünkü Kürtler bölgenin tüm değerlerini, etnik, dini ve kültürel tüm zenginliklerini içerisine alan demokratik bir sistem kurmuşlardı. Bölge halklarına ve kadınlarına umut haline gelen, kadın özgürlükçü, demokratik ve ekolojik paradigmaya dayalı bir devrim yapmışlardı. Kadın öncülüğünde Kürtler Rojava devrimiyle insanlığın binyıllık özgürlük ütopyasını gerçeğe dönüştürmüşlerdi. Binlerce yıl sonra toplumsallığın ilk geliştiği topraklarda yine kadın ekseninde demokratik toplumsal bir sistem, yaşam buluyordu. Kadın ile erkek, yaşamı özgürce ve eşitçe paylaşıyordu. Egemen sistem ve kapitalist modernite bunu kendi varlığına karşı büyük bir tehdit, saldırı olarak algılıyordu.

Özgür Ortadoğu'dan kapitalist modernitenin sonu olacağı için korkuyorlar

Ortadoğu yeniden dizayn edilirken, Kürt Özgürlük Hareketi'nin hedef tahtasına oturtulmasının nedeni; Kürtlerin, halklar, kadınlar ve doğa lehine alternatif özgür bir yaşam ve demokratik bir sistem kurmak istemeleridir. DAİŞ'in ve DAİŞ'i yaratan zihniyetin özgür kadına, özgür Kürt'e düşmanlığı bir bakıma özgür insanlığa duyduğu bu tarihsel düşmanlığın, düşkünce bir dışa vurumudur. Sömürgeci ve işgalci bu güçler Kürtlerin, bölge halklarının ve kadınların özgürce ve insanca yaşamalarını istemiyorlar. Çünkü kadınlar ve halklar özgürleşse, bölgede demokratik bir sistem kurulsa, Ortadoğu demokratikleşse işgal, sömürü ve talan bitecek. Bundandır ki, sömürgeci sömürünün, işgalci işgalin, talancı talanın bitmesini istemiyor.

Korkuyorlar! Özgür kadının özgür toplum, özgür Kürt'ün özgür halk, özgür insanın özgür dünya olacağını biliyorlar.

Korkuyorlar! Özgür Ortadoğu'nun kapitalist modernitenin sonu olacağını biliyorlar. Korkuyorlar! Demokratik modernitenin, kapitalist moderniteyi alt edebileceğini yaşayarak gördüler; Kürt kadınıyla Arap kadınının, Süryani kadınının, Türkmen kadınının, Çerkez kadınının yan yana yürüyüşünde, halaya duruşunda, haykırışında, kurşun sıkışında gördüler. Savaş cephesinde Kürt gencine bedenini siper eden Arap gencinin derin yoldaşlığında, dostluğunda kaybedişlerini gördüler. Ulusları bir araya getiren demokratik konfederal sistem inşasında gördüler. Bitişlerini gördükçe Kürtlere ve Kürtlerin yanında saf tutan özgürlük ve demokrasi isteyen bölge halklarına saldırdılar. Efrîn işgali ve bu işgalin uluslararası güçler tarafından desteklenmesinin bu korkunun bir ürünü olduğunu herhalde hiç kimse inkar edemez.

Kürt özgürlük hareketi öncülüğünde Ortadoğu'da demokratik modernite yeniden diriliyor. Toplumsallığın beşiği Ortadoğu, özgür kadınlar ve özgür erkekler öncülüğünde insanlığını yeniden kazanıyor. DAİŞ ve DAİŞ'i yaratan zihniyet kaybediyor; özgür insan, özgür toplum kazanıyor.

Dêrazor'daki görkemli QSD direnişi demokratik modernitenin, kapitalist modernite karşısındaki direnişidir, savaşıdır. Bu savaş Baxoz köyünün özgürleştirilmesiyle bitmeyecek. DAİŞ'in fiziki ortadan kaldırılmasıyla da sonuçlanmayacak. DAİŞ kapitalist modernitenin Ortadoğu'daki çöplüğüdür. Bu çöplük sanıldığı kadar kolay temizlenmez. Binyılların birikmiş kiri, son yüz yıllık, iki yüz yıllık kapitalizmin irini var. Bu kir ve irin Ortadoğu toplumunu önemli oranda bozmuş ve çürütmüştür. Bunu temizlemek ve iyileştirmek uzun soluklu bir mücadeleyi ve kıyasıya bir savaşı ve demokratik inşayı gerektiriyor.

AKP faşizmi yıkılmadan, askeri ve fiziki olarak DAİŞ'in ortadan kalkması zordur

Kaldı ki DAİŞ sadece Dêrazor'da değildir, DAİŞ baştan beri ifade ettiğim gibi aynı zamanda AKP'dir. DAİŞ Efrîn'dedir, Ezaz'dadır, Cerablus'tadır, Bab'tadır. DAİŞ Idlib'tedir. DAİŞ'e karşı mücadele buralarda da amansızca sürmelidir. AKP faşizmi yıkılmadan, askeri ve fiziki olarak DAİŞ'in ortadan kalkması zordur. AKP, varlığını DAİŞ'in varlığına bağlamış durumdadır. Çünkü her ikisi bir gerçeğin iki ayrı yüzüdür. Bu açıdan AKP'ye karşı mücadele bir bakıma DAİŞ'e karşı mücadele olacaktır. AKP'nin Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) adıyla beslediği, Kürtlere ve Suriye halklarına karşı savaştırdığı çetelerin hepsi DAİŞ artıklarıdır. Bunlara karşı mücadele edilmeden ve bu güçler tasfiye edilmeden, DAİŞ'in etkisizleştirilmesi mümkün değildir.

DAİŞ sadece askeri olarak örgütlenmiş bir çete gücü değildir, DAİŞ aynı zamanda modernitenin tüm gericiliğini içinde taşıyan bir zihniyet ve anlayış, çürümüş ve yozlaşmış sürü kitlelerdir.

Bu açıdan DAİŞ'i, zihniyeti ve yarattığı, toplumun bir kesimine benimsettiği yaşam anlayışıyla yenmek, her zamankinden daha fazla devrimci öncülüğe ihtiyacı açığa çıkarmaktadır. DAİŞ bugün Türkiye'de AKP olarak ve bölgenin değişik yerlerinde farklı isimlerle varlığını sürdürüyor. Bu demektir ki DAİŞ ve AKP faşizmine karşı insanlık adına devrimci mücadele en güçlü bir biçimde sürmek durumundadır. Ortadoğu devriminin yolu kapitalist moderniteye karşı amansız bir devrimci mücadeleden geçmektedir. Kapitalist moderniteye karşı devrimci tavır almadan ve alternatif yaşam duruşunu ortaya koymadan, devrim yapmak söz konusu olamaz. Devrim, devrimci yaşam anlayışı, pratiği ve kültürüyle gelişir. Bir devrimci, 'Ben kapitalizme karşıyım ama yaşamına, kültürüne, sunduklarına karşı değilim' diyorsa ya da bunu demeden, sistemin sunduğu yaşamı su içer gibi içiyorsa ona devrimci diyemeyiz. Zaten devrimci öncü açısından yaşanan temel handikaplardan biri de budur. Kendisine devrimciyim, öncüyüm diyen bazı insanlar, kapitalist modernite yaşamından kopamadıkları için ona karşı radikal bir mücadele veremiyor, alternatif özgür bir yaşamı yaratamıyorlar. Ahlaki ve politik toplumu inşa etmede, Demokratik Konfederal sistemi örgütlemede büyük bir çaresizliği yaşıyorlar.

Öncülükte yaşanan geriye düşüşün ve bocalamanın esası, zihniyetteki ve devrimci yaşam anlayışındaki zayıflamadır. Kapitalist modernite, güdülerine esir hale getirilmiş, bireyci-bencil, doyumsuz bir insan tipi ve inanılmaz tüketici bir popüler kültür yaratmıştır. DAİŞ bu toplumsal düşüşün hayat bulmuş en ucube halidir.

DAİŞ'e ve AKP'ye karşı mutlak başarının yolu, gerçek devrimci öncülerin büyük mücadelesinden, özgür ve demokratik yaşamı inşa etmesinden geçiyor. Demokratik uygarlık başat bir uygarlık haline geldikçe kapitalist modernite kaybedecek, özgür insanlık kazanacaktır.

■■■

Dêrazor'daki görkemli QSD direnişi demokratik modernitenin, kapitalist modernite karşısındaki direnişidir. Bu savaş DAİŞ'in fiziki ortadan kaldırılmasıyla da sonuçlanmayacak. DAİŞ kapitalist modernitenin Ortadoğu'daki çöplüğüdür. Bu çöplük sanıldığı kadar kolay temizlenmez. Binyılların birikmiş kiri, son yüz yıllık, iki yüz yıllık kapitalizmin irini var. Bunu temizlemek ve iyileştirmek uzun soluklu bir mücadeleyi ve kıyasıya bir savaşı ve demokratik inşayı gerektiriyor.

DAİŞ'i, zihniyeti ve yarattığı toplumun bir kesimine benimsettiği yaşam anlayışıyla yenmek, her zamankinden daha fazla devrimci öncülüğe ihtiyacı açığa çıkarmaktadır. DAİŞ bugün Türkiye'de AKP olarak ve bölgenin değişik yerlerinde farklı isimlerle varlığını sürdürüyor. Bu demektir ki DAİŞ ve AKP faşizmine karşı insanlık adına devrimci mücadele en güçlü bir biçimde sürmek durumundadır. Ortadoğu devriminin yolu kapitalist moderniteye karşı amansız bir devrimci mücadeleden geçmektedir.

Direnişin zirveleştiği noktadır 8 Mart ve Newroz

Fatma Adır

Sema Yüce'nin direniş gerçekliğinin toplumsal, siyasal ve ideolojik arka planı oldukça derin ve tarihseldir. Bu anlamda, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile Newroz arasında oluşan bağın; ezilenlerin yaşam hikayesi ve tarihle ilgisi vardır. Aslında egemenliğe ve iktidarcılığa dayalı tarih anlayışının yazılı tarih dışı tuttuğu ve yok saydığı iki kesimin kesiştiği ve buluştuğu noktadır; 8 Mart ve Newroz.

Milattan önce yaşanmış bir efsane olarak ifade edilen Demirci Kawa direnişi, öz itibariyle Kürtlerin halk olarak, tarih boyunca yaşadıklarının söyleme kavuşması ve dile gelmesidir. Araya çağlar ve yıllar girmiş olsa da, yok sayılanların ve ezilenlerin yaşadıklarının denk düşmesi ve bir araya gelmesidir.

Bilindiği gibi Newroz, milattan önce 612 tarihinde Demirci Kawa önderliğinde Kürt halkının zulme ve zalime başkaldırışı ve karşı koyuşudur. Bir direniş, başkaldırı ve zalimle mücadele günü olarak anlam kazanmış ve günümüze kadar süregelmiştir. Kürt halkının çağdaş öncüleri ve direnişçileri şahsında, çağdaş bir mücadele günü olarak, anlamını derinleştirerek varlık kazanmış ve sürdürülmektedir. Newroz, bir bayram ve tarihi gün olarak anımsamanın ve kutlamanın çok ötesinde bir anlam kazanmış durumdadır. Öne çıkan yanı, direniş ve mücadeledir.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne vesile olan olay ise; Newroz'dan yani Demirci Kawa efsanesinden tam 2469 yıl sonra, ABD'nin New York kentinde yaşanmıştır. 8 Mart 1857 tarihinde 40.000 dokuma işçisi çalışma koşullarının düzeltilmesi istemiyle bir tekstil fabrikasında greve giderler. İşçilerin hak direnişine karşı, devletin güvenlik güçleri işçilere saldırır ve işçileri fabrikaya kilitlerler. Ve ardından kundaklanarak çıkarılan yangında 129 emekçi kadın katledilir. 1910 yılında 2. Enternasyonal kapsamında yapılan, Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda bu günün anısına, Clara Zetkin'in önerisiyle, Dünya Emekçi Kadınlar Günü ilan edilir. 8 Mart böylesi bir katliam karşısında direniş sürecini sembolize eden bir gündür.

Sema Yüce 8 Mart'ı ve Newroz'u birbirine bağlamış ve ortaklaştırmıştır

8 Mart ve Newroz'un bu kadar ortak ve birbirinin devamı, tamamlayanı haline gelmesi, direniş ve mücadele günü olarak anlam kazanması, Kürt halkı ve kadının ortaya koyduğu direniş iradesiyle bağlantılıdır. Kürt halkı ve kadının tarih içinde yaşadıklarının benzerliği belki de en büyük etkendir. Kadın, toplumun yarısı olarak, beş bin yıllık erkek egemen-ataerkil zihniyet ve iktidar tarafından yaşam dışına itilmiş, ezilmiş, sömürülmüş ve köle muamelesi görmüştür. Kürt halkı açısından da durum benzerdir. Erkek egemen tarihin kurban seçtiği ve emeği üzerinden yükseldiği bu iki kesimin tarihsel, toplumsal gelişimi ve direnişte ortaklaşmasının arkasında çok

Her insanın kolay yönelemeyeceği ve göze alamayacağı bu eylem türünü gerçekleştiren yoldaşların ortak noktaları, özgürlüğe olan bağlılıklarının tutku düzeyinde olmasıdır. Aynı zamanda halk ve kadın özgürlük çizgisinin zafer kazanacağına dair inançları çok güçlüydü.

önemli tarihsel gerçeklikler yatmaktadır. Kadın, varlığını koruma adına; direnmek, umut oluşturmak, bulduğu her imkanı ve zemini mücadele için değerlendirmek istemiştir. Çok büyük bedeller vererek, var olma ve özgür yaşamak adına bunu yapmıştır ve bu hayale tutunarak, kendini bu günlere taşırmıştır.

Kürtler de bu toprakların en kadim halkı olarak, kadına benzer bir tarihsel süreç ve durumla karşı karşıya kalmışlardır. İnsanlık tarihinin gelişim seyri içinde ilklere beşiklik eden bu toprağın ilk toplayıcıları, üretenleri, oluşturanları, insanların barınmasını sağlayanları, koruyanları ve inşa edenleridirler. Bir parçası oldukları doğa ile dost ve birbirinin tamamlayanı olma dışında farklı bir arayış ve amaç içinde olmamışlardır. Tarihi gerçeklikler böyle söyler. Bütün bunlara rağmen, ilk sömürü, işgal, gasp ve saldırının muhatabı ve mağduru haline getirilmişlerdir. Bu anlamda ezilmiş, sömürülmüş ve katliama uğramışlardır. Kadın mücadelesinin, Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle bu kadar erkenden ortaklaşması ve buluşması, kesinlikle bu gerçeklikle yakından bağlantılıdır.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesinde kadının erkenden özne haline gelmesi, kadının evrensel mücadele günü olan 8 Mart ile Kürt halkının kimliği ve direnişinin temsil günü haline gelen Newroz'u bir araya getirmede belirleyici olmuştur. İşte Zekiye Alkan ve Rahşan Demirel ile başlayan ve Sema Yüce ile zirvede Newroz'laşan Kürt kadın direnişi; kadının evrensel mücadelesinin bir parçası olan 8 Mart'ı ve Newroz'u birbirine bağlamış ve ortaklaştırmıştır. Bu hakikatin arkasında kadının, özgürlük ideolojisi, felsefesi ve mücadelesi ile buluşması yatar. Tarihsel olarak yaşanan benzerliklerin yanı sıra, Önder Apo'nun Kürt halkı ve kadında geliştirdiği ideolojik bilinç ve düşünce gücü, özgürlük yürüyüşü ve tercihi de belirleyici olmuştur. Kendiliğinden gelişen ve oluşan bir durumdan bahsetmiyoruz. Ezilen iki kesimin özgürlük arayışlarının, tarihin bu anında buluşması ve bir araya gelmesidir yaşanan.

Sema Yüce Yoldaş eyleminde; Kürt yurtseverliğini ve özgür kadın öncülüğünü buluşturmuştur

Sema Yüce Yoldaş'ın yaptığı tespit bu anlamda çok çarpıcıdır. "Mübalağasız, kişiliğimde yaşanan çatışma düzeyinde bin yılların bir çatışmasını hissediyor, duyumsuyorum. Bu, aynı zamanda kendimi aştığım AN'ı ifade ediyor. Bunun tesadüf olmadığını biliyorum. Bu durum Başkan Apo şahsında Kürt gerçekliği içinde verilen insanlaşma, sosyalleşme ve özgürleşme mücadelesinin, "Savaşta Zafer, Yaşamda Özgürlük" aşamasına gelmesiyle yakından ilişkilidir." Bin yılların çelişkisi ve çatışmasının, özgürlük felsefesi ve ideolojisi ile buluşmasının vardığı ve aktığı zaman diliminde, kadın özgürleşme mücadelesinin en çetin ve zorlu bir etabının öznesi haline gelmesi, içinde olunan mücadelenin yakıcılığını ve derinliğini ortaya koymuştur. Bu anlamda Sema Yüce Yoldaş; Kürtler ve kadınların, özgürlük mücadelesiyle yarattığı özgürlük değerlerinin korunması ve ilerletilmesi gerektiğine inanıyordu. Ama Önder Apo şahsında özgürlük mücadelesinin büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğunu, cezaevi koşullarında bile çok rahat fark etmişti. Çünkü saldırı ve tasfiyenin bir ayağı da kendisinin bulunduğu cezaevi zemininde oluşturuluyordu. Uluslararası komploya giden sürecin ayak seslerini duymuştu. Tedbir almak ve önüne geçmek istiyordu.

Uluslararası Komplo'nun öründüğü zamanı ve durumu Önderliğe yazdığı mektubunda tarif etmişti ve şöyle demişti Sema Yüce, "Gelinen aşamada düşman, büyük insanlık yürüyüşümüzü durdurmak istemektedir. Türk Genel Kurmaylığı bir süredir mücadelemize "marjinalleştirme" adı altında tasfiyeyi dayatmaktadır. Bu plan emperyalist merkezlerde hazırlanmış, bölge gericiliğini yanına almış ve Türk sömürgeciliği eliyle uygulanan, uygulanırken de iç ihanete dayanan bir plandır. Kürt işbirlikçiliğini ve onun mücadelemiz içindeki uzantılarını, kendisi için sosyal zemin kabul eden bu planın özü, insanlığın beşiği Mezopotamya'dan başlayan çağdaş insanlaşma yürüyüşünü Kürdistan'da, hatta Kürdistan içinde de dağlarda, tek tek şehirlerde, insan beyni ve yüreklerinde sınırlandırma, daraltma, içten içe çürüterek düşürme planıdır."

Zilan, Kadın Özgürlük Mücadelesinde çizgi ve tanrıça olarak tanımlanmıştır

Sema Yüce Yoldaş'ın, komployu erkenden fark etmesinde Zeynep Kınacı Yoldaş'ın eylemi üzerinde geliştirdiği yoğunlaşma ve derinleşmenin büyük katkısı olmuştur. Kürt kadınının özgürlük mücadelesinde ve tarih bilincinde kattettiği aşamayı Zilan (Zeynep Kınacı) Yoldaş, 30 Haziran 1996 yılında gerçekleştirdiği fedai eylemi ile ortaya koymuştu. Zilan Yoldaş'ın fedai eylemini gerçekleştirdiği 1996 yılı, Önderlik ve Harekete karşı büyük saldırıların olduğu bir dönemdi. 6 Mayıs 1996 yılında Şam'da Önderliğe karşı bir suikast saldırısı geliştirilmişti. Paralelinde, özgürlük hareketinin ülke içi çalışmalarını koordine eden merkez karargahına karşı da kapsamlı bir operasyon planlanmış ve harekete geçilmişti. Aynı dönemde karargahın bulunduğu Zap alanına operasyon yapılmıştı. Zap karargah çalışmalarında ise, Zeki (Şemdin Sakık) üzerinden tasfiye çalışmalarının alt yapısı oluşturuluyor ve hazırlığı yapılıyordu. Suikast saldırısının başarılı olması halinde, ülkedeki parti merkez karargahı ele geçirilecek ve özgürlük hareketi etkisiz kılınarak, tasfiye edilecekti. Üzerinde çalışıldığı, alt yapısının ve işbirliği için belirttiğimiz temelde gerekli ilişkilerin oluşturulduğu daha sonra çok net olarak anlaşılacaktı. Saldırının büyüklüğünü ilk fark eden ve hiç gecikmeden, müdahalede bulunan, yanıt veren ve bu eylemi ile de herkesi sorumluluğa ve mücadeleye davet eden, Zilan Yoldaş olmuştu. Bu eylem ile Zilan Yoldaş mücadelenin çıtasını yükseltmişti. Zilan Yoldaş'ın eyleminde öngörü, ideolojik derinlik, siyasi süreci doğru okuma, mücadele ve zafer duruşu vardı. Bundan dolayıdır ki, Zilan, Önderlik tarafından; Kadın Özgürlük Mücadelesinde Çizgi ve Tanrıça olarak, tanımlanmıştı.

Onlar, köklerinden kopan her bir çiçeğin, her bitkinin solup, kuruduğunun bilincindeydiler

Sema Yüce Yoldaş ise, "Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet ve Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum" diye tarif etmişti eyleminin amacını. Dikkat edilirse isimleri anılan tüm bu yoldaşların eylemlerini geliştirdiği dönemlerin temel özelliği, olağanüstü ve kritik olmasıdır. Özgürlük hareketine karşı kapsamlı tasfiye planlarının ve saldırıların geliştiği süreçlerdir. Her bir eylemin yaptığı etki bu anlamda tarihi değerde olmuş ve sürece yanıt oluşturmuştur. Hem düşmanın saldırılarına yanıt verme, boşa çıkarma ve hem de sürece öncülük etme anlamında bu yoldaşların eylemleri rol oynamış ve belirleyici olmuştur. Sema Yüce Yoldaş, özgürlük mücadelesinde özne ve öncü olmanın yüklediği sorumluluk bilincini daha da ileriye taşırmanın gereği ve sorumluluğu ile hareket etmiştir. Bu eylemi ile vermek istediği mesaj; direniş çizgisinde, 'Zafer ve Özgür Yaşam Çizgisinde Israr'dır.' Sema Yüce Yoldaş eyleminde; Kürt yurtseverliğini ve özgür kadın öncülüğünü buluşturmuştur. "Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum" demiştir. Özgür kadın hakikatinde ulaştığı zirve ve düzeydir bu.

Sema Yüce Yoldaş'ın mektuplarında izinde yürüdüğünü ifade ettiği, Ronahi ve Berivan yoldaşlar, 1994 yılında Avrupa'nın kurutucu, hissetmeyen, tanımayan, görmeyen ve soğuk gerçekliğine bir tutumdu. Bu eylem karşısında Önder Apo; "Özgürlük kolay olsaydı Ronahi ve Berivan yoldaşlar kendini yakmazlardı" diyecekti. Kapitalizmin Kâbe'sinde özgürlük mücadelesinin ateşten yakıcılığını, en sarsıcı biçimde bu yoldaşlar ortaya koymuşlardı. Kökleri üzerinde, kendi dili, kültürü ve kimliği ile var olmanın gereğine çağrı yapmışlardı. Ve şöyle demişlerdi: "Ülkeye, nasıl bir dönüş çağrısı yapalım? Kendimizi yakarak, kendimizi çağrı haline getirebiliriz." Kadın öncülüğünde ilk icatlar ile birlikte yaşamın ortakça oluşmasına öncülük eden Ana'nın ve toprakların terk edilmesinin yaratacağı, köksüzlüğün doğuracağı sonuçları biliyorlardı. Köklerinden kopan her bir çiçeğin, her bitkinin erkenden solduğunun ve kuruduğunun bilincindeydiler. Yaşasa bile zayıf ve güçsüz olacağını, esen her rüzgarda savrulacağını, Dersimli ve Maraşlı kadınlar olarak en yakıcı biçimde onlar yaşamışlardı. Kendi Ana topraklarında kadının, özgürlükte sağlayacağı kökleşme ile birlikte evrenselleşme ve güzel birlikteliklere daha büyük bir güven ile katkı sunacağını biliyor ve ona inanıyorlardı. Köksüzlüğün yaratacağı güvensizliğin ve etkisizliğin; kadının özgürlük mücadelesinde iddia, kararlılık ve mücadele konusunda tereddüt ve ikircikliklere yol açacağının farkındaydılar. Aynı zamanda çıtasını yükselttikleri özgürlük mücadelesinin kolay gerçekleşmeyeceğini, tarihte yaşanan örneklerden bilmekteydiler. Özgürlük mücadelesinin bu anlamda bedel gerektirdiğinin bilincinde olan yoldaşlardı. Aynı zamanda PKK öncülüğünde gelişen özgürlük kıvılcımını söndürmek ve yok etmek için emperyalist güçlerin harekete geçtiğini, yaşadıkları zemin ve karşı karşıya kaldıkları saldırıları da bizzat biliyor ve yaşıyorlardı. 1994 yılında, kapitalist devletlerin özgürlük hareketine karşı geliştirdiği saldırıların özgürlük mücadelesini zayıflatma ve tasfiye etmeye dönük olduğunun bilincindeydiler. Eylemlerine bu anlamda bütünlüklü bir rol biçmişlerdi. Eylemlerine büyük yurtseverlik, toprağa bağlılık, özgürlük tutkusu ve mücadelesi kaynaklık ediyordu. Bu yoldaşlar şahsında pratikleşen; tarihe ve özgürlüğe dair kadında oluşan bilincin eyleme dönüşmesiydi.

Her insanın kolay yönelemeyeceği ve göze alamayacağı bu eylem türünü gerçekleştiren yoldaşların ortak noktaları, özgürlüğe olan bağlılıklarının tutku düzeyinde olmasıdır. Aynı zamanda halk ve kadın özgürlük çizgisinin zafer kazanacağına dair inançları çok güçlüydü. Zekiye Alkan Yoldaş, Dersimli bir kadın olarak göç, sürgün, asimilasyon ve Tertele'nin sonuçları ile erkenden yüzleşenlerdendi. Söz konusu soykırım politikalarının, Dersim'in özgün ve kendine has kültürel, sosyal, toplumsal yapısı ve inancı üzerinde yarattığı kırılmanın derin acısını yaşamıştı. Asimilasyonun yarattığı derin yara, kendisi için hiç kapanmamıştı ve çok derinden sızısını hissediyordu. Düşman fideliğinde oluşma, gelişme ve büyümenin kişilik oluşumundaki etkilerini en erken fark edenlerdendi. Bu travmaları aşma adına, kavgaya tereddütsüz giren yoldaşlardandı. Tanıyan ve bilenler, Zekiye Alkan Yoldaş'ın en büyük savaşı ve mücadelesinin, düşmanın yaratmak istediği asimile olmuş ve köklerinden kopmuş kişilikle olduğunu bilirler ve anlatırlar. Her otun kendi kökü üzerinde yeşermesi, her bülbülün kendi dilinde şakıması ve inancının önemli bir parçası olan ziyaretlerine yüz sürmenin yarattığı ruhsal dinginliğe ve doğa ile oluşturduğu bütünlüğe hep inandı. Dersim'in ruhsal, kültürel değerleri ve hafızasından koptuğu anın, ölüm ve bitiş olduğunu yüreği hep hatırlatıyordu. Mazlum Doğan Yoldaş'ın takipçisi olması, kendinde yarattığı anlam derinliğinde gizliydi.

Yüreği, beyni ve ruhu özgürlüğü solumaktaydı

Rahşan Demirel Yoldaş eylemini, Türkiye metropolü olan İzmir'de gerçekleştirmişti. Zekiye Alkan Yoldaş'ın eyleminden iki yıl sonra, İzmir'de Newroz günü bedenini Newrozlaştırmıştı. Bu yoldaşta da benzer tutum ve özellikleri görmekteyiz. Nusaybin'in yurtseverliğinden beslenmiş ve büyümüştü. İzmir'de, Türkiye metropollerinde erime ve savrulmaya karşı, özgürlük idealleri ve mücadelesine dört elle sarılmıştır. Çok genç olmasına rağmen, özgürlük hareketinin başaracağına dair en ufak bir kuşku duymamıştı. Yüreği, beyni ve ruhu özgürlüğü solumaktaydı. Farklılıkların zenginlik, paylaşım, genişlik ve çokluk duygusu yarattığı toprağın ve ülkenin çocuğu olarak, soğuk ve resmi metropole alışamamıştı. Kadının varlığının ve renginin yeniden, çok daha güçlü işlenmesi için emek ve bedel gerekiyordu. Newroz'u bayram olarak kutlamanın bile yasak olduğu bir dünya ona göre değildi. Tavır almak ve bu gerçekliğe ateş yakıcılığında yanıt vermek gerektiğine inanıyordu. Belki de devletin soğuk, inkarcı, soykırımcı, baskıcı ve duvar gibi olan yanını böyle törpüleyebilir ve yıkabilirdi. Onun için de mücadele ve devrim gerekliydi. Devrim yapmak için de her yer mücadele alanıydı. Belki de en kalabalık ve görünür yerinde, en çarpıcı eylemi ortaya koymak, en devrimci eylem olurdu. Rahşan Yoldaş da bunu yaptı.

Önder APO tüm bu şehitlerin anısına bağlılığı şöyle tarif etmektedir, "Onlar kahramanlık adına her şeyi yaptılar… Gerçek birer yiğit tanrıça gibi bu toprakların ve halklarımızın en kutsal azizeleri olarak her zaman anılacaklardır. Onlardan kadının değerli bir varlık olduğunu sonuna kadar öğrendim. Onlarla yaşanan, belki de yitik ülkenin ve kaybedilen toplumsal kimliğin yeniden ve özgürce kazanılış aşkıydı."

Kadın Özgürlük Mücadelesinin bu büyük ve kahraman öncü kişiliklerinin yol göstericiliğinde ve fedai direnişinde, kadın özgürlük mücadelesi büyüdü, gelişti ve evrensel alanda önemli bir sorumluluk üstlenebilecek bir düzey kazandı. Yoldaşları, ardılları ve tüm kadınlar olarak hepimizin, bu şehitlerin verdiği mesajı anlaması ve ona göre yaşaması gerektiği açıktır. Bu şehitlerin verdiği mesajın yüklediği sorumluluğu yüklenerek mücadele etmek esastır. En çok da kadın özgürlük savaşçıları bunun farkında ve bilincindedirler. Öz savunma mücadelesini yürüten, direnen kadının, Rojava ve Şengal somutunda bütün dünyaya örnek olabilecek bir duruş sergilemesinin arkasında bu tarih, yakıcı direniş ve güçlü paradigma vardır. Aslında kadın, kırk yılı aşkın bir süredir bulunduğu ve mücadele yürüttüğü her mekan ve zamanda böylesi bir tarihi süreci adım adım örmüştür. Ulaşılan bu düzeyi Newrozlaşan kadınlar, yaşamlarını bedel olarak ortaya koyarak yarattı. Yitik ülke ve yitik kadını, yeniden var etmenin kavgasında özgür bir ülke, gelecek ve kadın kazanıldı. Aşkın en güzelini; bilinçli, felsefi derinlik, bilince dayalı paylaşım, demokratik ve yaşatan ilişki temelinde geliştirmek olduğu perspektifiyle, yaratmaya çalıştı. Özgürlüğe dayalı eşit geleceği büyük bir emekle yaratmak için, çabasını büyütmeye devam etmektedir. Bu uğurda en güzide, güzel ve asla yeri doldurulamayacak kadınlar, yaşamlarını bedel olarak ortaya koymaktan çekinmediler. Zekiye, Rahşan, Berivan, Ronahi, Sema ve binlerce kadın yoldaş bunların başında geliyor. Öncü ve önder kişilikler, genellikle fark yaratanlardır. Düzenin tüm öğretileri ve alışkanlıkları bu yoldaşları ve kadınları kuşatmayı, sınırlamayı başaramadı ve onları durduramadı. Newrozlaşan kadınların hakikatini bu anlamda derinliğine kavrama, ona göre yaşama ve mücadele etme kavgası halen sürüyor...

Kürt halkının özgürlük davasına dayatılan tüm komplo, imha ve yok etme saldırılarına karşı, Önder Apo'nun verdiği yanıt, "Trajedi oyunlarında hep tekrarlanan kaderi özgürlük lehine bozmak, her acıyı katlanılır kılmaya yeterlidir. Davam ve dava arkadaşlarımla birlikte bu sefer adı gerçekliğin ta kendisi olan bir oyunu oynamada kaderin payına düşen, yenilgidir." Emperyalist-kapitalist ve sömürgeci güçlerin, konsept dahilinde yürüttükleri tüm saldırı, soykırım ve kadın kırım politikalarına rağmen, paylarına düşecek olan yenilgidir. Kürt sorununu diyalogyoluyla ve siyasi olarak çözmeyi de kendi yenilgileri olarak gördüler. Özgürlük mücadelesinin her gün biraz daha büyümesi, yaygınlaşması, halklar ve kadınlar için kurtuluş adresi haline gelmesini sindiremeyen söz konusu egemen güçler hiç boş durmadı. Saldırılarını süreklileştirdiler. Zilan ve Sema yoldaşların işaret ettiği, tavır aldığı, fedai duruş ile önlemeye çalıştıkları komplo ve saldırılar, yaşadığımız anda da ısrarlı bir biçimde devam ettirilmektedir.

İlk doğuşun güzellikleri, Kürt insanının beyninde ve yüreğinde hala dipdiri ve canlı yaşamaktadır. Kadın öncülüğünde 8 Mart'tan Newroz'a kurulan köprü; Demirci Kawa'nın direnişinde olduğu gibi yeniden doğarak çok özlenen o günlere dönüleceğine dair umut, özlem ve hayalin hakikate dönüşmesidir.

2019 Erdoğan-Bahçeli faşizmine son darbenin vurulacağı yıl olacaktır

Newrozlaşan kadın şehitlerin eylemlerini gerçekleştirdikleri sürece benzer bir saldırı konsepti, 5 Nisan 2015 tarihi itibarıyla Önder Apo üzerinde gerçekleştirilen mutlak tecrit ile başlatıldı ve sürdürülmektedir. Sema Yüce yoldaşın eyleminin gerekçesi olarak ifade ettiği ve tutum aldığı, özgürlük hareketini "marjinalleştirme politikası" şimdilerde topyekun imha saldırısına dönüştürülmüş durumdadır. Açık ki kirli politikaların merkezinde bir kez daha Başkan Apo'yu etkisiz kılma, sınırlandırma vardır. Buna karşı özgürlük hareketi cephesinden şimdiye kadar, gerilla başta olmak üzere, toplumsal direniş ve mücadele anlamında önemli bir eylemsellik yürütüldü. Ama Türk Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Türk faşist-milliyetçi-kafatasçı siyasetinin aktörü, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin, Önderliği etkisizleştirme ve yenilgiye uğratma amacına karşıt yürütülen direniş mücadelesi, mutlak tecrit politikasını aştıramadı ve ortadan kaldırmaya yetmedi. Önder Apo'ya dönük geliştirilen saldırıya paralel olarak, özgürlük hareketini tasfiye etme, Kürt halkını düşman görme temelinde uygulamaya konulan soykırım politikaları tümden boşa çıkarılamadı. Yine de, bütün eksik ve özeleştiri konusu olan yanlarına rağmen, tarihi diyebileceğimiz ve fedaice tarzda yürütülen direniş mücadelesi, AKP-MHP faşist iktidarını yıkım ile karşı karşıya getirdi. Şu an kaybetme noktasındadır. Söz konusu mücadele ve direniş, uluslararası güçlerin AKP'ye olan desteğini zayıflattı ve ekonomik olarak Türkiye'yi çökme noktasına vardırdı. Türk devleti, asker ve tekniğe dayalı savaş yürütme dışında, mücadele yeteneğini ve gücünü yitirmiş durumdadır. Fakat faşizmin yenilgisi bütünüyle sağlanamadı. 8 Mart ve Newroz göstergeleri, ortaya çıkan kadın ve halk iradesi, 2019'un Erdoğan ve Bahçeli faşizmine son darbenin vurulacağı yıl olacağını göstermektedir.

Tarihi gelişmeleri doğru okumuş ve güncel ile bağını güçlü kurmuş olan Leyla Güven, 7 Kasım 2018'de, mücadele tarihimizde çok önemli bir yer alacağı şimdiden anlaşılan bir direniş başlatmıştır. Tüm komplo ve saldırıların direniş ile durdurulacağının farkında ve bilincinde olan Leyla Güven, Önder Apo üzerindeki tecridi mutlak anlamda kırmak için topyekun yürütülecek eylemin startını vermiştir. Uluslararası komplocu güçlerin, bölgenin statükocu-gerici zihniyetinin temsilcileri ve işbirlikçiliğin payı, bu kez mutlaka yenilgi olmalıdır. Son dört yıldır, Kürdistan'ın dört parçasında sürdürülen direniş mücadelesinin, 2019 yılında mutlaka kazanacağının göstergesi, dört ayını geride bırakan açlık grevi direnişleri olacaktır.

Leyla Güven öncülüğünde gelişen direniş, Kürt kadınının özgürlük mücadelesi paradigması, eylem ve öncülüğünde ulaştığı düzeyi ortaya koymuştur. Özgür kadın öncülüğü çoktan söylem olmaktan çıkmış, hakikat haline gelmiştir. Leyla Güven bu hakikatin Zekiye, Rahşan, Berivan, Ronahi ve Sema Yüce ile gelişen geleneğinin bugünkü halkası, temsilcisi ve öncüsü oluyor. Leyla Güven şahsında tarihin bu döneminde ortaya çıkardığı sorumluluk ve öncülük görevine, kadın hakikati ile yanıt oluşmuştur. Leyla Güven şahsında gelişen direniş, kadın özgürlük mücadelesinin toplam birikimi ve geldiği düzeydir. Yine Önder Apo'nun kadın hareketine verdiği emeğin bir karşılığı ve geldiği aşamadır. Bu eylem hem ulusal ve hem de uluslararası çapta önemli ve tarihi bir destek sağlamış durumdadır. Asrın tecridi, Kürt halkı, dostları ve demokrasi mücadelesi yürüten kesimler açısından bu eylemle büyük oranda yenilgiye uğratılmıştır. Aslında şimdiden bu eylemin ve direnişin kazandığını ve başardığını rahatlıkla belirtebiliriz. Direniş ve mücadele; umudu büyütür, üzerindeki ölü toprağı attırır ve yaşam için harekete geçiricidir. Bütün bunlar bu eylem ve direniş ile şimdiden başarılmıştır.

Özgür kişiliğin en büyük zemini, özgüvendir. Tarihsel, toplumsal, kültürel ve manevi değerler bütününe dayanır. Çünkü nettir. Kim olduğunu bilir. Yöneleceği hedefi ve amacı bellidir. Tercih etmede ve inandığı yolda yürümede asla tereddüt etmez. Leyla Güven şahsında binlerce devrimci ve yurtseverin geliştirdiği eylemin özünde özgürlük mücadelesi ile yaratılmış böylesi bir öz ve kişilik vardır. Bu öz ve kişilik; sosyalist kişiliktir. Özgürlüğü ütopya olmaktan çıkarıp, hakikat ve yaşamın kendisi kılmak için verilen bedeller, şimdiden sosyalist ve özgür kişiliğin güçlü temsilcilerini yaratmış durumdadır.

Ezilenlerin mücadelesinin kesiştiği noktadır 8 Mart ve Newroz

8 Mart'ın dayandığı tarihsel miras ve Demirci Kawa efsanesi, özgür insanın özlemi ve eyleminin buluşması ve çakışmasıdır. Kökleri üzerinde, kendi öz toprağında yeniden doğmaktır. İlk doğuşun güzellikleri, Kürt insanının beyninde ve yüreğinde hala dipdiri ve canlı yaşamaktadır. Kadın öncülüğünde 8 Mart'tan Newroz'a kurulan köprü; Demirci Kawa'nın direnişinde olduğu gibi yeniden doğarak çok özlenen o günlere dönüleceğine dair umut, özlem ve hayalin hakikate dönüşmesidir.

Bu yıl ki 8 Mart ve Newroz eylemlerinin önemi büyüktür. Kürdistan'da bütün baskılara rağmen kadınlar ve halklar sokağa çıkmış ve eylemlerini ortaya koymuşlardır. İstanbul'da feminist gece yürüyüşünün direnişi ve verdiği mesaj kadın özgürlük mücadelesi adına çok önemlidir. Erdoğan-Bahçeli faşist kliğinin hedef göstermesi ve kendi çetelerini sokağa salmaları, kadının gücü karşısında yaşadıkları korkunun bir yansımasıdır. Rojava'daki yürüyüş ve eylemler görkemliydi. Şengal'in bazı köyleri, Reqqa ve Tabka gibi Arap coğrafyasında kadının ilk kez 8 Mart eylemi yapması ise bu topraklar ve kadın adına çok önemli bir gelişmedir. Bunu kendileri de ifade etmişlerdir. Kürt kadın mücadelesinin, uluslar üstü karakter kazanmasının en çarpıcı örneklerini bu yıl Avrupa'da Kürt kadınlarının, diğer kadınlarla ortak yaptıkları eylemlerde gördük. Kadınlar bütün Avrupa sokaklarında Leyla Güven'in posterleri ile birlikte ve el ele yürüdüler. "Jin Jiyan Azadî" sloganını birlikte haykırdılar. Latin Amerika'da da 8 Mart manzarası benzerdi. Brezilya'da bir milyon kadın yürüdü. Yine Ortadoğu ve Asya'da da çok güçlü yürüyüş ve eylemlilikler gelişti. Hakeza İspanya'da milyonlarca kadının greve gitmesi, artık politikanın rengini ve geleceğinin belirleyicisi olabileceğini, gözler önüne sermiştir. Dünyanın birçok yerinde durum benzerdi. Kadınların, "Başka bir dünya mümkün" sloganları ve ortaklaşan "Jin Jiyan Azadî" haykırışları artık yaşamın gerçeği haline gelmiştir. Bütün bunlarda Kürt kadınının görkemli ve tarihi direnişinin katkısı büyüktür ve hatta tarihi önemdedir.

8 Mart, Newroz ile büyük buluşmayı sağlamıştır. 2019 yılına açlık grevi ile start alan direnişle, 8 Mart'tan 21 Mart'a kadınların tarihsel olarak nasıl bir rol oynadığı artık aşikardır. Özgürlük çizgisinde kendini yeniden var eden ve yaratan kadın ve erkeklerin öncülük ettikleri direniş ve mücadele, zafere dokunacağımız **Zaman ve An'ları** yakınlaştırmıştır. Yeter ki, inancımız tam, mücadele duruşumuz net olsun ve direnişimiz keskinliğinden şaşmasın.

Ezilenlerin mücadelesinin kesiştiği noktadır 8 Mart ve Newroz. Ama aynı zamanda direnenlerin mücadelesinin buluştuğu, çakıştığı ve ortaklaştığı yeni umut ve direniş odağıdır. Başarı ve zafer günlerini yakınlaştırmada da rol ve misyon yüklenen günler oluyor. Bu anlamda 2019 kadın direnişi canlandıran, ruh veren ve özgürleştiren olacaktır.

Bu temelde; Tecridi Kıracağız, Faşizmi Yıkacağız ve Kürdistan'ı Özgürleştireceğiz, diyoruz...

■■■

Halkların Birleşik Devrim Hareketi
AKP-MHP faşizmini yıkarak devrimi zafere taşıyacak

Röportaj

Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin kuruluşunun 3. yıldönümü vesilesiyle Serxwebûn gazetesi olarak PKK Yürütme Komitesi Üyesi Duran Kalkan Yoldaş ile bir röportaj yaptık. Bu röportajı siz okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Kızıldere Katliamı'nın 48. yılına giriyoruz; o dönem Önder Abdullah Öcalan'ın bizzat örgütlediği boykot eylemi var. ADYÖD süreciyle birlikte Önder Apo olarak artık farkının hissettirildiği bir süreç başladı. Kızıldere olayından sonra sizin çıkışınıza biraz kaynak da oldu. O gün öylesi bir etkisi vardı Kızıldere'nin. Bugün 48 yıl aradan sonra baktığınızda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Duran Kalkan: Evet, şehadetinin 47. yıldönümünde Türkiye devrim önderlerinden, THKP-C önderi Mahir Çayan'ı ve Kızıldere'de birlikte şehit düşen yoldaşlarını saygı ve minnetle anıyorum. 47 yıldır yürütülen mücadeleyle Türkiye ve Kürdistan halkları, kadınları ve gençleri, işçi ve emekçileri amaçlarını başarmak ve anılarını yaşatmak için çaba harcadılar. Bugün 47 yıl önceki gibi özgürlük ve demokrasi mücadelesinin, devrimci gençlik hareketinin, sol-sosyalist düşünce ve eylemin ilham gücü, öncüsü, direnme ruhu, cesaret ve fedakarlığı olmaya devam ediyorlar. Anıları demokratik Türkiye ve özgür Kürdistan mücadelesinde çok daha güçlü bir biçimde yaşıyor. Halklarımız, tüm ezilenler, emekçiler amaçlarını başarmak için Kızıldere'nin cesaret ve fedakarlık çizgisinde mücadelelerini sürdürüyorlar. Bu en azından insana büyük umut veriyor, güven veriyor, ruh verip cesaret kazandırıyor. Kuşkusuz aradan 47 yıl geçmiş olmasına rağmen kalıcı ve daha ileri düzeyde devrimci gelişmeler yaratamamış olmak bir eleştiri-özeleştiri konusu; insanı düşündürüyor, yoğunlaştırıyor, doğru çizgiye ulaşmaya yöneltiyor. Bu anlamda her zamanki gibi 30 Mart devrimcilik yapmak isteyen herkes için bir eleştiri-özeleştiri etkeni, kendini yeniden sorgulama, düzeltme ve mücadele, yeni katılım yapma nedeni olmaya devam ediyor. Şunu ifade edebiliriz; coşku ve heyecanda, umut ve yürüyüşte, cesaret ve fedakarlıkta, örgüt ve eylemde kesinlikle bir zayıflama yoktur, daralma yoktur. Tersine daha çok genişleme, büyüme ve güçlenme var. Geleceğe daha umutlu bakış ve daha dirayetli oluş söz konusu. Özgür yaşam, demokrasiye ulaşma çabası her zamankinden daha fazla güçlü ve de günlük yaşanan bir özelliğe sahiptir. Bütün bunlar da umut veriyor, kıvanç veriyor. Böyle bir çizginin bu biçimde sürdürülmüş olması faşizme, kapitalist modernite sistemine, baskı ve zulme boyun eğilmeyeceğinin, teslim olunmayacağının açık bir göstergesi oluyor. Faşist diktatörlüğün kapitalist sömürü ve zulmün yenilgiye uğratılarak tarihin çöp sepetine atılacağını, insanlığın özgür, demokratik, kardeşçe bir yaşama mutlaka ulaşacağını çok açık bir biçimde gösteriyor. Belki zaman uzayabilir ama devrimin zamanı yoktur. O iktidarcı-devletçi sistemin kendi içindeki el değiştirmelerine devrim denildiğinde böyle bir zamanlama söz konusu oluyordu, oysa devrim sürekli bir iştir, her zaman yaşanan, gelişme sağlatan bir gerçekliktir. Tam iktidarcı-devletçi paradigmadan kopamamış olsa da, dolayısıyla amaç-araç uyumunu, bütünlüğünü tam yaratamamış bulunsa da, aslında Mahir Çayan'ın "Kesintisiz Devrim" teorisiyle devrimin sürekliliğine yaklaşma yönleri fazlasıyla vardı. Şimdi bu, Önder Apo'nun geliştirdiği demokratik özerklik devriminde, Demokratik Modernite devriminde süreklilik arz eden bir devrimci çizgi haline geldi.

12 Mart 1971 darbesini doğru anlamak gerekiyor

47 yıl önce yaşanan Kızıldere olayını iyi çözümlemek gerekli. Birileri silahlanıp birkaç kişiyi kaçırmış, devlet de gitmiş onları tankla, topla vurmuş, katletmiş deyip geçmemek lazım. Niye insanlar silahlanıp Karadeniz dağına çıktılar? Niye bazılarını tutukladılar? Onları sorgulamaya aldılar? Niye devlet, konuşmak istedikleri halde tankla, topla hepsini bir anda imha etmeyi, katletmeyi öngördü? Bu sorulara doğru cevaplar vermek lazımdır. Bu soruların tarihsel temelleri var. Toplumsal gelişmeyle bağı var. 1. Dünya Savaşı'yla ortaya çıkan küresel kapitalist hegemonyayla ve 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Türkiye'de geliştirilen yeni sömürgecilik sistemiyle bağlantısı var. Bütün bunlar içerisinde 1968 gençlik devrimiyle bağlantısı var. Demokratik sosyalizmin gelişip yayılması ile ilgili, ilişkili bir durum. Bunları görmemiz gerekiyor.

Diğer yandan böyle bir olaya götüren, 12 Mart 1971 faşist askeri darbesini iyi anlamak gerekli. Çünkü bu katliamı yapan o darbe yönetimi oldu. Sadece Kızıldere katliamıyla yetinmedi, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı idam edecek kadar bir saldırganlık gösterdi. İbrahim Kaypakkaya'yı ve arkadaşlarını Dersim'de kurşuna dizecek, işkencede katledecek kadar bir saldırganlık ortaya koydu. Kızıldere katliamı tek değildi. 12 Mart işkencehanelerinde, zindanlarında ilk defa modern bir işkence sistemini Türk kontrgerillası devrimci kadrolar üzerinde uygulamaya koydu. En ağır baskı ve işkenceleri geliştirdi, zindanlarda insanlar sakat bırakıldı, katledildi, idama götürüldü. Dışarıda da Kızıldere'de, Nurhaklarda kendini savunmak için silahlanıp dağa çıkmış olan devrimci önderlerin üzerine faşist ordu sevk edilerek katliamlar yapıldı. Saman Dağı'nda ne kadar çatışma yaşandı? Filistin'e gidip, Filistin halkının direnişine destek vermiş, orada gerillacılık öğrenmiş olan gençler, Türkiye'ye geri dönerken böyle bir saldırıyla karşı karşıya geldiler. Sinan Cemgil onlar Nurhaklarda çatışmaya girdiler. Onlarca, belki de yüzlerce devrimci militan katledildi, kurşunlandı, idam edildi. Binlercesi işkenceden geçirildi. Dolayısıyla 12 Mart 1971 darbesini doğru anlamak gerekiyor. Türkiye'yi 12 Mart 1971 darbesine getiren süreci doğru anlamak lazım. Bu da 1. Dünya Savaşı'nı, yine 2. Dünya Savaşı'nı doğru anlamayı gerektiriyor. 1. Dünya Savaşı'nda Ortadoğu'nun bölünüp parçalanarak kapitalist hegemonya altına alınmasıyla bağını görmek lazım. Böyle bir küresel kapitalist hegemonya gelişirken ortaya çıkartılan Kemalist Türkiye Cumhuriyeti devletinin özelliklerini, karakterini görmek lazım. Kemalist hareket nerden gelmişti, kime dayandı? Hangi ortamdan güç aldı, kimlerle karşıtlaştı, ne tür komplolarla, oyunlarla kendisini egemen kıldı ve kimlerle uzlaşılarak böyle bir cumhuriyet kuruldu? Sözde İngilizlerle, Fransızlarla çatışmaya girdi, Yunan işgaline karşı savaşarak kurtuluş sağladı deniyor ama öyle bir işgali gündeme getiren güçlerle de en erkenden uzlaşma yarattı. Aslında böyle bir cumhuriyetin kuruluşuna bu güçler yön verdiler, razı oldular, ortam sundular. 2. Dünya Savaşı'nda, yine iki kapitalist grup arasında gidip gelerek, daha çok da faşizme dayanarak ayakta kalmayı sağladı. Savaş sonuna doğru Hitler faşizminin yenildiğini görünce sözde faşizme karşı olduğunu ilan edip, İngiliz ve Amerikan kapitalist öncülüğünden yardım ve destek görmeyi sağladı. NATO'ya girdi, Marshall Planı ve Truman Doktrini'nden yararlandı, Türkiye'yi Ortadoğu'da kapitalist modernitenin kalesi haline getirmeye karar verdi, bir yeni sömürgeciliğin geliştirildiği denek ülke yaptı. Bütün bunlar içerisinde Türkiye ve Kürdistan'ın yaygın ve derinlikli sömürüsü, bu sömürünün ortaya çıkardığı toplumsal kesimler, ideolojik-politik mücadeleler 1970'lerin başındaki o büyük devrimci gençlik hareketini yarattı.

1970-71-72 süreci Türkiye'de en yoğun, en keskin bir mücadele sürecini ifade ediyor

DEV-GENÇ ortaya çıktı. Fakat gelişen sadece devrimci gençlik hareketi değildi. 1965'ten itibaren Türkiye İşçi Partisi politik arenada önemli rol oynadı. İşçi sendikaları gelişti. Aydınlar, memurlar örgütlendi, sendikalaştılar. Tüm ezilen toplumsal kesimlerin örgütlenmesi ve kendi çıkar mücadelelerini yürütmesi gündeme geldi ki, bu büyük bir devrim hareketiydi. İşte 12 Mart 71 darbesi böyle bir devrimci-demokratik gelişmeye karşı onun önünü almak ve onu bastırmak için gerçekleştirildi. Demek ki 1970-71-72 süreci Türkiye'de en yoğun, en keskin bir mücadele sürecini ifade ediyor. Bir yandan kapitalist modernite sistemi ve onun yerli işbirlikçileriyle faşist-askeri çizgide birleşmiş tekelci burjuva güçler, diğer yanda aydın, gençlik, işçi, memur, emekçi öncülüğünde bütün halk kesimlerinin geliştirdiği güçlü bir devrimci örgütlenme ve mücadele ortaya çıktı. Türkiye tarihsel gelişimi içerisinde 1970'lerin başında çok önemli bir dönemeç yaşadı, ciddi bir soru işaretiyle karşı karşıya geldi. Neydi bu soru işareti? Evet, 1920'lerin başında 1. Dünya Savaşı ardından çeşitli çelişki ve çatışmalardan yararlanarak genç Türkiye burjuvazisi bir cumhuriyet kurmuştu. Özellikle de Osmanlı'nın askeri kalıntılarına dayanarak bunu gerçekleştirmişti. Böyle bir cumhuriyet rejimi altında belli bir palazlanma yaşamıştı. NATO'ya girerek, 1950'li süreçlerde belli bir büyüme kaydeden bu burjuvazi 27 Mayıs 60 darbesinin ortaya çıkardığı iktidar zemininde giderek işbirlikçi-tekelci bir karakter kazanmıştı. Böylece Türkiye'yi, ABD'nin yeni sömürgecilik politikası altında kapitalist modernite sisteminin tam hakim olduğu bir ülke haline getirmek istiyorlardı, kapitalist modernite sisteminin, tekelci sermayenin, NATO'nun Ortadoğu'daki bütün çıkarlarını, sömürüsünü yürütecek bir koç başı yapmak istiyorlardı, bunun için de faşist askeri bir diktatörlük haline getirmeyi öngörüyorlardı. Ancak bir faşist askeri diktatörlük küresel sermayeyle Türkiye'nin işbirlikçi-tekelci yeni yetme burjuvazisinin çıkarlarını sağlayabilir, sömürüsünü gerçekleştirebilir, egemenliğini koruyabilirdi.

İşte 12 Mart darbesi böyle bir faşist askeri diktatörlüğü Türkiye'de inşa etmenin ilk adımı oldu, önünü açmayı ifade etti. Buna karşı ise 1960'ların ortasından itibaren gençlik, aydınlar, öğrenciler, öğretmenler, memurlar, işçiler-emekçiler, kadınlar-gençler, tüm toplumsal kesimler ciddi bir arayış, bilinçlenme ve örgütlenme içerisine girmişlerdi. Hatta sol-sosyalist bir aydınlanma ve mücadeleye yönelme de yoktu. Özellikle Almanya kaynaklı olan yeni İslami akım bir ideolojik-politik çizgi olarak Türkiye'de gelişme sağlamak istiyordu.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi 12 Mart 2016'da ilan edildi. Kuruluşu özel olarak 12 Mart'a denk getirildi. Çünkü devrim önderlerini 12 Mart faşist askeri darbesi imha etmişti. O zihniyete karşı mücadele ederek Türkiye'yi demokratikleştirmek,Kürdistan'ı özgürleştirmek için yeni bir mücadeleyi, devrim hareketini başlatmayı ifade etti. İddiası buydu, iradesini buna göre şekillendirdi ve bu önemliydi.Oldukça etkili oldu, faşizm ciddi bir korku içerisine girdi.

Esas büyük mücadele ideolojik boyuttaydı, siyasi alandaydı

Yine, ABD'ye dayalı, Türkeş öncülüğünde Türkiye'yi küresel kapitalist sisteme tümüyle bağlamayı öngören bir faşist zihniyet ve siyaset ideolojik olarak da Türkiye'de geliştirilmek, egemen kılınmak isteniyordu. Böylece resmi ideolojinin parçalandığı, yeni ideolojik akımların ortaya çıktığı ve yoğun bir ideolojik-politik mücadelenin geliştiği bir dönem yaşanıyordu. Bütün bunlar da Türkiye'de yeni bir mücadeleci durum ortaya çıkardı; işbirlikçi-tekelci burjuvazinin geleceğini, çıkarlarını tehdit etti. Özellikle de bu tehdit edişte sol-sosyalist düşünce; gençlerin, aydınların, işçi ve emekçilerin kapitalist modernite sistemine karşı geliştirdikleri etkili duruş ve mücadeleler önemli bir rol oynuyordu. Böylece onlar da Türkiye'yi yeni bir yöne götürmek, yeni bir yere taşımak istiyorlardı.

Neydi bu yeni yer? Demokratikleşmeydi. 1923'te kuruluşu ilan edilmiş olan cumhuriyeti bir demokratik cumhuriyet haline getirmek istiyorlardı. Türkiye demokratik olmalı, diyorlardı. İşte soru işareti burada oluştu. Türkiye nereye gidecek, ne olacak? İç ve dış gerici güçler, faşist-oligarşik bir diktatörlük yaratmayı arzuluyorlardı; aydınlar, gençler, işçi ve emekçiler ise demokratik bir Türkiye'yi ortaya çıkarmayı hedefliyorlardı. Cumhuriyeti demokratikleştirerek demokratik bir Türkiye'ye ulaşmak, Türkiye'yi bütün sorunlarını demokratik yöntemlerle çözen, Ortadoğu'ya örnek bir devrim ülkesi haline getirmek istiyorlardı. İşte 1970-72 arasındaki o büyük kavga, mücadele, o keskin savaş bu temelde ortaya çıktı. Çok büyük mücadeleler yaşandı; mücadele Mahirler, Denizler, İbrahimler öncülüğünde silahlı alana da taşındı ama esas büyük mücadele ideolojik boyuttaydı, siyasi alandaydı. İdeolojik-siyasi mücadele çok etkili bir biçimde yaşandı. Türkiye gerçekten de tarihinin en büyük demokratik devrimini yaşadı. Müthiş bir halk hareketlenmesi gelişti. Demokratik bilinçlenme ortaya çıktı. Devrimci öncülük yaratıldı. Devrimci coşku en ileri düzeye çıktı. Faşizm, kapitalist modernite sistemi, emperyalizm, yeni sömürgecilik teşhir edildi. Bunların Türkiye düşmanı olduğu ortaya konuldu ve böylece bir demokratik devrim süreci başladı.

Mahir Çayan, "Politikleşmiş askeri savaş stratejisi" diyordu

Aslında 70-72 yılları arasında Türkiye'de iki karşıt uç patlak verdi, birbiriyle çelişki ve çatışma içerisinde Türkiye'de hakim olma mücadelesi içerisine girdi. Biri; Türkiye'yi faşist-oligarşik bir askeri diktatörlük haline getirmek eğilimi, diğeri ise; Türkiye'yi demokratikleştirmeyi, cumhuriyeti demokratik cumhuriyet haline getirmeyi hedefleyen, öngören mücadeleydi. 1971-72 direnişiyle Türkiye'de böyle bir süreç başladı. Başlangıçta demokratik devrim çok güçlüydü, çok etkiliydi. THKP-C, THKO, TİKKO öncülüğündeki gerilla hareketi kitleleri uyandırdı. Daha öncesinde DEV-GENÇ öncülüğündeki devrimci gençlik hareketi, DİSK öncülüğündeki işçi, emekçi hareketi, TÖS öncülüğündeki aydın hareketi toplumu çok ileri düzeyde bilinçlendirdi. Hızla bütün ezilen emekçi kesimleri bilinçlendirip, bununla da bir örgütlenme ve eylem ortaya çıkardı. Türkiye toplumu devrime yürüdü. Türkiye'de etkisi hala günümüzde bile çok güçlü bir biçimde var olan büyük bir demokratik devrim yaşandı. Böyle bir devrim başladı. İşte bunu engellemek için o darbe oldu, darbeye karşı da Mahirlerin, Denizlerin, Sinanların, İbrahimlerin gerillaya yürüyüşü demokratik devrimi devam ettirme yürüyüşüydü.

Bugün yarım asırdır Türkiye böyle bir mücadele yaşıyor. İki parçaya bölünmüş sert bir çatışma içerisindedir. 70'li yıllarda Türkiye'de bu mücadelenin yoğunlaşması ileri düzeydeydi, 80'den itibaren bu Kürdistan'a kaydı, günümüze kadar Kürdistan'da yaygınlaşıp derinleşerek gelişti. Bugün Kürdistan'dan tekrar Türkiye'ye yayılıyor, metropollere ulaşıyor. Türkiye'nin genelini içine alıyor ve böylece demokratik devrimi zafere taşımayı öngörüyor. Mahir Çayan'ın şöyle bir teorisi vardı: "Politikleşmiş askeri savaş stratejisi" diyordu. Bu, şehirlerde devrimci gerilla eylemciliğini öngörüyordu ve gerillaya ilişkin teorisi şuydu: Gerilla şehirde başlamalı. Oligarşiye ilk darbeyi şehirde vurmalı. Devrimci birikimini şehirlerden sağlamalı. O birikimi kıra taşımalı. Kırda halk ordusu haline gelmeli, faşist-oligarşik sistemi darbeleyip parçalayarak kırdan şehirleri kuşatıp, şehirleri ele geçirerek demokratik devrimi zafere taşımalıdır. Tam Mahir Çayan'ın öngördüğü gibi olmadı, öyle hızlı ve kolay da gelişmedi. Ama son 50 yıldır yaşananlar bir bakıma Mahir Çayan'ın düşüncelerinin doğrulanması da oldu. Şöyle genelleştirebiliriz bunu: 1970'lerde şehirlerde böyle bir hareket gelişti. 80'den itibaren bu mücadele Kürdistan'a taşındı; bu, kıra çıkma, dağa çıkma, halk ordusunu, halk hareketini yaratmayı ifade ediyordu ki, PKK öncülüğündeki gerillalaşma kesinlikle bunu ortaya çıkardı.

70'li yılları 12 Mart darbesinin ortaya çıkardığı rejim belirledi

Kürdistan'ın özgürlüğü temelinde gelişen kırsal mücadele, kentsel olan Türkiye'yi kuşatarak demokratik devrimin zaferini gerçekleştirmek istiyor. Buna karşı da faşist-askeri diktatörlük çeşitli aşamalardan geçti. 70'li yılları 12 Mart darbesinin ortaya çıkardığı rejim belirledi. Yetmedi bu, 12 Eylül 1980'de yeni bir faşist-askeri darbe oldu. 80'li, 90'lı yılları 12 Eylül faşist-asker rejiminin saldırıları belirledi. 90'larda bu, Demirel-Güreş-Ağar-Çiller çete yönetimine dönüştü.

70'li yılları 12 Mart darbesinin ortaya çıkardığı rejim belirledi. Yetmedi bu, 12 Eylül 1980'de yeni bir faşist-askeri darbe oldu. 80'li, 90'lı yılları Kenan Evren cuntası ya da 12 Eylül faşist-asker rejiminin saldırıları belirledi. 90'larda bu, Demirel-Güreş-Ağar-Çiller çete yönetimine dönüştü. 2000'de uluslararası komplo oldu, birçok yönetim eliyle bu komplo yürütülmek istendi. Daha sonra birçok hükümet komployu yürütmede başarısız kalınca bu işle Tayyip Erdoğan ve AKP denen parti görevlendirildi. Şimdi MHP'yle ittifak halinde. 12 Mart 1971 darbesiyle hedeflenen faşist diktatörlüğü dört başı mamur bir biçimde yaratmak istiyorlar.

2000'de uluslararası komplo oldu. Daha sonra birçok hükümet komployu yürütmede başarısız kalınca bu işle Tayyip Erdoğan ve AKP denen parti görevlendirildi. Şimdi MHP'yle ittifak halinde, 12 Mart 1971 darbesiyle hedeflenen faşist diktatörlüğü yaratmak istiyorlar. AKP-MHP zihniyet ve siyaseti tıpkı İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin zihniyet ve siyaseti gibi, onu günümüz koşullarına taşıyarak Türkiye'yi tam faşist-oligarşik bir askeri diktatörlüğe dönüştürmek istiyor. 12 Mart ve 12 Eylül darbelerinin, 90'ların çete yönetimlerinin bütün zihniyeti bugün en üst düzeye çıkıyor AKP-MHP zihniyetinde. Faşist-oligarşik zihniyet ve siyaset bugün AKP-MHP faşist diktatörlüğünde tam bir hakim sistem haline gelmeye çalışıyor. İşte böyle bir bütünlük arz ediyor bu son yarım asırlık süreç. Dikkat edilirse, 12 Mart 1971'den günümüze sorulan soru hala aynıdır. Türkiye nereye gidecek? Faşist-oligarşik bir diktatörlük mü olacak yoksa demokratik cumhuriyete mi dönüşecek? AKP-MHP faşist ittifakı İttihat ve Terakki'nin güncellenmesi olarak faşist-oligarşik bir diktatörlüğü hakim kılmaya çalışıyor, PKK öncülüğündeki devrimci mücadele HBDH ittifakıyla, diğer güçlerle ilişki ve ittifak geliştirerek Kürdistan'ın özgürlüğü temelinde Türkiye'yi demokratikleştirmeyi sağlamak istiyor. Hala yenişememişler, hala iki güç çatışma halindedir. Topyekun saldırı temelinde birbirleriyle çatışıyorlar; tıpkı 12 Mart darbe sürecinde olduğu gibi. Kızıldere'de Mahir Çayanlara nasıl saldırıldıysa şimdi AKP-MHP faşizmi tüm Kürdistan'a, Türkiye'nin tüm devrimci-demokratik güçlerine aynı katliamcı ve imhacı ruhla saldırıyor. Buna karşı da PKK ve onunla birlikte tüm devrimci-demokratik güçler demokratik Türkiye devrimini başarıya götürmek için, bunu Kürdistan özgürlüğü temelinde yapmak için büyük bir direniş yürütüyorlar. Önder Apo öncülüğünde bu direniş önemli bir gelişme sağladı, belli bir düzeye geldi, zaferi zorluyor. Faşizm de ayakta kalmak için diretiyor. İşte bakın; Erdoğan-Bahçeli diktatörlüğünün her gün bekadan söz etmesi budur. Faşizm yok olup tarihten silinme ile yüz yüzedir. Bunu engellemek, faşizmi ayakta tutmak için bu kadar saldırı var, katliam var. Soykırımı, toplum kırımı en ileri düzeyde derinleştirerek var. Niye? Çünkü devrim, özgür Kürdistan temelinde geliştirilen devrimci mücadele, faşizmi Türkiye'de iyice kuşatmış, maskesini düşürmüş, teşhir etmiş, çöküşün eşiğine getirmiştir. Bütün çabasına rağmen bu devrimci gelişmeyi engelleyemiyor, imha edemiyor, bastıramıyor. Her gün onun gelişimi karşısında yok olma korkusunu yaşıyor, beka dediği budur. Devlet Bahçeli'nin temsil ettiği, MHP'de somutlaşan, bugün MHP'lileşen AKP ile bir düzey kazanmış olan faşist zihniyet ve siyaset yok olma, tarihe gömülme tehlikesini yaşıyor. Kendisini böyle bir tehlikede görüyor. Bu anlamda Devlet Bahçeli'nin faşist zihniyet ve siyasetinin beka sorunu var, yani bir geleceği yoktur. Onu görüyor ve kendi durumunu herkesin durumu haline getirerek faşizmin beka sorununu Türkiye'nin beka sorunuymuş gibi göstererek, kendisini gizleyerek, toplumu kendine kalkan yapıp, kendi faşizmini onlara dayanarak korumaya çalışıyor -ki, bu noktada da ipliği pazara çıkmıştır, gittikçe kitleler aydınlanıyorlar, faşizm içte ve dışta daha fazla daraldı, daralıyor.

Biz inanıyoruz ki; bu 50. yıl, elli yıl önce 12 Mart darbesiyle başlayan faşist zihniyet ve siyasetin tam bir yenilgiye uğratılarak tarihin çöp sepetine atıldığı bir yıl olacak.

Mahirlerin ve Denizlerin Kürt sorununa yaklaşımlarının farklı olduğunu biliyoruz. Bir de devletin bir yaklaşımı var. Siz de konuşmanızda iki yönlü yaklaşıma değindiniz. Birinci yaklaşım; Önder Abdullah Öcalan'ın Mahir ve Denizlerden devraldığı mücadele meşalesini düşürmeden, şehitlere layık bir şekilde 50 yıldır sürdürmesidir. Diğer yandan; gözlerini bu gerçeklere kapatanların karşılaştıkları durumu yeterince analiz edememesi ve mücadeleyi aynı keskinlikte sürdürememesini nasıl ele almak lazım? Özellikle de Kızıldere'den sonra nasıl bir Türkiye ve devrimci mücadele ortaya çıktı? Bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

Duran Kalkan: Adnan Menderes'i idama götürürken yanında duran o genç teğmenler soruyorlar, -sınamak istiyorlar herhalde, tutuklayıp, yargılayıp idama götürmek üzere oldukları başbakanlarını- diyorlar, "Türkiye'nin en önemli sorunu nedir?" Hemen, "Kürt sorunu" diyor. Yönetenler, egemen güçler sorunun ne olduğunu çok iyi biliyorlar. Örneğin İsmet İnönü CHP'si 1950'de iktidarı Celal Bayar ve Adnan Menderes'in Demokrat Parti'sine teslim ederken Kürt soykırımını kabul ettirip uygulamayı imzalatarak verdiler. Onlar zaten bunun içindeydiler, önceki süreçte de ondan kopuk değillerdi ama İnönü kadar saldırgan, katliamcı değillerdi. Kendisi gibi olmalarını istedi ve o sözü aldıktan sonra iktidarı devretti. Şunu söylemek istiyorum: 1970'lerin başında gelişen devrimcilik Türkiye'yi tanımakta, özellikle cumhuriyetle birlikte oluşan Türkiye'deki resmi ideoloji zihniyetini tam çözmekte, yeni sömürgecilik altında gelişen sosyal ayrışmayı, onlara dayalı gelişen ideolojik yapılanmaları doğru ve yeterli anlamakta zayıftı, sınırlıydı. Fakat bir anlama çabası vardı. Özellikle Kürt cephesinde çok zayıftılar. Tarihi bilinçleri azdı. Çok daha olumsuz bir şey; bu cumhuriyetin kuruluşuna, Sovyetler Birliği destek vermişti -ki, bu akılları karıştıran, çok önemli bir durum oluyordu. Söz konusu cumhuriyet Kürdistan'da katliam ve soykırımlar yaparken, dünya sosyalizminin öncüsü olduğunu söyleyen Sovyetler Birliği ses çıkartmamıştı, katliamları desteklemişti. Dahası cumhuriyet ilericilik olarak görülüyordu Osmanlıyla kıyaslanarak. Milli burjuvazi hareketi olarak değerlendiriliyordu. Ordu, cumhuriyeti kuran, devrim yapan bir ordu olarak görülüyordu. Yani henüz Türkiye Cumhuriyeti gerçeği, Türkiye toplumsal yapısı ayrıntılı bir biçimde açığa çıkmamıştı. İyi bir analiz etme, gözlemleme yaşanmamıştı. Ondan önceki sol-sosyalist hareketler çok dar kalmışlardı. Büyük şehirlerle sınırlı kalmışlardı. Toplumdan, Türkiye gerçeğinden kopuktular, Kürdistan'dan ise tümden uzaktılar. Sovyetler Birliği, Kürdistan'a TC devletinin gözüyle bakıyordu, Türkiye Komünist Partisi de oradan alıyor, şablon gibi onu uygulamaya koyuyordu. Buna rağmen1970 devrimciliği ilk defa bu darlığı belli ölçülerde aşan belirtileri gösteren bir gelişme sağladı. 12 Mart 1971 darbesi karşısında gerillaya sarılmanın altında kesinlikle bu bilinç yattı. 12 Mart faşist-askeri darbesine karşı direnen, hele hele bunu silahlı direnişe götüren herkes Kürt sorunundan söz etti. Mahir Çayan da, "Kürt sorunu en ciddi sorundur" dedi. Önder Apo bunu duyduğu için, onun sempatizanı olduğunu söyledi. Deniz Gezmişler idam sehpasında Türk ve Kürt halklarının kardeşliği ve bağımsızlığından söz ettiler. İbrahim Kaypakkaya ise zaten milli mesele üzerine, Kürt sorunu üzerine makaleler yazdı, kitaplar yazdı. Gerillayı Kürdistan'a dayandırmaya çalıştı. İbrahim Kaypakkaya'nın en çok çalıştığı yerler; Urfa ve Dersim'di, oradan Orta Anadolu'ya açılıyordu.

Aslında coğrafi olarak Kürdistan'a, toplumsal olarak Kürtlere, Kürt sorununa, Kürtlerin özgürlüğüne dayanarak bir gerilla direnişi geliştirmeyi öngörüyordu. PKK daha sonra bunları gerçekleştirdi. Dikkat edelim, silahlı direnişi bunlar geliştirdiler. Faşist cunta, en azgın bir biçimde, bu hareketlerin böyle bir eğilim içerisinde olan önderleri üzerine gitti. Kızıldere'de hiç uyarı bile yapmadan, karşıdaki çağrıyı hiç dikkate bile almadan Mahir Çayan ve arkadaşlarını bombalamaları buradan ileri geldi. Düşmanlıkları kesinlikle Kürt sorununa yaklaşımlarından kaynaklandı. Bunu çok iyi bilmemiz lazım. Diğer yandan, böyle olmasa bile, yine de mahkemelerde Kürtten söz eden herkese ağır cezalar verdiler. Behice Boran'ı bu kadar zorlamaları, baskı ve işkenceden geçirmeleri, savunmasında Kürt sorununu ifade etmiş olmasından kaynaklandı. Aslında herhangi bir çözüm filan da önermiyordu ama "Kürt ve Kürt sorunu vardır bu ülkede" dedi. Ondan dolayı en ağır baskı ve işkenceyi gördü. Sonunda yurtdışına sürdüler.

Tam yeterli bir kapsamda, derinlikli olmasa bile önceki darlığı aşan; Türkiye gerçeğini ve onunla bağlı olarak Kürt sorununu, Kürdistan gerçeğini anlamaya çalışan; Türkiye'deki iktidar ve devlet yapısını, ordu yapısını çözmeye yönelen bir devrimci bilinç, çizgi, iradi tutum ve mücadele bu 12 Mart darbesine karşı yürütülen direnişte ortaya çıktı, geliştirildi. İşkencehanelerde şu çıktı ortaya: Faşist-askeri rejim radikal devrimciliğin üzerine gidiyor. Kürt sorununu öngören, kabul eden, Kürtlerden ve Kürtlerin özgürlüğünden söz edenin üzerine gidiyor. Bu durum bir korku ve ürküntü yarattı. Aslında zindanlara alınıp 12 Mart işkencehanelerinde kontr-gerilla işkencesinden geçirilen kadrolarda böyle bir ürkme, çekinme durumu ortaya çıkardı. Bunu gördüler, anladılar. Zaten hissettirdi. Kürtten yana olanın katledileceğini ortaya koydu. Böylece, devrimci olduğunu söyleyenler bundan uzaklaştılar. Bir oportünist ve sosyal-şoven zihniyet ve duruş ortaya çıktı; giderek siyasi durum böyle gelişti. 'Kürtten, Kürt sorunundan uzak dur, dolayısıyla Türkiye'de de silahlı mücadeleden uzak dur' zihniyeti; en azından devletle, orduyla silahlı mücadeleye girmekten uzak durmayı öngören bir zihniyet oluştu. ADYÖD döneminde, 1974-75'de zindandan çıkan yeni gruplarda bu açık bir biçimde görüldü. Bunun istisnası Doğu Perinçek'ti. Daha hiç ADYÖD'de gündeme getirilmeden, Önder Apo bu tartışmaları geliştirmeden -zaten zindana girmiş miydi, girmemiş miydi belli bile değil,- daha 74'ün başında 'Kürt milli meselesi' diye bir kitap yazıp her tarafta dağıttılar. Kürdistan'daki birçok yerde Doğu Perinçek sempatizanlığı gelişti.

Neden öyle yaptı?

MİT yaptırdı. Ajandı. Öyle bir eğilimin, çizginin gelişeceğinden korkuyorlardı, dolayısıyla önceden tedbir alıyor; açığa çıkartmak istiyorlardı. O eğilimi, Kürdistan'daki yurtsever gençliği, halk eğilimini ajan bir harekete bağlamak, devrimci gelişmenin önünü daha o zamanda almak istiyorlardı. Bu oldukça bilinçli, planlı bir durumdu. Diğer devrimciler çok dikkatli yaklaştılar, çok itinalı oldular. Uzun süre Kürt ve Kürdistan gerçeğine kendilerini kapattılar. Giderek 'Kurtuluş-Sosyalist Dergi' grubu yine bazı gruplar Kürt ve Kürdistan gerçeğini kabul etmeyi, buna göre bir mücadele geliştirmeyi düşüncede doğru bulur hale geldiler ama onlar da Kürdistan'daki ilkel reformist çizgiyi aşamadılar. Yani Kürt-Kürdistan dediler; KUK'çular, DDKD'ciler, Özgürlük Yolu ve Rizgarî gibi güçler de diyorlardı, hatta "Kürdistan sömürgedir" diyorlardı onlar da ama derneklere, dergilere örgütleniyorlardı. Türkiye solunda da böyle diyenler öyle örgütlendiler. Yani ihtiyatlılık devam etti. Yani sistemden radikal kopuş, sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluş direnişi gibi bir çizgiye yönelmekten kesinlikle uzak durdular, ürktüler. 1980 yılının 12 Eylül darbesine gelindi. Bir de üstüne darbe binip özellikle PKK üzerine Diyarbakır zindanında yönelim ortaya çıkınca, ürkek de olsa Kürt-Kürdistan diyenler de, demeyenler de unuttular, ağızlarını kapattılar, söyledikleri geri aldılar, bir daha söylemez hale geldiler. Dikkat ederseniz, 12 Mart darbesine karşı THKP-C, THKO, TİKKO anında silahlı direnişe başvururken 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesine karşı Türkiye'de hiç kimse silahlı direnişe girmedi. Üstelik Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin ardılı, devamcısı olduklarını söylüyorlardı. Peki o çizgiyi devam ettirenlerin yapması gereken, hemen 12 Eylül darbesine karşı savaşmak, direnmek değil miydi; bunun için en azından PKK'yle güçlü bir ittifaka yönelmek, Kürdistan'a dayanarak 1972-73'te yapılamayanı 83-84'te yapmak değil miydi? Böyle olması gerekiyordu. Ama bunlar olmadı.

Tabii olanak varken olmadı. Örneğin; 71'de, 72'de bir Kürdistani örgüt yoktu. DDKO vardı ama böyle bir direnişten fersah fersah kaçıyordu. Bir dernek hareketiydi. Daha öteye gitmiyordu. Oysa 1980'de PKK vardı. Hilvan-Siverek direnişini geliştirmişti. Türkiye'deki anti-faşist direnişi Kürdistan'da ajanlaşmış yapı, kurum ve kişilere karşı, faşistlere, polislere karşı devrimci şiddet temelindeki mücadele çizgisiyle yürüten bir devrimci parti ortaya çıkmıştı ve Kürdistan'ın her tarafına

yayılmıştı. Buna rağmen 12 Eylül darbesine karşı çıkma, kurşun sıkma gücünü gösteremediler. Yani 12 Mart darbesinin Türkiye'yi biraz doğru anlama, Kürt sorununa yönelme ve oradan çözüm arama, ona yaklaşma arayışında olanları katletmesi diğerlerini geriye çekti.

Hazır Kürdistan'da örgüt varken...

Daha sonraki süreçte örgütsel bütünlükler parçalandı. İrade kırıldı. Dar gruplar, kişiler düzeyinde Kürdistan'ı, Kürt sorununu, sömürgeciliği kabul eden, PKK'yle ilişkiye yönelenler oldu ama o örgütsel bütünlük, örgütsel yapı, örgütsel güç kalmadı. Ana örgütsel omurgalar bu konuda oldukça dar, tutucu, sosyalşoven bir eğilimi göstermekten kendilerini kurtarmadılar ya da kurtaramadılar. Israrla o sosyal şoven duruşa sahip çıktılar. Bunu, faşizme karşı demokrasi bloğu gibi genel bir sözle maskelemek, örtmek istediler. Kendi içlerinde daha çok, "Biz zayıf durumdayız, evet, Kürt sorununu kabul edebiliriz ama kuyruğuna takılmamak lazım. Kürdün fazla irade geliştirmesine fırsat vermemek gerekir" biçiminde de ifade ettiler. "Eşit koşullarda değiliz, onun için ittifak yapmayız" diye Kürdistan'daki devrimci mücadeleyi, bunun Türkiye'yi demokratikleştirme gerçeğini reddederek, görmezden gelerek, kabul etmeyerek o sosyal şoven zihniyet ve politik tutumlarını devam ettirdiler. Daha çok da CHP kuyrukçuluğu bunu yaptırdı. CHP'nin gizli-açık müttefiki oldular, oluyorlar. Günümüzde bunu gizli yapan da var, açık yapan da var. CHP o sosyal-şoven çizgiyi ayakta tuttu hep. 'Sol budur' diyerek, 'devrim budur' diyerek aslında Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin çizgisini tasfiye ettirip; oportünizme, sosyal şovenizme uğratılmış çizgiyi, 'devrimci çizgi' adı altında ayakta tuttu ve Türkiye'deki devrimciliği bu biçimde hastalıklı kıldı, sakatladı. Gerçeklerden uzaklaştırdı, kuyrukçu hale getirdi. İşte bu kadar marjinalleşme, bazı kararlı devrimcilerin bu kadar çaba ve ısrarlarına rağmen gelişememesi, kitleselleşememesi, bu denli AKP-MHP faşizminin kuyruğuna takılması işte buradan ileri geliyor.

Yani Türkiye sol hareketi açısından 1920'lerde, 30'larda TKP'nin oynadığı rolü bugün CHP oynuyor diyebilir miyiz?

Duran Kalkan: Yok. TKP'yi de o zaman şimdiki solcular gibi CHP yönlendiriyordu gene, şimdi de yönlendiriyor. Yani o zamanın TKP'sinin oynadığı rolü oynayan çeşitli gruplar, örgütler var. Aynı rolü oynuyorlar. O zaman da CHP kuyruğuna takıldılar, "CHP devrimcidir, ilericidir" diyerek kopamadılar, devrimci çizgiyi geliştiremediler, şimdi de aynı durumda kalıyorlar. Sovyetler Birliği çözülmüş olmasına rağmen, Kürdistan'da 35 yıllık devrimci halk savaşı gelişmiş olmasına rağmen, Kürt sorunu bu kadar açığa çıkarılmış, aydınlatılmış, dünya sorunu haline getirilmiş olmasına rağmen, böylece kendisini Türkiye gerçeğine tümüyle dayatmış olmasına rağmen onlar hala devekuşu gibi kafalarını kuma sokuyorlar, bu gerçekleri görmemeye çalışıyorlar. Bunu da CHP kuyrukçuluğuyla maskelemeye çalışıyorlar. Bu kadardır.

Bu ısrarın, bu körlüğün karşısında aslında daha büyük bir ısrar var: Önder Abdullah Öcalan'ın, sizin de ifade ettiğiniz gibi, bir Kızıldere boykotuyla başlayan, ondan sonra ADYÖD örgütlülüğüyle devam eden, sonra Filistin'de de FKBDC oluşumuyla devam eden girişimleri ve en son günümüzde PKK'nin de içinde olduğu Halkların Birleşik Devrim Hareketi var... Şimdi HBDH'nin dördüncü yılına girerken üç yıllık sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Duran Kalkan: Öncelikle Önder Apo gerçeğini biraz tanımlamak lazım. Doğru anlamak gerekiyor. 1971'de, 72'de İstanbul'da, Ankara'da gelişen devrimci hareketler içerisinde bilinçlenen, düşünce sistemi haline gelen, adım adım eyleme yönelen bir gerçekliği ifade ediyor, fakat oldukça özgünlükleri olan bir gelişmeyi de yaşıyor. Nasıl? Bir yandan Türkiye ve Kürdistan'dan çıkıyor; Urfa'yı, Amed'i görmüş, Kürtlüğü anlamış, KDP'yi öğrenmiş olarak yola çıkıyor. Diğer yandan Ankara ve İstanbul'u tanıyor. Türkiye toplumunu da, emekçi deneni de ama devlet gerçeğini de en merkezden, en ileri noktada tanır hale geliyor. Aslında Önder Apo'nun pozisyonu 1970'lerin başında Türkiye'de devrimci düşünceyi geliştiren, devrimci çizgi oluşturan önderlerden farklılık arz ediyor.

Şöyle sorulabilir: Peki o hareketler içerisinde de Kürtler vardı, Kürdistan'dan gidenler vardı, THKP-C içinde vardı, THKO içerisinde vardı, TİKKO içerisinde vardı, yani Kürtler etkiliydiler. Evet ama Önder Apo'nun Kürdistan ve Türkiye bilinci kadar bilinç edinememişlerdi. Önderlik yapamadılar. Önderler Kürdistan gerçeği konusunda yeterince bilince sahip değillerdi. Örneğin Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya sonradan gördü, anlamaya çalıştı. Denizler yine öyle. Hüseyin İnan Kürttü fakat Sarız'dan yola çıkmıştı. Kürdistan'ı o kadar tanıyan konumda değildi. Önder Apo'nun avantajı; Urfa ve Amed kentlerinde Kürtlüğü tanımış olmasıdır. Bu oldukça önemli bir durumdu. Başlangıçta belki çok güçlü bir bilinç ifade etmiyordu ama daha sonra sosyal bilimi öğrendikçe, siyaset içerisine girdikçe Urfa ve Amed'de edindikleri çok önemli veriler oldu. Bu temelde bir zihniyet oluşumuna yöneldi. İkincisi; örgütler kurulmuş ve eyleme geçerken, o örgütlenmemiş bir sempatizan konumundaydı. İstanbul'da olması bunu getiriyor, darbe sonrasında Ankara'ya geliyor ancak henüz hiçbir örgütle bağlantıya geçecek bir militanlık bağı kuramamış. Arayış ve gençlik eylemi içerisinde ama onu aşan bir profesyonelleşme sürecinde değil. Öyle bir durumdayken darbeler olmuş, örgütlerin önü kesilmiş, öyle bir adımı atamıyor. Fakat bütün olup bitenleri gözleyip anlayan bir konumda kalıyor. Kızıldere olayında aktifleşmek istiyor. Tutuklanıp cezaevine konulunca gerçekleri daha iyi görme, bilinç edinme durumu ortaya çıkıyor. Üçüncü husus; cezaevinden çıkarken kendisine verilen adreslerde buldukları, kendisi için tarihsel olarak aradıklarını bulması gibidir. Haki Karer ve Kemal Pir ile tanışması, onlara ev arkadaşlığı yapması böyle bir rol oynuyor. Kürdistan gerçeğini biliyor zaten. Türkiye'yi de İstanbul ve Ankara'dan tanımış ama Türkiye toplum yapısını daha iyi tanıma, anlamada Kemal Pir ve Haki Karer kişiliği çok önemli rol oynuyor. Onlar için, ''Bozulmamış iki Karadeniz çocuğuydular'' dedi. Bu çok önemli. Yani Türkiye toplumsallığını, Karadeniz toplumsallığını sağlıyorlar. Kapitalist modernitenin, iktidarın kirine, pasına bulaşmamışlar, son derece komünal, kolektif bir duruşu, yaşamı ifade ediyorlar ki; özgür bireyi, özgür toplumu temsil ediyorlar. Özgür yaşama açıklar, onun temsilcileri durumundalar. Böyle bir tanışma, arkadaşlık da Türkiye gerçeğini daha iyi tanıma ve anlama fırsatı veriyor.

ADYÖD'de en faal olan, sözü en çok dinlenenler de Apocular'dı

Bütün bunlardan yola çıkarak Önder Apo'nun, ADYÖD'e giden süreçteki düşünce yapısını, yaklaşımlarını, politikalarını doğru anlamak lazım. Düşünce sistemi kitaplardandı, ezbereydi ama oldukça sistemli, derinlikli, ikna edici, öğreticiydi. Diğer yandan pratiğe geçmeye son derece açıktı, radikaldi, devrimciydi. Tümüyle ilkeseldi. Üçüncü karakteri; toparlayıcıydı, bütünleyiciydi. Yani Kürt sorununu, özgürlüğünü esas alan, yenilik olarak Kürdü geliştiren ama Türkiye'yi, Türkiye emekçilerini, Türkiye devrimciliğini asla inkar etmeyen, onunla en ileri düzeyde arkadaşlık yapmayı, birleşmeyi öngören; Kürdistan karşısında sorumluluk duyduğu, kendisini Kürt özgürlüğünde gördüğü kadar, Türkiye karşısında da sorumluluk duyan, Türkiye demokrasisi içinde de kendisini gören bir düşünce sistemi vardı. Bunun için Mahir'leri, Deniz'leri erkenden imhaya götüren nedenleri iyi gördü, iyi çözümledi ve bunlardan ders çıkardı. Çünkü hatalı pratiklere yol açan; düşünsel eksiklikleri gördü. Onları giderdi ve hatalı pratik içerisine girmedi. İkincisi; grupçuluğa girmedi. Radikal devrimciydi, militandı. Öyle devrimciliğin grup oluşturmakla gerçekleşmeyeceğini biliyordu. Bütün toplumu içine alacak bir mücadele olacağını biliyordu ve herkese öyle yaklaştı. O nedenle herkesi devrime çeken, devrime sevk eden, herkesle ilişki kuran, ittifak yapan bir duruşu, tutumu gösterdi. Böyle olunca hep toparlayıcı oldu.

Grupçuluk; oportünizmin, sosyal şovenizmin, reformist milliyetçiliğin bir duruşudur. Radikal devrimciliğin örgütsel duruşu kesinlikle grupçuluk olamaz. O; parti, cephe, ittifak olur. O yüzden grupçuklar Önder Apo'nun toparlayıcı, birleştirici düşünceleri karşısında sıkışıyorlardı. Mesela ADYÖD sürecinde bu sıkışma çok görüldü. Yani çok büyük bir örgütü, grubu yokken, parmakla sayılabilecek kadar az bir insan topluluğu iken, yönetime de öyle girmişken buna rağmen ADYÖD'de en faal olan, sözü en çok dinlenenler de Apocular'dı. Yönetim de Önder Apo'ydu, Haki Karer'di. Fiili yürütmede tam bir etkinlik kurmuşlardı. Neden? Çünkü grupçuluktan uzak ve tutarlıydılar. Herkes onlarla ilişki kurabiliyordu. Onlarda bölücü, parçalayıcı, kendine yontucu bir yaklaşım yoktu. Herkes de bunu biliyor, görüyor ve buna göre davranıyordu. Önderlik Türkiye'ye yaklaştığı gibi Kürdistan'a da böyle yaklaştı. 1975'te cephe kurmak için bütün Kürt örgütleriyle görüşmeler yaptı, tartışmalar yürüttü, arayışa girdi. Benzer bir durumu 12 Eylül askeri darbesinden sonra yine tekrarladı. Bir yandan Kürt örgütleriyle Kürdistan'da bir cephe kurmaya çalışırken diğer yandan Türkiye'nin devrimci-demokratik örgütleriyle 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı bir anti-faşist direniş cephesi kurmayı temel bir görev olarak bildi. Darbeden hemen sonra bir yandan darbeye karşı gerilla savaşını geliştirecek güçleri toparlamayı, eğitmeyi, örgütlemeyi öngörüp böyle bir çalışma yürütürken diğer yandan diğer devrimci-demokratik grupları, örgütleri dışarıya çekip, toparlayıp, onların da mücadele için eğitilmelerine destek verip onlarla ortak bir cephe kurmayı öngördü. 1982'nin başında Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi kuruldu. Çok önemliydi. 2-3 sene devam etti. Filistin sahasında gerilla eğitimi temelinde kuruluyordu. Kürdistan'da askeri-faşist rejimin bu kadar saldırılarına rağmen, Kürdistan ile sınırlı olmasına rağmen direnen, ayakta kalan, 12 Eylül faşist darbesini yenilgiye uğratan gerilla direnişi, oradaki eğitim ve hazırlıklarla çıktı. Benzer hazırlıklar Türkiye demokratik-devrimci güçlerinindi. İmkanlarımızı paylaştık. Onlar da eğer PKK gibi bir direnme mücadelesi içerisine girselerdi, bunu FKBDC içinde yapsalardı 90'lara ulaşmadan Ankara'yı kuşatır, faşist askeri diktatörlüğü yıkarak devrimci-demokratik zafere götürürlerdi. Bunun önünde hiçbir engel yoktu.

Örgütler parçalandılar, bir kısmı ayakta kalmaya çalıştı

Önder Apo, Taner Akçam'ın yaklaşımından bahsediyor. Dev-Yol'a öncülük ediyordu, ancak devrimci öncülük etmedi. FKBDC'yi böldü, parçaladı. FKBDC'yi, Kürdistan'a ve Türkiye'ye giderek 12 Eylül faşizmine karşı gerilla savaşı geliştiren bir hareket olmaktan çıkartıp Avrupa'ya taşıyarak, mültecilik içerisinde yok etmeyi öngören bir çizgi izledi. PKK buna karşı mücadele ederek gelişti. Büyük kaybetme orada ortaya çıktı. Ortaya çıkmış olan bugünkü sonuçların altında bu yatıyor. Onun da altında 12 mart 1971 faşist askeri darbesinin son derece bilinçli, planlı bir şekilde sol örgütlere ve önderlere yönelttiği saldırılar yatıyor. Katliamlarla korkutup ürküterek, hayatta kalanları da devrimci düşünceden uzaklaştırmaları yatıyor. Günümüzde bunu aşmaya çalışıyoruz. Oldukça daralmış, kadrosal sınırlılık içerisine düşmüş bir devrimcilik ortaya çıktı. Örgütler parçalandılar, bir kısmı ayakta kalmaya çalıştı. PKK çeşitli dönemlerde ilişki ve ittifak kurup onları mücadeleye çekmeye çalışsa da başarılı olamadı. Bazı gruplar kendi aralarında birleşerek yeni örgütler kurdular. Bütün bunlar 2015-16 kışında yeni bir oluşuma yöneldiler. Bu dönemin temel özelliği; 24 Temmuz 2015'te faşist-askeri rejim ya da AKP-MHP faşizmi topyekun faşist soykırımcı saldırıya geçmiş; buna karşı Cizre, Sur öncülüğünde ağır bedeller ödemeyi göze alan topyekun bir halk direnişi var. AKP-MHP yönetimindeki TC faşizmi bir bütün Kürdistan'daki devrimci varlığı, özgürlük güçlerini, PKK öncülüğünü imha ve tasfiye etmek için saldırıya geçiyor, PKK devrimci değerleri korumak için tüm gücünü seferber ederek direniyor. Hem de mahalleler, şehirler yıkılırken, toplum sürülürken bu direniş gerçekleşiyor. İşte o zaman bu örgütler ciddiyeti gördü. Faşizm, ayakta kalan, gelişme sağlayan bütün devrimci değerleri yok etmek için saldırıyor, bu konuda en önemli güç PKK, onu yok edip ezerse ortada devrimcilik yapacak hiçbir güç, imkan, ortam, zemin kalmaz. O halde, bu imha ve tasfiye saldırısının başarıya ulaşmasını engellemek lazım. Bu topyekun imha ve tasfiye saldırısına karşı güçbirliği yaparak direnmek, onu engelleyecek, boşa çıkartacak bir mücadele içine girmek lazım. Bunu görüp değerlendirdiler ve böyle bir ortamda bu değerlendirme temelinde Halkların Birleşik Devrim Hareketi kuruldu. Bir tartışmayla somut durum ortaya konulunca herkesin birliğe hazır olduğu görüldü. Zaten PKK böyle tarihi ve zorlu mücadeleyi yürütebilmek için her zaman ilişki ve ittifaka açıktı. Diğer güçler de somut durumu gerçekçi bir biçimde görünce doğal bir hazır olma durumu vardı. İki toplantıyla hemen belli ilkelere dayalı, amaçları belli olan, örgütsel ilkeleri belli olan ve yazılı hale getirilmiş, Halkların Birleşik Devrim Hareketi 12 Mart 2016'da ilan edildi. Kuruluşu özel olarak 12 Mart'a denk getirildi. Çünkü devrim önderlerini 12 Mart faşist-askeri darbesi imha etmişti. O zihniyete karşı mücadele ederek Türkiye'yi demokratikleştirmek, Kürdistan'ı özgürleştirmek için yeni bir mücadeleyi, devrim hareketini başlatmayı ifade etti. İddiası buydu, iradesini buna göre şekillendirdi ve bu önemliydi. Oldukça etkili oldu, faşizm ciddi bir korku içerisine girdi. Zemin uygundu. Bir de AKP-MHP faşizmi, ''Bu hareket kitleselleşip halk hareketi geliştirirse beni çöküşe götürür'' diye ciddi bir tedirginlik yaşadı. Kadınlar, gençler, halk, faşizmden zarar gören, kurtuluş arayan kesimler, "Yeni bir çıkış oluyor" diye büyük bir umut beslediler. Bu durumu sahiplenmeye çalıştılar. Aradan 3 yıl geçti. HBDH'nin 4. yılına girdik. 8-9 parti, örgüt yer alıyor. Hepsi aynı düzeyde değil, zayıf olanlar var. Kadrosal ve kitlesel gücü biraz daha çok olanlar var. Bu 3 yıl içerisinde bir mücadele yürüttü. Düzenli olarak toplantılar yapılıp kararlar alındı. Örgütler ve partiler birbirini tanıyıp belli bir yakınlaşmayı da sağladılar. Yani HBDH bir tür ortak örgüt düzeyine geldi. Öyle bir yakınlaşma, ortak kavramlar oluşturma, anlayış oluşturma gerçekleşti. Bu çok önemli. Çünkü, darbeden beri birleşememiş, ortaklaşamamış olma durumu var. FKBDC bir yıl bile doğru dürüst sürmedi. 84'e kadar sürmedi. 1982'nin sonunda PKK Kürdistan'a yöneldiğinde, Dev-Yol da güçlerini Avrupa'ya çekerken bitti aslında.

Daralan örgütler de bitti

Tabii, iki ayrı yöne gittiler ve fiili olarak FKBDC bitmiş oldu. Ancak HBDH'nin 3 yıllık bir pratiği var. Bu süreci önemsemek lazım. 3 ay bile ittifak halinde kalınamaz diyorlardı. Öyle olduğu söyleniyordu. Böyle bir zeminden geliniyordu. Böyle sert bir çatışma ortamında yoldaşlık, yol arkadaşlığı yapmak, ortak kararlar alıp, pratik yürütmek azımsanacak bir durum değildir. Bir bu oldukça önemsenebilir. İkincisi; 3 yılda AKP-MHP faşizmine karşı direnen tek güç Halkların Birleşik Devrim Hareketi'dir. Tek devrimci, demokratik, alternatif budur. Demokratik siyaset alanında bazı siyasi örgütler,

hareketler, ittifaklar var. Onlar legal alandalar ve sadece demokratik siyaset yürütüyorlar. Ancak, demokratik devrimi temsil eden, ona öncülük eden, AKP-MHP faşist diktatörlüğünün askeri saldırılarına karşı onun anladığı dille cevap veren tek direniş örgütü HBDH'dir. Kürdistan'da, Türkiye'de bunu yaptı. Dahası AKP-MHP faşist diktatörlüğüne karşı bunu yaptığı gibi, Suriye ve Rojava Kürdistan'da DAİŞ faşizmine karşı yürütülen mücadeleye de katıldı. Güç ve destek verdi. Suriye'den Türkiye'ye kadar, DAİŞ faşizminden AKP-MHP faşizmine kadar her yerde ve alanda mücadele etti. Tüm faşist güçlere karşı savaş yaptı, direndi. Böyle bir savaş içerisinde şehitler verdi. Yani PKK ile dostluk, Kuzey-Doğu Suriye'de DAİŞ faşizmine karşı savaşan QSD güçleriyle, YPG-YPJ'den ayrı olarak diğer örgütlerle de faşizme karşı savaş içerisinde oldular. Her yıl şehitler verdiler. Şimdi Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de AKP-MHP faşizmine karşı savaş içerisinde bu üç yılda verdikleri şehit sayısı 20'nin üzerindedir. PKK'yi katarsak binlercedir. Diğer yandan DAİŞ'e karşı yürütülen mücadelede verdikleri şehit sayısı 30-40'ı buluyor. Yaralıları var. Yani HBDH bir savaş ittifakı oldu. Birleşik Devrim, bir direniş hareketidir. Silahlı direniş de dahil her türlü mücadele yöntemini faşizme karşı kullanmayı öngören ve bunu pratikte gerçekleştiren bir harekettir. Bu yüzden bu direnişi de önemsemek lazım. Bütün hareketler savaş hareketi oldular; silah kullandılar, şehitler verdiler. Bu vesileyle HBDH'yi ilan eden Ulaş ve Delal yoldaşlar şahsında bütün şehitleri saygıyla anıyorum. Üç yıllık mücadele büyük komutanlar çıkardı. Kadın, erkek halk öncüleri çıkardı. Üçüncü husus olarak; belirli örgütsel adımlar atmaya çalıştı. Çeşitli kesimleri örgütlemeye yöneldi. Mesela Kadınların Birleşik Devrim Hareketi kuruldu -ki, bu çok önemli. Israr ediyorlar ve günümüzde devrim hareketinin öncü gücü kadın mücadelesi oluyor.

Benzeri yok değil mi? Daha önce genel örgütlendiler ama özgün kadın yoktu.

Duran Kalkan: Türkiye ve Kürdistan'da yok. Dünya'da var ama bu durumda değildir. Daha dar, hep ikinci planda kalan katılımı ifade ediyor ama şimdi öyle değildir. Şimdi Kadınların Birleşik Devrim Hareketi temelinde, YJA-STAR ve YPJ kadın savaşçı güçleri gerillasının desteğinde oldukça etkili hale gelen bir kadın öncülüğü var. Kadın özgürlük devriminin gelişimi var. Benzer çaba gençlik içerisinde de var. Ama gençlik buna daha çok açık, daha çok yatkın, bazı zayıflıklar onu geliştirememiş olsa da çalışma var.

Bunlar yanında ciddi eleştiri-özeleştiri gerektiren durumlar da var. Ben hep değerlendirdim. Bu yıldönümü vesilesiyle soru kapsamında kısaca özetlemekte yine yarar vardır. Eğer bütün bunlar normal bir süreçte olsaydı, HBDH başarılıydı. Güçlü bir demokratik öncüydü. Görevlerini önemli bir ölçüde yerine getirmişti. Bunlar söylenebilirdi. Normal, olağan dönemler açısından yapılanları insan başarılı olarak görebilir. Fakat tabii 2016-2019 süreci olağanüstü de değil, olağan üstünün üstü bir özellik taşıyor. Faşist sömürgeci sistem tüm gücüyle Kürdistan Özgürlük Hareketini, Türkiye demokratik güçlerini imha ve tasfiye etmek için saldırıyor, bunlara karşı topyekun bir direniş var. Bir tür varlık-yokluk direnişidir. Faşist sömürgeci saldırıları kırmak için topyekun bir direniş içinde olma durumu var ki, bu faşizme karşı her yerde yaygın bir direniş yürütmeyi, örgütlemeyi gerektiriyor. Burdan bakınca yürütülen mücadele çok yetersiz. Böyle bir dönemde faşizm yenilebilirdi, ağır darbeler vuran güçlü ordular kurulabilirdi. Gençlik ve kadın hareketleri her gün faşizme darbe vuran ciddi bir özsavunma direnişi ortaya çıkarabilirlerdi. Kürdistan'da dağda yürüyen savaşı Türkiye metropollerinde süren bir özsavunma direnişine çevirebilirlerdi. Böylece Kürdistan dağı ile Türkiye metropolleri birleşip faşizmi yıkan bir birleşik halk direnişini topyekun ortaya çıkarabilirlerdi. Kuşkusuz zorlukları vardı bunun, ancak zemini de vardı. Yaratıcı bir devrimcilik, pratikte başarı getiren tarz, üslup ve tempo ile hareket etmeyi bilen bir devrimcilik bu gelişmeleri mutlaka yaratabilirdi. Burdan baktığımızda olan, çok geridir. Çok ciddi bir eleştiri, özeleştiri gerektiriyor bu durum. Zaten 2018 aralığında yapılan HBDH Genel Konsey toplantısı 3 yıllık pratiği bu biçimde değerlendirdi. Böyle bir özeleştirel yaklaşımı vardır. Hata ve eksikliklerini görüyor. Nedenlerini bulmaya, anlamaya çalışıyor. Dahası sadece onları bulup anlamakla yetinmiyor, onları aşmaya, gidermeye, eksikliklerini ortadan kaldırarak, yapılmamış görevleri yapan bir devrimciliği içinde bulunduğumuz süreçte ortaya çıkarmaya çalışıyor. Dördüncü yıla işte bu temelde girdi. Dördüncü yıl iddiası kesinlikle 3 yıllık yaptıklarını, kahramanlıkları, ortaya çıkan gelişmeleri temel alacak ama yapamadıklarının, eksik ve hatalı kalanların da derslerini çıkaracak, başarı temelinde hata ve eksikliklerin dersleriyle dördüncü yıla yaklaşarak dördüncü yılı ilk üç yılda yapılmayanların yapıldığı, AKP-MHP faşizminin yenilgiye uğratıldığı bir yıl haline getirecek.

HBDH etkili bir mücadele yürütüyor

Bu anlamda Kürdistan'da yürüttüğümüz hamle ile birleşiyor. Biz onu, ''Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim'' diye tanımladık. Tabii HBDH de, ''Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim, Türkiye'yi Demokratikleştirelim'' biçiminde tanımlıyor. Tecridin kırılmasına ve faşizmin yıkılmasına dayalı olarak Kürdistan'ın özgür, Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratik hale getirilmesini öngörüyor -ki, bu tabii çok önemli bir hedef. Şunu çok açık görüyor artık: Türkiye'deki faşizm Kürdistan'daki soykırım ve sömürgecilikten besleniyor. Faşizm de kendisini İmralı tecrit ve işkence sistemi olarak devreye koyuyor. Kilit, İmralı işkence ve tecrit sistemidir. Bu sistem kırılmadan ne faşizm yıkılır ne de sömürgecilik. Ne Türkiye demokratik olabilir ne de Kürdistan özgür. O halde, devrimci-demokratik-özgürlükçü olmanın ilk şartı, İmralı tecrit ve işkence sistemine karşı çıkmaktır. Ona karşı etkili mücadele etmektir. Faşizmi yıkmanın da, Türkiye'yi demokratik, Kürdistan'ı özgür hale getirmenin de kilidi orada. Anahtarı orada aramak gerekir. Orası, Kürdistan'a ve Türkiye'ye dayatılan bir model aslında. Bir model tabii. Bir yönetim biçimi haline gelmiş. Orada sadece bir cezaevi yok. Bütün Türkiye'ye yayılıyor. Herkesin üzerinde tecrit ve işkence var. Hiç kimse geleceğinden emin değil. Bugünü doğru yürütemiyor. Faşist baskı ve terör havaya sinmiş. Her bakımdan insanların, kadınların, gençlerin, toplumların üzerinde baskı uyguluyor. Bir yönetim gerçeği olmuş. O halde kurtuluş kesinlikle İmralı işkence ve tecrit sisteminden yayılan bu baskı ve zulmü kırmak olacak. Herkesin üzerindeki baskıyı ve işkenceyi ortadan kaldırmak olacak. HBDH bu temelde daha etkili bir mücadele yürütüyor. Dördüncü yılda Kürdistan'ın özgürlük devriminin zaferlerine dayanarak Türkiye'de demokratik devrimi güçlendirecek, geliştirecek, AKP-MHP faşizmini yıkarak devrimi zafere taşıyacak; iddiası bu.

Belki şu anki duruma göre bu, olmaz gibi görünebilir. Zayıf görünüyor olabilir ama devrimci durum yaşanıyor. Devrimci durumlarda değişim çok hızlı olur. İki ayda faşizmin çok etkili olduğu bir ülke devrimin etkili olduğu bir ülke haline gelebilir. Faşizme umut bağlayan, onun kuyruğuna takılan ülkeler devrimci bilinç, örgüt ve eylem içine çekilen, onu yürüten güçler haline dönüşebilir. Bunu görmek, bilmek lazım. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Türkiye de böyle bir gerçekliğin yaşanmasına çok açık bir ülke.

> Nuda Yoldaş, gerçekten de melek gibiydi. Önderlik gerçeğine çok bağlıydı. Paradigma değişimini derinden özümsemeye çalışıyordu. En önemlisi de böyle bir çizginin pratikleşmesini en önde yürütüp, kendi sorumluluğu olduğunu biliyordu. O cesaret ve kararlılıkla, o bilinç ve inançla Botan'a yürüdü. Bütün zorluklara rağmen, direnişin boğulmak istendiği Botan'da, tasfiyeciliği ve sömürgeciliği boğarak Botan kahramanlığını, Egîd direnişçiliğini yeniden ortaya çıkardı.

Nuda Yoldaş gerçekten de melek gibiydi, Önderlik gerçeğine çok bağlıydı

Bu dönem aynı zamanda PKK Yeniden İnşa Komitesi üyesi Nuda Karker ve 11 yoldaşının şehadet yıldönümü. PKK'de önemli bir yere sahip olan Nuda Karker ve 11 yoldaşının şehadeti ardından neler söyleyebilirsiniz?

Duran Kalkan: Bir yönüyle konumuzla da bağlantılı tabii. AKP-MHP faşizmine karşı gösterilen direnişin başlangıcını da ifade ediyor. O yoldaşlar böyle bir direnişin başlatıcıları oldular. İlk şehitleri oldular. AKP gerçeğini açığa çıkartanlar oldular. Diğer yandan, 50 yıldır 12 Mart darbesine karşı Mahirler, Denizler, İbrahimler öncülüğünde gelişen Türkiye demokratik devrim hareketinin Kürdistan'dan yürütülen kolunun en önemli bölümünü oluşturuyorlar. 2007-2008 gibi, AKP'nin kendisini güçlendirerek, ABD ile ittifak yapıp ordu üzerinde de hakimiyet kurarak Türkiye'de iktidar haline gelmeye yöneldiği, KDP ile ilişkilenerek PKK'yi daraltıp imha etmek istediği bir süreçte, böyle bir faşist kuşatmaya ve saldırganlığa karşı direnmeyi temsil ediyorlar. O kuşatmayı kıran direniş Zap direnişiydi. 2008 Şubat, Mart'ındaki direnişti. Bu yoldaşlar da direnişte şehit düştüler. Botan'da direnişin öncülüğünü yaptılar. 2007'nin 11 Ekim'iydi, Gabar'da Adil ve Gülbahar yoldaşlar faşist ordu operasyonuna tarihin en ağır darbelerini vurdular. Türk ordusu orada felç oldu. Ardından 20 Ekim'de Oremar kuşatması oldu. Ordu ağır darbe yediği gibi bir sürü esir de verdi. Bu iki olay çok önemliydi. AKP-ABD savaş ittifakı ve saldırısının ölü doğmasını getiriyordu. Bunlar ardından 5 Kasım 2007'de Bush-Erdoğan görüşmesi ile, bu gelişmeleri bastırmak üzere ortaklık yaptılar. 16 aralıktan itibaren Güney Kürdistan'a dönük saldırıları birlikte planlayıp yürüttüler. 20 Şubat'ta da TC ordusu, Zap operasyonunu gündeme getirdi. Zap direnişi bu saldırıyı kırdı. Zap'ta yenilgiye uğrayan güçler, tasfiyecilikten de aldıkları destekle, yenilgilerini önlemek için Botan'a yöneldiler. Nuda, Ferhat ve Halil yoldaşlar böyle bir saldırı içerisinde şehit düştüler. 12 martta da Kurtay yoldaş Hezil Vadisi'nde şehit düşmüştü. Adil ve Gülbahar arkadaşlar Gabar yönetimi olurken, Botan'ın batı cephesinin yönetimi olurken, orta ve doğu cephesinin yönetimi de bu yoldaşlardı. AKP-ABD ittifakının ortak saldırganlığıyla katledildiler. Güney'e dönük birlikte saldırıyorlardı, Kuzey'de de AKP'yi siyasi, askeri olarak; silah, taktik olarak ABD ilk defa o zaman en ileri düzeyde destekledi. Arkadaşlarımız helikopterlerle vuruldular zaten. Keşif uçaklarıyla açığa çıkartıldılar. Bu bakımdan oldukça tarihsel bir süreci de ifade ediyor. Şehadetlerinin 11. yıldönümünde bu yoldaşları; Nuda, Halil, Ferhat ve Kurtay yoldaşları saygı ve minnetle anıyorum. Gerçekten de tarihi bir süreçti. Biz şöyle değerlendirdik: Aralıkta Gabar'da Adil ve Gülbahar arkadaşların şehit düşüşüyle mart ve nisanda Hezil vadisinde Kurtay, Nuda, Ferhat ve Halil arkadaşların şehit düşüşünü, 1986 Newroz'unda Gabar'da Agit arkadaşın şehit düşüşüne benzettik. O zaman da Agit arkadaşın şehadetiyle Botan yönetimimiz darbe yemiş oldu. Bu şehadetler de benzer biçimde Botan yönetimimizin darbe yemesini getirdi. Çetecilik Agit arkadaşın katledilmesinde belli bir rol oynamıştı. Tasfiyecilik de Nuda, Ferhat ve Halil arkadaşların katledilmesinde belli bir rol oynadı. Aslında tasfiyeciliğin görevden alınıp tasfiye edilmesine duyduğu tepkiyle AKP faşizmi Botan yönetimimize saldırdı. Bir tür intikam almaya çalıştı. Çünkü çok iyi öğrenmişlerdi; Doktor Ali ve Dicle tasfiyeciliğini bu yoldaşlar tasfiye ediyorlardı. Özellikle Nuda Karker Yoldaş'ın değerlendirmeleri, çabaları belirleyiciydi. HPG yönetiminin 2007 Ocak-Şubat'ında yapılan konferansını bilgilendiren raporları Nuda Yoldaş sunmuştu. Dolayısıyla Botan'da tasfiyeciliği onlar tasfiye etmişti. AKP faşizmi, bu saldırılarıyla aslında bir yerde bu tasfiyeciliğin intikamını almaya çalıştı. Tabii Hareket de tasfiyeciliği partiden kovarak, tasfiye ederek, bu yoldaşların anısına sahip çıktı, intikamlarını aldı. Bunlar birbirine bağlı olarak gelişen önemli gelişmeler. Tabii burada Nuda arkadaşın rolünü görmek lazım. Hem yönetim içindeki etkinliği ve sorumluluğu olarak, hem de bir kadın öncülüğü ve komutası olarak, Botan'da önemli rol oynadı. Aynı zamanda PKK'nin Yeniden İnşa Komitesi üyesiydi. Önder Apo, "Yoldaş" olarak tanımladı şehadetini öğrendiği zaman. Doktor Ali de İnşa Komitesi üyesiydi. Nuda Yoldaş, o komitede bir uç olarak geliştirilen tasfiyeciliğe karşı Apocu çizginin düşüncede ve eylemde en etkili savunucularının başında geliyordu. Bunu Güney'deki çalışmalarında da yürüttü. Botan'a yürüyüşünde de gerçekleştirdi. Viyan Soran yoldaşla bir ikili oluşturuyorlardı aslında. Botan'a da birlikte yürüyorlardı. Viyan yoldaş, 15 Şubat'ı bir daha görmeyi yüreğine yedirmedi. Bu nedenle O, 2 Şubat 2006'da bilinen eylemliliğe yönelirken Nuda Yoldaş Botan'a geçmeyi ve Botan'da hem tasfiyeciliğe hem de faşist sömürgeciliğe karşı savaşıp kazanmayı öngördü, doğru buldu. Böylece İnşa Komitemizin Önderlik çizgisinde yürümesini sağladı bu yoldaşlar. Direniş çizgisini oluşturdular, pratikte gerçekleştirdiler. İki kadın militan olarak PKK'nin yeniden inşasının kadın öncülüğünde bir inşa olduğunu ortaya çıkardılar. Üçüncü Önderliksel Doğuş'un temelinde kadın özgürlük çizgisinin var olduğunu, böyle bir dönemin kadın özgürlük çizgisine dayandığını ortaya koydular. Günümüzde kadın öncülüğü bu kadar netleşmiş, kesinleşmiş ve gelişmişse, kadın özgürlük devrimi bu kadar etkili gelişiyorsa kesinlikle bu, Viyan ve Nuda yoldaşların bu duruşları, tutumları, Yeniden İnşa Komitesi'ndeki çizgiyi izleyen, yürüten öncülükleriyle koparmaz bağa sahiptir. Bunu herkesin çok iyi görmesi lazım. Nuda Yoldaş, gerçekten de melek gibiydi. Önderlik gerçeğine çok bağlıydı. Paradigma değişimini derinden özümsemeye çalışıyordu. En önemlisi de böyle bir çizginin pratikleşmesini en önde yürütüp, kendi sorumluluğu olduğunu biliyordu. O cesaret ve kararlılıkla, o bilinç ve inançla Botan'a yürüdü. Bütün zorluklara rağmen, direnişin boğulmak istendiği Botan'da, tasfiyeciliği ve sömürgeciliği boğarak Botan kahramanlığını, Egîd direnişçiliğini yeniden ortaya çıkardı. Bugün kahramanlık çizgisinde yürüyen Botan'ın 2007'de, 2008'de bu yoldaşların direnişiyle kopmaz bağlılık içerisinde olduğunu çok iyi bilmemiz lazım.

Ferhat Yoldaş da, PKK Merkez Komite Üyesi'ydi. Dersim'de uzun yıllar savaşmış, Kızıltepeli, HPG Komuta Konseyi üyeliği yapan öncü bir yoldaştı. Büyük bir tecrübesi vardı. Zaten ortak bir yönetim oluşturuyorlardı.

Halil Dağ Yoldaş'ı ise herkes tanıyor. Gerçekten de PKK gerillacılığının hem topluma hem de dünyaya tanıtılmasında en büyük rolü oynadı, en büyük görevi yerine getirdi. En fazla işlev gördü. Hiç kimsenin bilmediği, anlamadığı zamanlarda bunları yaptı. Bunun öneminin farkedilmediği yerde bu önemi fark ederek, insanüstü bir çabayla PKK gerillasını herkese tanıttı. Bu çok önemli bir durumdu. Bunun çok önemli bir etkisi ve katkısı oldu. Kürt gerillasının komünal, kolektif, demokratik sosyalist çizgide gelişen karakterinin görülmesi, özellikle de YJA-STAR öncülüğüne dayanan bir gerillacılık olduğunun görülmesi, işte özgürlük devriminin, demokratikleşmenin, kadın devriminin gelişimini sağlamaya götürdü. Günümüzdeki gelişmelerin hepsini burada görmek lazım. Gerçekten de Halil Yoldaş'ın son derece yaratıcı, etkileyici ajitasyon-propaganda çalışmalarının belirleyici etkisi oldu.

Kurtay Yoldaş da bir Botan çocuğuydu. Savaşta oldukça öne çıkmış, büyük çatışmalara girmiş, cesaret ve fedakarlığıyla öncülük yapmış bir komutan yoldaştı.

Bu vesileyle hepsini şehadetlerinin 11. yıldönümünde saygı ve minnetle anıyorum. Bugün gibi anıları tazedir. Botan direnişine olduğu kadar bütün Kürdistan direnişine öncülük ediyorlar. Gerillaya olduğu kadar halkımıza öncülük ediyorlar. Paradigma değişimi temelinde partimizin Önderlik çizgisindeki yürüyüşünün öncü gücü, komutası durumundalar. Bunu hep böyle gördük, böyle bildik. Nuda çizgisi böyle bir özellik taşıdı. Önder Apo bu gerçeği görerek sahip çıkıp, örnek olarak gösterdi. Şimdi parti ve gerilla, kadınlar ve gençler, halk olarak böyle bir öncülük altında ve böyle bir çizgide yürüyoruz. Günümüzün bu büyük kadın direnişçiliği, Leyla Güven öncülüğündeki sarsılmaz Büyük Açlık Grevi Direnişi bu temelde gelişiyor. "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesi kesinlikle bu direnişlere dayanarak bugün gelişiyor, bu kadar ısrarlıdır. Dört buçuk ayını doldurmuş olmasına rağmen, daha çok kararlı, daha çok cesur, faşizmi daha çok korkutan bir çizgide. Ve etkili bir biçimde gelişiyor. Biz inanıyoruz ki çok da gecikmeden bu direniş hamlesi zafere ulaşacak. Bütün devrim şehitleri gibi Nuda, Ferhat, Kurtay ve Halil yoldaşlar da bu direniş hamlemizin zaferinde yaşayacaklardır!

■■■

Bir Yirmi Bir Mart'ı Yaşarken

Kapkara bir sis çökmüştü gökyüzüne... Ufukta ne ay, ne de yıldızlar vardı. Hiç bir pırıldı da... Neyin yasıydı bu, neyin suskunluğu?.. Ay mı tutulmuştu yoksa zelzele mi olmuştu gökyüzünde. Ya da doğa tersine mi dönmüştü, neydi? Sahi, bilen, anlayan yok mu? Neden hiç biri doğmamıştı? Ama geceydi!

Oysa daha dün gece, yıldızların pırıltısıyla süslüydü gökyüzü. Ay, şavkını vurmuştu her yana. Ve gülümsemişti biz zindandakilere de... Yol alıyordu sevinçle... Berraktı gökyüzü, tıpkı gündüz gibi, kalkmıştık şafakla birlikte. Uyku tutmamıştı gözlerimizi. Umutlu ve aydınlıktı düşüncelerimiz. Kaybolmuştu umutsuzluk ve donuk bakışlarımız. Pırıl pırıldı gözler ve yüzlerdeki derin acı bırakmıştı yerini sıcak bir gülümsemeye. Cıvıl cıvıldı herkes. Tıpkı başını topraktan yeni çıkarmış kır çiçeklerinin ilkbahar rüzgarı eşliğinde dans edişleri gibi. Konuşmuyordu kimse ama dostluk, sevecenlik ve umut vardı bakışlarda.. Anlıyorduk birbirimizi, anlatılmak istenenleri!..

Hızla açılıyordu demir kapılar... İşkencenin yeni bir sabahıydı bizler için. Ama kimsenin umurunda değildi artık. Yemek-içmek de gelmiyordu kimsenin aklına. Sımsıcak duygularla kucak açmış, kutluyorduk yeni günü. Aynı inanç ve aynı duygularla eller kenetlenmiş, bir anda halaylar, türküler başlamıştı. Neden sonra bir tufan koptu. Ağıt sesleri yükseldi. Bir ana göğsünü yumrukluyordu; 'Hani, hani silah sesleri, hani zılgıtlar, haykırışlar? Bugün NEWROZ değil mi? Niye susmuşsunuz? Niye Kürdistan fidanları düşmanın eli altında, işkencede, aç-susuz kutluyor? Bakın, düşman zulmederek, kan dökerek, can alarak kutluyor. Benim yüreğim yanıyor ooooy!' diye feryad ediyordu. Yılların birikmiş kiniyle dopdoluyduk. En ufak bir kıpırtı bekliyorduk, kulağımız gecenin vahşi sessizliğinde. Ama yoktu hiçbir ses, hiçbir hareket! Daha neyi bekliyorduk, daha ne kadar bekleyecektik? Newroz'u başka şekilde kutlamak gerekirdi. Evet, yakmıştık mumları, BIJÎ NEWROZ ışıkları sarmıştı koğuşu. Coşmuş, halaylar çekiyorduk, 'HOŞ GELDİN NEWROZ' sesleriyle. Anmıştık KAWA'ları, direnen şehitleri. Ama gökyüzü hala kapkaraydı. Sis kaplıydı, kapkaraydı. Cezaevinde sessizlik ise inat etmişçesine hüküm sürüyordu. Oysa ki gece yeni bir güne gebeydi. Tan ağaracak ve dağların doruklarında kızıllıklar içinde güneş doğacaktı. Yeni bir günle başlayacaktı yaşam. Fakat derin bir sessizlik çökmüştü, hayat durmuş gibiydi. İşkence sesleri, iniltiler yerini bir ölüm sessizliğine bırakmıştı.. Yoksa!... Yeni bir fırtına mı kopacaktı? Neyin müjdecisiydi bu sessizlik? Öyle ya, acıyı hep sessiz, hep derinden tatmışız. Sessizlikti acının adı. Karanlığın adıysa gece. Yoktu ortalıkta ne bir ay ne de yıldızlar. Neyi bekliyorlardı?.. Yoksa sözleşmişler miydi yeni aydınlıklara?

Doğa yeni bir gün doğuracaktı. Adı ÖZGÜRLÜK, yani NEWROZ olacak. Dün KAWA yakmıştı meşaleyi; karanlığı yırtacak kızıllıklar sarmıştı göğü. Demirci KAWA örsüyle işlemişti çelik yürekleri. Ezmişti zalim DEHAQ'ların kafasını.

Şafak sökmüştü. Bugün NEWROZ... Yakmıştı hücresinde meşaleyi çağın KAWA'sı MAZLUM'um. Büyük sancılarla doğmuştu yeni gün. Gökyüzü pırıl pırıl... Ama güneş kederliydi, yaslıydı. Çünkü bağrına yeni bir can gömmüştü. Hırçındı, hırslıydı, yol alıyordu öfkeyle. 'Yine geleceğim.' diyordu; 'Doğacak, hep doğacak karanlıklara; aydınlatacağım evreni baştan başa... Yıkayacağım o mor dağları ışığımla. Ve ben hep doğacağım MAZLUMLARLA beraber!'

Sakine Cansız
Diyarbakır Zindanı
21 Mart 1985